

H93 ✻ 11382
E1

Martini Crusij

GRAMMATICÆ GRÆCÆ CUM LATINA CONGRUENTIS

Pars Prima.

Pro incipientibus, & ALTERA pro adultoribus, continens Etymologiam & Prosodiam.

Accesserunt Regulæ utiles & perspicuæ de Tonis & Contractionibus.

IN USUM SCHOLÆ GORLICIENSIS.

GORLICII
Iohannes Rhamba excudebat,
Cum privilegio S. Cæs. Maiestatis,

ANNO [illegible] IↃ IC.

WBP
Opole
2674

ILLUSTRISSIMIS PRINCIPIBUS, EBERHARDO ET LVDOVICO, fratribus germanis, Ducibus Virtebergicis & Tecciis, Comitibus Mompeligardi, Dominis suis clementissimis

Martinus Crusius S. P. D.

SI magnificienda est lingua Latina, vt certè est: non minor debetur honor Græcæ, sed potius multò maior. Hæc enim antiquitate superat. Hæc olim non intra Achaiam Peloponnesumó; tantum, vt Latina intra exiguos Italiæ fines, manserit: sed in multas alias terras, præsertim in spacioſos Asiæ campos sese diffu-

dit, Hæc Romanis ita familiaris fuit, ut hodie Italica aut Gallica Germanis. Hujus non modò veteres Imperatores Rom. periti fuerunt: sed eam quoq; Germanus Imperator tenuit, Carolus Magnus: beneficio ejus, de manibus hostium evasit Otho Secundus. Hanc M. Cato in senectute avidissimè didicisse legitur. Hanc Cicero eò superiorem Latinâ agnovit: quò magis Latinam eloquentiam, tùm in forensi dicendi, tùm in Philosophico disputandi genere, cum Græca exæquare contendit. Hac omnes Philosophiæ partes exactè tractatæ, inde manarunt ad Latinos. Quam rem si Cicero, aut quisquam alius dissimulare, aut diffiteri voluisset (quod eorum tamen nemo fecit) nomina ipsarum reclamarent artium

um, quæ sunt Græca. In hac multi extant insignes Historici, clarissimi Oratores, Medici eximii, admirabiles Philosophi, nec etiam nihil in Iurisprudentia. In hanc primùm Vetus Testamentum ex Hebræo conversum fuit: hac fœderis Novi doctrina exposita continetur: in hac multi nobiles Theologi. Hanc cum amplius septingentos annos Italiæ incognitam, ante annos centum sexaginta quatuor ibi Chrysoloras iterum excitasset: Gaza Argyropylus, Calcocondyles, Lascaris, & pauci alij ex miserandis Græciæ ruinis reliqui propagassent; homines docti cupidè arripuissent, Capnio in Germaniam attulisset: ibi omnes artes ac disciplinæ ex densissima caligine in meridianam lucem emersserunt: ibi doctrina veræ religionis,

sapientiæq; Divinæ, à morte revixit. Vt iam meritò plurimùm, secundùm Deum, huic lingvæ debeamus: eiq́ue obstricti memoria simus beneficiorum sempiterna. Ea enim barbarie expulsa, eruditionem substituit: ea, stolidis superstitionibus & impiis opinionibus sublatis veram notitiam DEI reddidit, viamq́; ad cœlum patefecit: cùm quidem summa antea ignorantia fuisset: &, ut dici solet, ἄλλη θύρα ἀντ' ἄλλης ἐδείχθη, alia ianua monstrata pro alia. Parum igitur prudentes qui eam contemnunt, & grati parum. Nec minus in vitio illi, qui putant, quia tot præclara ex Græco extent versa, ideò non amplius opus esse studio Græco. At nondum omnia sunt versa. At etiamsi essent, interpretes sæpe hallucinantur: aut obscu-

obscurè ambiguéve loquuntur, aut propriam significationem verborum non exprimunt. Est etiam in multis, Græca inimitabilis ad exprimendum vis, nedum elegantia. Itaq́; inter conversionem vel optimam, & Græca; tantum discrimen est: quantum inter hominem solertissimè depictum, & hominem vivum. Profectò ad exemplar recurrere semper præstat: præsertim doctori Sacrarum literarum, & principi propugnatori. Vox enim vel vna malè intellecta, graves errores parere potest. Sed vt maximè conversiones omnibus essent numeris absolutæ, eoq́ue nomine Græcæ literæ supevacaneæ: tamen ideò earum studio renunciare, parùm foret æquum: cùm, quicquid salutare, quicquid

liberis hominibus dignum habemus, id propè omne Græcis acceptum referre debeamus. Perinde enim id fuerit, ac si quis censeret, sexagenarios, qui nihil amplius ad Rempublicam afferrent, de ponte dejiciendos esse. At sine Græca, ne Latinæ quidem lingvæ integra noticia puritasq; constare potest. Scribendum Christus cum aspiratione: quia χριστός. Pronunciandum Iacobus penultima producta: quia ἰάκωβος. Genitivi Aeneidos & Androgeo, sine Græca doctrina non intelliguntur. Cóstructionis hujus apud Silium, sine Græcis reddi ratio non potest: Consul non desinit iræ, ἀλλὰ οὐδὲ γλυκερῆς. Sicut apud Horatium: Desine quærelarum, παῦε θρήνων. Vnde liquet, si nulla alia de causa, saltem propter Latina rectiùs discenda,

lin-

lingvam Græcam non modò esse retinendam, sed etiam habendam in precio. Vt interim de singulari ejus pulchritudine, & mirabili copia nihil dicam. Quapropter laudabiliter illi omnes faciunt, qui eam promovent, quacunq; ratione possunt. Hanc igitur cùm & ego semper coluerim: & cuipiam studiosæ juventuti,, propter causas, quas breviter attigi, valdè honestas & graves, quàm commendatissimam esse: cumq; eandem inter alia quoq; in hac celebri Academia vestra; illustrissimi Princeps, doceam: ideò collationem ejus cum Latina accuratiorem nunc, quàm antè unquam, pro tenuitate mea faciendam duxi. Ipsius ergò jam partem primam, simplicia præceptionum initia continentem, Celsitudini ve-

 stræ

ſtræ do: demiſsè orans, ut eam (cùm propter inſtitutam comparationem, à Latinis ſeparari Græca nequeant) pari cum prioribus benignitate accipiatis: nobiliſsimam q; literaturam Græcam omni tempore vobis habeatis commendatam. Valete. Datum Tybingæ, 5. Idus Auguſti.

1562.

AD SCHOLÆ GORLICENSIS alumnos.

Græa bibe, haud ſtudio parcens generoſa iuventa;
Sub ſignis noſtræ caſtra ſecuta ſchola;
Nam ſine Graiorum lingvæ uſu, divite cenſu,
Ingenii nullas docta parabis opes.
Principiò ſacra divini myſteria verbi
Panniculis prehendens continet illa ſuis:
Illabens docuit ſuperûm de ſedibus anra
Biſſenûm ut viſa eſt lingva biſulca virûm.
Cornigeri quâ conticuit dem pagina vatis
Nobilis Argivis incipit hiſtoria.
Huic ſeſe debent naſcentia germina terræ,
Et pellens morbos ſe medicina graves.
Hæc terram menſa, hæc diſtinxit ſydera cœlo.
Et totum Sophies una recondit opus.
Diſce hanc quiſquis aves animos efferre per artes,
Durâq; potes flores carpere, carpe manu.
Qui remeram dicunt curſus inhibere volantes,
Tenta Noto mediis vela tenere vadis:
Aut nimium ſapiunt, aut ſi fas dicere, Lydi
Auriculas illis denſa mitella premit.

Ioachimus Meiſterus.

IACOBVS HERTELIVS AD MART. CRVSIVM AMICVM suum.

AVtor quis novus iste? quod volumen?
Autor CRVSIVS, *artibus iuventam*
Informare bonis bonus magister;
Seu mirere docentis os disertum;
Seu spectes monumenta literarum.
Cultu non tenuem ingenij laborem.
Is præcepta dedit prius latina;
Nunc linguæ documenta fert Achivæ;
O quanto studio, labore quanto,
Quanta industria & eruditione?
Vere nomine dignus est Magistri:
Cui nihil gratius est, magisq; charum,
Quam semper studiis favere honestis;
Quam semper tenere pios inventæ
Conatus vigili juvare cura:
Hoc MARTINE *sequens facis decenter;*
Quod fidum decet, & facis, Magistrum.
Sic gratus ducibus tuis manebis:
Doctorum venerabitur virorum
Cœtus ingenii tui labores.
Nec quisquam (nisi quem pudebit esse
Gratum, quemq; iuvabit esse ἄμουσον)
Debere tibi gratias negabit.

IOH.

IOH. OPORINVS LECTORI.

CEcropiam qui sic optat perdiscere linguam,
Ut queat Ausoniis reddere Græca modis:
Ista legat, studio quæ scripsit CRVSIVS *acri:*
CRVSIVS Aonij gloria summa chori.
Sunt etenim pueris aptissima scripta tenellis:
Sunt & quæ senibus commoda ferre queant.
Quisquis es ergò, cui Martinus proderit unquam,
Sis felix, CRVSI, *dic, venerande diu.*

CÆLIVS SECVNDVS CVRIO.

Lectoribus humanissimis S. D.

QVod in sacrificiis iteratis vetere canere solebant, SECUNDA MELIORA: idem nos quoq; de MARTINI Crusii Grammaticis institutionibus verè dicere possumus. Nam cùm antea sic Grammatica hæc elementa tradidisset, ut in puerili arte nihil desiderari posse videretur: sive numerum præceptorum spectes, sive in ipsis præceptis notationes atq; observationes, sive exemplorum commoditatem, sive ordinem

nem requireres: nunc tanta facta est accessio, ut, unde hæc copia manârit, sis miraturus. Verùm non est hoc in Crusio nostro mirum, qui ingenii divite vena præditus, & Græcarum literarum cognitione ita instructus est, ut omnia Græcæ lingvæ mysteria, omnes arculas, omnia myrothecia evolvisse videatur. Accedit his ardens quoddam juvandi studium, quo maximè DEUM homines possunt imitari, atq; ad eum quàm proximè accedere: quo fit, ut noctes atque dies cogitet, si qua ratione queat stertentes & laborem fugitantes, discendi facilitate propositâ, ad pulcherrimæ lingvæ amorem excitare, atq; allicere. Quanto autem sit ad lingvas percipiendas & tradendas acumine CRVSIVS: non in Latina modò, & Græca vidimus, verùm etiam in Gallica & Italica accepimus. Nam Italicam ita tenet, cùm tamen Italiam adierit nunquam: ut non solùm populi communem loquendi morem, verùm etiam elegantium lepôres teneat: id quod non solùm ab Iulio Cæsare Pascali, viro nobilissimo, atque præter

ter cæterà, lingvæ nostræ politioris, quam Tuscanam vocant, scientissimo, audivimus. Vixerunt enim Argentorati simul conjunctissimè: quo tempore ab hoc CRYSIVS in ea amicé & diligenter exercebatur. Quamobrem, elegantissimi juvenes, si priores illas nostri Crusij Institutiones inchoatas modò, tàm avidè accepistis: nihil dubito, quin hasce perfectas atq; absolutas avidissimè sitis accepturi: & viro eruditissimo, qui non sibi, sed vobis vigilat, & tales suscipit labores, grati futuri. Quod si feceritis, eum sponte currentem ad alia vobis elaboranda magis magisque incitabitis. Nos quidem hæc pauca, tum rei ipsius dignitate, tum vestra causa, tum Crusij viri humanissimi, mihiq; amicissimi, merito adducti præfari voluimus. Valete: ac, quod Horatius monet,

——*Vos exemplaria Græca*
Nocturna versate manu, versate diurna.

Basiliæ: Cal. Martij.

GVIL.

GVILIELMVS XYLANDER AUGUSTANUS, LITERARUM bonarum Studiosis S.

QVi vobis promptè lingvæ præcepta Latinæ
Optima, perspicua cum brevitate dedit:
Romaniq́; usum sermonis tradidit omnem,
Oraq́; eo solers imbuit, atq; stylum:
Attica nunc fidus docet idem verba magister,
Et Graium magni nominis eloquium.
Hoc sine ad ingenuas frustra aspira veris artes:
Et cœptum optato fine carebit opus.
Cecropidûm ignaro ratio tibi (crede) sonorum
Encyclopædiæ nulla parabit opes,
Hos igitur vigili cura studioq́; libellos
Versare, & cupida discere mente decet.
Præceptore etenim nulli parcente labori,
Augeat ut quovis commoda vestra modo:
Nonne sit hæc vobis bona neglexisse pudori,
Atq; operam tanti destituisse viri?

MAR-

MARTINI CRUSII GRAMMATICÆ GRÆCÆ CUM LATINA CONGRUENTIS.

Pars Prima.

DE ORTHOGRAPHIA.

Circa quid versatur Orthographia?

Circa literas.

Quot sunt Literæ Græcorum?

Vigintiquatuor.

Nomen.	Figura.		Potestas.
Alpha	α	A	*a*
Bita	βϐ	B	*b* ſ potiùs,
Gamma	γ	Γ	*g* ſ quàm *u.*
Delta	δ	Δ	*d*
Epsilon	ε	E	*e breve.*
Zita	ζ ς	Z	*z*
Ita	η	H	*i* ſ vel potiùs
Thita	θϑ	Θ	*th* ſ *e longum.*
Jota	ι	I	*i*
Kappa	κ	K	*c*
Lambda	λ	Λ	*l*
My	μ	M	*m*
Ny	ν	N	*n*
Xi	ξ	Ξ	*x*

Omi-

Nomen.	Figura.		Potestas.
Omicron	ο	Ο	*o*
Pi	ϖ π	Π	*p*
Rho	ρ	Ρ	*r*
Sigma	σ ς	σ ς	*s*
Tau	τ	Τ	*t*
Ypsilon	υ	Υ	*y*
Phi	φ	Φ	*ph*
Chi	χ	Χ	*ch*
Psi	ψ	Ψ	*ps*
Omega	ω	Ω	*O magnum.*

Quotuplices sunt Literæ?

Duplices: Vocales & Consonantes.

Quot sunt Vocales?

Septem: α, ε, η, ι, υ, ο, ω.

Quotuplices?

Triplices: Longæ, Breves, Ancipites.

Dic Longas, η ω

Dic Breves, ε ο

Dic Ancipites, α ι υ.

Ex conjunctione Vocalium quid fit?

Diphthongus.

Quot sunt Diphthongi?

Duodecim.

Quomodo dividuntur?

Sex sunt propriæ, sex improprie.

Dic

Dic proprias?

αυ αω ευ ου οι ει.

αι au ι ευ ι υ.

Dic Improprias?

ᾳ ῃ ῳ } *cum Jota subscripto* ι

ᾳ α

ῃ η

ῳ ο

υι *yi*

ηυ *if*

ωυ *of*

Quot sunt Consonantes?

Reliquæ Literæ omnes.

Quomodo dividuntur?

In mutas & Semivocales.

Quot sunt Mutæ?

Novem: π, κ, τ, β, γ, δ, φ, χ, ϑ.

Quomodo dividuntur?

In Tenues, Medias, & Aspiratas.

Da Tenues,	π	κ	τ
Da Medias,	β	γ	δ
Da Aspiratas,	φ	χ	ϑ.

Quot sunt Semivocales?

Octo: λ, μ, ν, ϱ, σ, ζ, ξ, ψ.

Quomodo dividuntur?

In Liquidas & Duplices?

Quot sunt Liquidæ?

Quatuor, λ, μ, ν, ϱ.

Quot sunt Duplices?

Tres. ζ ξ ψ.

ζ, ξ, ψ *valet* δσ, *vel* σδ. νσ. πσ.

Dic aliquot Regulas de pronunciatione quarundam literarum.

1. Γ *ante* γ, ξ, χ *legitur ut* N: *ut*, ἄγγελος, *angelus*, λύγξ, *lynx*, ἄγχω, *ancho*.

2. Γ *ante* κ *legitur ut* N, *ipsum verò* κ *ut* G: *ut*, πέφαγκα, *pephanga*.

3. Ν *ante* β, μ, π, *legitur ut* M: τὸν βίον, *tom bion*: τὴν μερίδα, *tim merida*: τὸν πόθον, *tom bothon per B*.

4. Π *post* Μ *legitur ut* B: *ut*, πέμπω, *pembo*. *Et post* Ν *in duabus dictionibus ut*, τὸν πόθον, *tom bothon*.

5. Τ *post* Ν *legitur ut* D: *ut*, πάντα, *panda*.

DE PROSODIA.

Circa quid versatur Prosodia?

Circa syllabas.

Quot accidunt Syllabis?

Quatuor. Quæ?

Quantitas, Tonus, Spiritus, & Passio.

Quotuplex est Syllaba Quantitate?

Triplex: longa - ut, τύπτω. *verbero*

Brevis ◡ *ut*, λόγος. *sermo*

Anceps, id est, quæ modò longa, modò brevis esse potest: ut prima in ἱερὸς. *sanctus*

Quot sunt Toni?

Tres: Acutus, ´ *ut* θεός. *Deus*

Gravis, ` *ut* θεὸς πάλης. *Deus pelit*

Circumflexus, ~ *ut* ποιῶ. *facio*

Quot Spiritus?

Duo: Asper, vel densus ῾ *: ut* αἷμα. *sanguis*

Tenuis, vel lenis ᾽ *: ut*, ἄριστος. *optimus*

Quot Passiones?

Tres. Apostrophus, ut πάντ᾽ ἔλεγον, *pro* πάντα ἔλεγον. *omnia dicit*

Hyphen: ⸗, *ut*, ὅ π, *pro* ὅτι, *quod vel quia.*

Hypodiastole, ut, ὅ, τι, *pro* ὅτι, *quodcunq.*

DE ETYMOLOGIA.

Quid continet Etymologia?

Dictiones, vel partes Orationis.

Quot sunt partes orationis?

Octo: Articulus, Nomen, Pronomen, *Verbum,*

bum, Participium, Adverbium, Præpositio, Conjunctio.

Quomodo dividuntur?

In Declinabiles & Indeclinabiles.

Quot sunt Declinabiles?

Quinq; Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum & Participium.

Quot Indeclinabiles?

Tres: Adverbium, Præpositio, & Conjunctio.

Ubi est Interjectio?

Numeratur inter Adverbia.

DE ARTICULO.

Quot sunt Articuli?

Duo: Præpositivus, ὁ: Postpositivus, ὅς.

Quot accidunt Articulo?

Quinq;: Genus, Numerus, Figura, Casus, & Declinatio.

Quot sunt Genera Articulorum?

Tres: Masculinum, Fœmininum, & Neutrum.

Quot sunt Numeri in singulis Partibus orationis Declinabilibus?

Tres: Singularis, Dualis & Pluralis.

Quid

Quid est Dualis numerus?

Qui duas res significat: ut, τὼ, hi duo, ὼ, qui duo.

Quot sunt Figuræ?

Duæ: Simplex, ut, ὁ: Composita, ut ὅδε, hic.

Quot sunt Casus apud Græcos?

Quinq;: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus & Vocativus.

Habet'ne Articulus etiam Vocativum?

In Articulo præpositivo, loco Vocativi utimur Adverbio vocandi.

An non habent Græci Ablativum?

Non habent: ideò Ablativus dicitur Latinus Casus.

Declina Præpositivum Articulum.

		Masc.	Fœm.	Neut.
S.	N.	ὁ	ἡ	τὸ
	G.	τοῦ	τῆς	τοῦ
	D.	τῷ	τῇ	τῷ
	A.	τὸν	τὴν	τὸ
	V.	ὦ *in omni Genere.*		
D.	N. & A.	τὼ	τὰ	τὼ
	G. & D.	τοῖν	ταῖν	τοῖν
	V.	ὦ		

P.	N.	οἱ	αἱ	τὰ
	G.	τῶν, *in omni Genere.*		
	D.	τοῖς	ταῖς	τοῖς
	A.	τοὺς	τὰς	τὰ
	V.	ὦ		

Declina Postpositivum,

		Masc.	Fœm.	Neut.
S.	N.	ὅς	ἥ	ὅ
	G.	οὗ	ἧς	οὗ
	D.	ᾧ	ᾗ	ᾧ
	A.	ὅν	ἥν	ὅ
D.	N. & A.	ὼ	ὰ	ὼ
	G. & D.	οἷν	αἷν	οἷν
P.	N.	οἱ	αἱ	ἃ
	G.	ὧν *in omni Genere.*		
	D.	οἷς	αἷς	οἷς
	A.	οὓς	ἃς	ἃ.

DE NOMINE.

Quot sunt Declinationes Nominum?

Decem.

Quotuplices?

Duplices: Simplices & Contractæ.

Quot sunt Simplices?

Quinq; priores.

Quotuplices?

Duplices: Isosyllabæ & Perittosyllabæ.

Quid sunt Isosyllabæ?

In quibus Obliqui non excedunt Nominativum numero Syllabarum: ut, ὁ Αἰνείας, τοῦ Αἰνείου, τῷ Αἰνείᾳ.

Quæ sunt tales?

Quatuor priores.

Quid est Perittosyllaba?

In qua Obliqui excedunt Nominativum numero syllabarum: ut, τὸ πρᾶγμα, τοῦ πράγματος, τῷ πράγματι.

Quæ est talis?

Quinta.

DE PRIMA SIMPLICIUM DECLINATIONE.

Prima Declinatio quot habet Terminationes?

Duas: ΑΣ *&* ΗΣ. *Ei respondet prima Latinorum Declinatio.*

Cujus Generis sunt Nomina Primæ Declinationis?

Generis Masculini: ut, ὁ Αἰνείας, *hic Aeneas:* ὁ Χρύσης, *hic Chryses:* ὁ λῃστής, *hic latro.*

Declina αἰνείας.

S.	N.	ὁ αἰνείας
	G.	τοῦ αἰνείου
	D.	τῷ αἰνείᾳ
	A.	τὸν αἰνείαν
	V.	ὦ αἰνείᾳ.
D.	N. & A.	τὼ αἰνείᾳ.
	G. & D.	τοῖν αἰνείαιν
	V.	ὦ αἰνείᾳ.
P.	N.	οἱ αἰνείαι
	G.	τῶν αἰνειῶν
	D.	τοῖς αἰνείαις
	A.	τὰς αἰνείας
	V.	ὦ αἰνείαι.

Declina χρύσης.

S.	N.	ὁ χρύσης
	G.	τοῦ χρύσου
	D.	τῷ χρύσῃ
	A.	τὸν χρύσην
	V.	ὦ χρύσης.
D.	N. & A.	τὼ χρύσᾱ
	G. & D.	τοῖν χρύσαιν
	V.	ὦ χρύσᾱ.
P.	N.	οἱ χρύσαι
	G.	τῶν χρυσῶν

D. τοῖς

D.		τοῖς χρύσαις
A.		τὰς χρύσᾱς
V.		ὦ χρύσαι.

Declina ὁ λῃστής.

S.	N.	ὁ λῃστής latro
	G.	τοῦ λῃστοῦ
	D.	τῷ λῃστῇ
	A.	τὸν λῃστήν
	V.	ὦ λῃστά.
D.	N. & A.	τὼ λῃστά
	G. & D.	τοῖν λῃστοῖν
	V.	ὦ λῃστά.
P.	N.	οἱ λῃσταί
	G.	τῶν λῃστῶν
	D.	τοῖς λῃσταῖς
	A.	τοὺς λῃστάς
	V.	ὦ λῃσταί.

DE SECVNDA DECLINATIONE.

Secunda Declinatio quot habet Literas terminales?

Duas: A & H. *Huic quoq; prima Latinorum Declinatio respondet.*

Cujus Generis sunt Nomina Secundæ Declinationis?

Omnia

Omnia generis Fœminini: ut, ἡ μοῦσα, *hæc Musa*: ἡ τιμὴ, *hic honor*.

Declina μοῦσα.

S.	N.	ἡ μοῦσα musa
	G.	τῆς μούσης
	D.	τῇ μούσῃ
	A.	τὴν μοῦσαν
	V.	ὦ μοῦσα.
D. N. & A.		τὼ μούσα
	G. & D.	ταῖν μούσαιν
	V.	ὦ μούσα.
P.	N.	αἱ μοῦσαι
	G.	τῶν μουσῶν
	D.	ταῖς μούσαις
	A.	τὰς μούσας
	V.	ὦ μοῦσαι.

Declina τιμή.

S.	N.	ἡ τιμὴ honor
	G.	τῆς τιμῆς
	D.	τῇ τιμῇ
	A.	τὴν τιμὴν
	V.	ὦ τιμή.
D. N. & A.		τὼ τιμὰ
	G. & D.	ταῖν τιμαῖν
	V.	ὦ τιμά.

P.	N.	αἱ τιμαὶ
	G.	τῶν τιμῶν
	D.	ταῖς τιμαῖς
	A.	τὰς τιμὰς
	V.	ὦ τιμαὶ.

Declina ἱστορία.

S.	N.	ἡ ἱστορία, *hæc historia*. ἡ γεωργία hic cultus
	G.	τῆς ἱστορίας
	D.	τῇ ἱστορίᾳ
	A.	τὴν ἱστορίαν
	V.	ὦ ἱστορία.
D. N. & A.		τὼ ἱστορία
	G. & D.	ταῖν ἱστορίαιν
	V.	ὦ ἱστορία.
P.	N.	αἱ ἱστορίαι
	G.	τῶν ἱστοριῶν.
	D.	ταῖς ἱστορίαις
	A.	τὰς ἱστορίας
	V.	ὦ ἱστορίαι.

Cur in Singulari numero sic declinas ἱστορία?

Nomina desinentia in α purum, & in εα, θα, ρα, retinent α in toto Singulari numero.

Quid est α purum?

Quod ante se habet vocalem, vel diphthongum.

DE TERTIA DECLINATIONE.

Quot sunt Terminationes tertiæ Declinationis?

Duæ: ΟΣ & ΟΝ. *Ei secunda Latinorum Declinatio consonat.*

Cujus Generis sunt Nomina hujus Declinationis?

In os vel Masculini generis sunt, ut ὁ λόγος, *hic sermo: vel Fœminini, ut*, ἡ ὁδός, *hæc via*: *vel Communis, ut*, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος, *hic & hæc homo.*

In ον sunt Generis Neutri, ut, τὸ ξύλον, *hoc lignum.*

Declina ὁ λόγος.

S.	N.	ὁ λόγος. sermo ὁ κύριος τοῦ
	G.	τοῦ λόγου fidei Domini
	D.	τῷ λόγῳ.
	A.	τὸν λόγον
	V.	ὦ λόγε
D. N. & A.		τὼ λόγω
	G. & D.	τοῖν λόγοιν.
	V.	ὦ λόγω.
P.	N.	οἱ λόγοι
	G.	τῶν λόγων
	D.	τοῖς λόγοις.

A. τὰς

	A.	τὰς λόγους
	V.	ὦ λόγοι.

Declina ἡ ὁδός.

S.	N.	ἡ ὁδὸς via
	G.	τῆς ὁδοῦ
	D.	τῇ ὁδῷ
	A.	τὴν ὁδόν
	V.	ὦ ὁδέ.
D. N. & A.		τὰ ὁδώ
	G. & D.	ταῖν ὁδοῖν
	V.	ὦ ὁδώ.
P.	N.	αἱ ὁδοί
	G.	τῶν ὁδῶν
	D.	ταῖς ὁδοῖς
	A.	τὰς ὁδοὺς
	V.	ὦ ὁδοί.

Declina ἄνθρωπος.

P.	N.	ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος homo
	G.	οὗ καὶ τῆς ἀνθρώπου
	D.	τῷ καὶ τῇ ἀνθρώπῳ
	A.	τὸν καὶ τὴν ἄνθρωπον
	V.	ὦ ἄνθρωπε.
D. N. & A.		τὼ καὶ τὰ ἀνθρώπω
	G. & D.	τοῖν καὶ ταῖν ἀνθρώποιν
	V.	ὦ ἀνθρώπω.

P. N.

P.	N.	οἱ καὶ αἱ ἄνθρωποι
	G.	τῶν ἀνθρώπων
	D.	τοῖς καὶ ταῖς ἀνθρώποις
	A.	τὺς καὶ ταὶς ἀνθρώπυς
	V.	ὦ ἄνθρωποι.

Declina ξύλον.

S.	N.	τὸ ξύλον lignum ὀ λιθος lapis
	G.	τοῦ ξύλου
	D.	τῷ ξύλῳ
	A.	τὸ ξύλον
	V.	ὦ ξύλον
D. N. & A.		τὼ ξύλω
	G. & D.	τοῖν ξύλοιν
	V.	ὦ ξύλω.
P.	N.	τὰ ξύλα
	G.	τῶν ξύλων
	D.	τοῖς ξύλοις
	A.	τὰ ξύλα
	V.	ὦ ξύλα.

Declina εἴδωλον.

S.	N.	τὸ εἴδωλον, hoc idolum.
	G.	τοῦ εἰδώλου
	D.	τῷ εἰδώλῳ
	A.	τὸ εἴδωλον
	V.	ὦ εἴδωλον.

D. N.

D. N. & A.		τὼ εἰδώλοιν
	G. & D.	τοῖν εἰδώλοιν
	V.	ὦ εἰδώλω.
P.	N.	τὰ εἴδωλα
	G.	τῶν εἰδώλων
	D.	τοῖς εἰδώλοις
	A.	τὰ εἴδωλα
	V.	ὦ εἴδωλα.

DE QVARTA DECLINATIONE.

Qualis est quarta Declinatio?

Attica.

Quot habet terminationes?

Duas: ΩΣ & ΩΝ. Hinc aliqua Latini in secunda Declinatione sunt mutuati.

Cujus Generis?

In ως vel Masculini Generis sunt, ut ὁ ἀνδρόγεως, hic Androgeos; vel Fœminini, ut, ἡ ἄλως, hac area; vel Communis, ut ὁ καὶ ἡ ἄγεως: hic & hac fertilis.

In ων sunt Generis Neutri: ut, τὸ ἄγεων, hoc fertile.

Declina ἀνδρόγεως.

S.	N.	ὁ ἀνδρόγεως

	G.	τοῦ ἀνδρόγεω
	D.	τῷ ἀνδρόγεῳ
	A.	τὸν ἀνδρόγεων
	V.	ἀνδρόγεως.
D.	N. & A.	τὼ ἀνδρόγεω
	G. & D.	τοῖν ἀνδρόγεων
	V.	ὦ ἀνδρόγεῳ.
P.	N.	οἱ ἀνδρόγεῳ
	G.	τῶν ἀνδρόγεων
	D.	τοῖς ἀνδρόγεως.
	A.	τὰς ἀνδρόγεως
	V.	ὦ ἀνδρόγεῳ.

Declina ἄλως.

S.	N.	ἡ ἅλως area
	G.	τῆς ἅλω
	D.	τῇ ἅλῳ
	A.	τὴν ἅλων
	V.	ὦ ἅλως.
D	N. & A.	τὰ ἅλω
	G. & D.	ταῖν ἅλῳν
	V.	ὦ ἅλω.
P.	N.	αἱ ἅλῳ
	G.	τῶν ἅλων
	D.	ταῖς ἅλῳς
	A.	τὰς ἅλως
	V.	ὦ ἅλῳ.

[Decli-

Declina εὖγεως, in omni genere.

S.	N.	ὁ καὶ ἡ εὔγεως, καὶ τὸ εὔγεων.
	G.	τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὔγεω.
	D.	τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ εὔγεῳ
	A.	τὸν καὶ τὴν καὶ τὸ εὔγεων
	V.	ὦ εὔγεως, καὶ εὔγεων.
D.	N. & A.	τὼ καὶ τὰ ᾳ τὼ εὔγεω
	G. & D.	τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν εὔγεων
	V.	ὦ εὔγεω.
P.	N.	οἱ καὶ αἱ εὔγεω, καὶ τὰ εὔγεω

sine Jota subscripto.

	G.	τῶν εὔγεων
	D.	τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς εὔγεως
	A.	τοὺς ᾳ τὰς εὔγεως, ᾳ τὰ εὔγεω
	V.	ὦ εὔγεω, & in Neutro ὦ εὔγεω

sine Jota subscripto.

DE QVINTA DECLINATIONE.

Quinta Declinatio quot habet literas terminales?

Novem:

4. *Vocales.* { A, I, T, Ω } *Respondet tertiæ Decli-*

5. Consonantes { N, Π, Σ, Ξ, Ψ } natio Latinorum.

Cujus Generis sunt Nomina hujus Declinationis?

In quinta Declinatione omnia Genera inveniuntur.

Declina τὸ πρᾶγμα.

S.	N.	τὸ πρᾶγμα, res vel negotium
	G.	τοῦ πράγματος.
	D.	τῷ πράγματι
	A.	τὸ πρᾶγμα
	V.	ὦ πρᾶγμα.
D.	N. & A.	τὼ πράγματε
	G. & D.	τοῖν πραγμάτοιν
	V.	ὦ πράγματε.
P.	N.	τὰ πράγματα
	G.	τῶν πραγμάτων
	D.	τοῖς πράγμασι
	A.	τὰ πράγματα
	V.	ὦ πράγματα.

Declina μέλι.

S.	N.	τὸ μέλι, hoc mel.
	G.	τοῦ μέλιτος.
	D.	τῷ μέλιτι
	A.	τὸ μέλι
	V.	ὦ μέλι.

Declina γόνυ.

S.	N.	τὸ γόνυ, hoc genu.
	G.	τοῦ γόνυος.
	D.	τῷ γόνυϊ
	A.	τὸ γόνυ
	V.	ὦ γόνυ.
D.	N. & A.	τὼ γόνυε
	G. & D.	τοῖν γούοιν
	V.	ὦ γόνυε.
P.	N.	τὰ γόνυα
	G.	τῶν γούων
	D.	τοῖς γόνυσι
	A.	τὰ γόνυα
	V.	ὦ γόνυα.

Declina ἕλλω.

S.	N.	ὁ ἕλλω, hic Græcus.
	G.	τοῦ ἕλλω.
	D.	τῷ ἕλλωι
	A.	τὸν ἕλλωα
	V.	ὦ ἕλλω.
D.	N. & A.	τὼ ἕλλωε

	G. & D.	τοῖν ἐλλείοιν
	V.	ὦ ἔλλειω.
P.	N.	οἱ ἔλλειες
	G.	τῶν ἐλλείων
	D.	τοῖς ἔλλεσι.
	A.	τὰς ἐλλείας
	V.	ὦ ἔλλειες.

Declina σωτήρ.

S.	N.	ὁ σωτήρ, soter, seruator.
	G.	τοῦ σωτῆρος.
	D.	τῷ σωτῆρι
	A.	τὸν σωτῆρα
	V.	ὦ σῶτερ.
D. N. & A.		τὼ σωτῆρε
	G. & D.	τοῖν σωτόροιν
	V.	ὦ σωτῆρε.
P.	N.	οἱ σωτῆρες
	G.	τῶν σωτήρων
	D.	τοῖς σωτῆρσι
	A.	τὰς σωτῆρας
	V.	ὦ σωτῆρες.

Declina λαμπάς.

S.	N.	ἡ λαμπάς, hæc lampas.
	G.	τῆς λαμπάδος.
	D.	τῇ λαμπάδι

	A.	τὴν λαμπάδα
	V.	ὦ λαμπάς.
D. N. & A.		τὰ λαμπάδε.
	G. & D.	ταῖν λαμπάδοιν
	V.	ὦ λαμπάδε.
P.	N.	αἱ λαμπάδες
	G.	τῶν λαμπάδων
	D.	ταῖς λαμπάτι
	A.	τὰς λαμπάδας
	V.	ὦ λαμπάδες.

Declina θώραξ.

S.	N.	ὁ θώραξ, hic thorax.
	G.	τοῦ θώρακος.
	D.	τῷ θώρακι
	A.	τὸν θώρακα
	V.	ὦ θώραξ.
D. N. & A.		τὼ θώρακε
	G. & D.	τοῖν θωράκοιν
	V.	ὦ θώρακε.
P.	N.	οἱ θώρακες
	G.	τῶν θωράκων
	D.	τοῖς θώραξι
	A.	τὺς θώρακας
	V.	ὦ θώρακες.

Declina ὦψ.

S.	N.	ὁ ὤψ, hic oculus, vel vultus.
	G.	τοῦ ὠπός
	D.	τῷ ὠπί
	A.	τὸν ὦπα
	V.	ὦ ὤψ.
D. N. & A.		τὼ ὦπε
	G. & D.	τοῖν ὠποῖν
	V.	ὦ ὦπε.
P.	N.	οἱ ὦπες
	G.	τῶν ὠπῶν
	D.	τοῖς ὠψί
	A.	τοὺς ὦπας
	V.	ὦ ὦπες.

COMPARATIONES quorundam Adjectivorum.

1. Σοφὸς	σοφώτερος	σοφώτατος.
Sapiens,	*Sapientior,*	*Sapientissimus.*
σοφὴ	σοφωτέρα	σοφωτάτη.
σοφὸν	σοφώτερον	σοφώτατον.
2. Μέλας, *niger,*	μελαίτερος,	μελαίτατος.
μέλαινα	μελαιτέρα	μελαιτάτη.
μέλαν	μελαίτερον	μελαίταλον.
3. χαρίεις, *gratiosus,*	χαριέστερος,	χαριέσταλος.
χαρίεσσα	χαριεστέρα	χαριεστάτη.
χαρίεν	χαριέστερον	χαριέσταλον.

4. Ἀλη-

4. Ἀληθὴς, *verus,*	ἀληθέστερος,	ἀληθέστατος.
ἀληθὴς	ἀληθεστέρα	ἀληθεστάτη.
ἀληθὲς	ἀληθέστερον	ἀληθέστατον.
5. Εὐρὺς, *latus,*	εὐρύτερος,	εὐρύτατος.
εὐρεῖα	εὐρυτέρα	εὐρυτάτη.
εὐρὺ	εὐρύτερον	εὐρύτατον.
6. Σώφρων *temperans.*	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος.
σώφρων	σωφρονεστέρα	σωφρονεστάτη.
σῶφρον	σωφρονέστερον	σωφρονέσταλον.
7. ἁπλοῦς, *simplex,*	ἁπλούστερος,	ἁπλούστατος.
ἁπλῆ	ἁπλουστέρα	ἁπλουστάτη.
ἁπλοῦν	ἁπλούστερον	ἁπλούστατον.

DE PRONOMINE.

Declina ἐγώ.

S.	N.	ἐγὼ, *Ego.*
	G.	ἐμοῦ, & per Aphæsin μοῦ
	D.	ἐμοί, μοι
	A.	ἐμὲ, μὲ.
D. N. & A.		νῶι, νώ
	G. & D.	νῶϊν, νῷν.
P.	N.	ἡμεῖς, per η
	G.	ἡμῶν

	D.	ἡμῖν
	A.	ἡμᾶς.

Declina Σύ.

S.	N.	σύ, tu.
	G.	σοῦ
	D.	σοῖ
	A.	σέ.
D. N. & A.		σφῶϊ, σφώ
G. & D.		σφῶϊν, σφῷν.
P.	N.	ὑμεῖς per υ
	G.	ὑμῶν
	D.	ὑμῖν
	V.	ὑμᾶς.

Declina Ἕ.

S.	G.	ἕ, sui: ab ὃς ille.
	D.	οἱ
	A.	ἕ.
D. N. & A.		σφωέ, σφέ.
G. & D.		σφῶϊν, σφίν.
P.	N.	σφεῖς
	G.	σφῶν
	D.	σφίσι
	A.	σφᾶς.

DE VERBO.

Quot sunt Tempora Verborum?

Novem: Præsens, præteritum imperfectum, præteritum perfectum, præteritum plusquamperfectum, Aoristus vel indefinitum primum, Aoristus vel indefinitum secundum, Futurum primum, Futurum secundum, & paulò pòst futurum.

Quot sunt Conjugationes?

Tredecim.

Quomodo dividuntur?

In sex Barytonas, tres Circumflexas, & quatuor Conjugationes Verborum in μι.

DE CONIVGATIONIBUS BARYTONIS.

Quánam re distinguuntur inter se Barytonæ Conjugationes?

Literis Characteristicis, id est, figurativis.

Quid est Litera Characteristica?

Est Litera proximè præcedens terminationem ω, α, aut αμαι: ut, λέγω, λέξω, λέλεχα, λέγμαι.

Quotuplices sunt Characteristicæ Literæ?

Triplices: Præsentis, Futuri, & præteriti.

Dic.

Dic Characteristicas primæ Conjugationis?

Præsentis sunt, β, π, φ, πι: *ut*, λείβω, *stillo*, τρέπω, *verto*. γράφω, *scribo*, τύπτω, *verbero*.

Futuri est ψ: *ut*, λείψω, *stillabo*, τρέψω, *vertam*, γράψω, *scribam*, τύψω, *verberabo*.

Præteriti, φ: *ut*, λέλειφα, *stillavi*, τέτρεφα, *verti*, γέγραφα, *scripsi*, τέτυφα, *verberavi*.

Dic Characteristicas Secundæ.

Præsentis, γ, κ, χ, κι: *ut*, λέγω, *dico*, πλέκω, *plico*, βρέχω, *rigo*, τίκτω, *pario*.

Futuri, ξ: *ut*, λέξω, πλέξω, βρέξω, τέξω.

Præteriti, χ: *ut*, λέλεχα, πέπλεχα, βέβρεχα, τέτεχα.

Dic Tertiæ.

Præsentis, δ, τ, θ: *ut*, ᾄδω, *cano*, ἀνύτω, *perficio*, πλήθω, *impleo*.

Futuri, σ: *ut*, ᾄσω, ἀνύσω, πλήσω.

Præteriti, κ: *ut*, ἦκα, ἤνυκα, πέπληκα.

Dic Characteristicas literas quartæ Conjugationis.

Præsentis, ζ, σσ, ττ, *ut*, φράζω, *dico*, ὀρύσσω, *vel Att.* ὀρύττω, *fodio*.

Futuri, σ *vel* ξ: *ut*, φράσω, ὀρύξω.

Præteriti κ, *vel* χ: *ut*, πέφρακα, ὤρυχα.

Dic

Dic quintæ Conjugationis?

Præsentis, λ, μ, ν, ρ: *ut*, ψάλλω, *cano*, νέμω, *pasco vel distribuo*, κρίνω, *judico*, σπείρω, *semino*.

Futuri eadem: *ut*, ψαλῶ, νεμῶ, κρινῶ, σπερῶ.

Præteriti, κ: *ut*, ἔψαλκα, νενέμηκα, κέκρικα, ἔσπαρκα.

Dic Characteristicas sextæ.

Præsentis, ω *purum*: *id est*, *quod ante se habet Vocalem aut Diphthongum*: *ut*, γελάω, *rideo*, τελέω *finio*, παίω, *ferio*, ἱππεύω, *equito*.

Futuri σ: *ut*, γελάσω, τελέσω, παίσω, ἱππεύσω.

Præteriti κ: *ut*, γεγέλακα, τετέλεκα, πέπαικα, ἱππεύκα.

Τύπτω cujus Conjugationis?

Primæ Verborum Barytonorum.

Quare?

Quia ejus Characteristica in Præsenti est πτ.

Conjuga τύπτω?

In Indicativo modo, tempore Præsenti.

S. τύπτω, *verbero*,	τύπτεις	τύπτει.
	τύπτετον,	τύπτετον.

P. τύ-

P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Præterito imperfecto.

S. ἔτυπτον, *verberabam*, ἔτυπτες, ἔτυπτε.
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Præterito perfecto.

S. τέτυφα, *verberavi*, τέτυφας, τέτυφε.
D. τετύφατον, τετύφατον.
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Præterito pluſquamperfecto.

S. ἐτετύφειν, *verberaveram*, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſto primo.

S. ἔτυψα, *verberavi*, ἔτυψας, ἔτυψε.
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Aoriſto ſecundo.

S. ἔτυπον, *idem*, ἔτυπες, ἔτυπε.
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Futuro primo.

S. τύψω, *verberabo*, τύψεις, τύψει.
D. τύψετον, τύψετον.

P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Futuro ſecundo.

S. τυπῶ, *idem*, τυπεῖς, τυπεῖ.
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Imperativo modo, tempore Præſenti, ad ſecundam & tertiam Perſonam.

S. τύπτε, *verbera*, τυπτέτω.
D. τύπτετον, τυπτέτων.
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Præterito Perfecto.

S. τέτυφε, τετυφέτω.
verberaveris, aut verbera.
D. τετύφετον, τετυφέτων.
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Aoriſto primo.

S. τύψον, τυψάτω.
verberato.
D. τύψατον τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſto ſecundo.

S. τύπε, *idem*. τυπέτω.
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Optativo modo tempore Præsenti, & Præterito imperfecto.

S.	τύπτοιμι,	τύπτοις,	τύπτοι.
	utinam verberarem.		
D.		τύπτοιτον,	τυπτοίτην.
P.	τύπτοιμεν,	τύπτοιτε,	τύπτοιεν.

Præterito perfecto & plusquamperfecto.

S.	τετύφοιμι,	τετύφοις,	τετύφοι.
	utinam verberavissem.		
D.		τετύφοιτον,	τετυφοίτην.
P.	τετύφοιμεν,	τετύφοιτε,	τετύφοιεν.

Aoristo primo.

S.	τύψαιμι,	τύψαις,	τύψαι.
	utinam verberem.		
D.		τύψαιτον,	τυψαίτην.
P.	τύψαιμεν,	τύψαιτε,	τύψαιεν.

Aoristo secundo.

S.	τύποιμι *idem*,	τύποις,	τύποι.
D.		τυποίτον,	τυποίτην.
P.	τύποιμεν,	τύποιτε,	τύποιεν.

Futuro primo.

S.	τύψοιμι,	τύψοις,	τύψοι,
	utinam verberem.		
D.		τύψοιτον,	τυψοίτην.
P.	τύψοιμεν,	τύψοιτε,	τύψοιεν.

Futuro secundo.

S.	τυποῖμι, *idem*,	τυποῖς,	τυποῖ.
D.		τυποῖτον,	τυποίτην.
P.	τυποῖμεν,	τυποῖτε,	τυποῖεν.

Conjunctivo modo tempore præsenti & Præterito imperfecto.

S.	ἐὰν τύπτω,	τύπτῃς,	τύπτῃ.
	si verberem vel verberarem.		
D.		ἐὰν τύπτητον,	τύπτητον.
P.	ἐὰν τύπτωμεν,	τύπτητε,	τύπτωσι.

Præterito perfecto & Plusquamperfecto.

S.	ἐὰν τετύφω,	τετύφῃς,	τετύφῃ.
	si verberaverim vel verberavissem.		
D.		ἐὰν τετύφητον,	τετύφητον.
P.	ἐὰν τετύφωμεν,	τετύφητε,	τετύφωσι.

Aoristo primo.

S.	ἐὰν τύψω,	τύψῃς,	τύψῃ.
	si verberavero.		
D.		ἐὰν τύψητον,	τύψητον.
P.	ἐὰν τύψωμεν,	τύψητε,	τύψωσι.

Aoristo secundo.

S.	ἐὰν τύπω, *idem*,	τύπῃς,	τύπῃ.
D.		ἐὰν τύπητον,	τύπητον.
P.	ἐὰν τύπωμεν,	τύπητε,	τύπωσι.

WBP Opole

Infinitivo modo, sine numeris & personis, tempore præsenti & Præterito imperfecto.

τύπτειν, *verberare.*

Præterito perfecto & Plusquamperfecto.

τετυφέναι, *verberasse.*

Aoristo primo.

τύψαι, *verberare, vel verberavisse.*

Aoristo secundo.

τυπεῖν, *idem.*

Futuro primo.

τύψειν, *verberatum ire, vel verberaturum esse.*

Futuro secundo.

τυπεῖν *idem.*

PARTICIPIA AB HOC VERBO Activo.

Præsens & Præteritum imperfectum.

ὁ τύπτων, *verberans,*	ἔ τύπτουσ.
ἡ τύπτουσα,	τῆς τυπτούσης.
τὸ τύπτον,	ἔ τύπτουσ.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τετυφὼς,	τὲ τετυφότ.
qui verberavit, vel verberaverat.	
ὁ τετυφυῖα,	τῆς τετυφυίας.
τὸ τετυφός,	ἔ τετυφότ.

Aori-

Aoristus primus?

ὁ τύψας, *qui verberavit,*	ἔ τύψαντ.
ἡ τύψασα,	τῆς τυψάσης.
τὸ τύψαν,	ἔ τύψαντ.

Aoristus secundus.

ὁ τυπὼν, *idem,*	ἔ τυπόντ.
ἡ τυποῦσα,	τῆς τυπούσης.
τὸ τυπὸν,	ἔ τυπόντ.

Futurum primum.

ὁ τύψων, *verberaturus,*	ἔ τύψοντ.
ἡ τύψουσα,	τῆς τυψούσης.
τὸ τύψον,	ἔ τύψοντ.

Futurum secundum.

ὁ τυπῶν, *idem,*	ἔ τυποῦντ.
ἡ τυποῦσα,	τῆς τυποῦσης.
τὸ τυποῦν,	ἔ τυποῦντ.

FORMATIO TEMPORUM IN Verbo Activo.

Quæ Tempora à quibus formantur?

Cognata ferè à cognatis.

Quæ sunt cognata Tempora?

Quæ eandem habent Characteristicam.

Quæ habent eandem Characteristicam?

1. τύπτω,	ἔτυπτον.
2. τέτυφα,	ἐτετύφειν.

3. ἔτυψα, τύψω.

4. ἔτυπον, τυπῶ, &c.

Præteritum Imperfectum.

Unde & quomodo formatur Præteritum imperfectum?

A præsenti: ω mutando in ον, & ab initio Augmento præponendo: ut, τύπτω, ἔτυπτον.

Quotuplex est Augmentum?

Duplex: Syllabicum & Temporale.

Quid est Augmentum Syllabicum.

Cùm verbum crescit numero syllabarum, ut hoc loco proponitur.

Quæ verba habent Syllabicum Augmentum?

Ea, quæ à Consonante incipiunt: ut, τύπτω, ἔτυπτον: γράφω, ἔγραφον.

Quid est Augmentum Temporale?

Cùm Verbum augetur tempore: id est, mutatione Vocalis brevis in longam, aut alicujus Diphthongi in aliam Diphthongum.

Quæ habent Temporale Augmentum?

Ea, quæ incipiunt à Vocali aut Diphthongo mutabili.

Quot sunt Vocales mutabiles?

Tres: A, E, & O.

A & E *mutantur in* η, O *in* ω: *ut,*

ἀκούω, *audio* ἤκουον.

ἐλεέω, *misereor*, ἠλέουν.

ὀνομάζω, *nomino*, ὠνόμαζον.

Quot sunt Immutabiles Vocales?

Quatuor: H, I, Y, & Ω: *ut,*

ἠχέω *sono*, ἤχουν.

ἱππεύω *equito*, ἱππεύον.

ὑβρίζω, *injuriâ afficio*, ὕβριζον.

ὠθέω, *trudo*, ὤθουν.

Quot sunt Diphthongi Mutabiles?

Tres: AI, AY, & OI.

Quomodo mutantur?

AI *mutatur in* η, AU *in* ηυ, OI *in* ω: *ut,*

αἴρω, *tollo*, ἦρον.

αὐλέω, *fibula cano*, ηὔλουν.

οἰκέω, *habito*, ὤκουν.

Quot sunt Immutabiles Diphthongi?

Tres: EI, EY, & OY, *ut,*

εἴκω, *cedo* εἶκον.

εὕδω, *dormio*, εὗδον.

ἑυράζω, *vulnero*, ἑυραζον.

Præteritum Perfectum.

Unde & quomodo formatur Præteritum perfectum?

A Futuro, ω mutando in α: pro Characteristica Futuri, Characteristica Præteriti sumenda, & augmento præponendo: ut,

τύπτω, τύψω, τέτυφα.

Dic regulas de Augmento Præteriti perfecti.

Prima.

Verba à Vocali aut Diphthongo incipientia, habent idem Augmentum in Præterito Imperfecto & perfecto: ut,

ἀκούω,	ἤκουον,	ἤκουκα.
ἐλέω,	ἠλέουν,	ἠλέηκα.
αἴρω,	ἦρον,	ἦρκα.
αὐλέω,	ηὔλεον,	ηὔληκα.

Secunda.

Verba à Consonante simplici incipientia, adsciscunt ad ε primam Consonantem Præsentis: ut,

τύπτω,	ἔτυπτον,	τέτυφα.
λέγω,	ἔλεγον,	λέλεχα.

Tertia.

Verba à duabus Consonantibus, præsertim Duplici, incipientia, habent idem Augmentum in Præterito Imperfecto & Perfecto: ut,

στέλλω,

στέλλω, *mitto,*	ἔστελλον,	ἔσταλκα.
ψάλλω, *sano,*	ἔψαλλον,	ἔψαλκα.

Quid excipitur?

Muta cum Liquida: ut,

τρέφω, *alo,*	ἔτρεφον,	τέτροφα.
πταίω, *ago,*	ἔπταιον,	πέπταχα.

Quarta.

Verba ab aspirata Muta incipientia, repetunt in Præterito perfecto ejus Tenuem: ut,

θύω, *sacrifico,*	ἔθυον,	τέθυκα.
φαίνω, *ostendo,*	ἔφαινον,	πέφαγκα.
φεύζω,	ἔφευζον,	πέφευκα.
χρίω, *ungo,*	ἔχριον,	κέχρικα.

Qualis est penultima Præteriti perfecti activi?

Eadem, quæ Futuri primi: ut,

τρίπω,	τρέψω,	τέτροφα.
λύω, *solvo,*	λύσω,	λέλυκα.

Quæ excipiuntur?

Dissyllaba in λω, νω, & ρω, quinta Conjugationis, mutant ε penultimum Futuri in Perfecto in α: ut,

στέλλω,	στελῶ,	ἔσταλκα.
τείνω, *tendo,*	τενῶ,	τέτακα.
σπείρω,	σπερῶ,	ἔσπαρκα.

Semperné pro Characteristica Futuri Characteristica Præteriti sumitur?

Non semper.

Prima Regula.

In quinta conjugatione λ & ρ manent in Perfecto ante κα: μ etiam assumit η: ut,

στέλλω,	στελῶ,	ἔσταλκα.
σπείρω,	σπερῶ,	ἔσπαρκα.
νέμω,	νεμῶ,	νενέμηκα.
τέμνω, *scindo*,	τεμῶ,	τετέμηκα.

Secunda.

In dissyllabis quidem in εύω, ίνω, ύνω, ν tollitur: sed in reliquis locum habens ante κα vertitur in γ: ut,

τείνω,	τενῶ,	τέτακα.
κρίνω,	κρινῶ,	κέκρικα.
σπεύδω, *propero*,	σπευσῶ,	τέσπευκα.
φαίνω,	φανῶ,	πέφαγκα.
μολύνω, *inquino*,	μολυνῶ,	μεμόλυγκα.

Plusquamperfectum.

Unde & quomodo formatur Plusquamperfectum?

A Perfecto, α in ειν mutando, & si Perfectum incipiat à Consonante, aliud ε assumendo: ut,

τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aori-

Aoristus Primus.

Unde & quomodo formatur Aoristus primus.

A Futuro primo: σ in α mutando, & Augmento Imperfecti præponendo.

Quanta debet esse penultima primi Aoristi?

Longa.

Quomodo ea, si brevis sit, producitur?

Prima Regula.

A Futuri mutandum est in η, si in præsenti sex plex α fuerit: ut,

ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα.

Secunda.

Si in Præsenti fuerit αι: tum à Futuri communiter retinetur. Atticè in η mutatur: ut, μιαίνω, *polluo,* μιανῶ, ἐμίανα, ἐμίαμα.

Tertia.

Ex Futuri faciendæ est diphthongus, adjecto Iota: ut.

στέλλω, στελῶ, ἔσταλα.

Aoristus Secundus.

Unde & quomodo formatur Aoristus secundus?

A præterito imperfecto, Characteristica ejus retinenda, penultima verò corripienda: ut, λήθω, ἔληθον, ἔλαθον.

Cur?

Quia penultima Aoristi secundi debet esse brevis.

Quomodo ea, si longa sit, corripitur?

Prima Regula.

H & Ω mutantur in α: ut,

λήθω, capio,	ἔληθον,	ἔλαθον.
τρώγω, edo,	ἔτρωγον,	ἔτραγον.

Secunda.

In Diphthongis ει & ου prior Vocalis abjicitur: ut,

λείπω, linquo,	ἔλειπον,	ἔλιπον.
φεύγω, fugio,	ἔφευγον,	ἔφυγον.

Quid excipitur?

Dissyllaba quintæ Conjugationis pro ει accipiunt α: trisyllaba verò abjiciunt jota: ut,

σπείρω, semino,	ἔσπειρον,	ἔσπαρον.
ἐγείρω, excito,	ἤγειρον,	ἤγερον.

Tertia.

In Diphthongis αι, αυ, & ευ, posterior Vocalis abjicitur: ut,

καίω, uro,	ἔκαιον,	ἔκαον.
παύω,		

παύω, sedo,	ἔπαυον,	ἔπαον.
ἀκούω, audio,	ἤκουον,	ἤκοον.

An non in quibusdam mutatur Characteristica?

Mutatur, penultimæ corripiendæ causa.

Prima Regula.

Verba quartæ Conjugationis, quorum Futurum in ξω desinit: habent in Aoristo secundo γ: quorum Futurum desinit in σω, habent δ: ut,

πεταίω,	πετάσω,	ἐπέτασον.
φράζω,	φράσω,	ἔφραδον.

Secunda.

Verba, quæ habent κ, π, μν, aut λ ante ω, priorem literam retinent, posteriorem abjiciunt: ut,

τίκτω,	ἔτεκον.
κάμνω,	ἔκαμον.
τύπτω,	ἔτυπον.
ψάλλω,	ἔψαλον.

Quid postremò de Aoristo secundo observandum?

Dissyllaba, quæ liquidam habent ante aut post ε, mutant ε in α: ut,

πλέκω, plico, ἔπλακον.

πρέπω,

τρέπω, ἔτραπον.
στέλλω, ἔστειλον.
τέμνω, ἔταμον, & ἔτεμον.

FUTURUM PRIMUM.

Unde & quomodo formatur Futurum primum?

A Præsenti, Characteristicam præsentis in Characteristicam Futuri mutando: ut, τύπτω, τύψω.

Dic Futurum primum Verborum στέλλω, τέμνω, σπείρω.

στελῶ, τεμῶ, σπερῶ.

Quare?

Verba quintæ Conjugationis, quia penultimam Futuri corripiant, ideò posteriorem Consonantium, aut Vocalium è Diphthongo abjiciunt: ω item circumflectunt.

Quomodo in Futuro habent ποιέω facio, & βοάω clamo?

ποιήσω, βοήσω.

Quare?

Verba in εω & αω, assumto σ, mutant ε & α in Futuro plerung, in η.

FUTURUM SECUNDUM.

Unde & quomodo formatur secundum Futurum?

Ab

Ab Aoristo secundo: ον in ω circumflexum mutando & Augmento abjiciendo: ut, ἔτυπον, τυπῶ.

RELIQVI MODI.

Unde formantur Tempora reliquorum Modorum?

A Temporibus Indicativi Modi: & quidem ab ijsdem.

Quomodo augentur?

Præteritum Perfectum ubiq; retinet Augmentum: Aoristi verò extra Indicativum id abjiciunt.

Unde τύπτε?

A τύπω, ω in ε mutando.

Unde τέτυφε?

A τέτυφα, α in ε mutando.

Unde τύψον?

Ab ἔτυψα: α in ον mutando, & Augmento abjiciendo.

Unde τύπε?

Ab ἔτυπον, ον in ε mutando, & Augmento abjiciendo.

τέτυφθι unde?

A τύπτω, ω in θι mutando.

τετύφθω unde?

A τέτυφα, α in θω mutando.

τύψεν-

τύψαιμι unde?

Ab ἔτυψα, *a in* αιμι *mutando, & Augmento abjiciendo.*

τύπτοιμι unde?

Ab ἔτυπτον: *ον in* οιμι *mutando, & Augmento abjiciendo.*

τύψοιμι unde?

A τύψω: *ω in* οιμι *mutando.*

τυπτοῖμι unde?

A τυπτῶ: *ῶ circumflexum in* οῖμι *circumflexum mutando.*

Unde ἐὰν τύπτω?

Simile est hoc Tempus Præsenti Indicativo: nisi quòd hic breves Vocales, ut & in reliquo hoc modo, mutantur in suas longas.

Unde ἐὰν τετύφω?

A τέτυφα: *α in ω mutando, & penultima acuenda.*

Unde ἐὰν τύψω?

Ab ἔτυψα: *α in ω mutando, & Augmento abjiciendo.*

Unde ἐὰν τύπτω?

Ab ἔτυπτον: *ον in ω mutando, & Augmento abjiciendo.*

τύψω unde?

A τύψω: *ω in ω mutando.*

τετυ-

τετυφέναι unde?

A τέτυφα: *α in εναι mutando, & penultima acuenda.*

τύψαι unde?

Ab ἔτυψα: *ad α addendo Jota, & Augmentum abjiciendo.*

τυπτῶν unde?

Ab ἔτυπτον: *ον in ῶν circumflexum mutando, & Augmento abjiciendo.*

τύψειν unde?

A τύψω: *ω in ειν mutando.*

τυπτῶν unde?

A τυπτῶ: *ῶ circumflexum in ῶν circumflexum mutando.*

Unde τύπτων?

A τύπτω, *ν addendo.*

Unde τετυφώς?

A τέτυφα: *α in ως acutum mutando.*

Unde τύψας?

Ab ἔτυψα: *addendo σ, & Augmento abjiciendo.*

Unde τυπτών?

Ab ἔτυπτον: *ον in ων acutum mutando, & Augmento abjiciendo.*

Unde τύψαν?

A τύψω: *ν addendo.*

Unde

Unde τυπῶ?

Ἀ τυπῶ, *vadiendo.*

PASSIVVM.

Conjuga τύπτομαι Passivum.

In Indicativo modo, tempore Præsenti.

S. τυπτομαι, *verberor*, τυπτῃ, τύπτεται.
D. τυπτόμεθον, τυπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Præterito Imperfecto.

S. ἐτυπτόμην, *verberabar*, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Præterito perfecto.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται.
verberatus sum vel fui.
D. τετύμμεθον, τετύφθον, τέτυφθον.
P. τετύμμεθα, τετύφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Præterito Plusquamperfecto.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο.
verberatus eram vel fueram.
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

Aoristo primo.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη.
verberatus sum vel fui.
D. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Aoristo secundo.

S. ἐτύπην, *idem*, ἐτύπης, ἐτύπη.
D. ἐτύπημεν, ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Futuro primo.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται.
verberabor.
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον.
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Futuro secundo.

S. τυπήσομαι, *idem*, τυπήσῃ, τυπήσεται.
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Paulò pòst Futuro.

S. τετύψομαι, τελύψῃ, τελύψεται.
mox, certò verberabor.
D. τετυψόμεθον, τελύψεσθον, τελύψεσθον.
P. τετυψόμεθα, τελύψεσθε, τελύψονται.

Imperativo modo, tempore Præsenti, ad secundam & tertiam Personam.

S. τύπτε, *verberare*, τυπτέσθω.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Præterito perfecto.

S. τέτυφο, τετύφθω.
verberatus sis vel fueris: aut verberare.
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristo primo.

S. τύφθηθι, *verberator*, τυφθήτω
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν

Aoristo secundo.

S. τύπηθι, *idem*, τυπήτω.
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Optativo modo, tempore Præsenti, & Præterito imperfecto.

S. τυπτοίμιλο, τύπλοιο, τύπλοιτο.
utinam verberarer.
D. τυπτοίμεθον, τύπλοισθον, τυπτοίσθιλο.
P. τυπτοίμεθα, τύπλοισθε, τύπλοιντο.

Præterito perfecto & plusquamperfecto.

S. τετυμμένος, εἴην, εἴης, εἴη.
utinam verberatus essem vel fuissem.
D. τετυμμένω, εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν vel εἶεν.

Aoristo primo.

S. τυφθείλο, τυφθείης, τυφθείη.
utinam verberer.

D. τυ

D. τυφθείητον, τυφθειήτην.
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.
vel τυφθεῖεν.

Aoristo secundo.

S. τυπείλο, *idem*, τυπείης, τυπείη.
D. τυπείητον, τυπειήτην.
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.
vel τυπεῖεν.

Futuro primo.

S. τυφθησοίμιλο, τυφθησοιο, τυφθήσοιτο.
utinam verberer.
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθιλο.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθησοισθε, τυφθήσοιλο.

Futuro secundo.

S. τυπησοίμιλο, *idem*, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπησοίσθιλο.
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò pòst Futuro.

S. τετυψοίμιλο, τετύψοιο, τετύψοιτο.
utinam mox cerò verberer.
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετύψοίσθιλο.
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Conjunctivo modo, tempore Præsenti, & Præterito imperfecto.

S. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτῃ.
si vreberer, vel verberarer.
D. ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
P. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Præterito perfecto & pluſquam-perfecto.

S. ἐὰν τετυμμένος, ὦ, ἦς, ἦ.
ſi verberatus ſim, vel fuerim: aut verberatus eſſem, vel fuiſſem.
D. ἐὰν τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.
P. ἐὰν τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſto primo.

S. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῇ.
ſi verberatus ero vel fuero.
D. ἐὰν τυφθῆτον, τυφθῆτον.
P. ἐὰν τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſto ſecundo.

S. ἐὰν τυπῶ, *idem*, τυπῇς, τυπῇ.
D. ἐὰν τυπῆτον, τυπῆτον.
P. ἐὰν τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Infinitivo modo, ſine numeris & perſonis, tempore præſenti, & Præterito imperfecto.

τύπτεσθαι, *verberari.*

Præterito perfecto & pluſquamperfecto.

τετύφθαι, *verberatum eſſe vel fuiſſe.*

Aoriſto primo.

τυφθῆ-

τυφθῆναι, *verberari, aut verberatum eſſe vel fuiſſe.*

Aoriſto ſecundo.

τυπῆναι, *idem.*

Futuro primo.

τυφθήσεσθαι, *verberatum iri.*

Futuro ſecundo.

τυπήσεσθαι, *idem.*

Paulò pòſt Futuro.

τετύψεσθαι, *mox, certò verberatum iri.*

PARTICIPIA AB HOC VERBO PASSIVO.

Præſens & Præteritum imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.
qui verberatur, vel verberabatur.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Præteritum perfectum & pluſquamperfectum.

ὁ τετυμμένος, *verberatus*, τοῦ τετυμμένου.
ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoriſtus primus.

ὁ τυφθεὶς, *verberatus*, τοῦ τυφθέντος.
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ τυπεὶς, *idem*,	τοῦ τυπέντος.
ἡ τυπεῖσα,	τῆς τυπείσης.
τὸ τυπὲν,	τοῦ τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος,	τοῦ τυφθησομένου.

verberandus.

ἡ τυφθησομένη,	τῆς τυφθησομένης.
τὸ τυφθησόμενον.	τοῦ τυφθησομένου.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, *idem*,	τοῦ τυπησομένου.
ἡ τυπησομένη,	τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον,	τοῦ τυπησομένου.

Paulò pòst Futurum.

ὁ τελυψόμενος,	τοῦ τελυψομένου.

mox certò verberandus.

ἡ τελυψομένη,	τῆς τελυψομένης.
τὸ τελυψόμενον,	τοῦ τελυψομένου.

FORMATIO PRÆCIPUORUM temporum in verbo Passivo.

Præsens.

Unde & quomodo formatur τύπτομαι?

Ab Activo τύπτω, ω in ομαι mutando.

Præ

Præteritum Imperfectum.

Unde & quomodo ἐτυπτόμην?

A præsenti τύπτομαι: αι mutando in ην, & ab initio Augmenta præponendo.

Quæ est ratio Augmentorum in Verbis Passivis?

Eadem est ratio Augmentorum in Verbis Passivis & mediis, quæ in Activis.

Præteriti Perfecti prima persona.

τέτυμμαι unde formatur?

Prima persona Præteriti perfecti Passivi formatur à prima persona Perfecti Activi.

Quomodo?

Extrema syllaba in μαι mutanda: cui syllabæ plerunq; aliqua Litera præponitur.

Quæ Litera in prima Conjugatione ipsi μαι præponitur?

μ: ut, τέτυφα, τέτυμμαι.

Quæ in Secunda?

γ: ut, λέλεχα, λέλεγμαι.

Quæ in Tertia?

π: ut, πέπλεκα, πέπλεγμαι.

Quæ in Quarta?

σ, *si Futurum activum desinit in* σω: *ut*,

φεύσω, πέφευκα, πέφευσμαι.

γ. *si Futurum activum desinit in* ξω: *ut*,

πλάξω, πέπλαχα, πέπλαγμαι.

Quæ in Quinta?

In Quinta κα *mutatur simpliciter in* μαι *præcedens* κ, *antepenultima* (b) *autem mutatur in* μ *ante* μαι: *ut*,

ἔψαλκα,	ἔψαλμαι.
νενέμηκα,	νενέμημαι.
κέκελκα,	κέκελμαι.
ἔσταρκα,	ἔσταρμαι.
πέφαγκα,	πέφαμμαι.

Quæ Litera præponitur syllabæ μαι in Sexta Conjugatione?

σ, *si penultima Præteriti activi est brevis*: ut, τέτελεκα, τέτελεσμαι.

Nihil præponitur, si penultima Præteriti activi est longa: *ut*, πεποίηκα, πεποίημαι.

SECUNDA.

τέτυψαι, unde & quomodo formatur?

Secunda persona Præteriti perfecti Passivi formatur à prima: sed loco aliarum Consonantium habet Characteristicam Futuri Activi ante αι: ideo desinit in σαι *vel implicitam, vel expressum*: *ut*,

1. τύπτω, τέτυψαι.
2. λέγω, λέλεξαι.
3. πλήσσω, πέπλησαι.
4. φεύγω, πέφευξαι.
5. πλάττω, πεπλάξαι.
6. τελέω, τετέλεσαι.
ποιήσω, πεποίησαι.

Quid fit in quinta Conjugatione?

Mai prima Persona mutatur in secunda. Persona simpliciter in σαι: *sed* μ *præcedens* μαι *vertitur in* ν *ante* σαι: *ut*,

ἔψαλμαι,	ἔψαλσαι.
νενέμημαι,	νενέμησαι.
κέκελμαι,	κέκελσαι.
ἔσταρμαι,	ἔσταρσαι.
πέφαμμαι,	πέφασαι.

TERTIA.

τέτυπται, unde & quomodo formatur?

Tertia persona Præteriti perfecti Passivi formatur à secunda, extrema Syllaba in ται *mutanda*: *cui Syllabæ plerunq; aliqua litera præponitur.*

Quæ Litera in prima Conjugatione soli ται præponitur?

π: *ut*, τέτυπται.

Quæ in Secunda?

κ: ut, λέλεκ).

Quæ in Tertia?

σ: ut, πέπλησσω.

Quæ in Quarta?

σ, si *Futurum Activum* desinit in σω: ut, πέφεσσω.

κ, si *Futurum Activum* desinit in ξω: ut, πέπτεαχ).

Quæ in Quinta?

Σαι *secundæ Personæ mutatur in tertiæ Personæ simpliciter in* ται: ut,

ἔψαλσαι,	ἔψαλται.
νενέμησαι,	νενέμηται.
κέκειρσαι,	κέκειρται.
ἔσταρσαι,	ἔσταρται.
πέφασαι,	πέφασται.

Quæ Litera præponitur syllabæ ται in Sexta Conjugatione?

Σ, *quando prima Personæ habet* σ: ut,

τέτελεσμαι,	τετέλεσται.

Nihil præponitur, quando primæ Personæ nihil præponitur: ut,

πεποίημαι,	πεπόιηται.

Secunda et Tertia Dualis.

Unde

Unde & quomodo formatur τέτυφθον?

Secunda & tertia Dualis formatur à Tertia singulari: αι in ον, *& Tenuibus in suas Aspiratas mutandis: interponendo item* σ, *si tertia Singularis desinat in* ται *purum*: ut,

τέτυπται,	τέτυφθον.
λέλεκται,	τέλεχθον.
πέπλησται,	πέπλησθον.
πέφεσται,	πέφεσθον.
πέπτεαχ),	πέπτεαχθον.
ἔψαλ),	ἔψαλθον.
νενέμηται,	νενέμησθον.
πεποίηται,	πεποίησθον.

Tertia Pluralis.

Unde & quomodo formatur τέτυμμένοι εἰσί?

Tertia pluralis perfecti Passivi formatur à Tertia Singulari: ponendo ν *ante* ται *purum. Si verò* ται *non fuerit purum, tum Tertiam Pluralem circumloquimur Participio præteriti temporis cum verbo Substantivo*: ut,

νενέμηται,	νενεμῆσθαι, & νενεμημένοι εἰσί.
πεποίηται,	πεποίεαται.
τέτυπται,	τετυμμένοι εἰσί.

Plus-

Plusquamperfectum.

ἐτετύμμην unde & quomodo?

A τέτυμμαι: *αι in ην mutando, & ε ab initio assumendo.*

Aoristus Primus.

ἐτετύφθην unde & quomodo?

Aoristus primus Passivus formatur à tertia persona Singulari Perfecti Passivi, αι in ην, & Tenuibus in suas Aspiratas mutandis; Augmento item Imperfecti retinendo: ut,

τέτυπται,	ἐτύφθην.
ἔσταρται,	ἐστάρθην.

Aoristus Secundus.

Unde & quomodo formatur ἐτύπην?

Ab Aoristo secundo Activo mutando ν in ην: ut,

ἔτυπον,	ἐτύπην.
ἔσταρον,	ἐστάρην.

Futurum Primum.

Unde & quomodo τυφθήσομαι?

Ab Aoristo primo Passivo: pro ν ponendo σομαι, Augmento abjecto: ut,

ἐτύφθην,	τυφθήσομαι.
ἐστάρθην,	σταρθήσομαι.

Futu-

Futurum Secundum.

Unde & quomodo τυπήσομαι?

Ab Aoristo secundo Passivo: pro ν ponendo σομαι, Augmento abjiciendo: ut,

ἐτύπην,	τυπήσομαι.
ἐστάρην,	σταρήσομαι.

Paulò pòst Futurum.

Unde & quomodo τετύψομαι formatur?

Paulò pòst Futurum formatur à secunda persona Singulari Præteriti perfecti, posito ομαι ante αι: & retinet Augmentum in omnibus Modis. ut,

τέτυψαι,	τετύψομαι.
ἔσταρσαι,	ἐστάρσομαι.

Reliqui Modi.

τύπτω unde?

A τύπτομαι, ομαι *in* ω *mutando.*

τέτυψω unde?

Secunda persona Perfecti Imperativi fit à secunda plusquamperfecti Indicativi: ε abjecto, si ultra Augmentum Perfecti adsit: ut,

ἐτέτυψο,	τέτυψο.
ἔσταρσο,	ἔστασο.

τετύφθω unde?

Tertia Persona perfecti Imperativi fit à tertia

tertia plusquamperfecti Indicativi: ειν ω & Tenuibus in suas Aspiratas mutandis interponendo item σ, si illa tertia desinat in ν paeum: ut,

ἐτέτυπτο,	τέτυφθω.
ἐπεπαίδευτο,	ἐπεπαίφθω.
ἐνενεμήντο,	νενεμήφθω.
ἐπεποίητο,	πεποιῆφθω.

Unde τύφθητι?

Ab ἐτύφθην: *ν in π per τ mutando, & Augmento abjiciendo.*

Unde τύπηθι?

Ab ἐτύπην, *ν in θι per θ mutando, & Augmento abjiciendo.*

τυπτοίμην unde?

A τύπτομαι, *ομαι in οίμην mutando.*

τυφθείην unde?

Ab ἐτύφθην, *ante ην ponendo ει, & Augmentum abjiciendo.*

Unde τυφθησοίμην?

A τυφθήσομαι, *ομαι in οίμην mutando.*

ἐὰν τυφθῶ unde?

Ab ἐτύφθην: *ην in ῶ circumflexum mutando, & Augmento abjiciendo.*

MEDIVM.

Conju-

Conjuga τύπτομαι, Medium.

In Indicativo modo, tempore Presenti.

S.	τύπτομαι,	τύπτῃ,	τύπτεται.
	verbero, vel verberor.		
D.	τυπτόμεθον,	τύπτεσθον,	τύπτεσθον.
P.	τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται.

Præterito imperfecto.

S.	ἐτυπτόμην,	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο.
	verberabam, vel verberabar.		
D.	ἐτυπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτυπτέσθην.
P.	ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

Præterito perfecto.

S.	τέτυμμαι,	τέτυψαι,	τέτυπται.
	verberavi, aut verberatus sum vel fui.		
D.		τέτυφθον,	τέτυφθον.
P.	τέτυμμεν,	τέτυφθε,	τέτυφθασι.

Præterito plusquamperfecto.

S.	ἐτέτυπτην,	ἐτέτυψο,	ἐτέτυπτο.
	verberaveram, aut verberatus eram vel fueram.		
D.		ἐτέτυφθον,	ἐτετύφθην.
P.	ἐτέτυμμεν,	ἐτέτυφθε,	ἐτέτυφθησαν.

Aoristo primo.

S.	ἐτυψάμην,	ἐτύψω,	ἐτύψατο.
	verberavi aut verberatus sum vel fui.		

D. ἐτυ-

D. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
P. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Aoristo secundo.

S. ἐτυπόμην, *idem*, ἐτύπην, ἐτύπεν.
D. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
P. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Futuro primo.

S. τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
verberabo, vel verberabor.
D. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Futuro secundo.

S. τυπῶμαι, *idem*, τυπῇ, τυπήσεται.
D. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.
P. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυπήσονται.

Imperativo modo, tempore Præsenti, ad secundam & tertiam Personam.

S. τύπτε, τυπτέσθω.
verbera, vel verberare.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Præterito perfecto.

S. τέτυπε, τετυπέτω.
verberaveris, aut verberatus sis vel fueris.
D. τετύπεσθον, τετυπέτων.
P. τετύπεσθε, τετυπέτωσαν.

Aori-

Aoristo primo.

S. τύψαι, τυψάσθω.
verberato, vel verberator.
D. τύψασθον, τυψάσθων.
P. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Aoristo secundo.

S. τυπὲ, *idem*, τυπέσθω.
D. τύπεσθον, τυπέσθων.
P. τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Optivo modo, tempore præsenti, & Præterito imperfecto.

S. τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
utinam verberarem, vel verberarer.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Præterito perfecto & Plusquamperfecto.

S. τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
utinam verberavissem, aut verberatus essem vel fuissem.
D. τετύποιτον, τετυποίτην.
P. τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Aoristo primo.

S. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο.
utinam verberem, aut verberer.
D. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.
P. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Aoristo secundo.

S. τυποίμην, *idem*, τύποιο, τύποιτο.
D. τυποίμεθον, τύποιθον, τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Futuro primo.

S. τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο.
utinam verberem, aut verberer.
D. τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην.
P. τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Futuro secundo.

S. τυποίμην, *idem*, τυποῖο, τυποῖτο.
D. τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Conjunctivo modo, tempore Præsenti, & Præterito imperfecto.

S. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται.
si verberem vel verberer, verberarem, vel verberarer.
D. ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
P. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Præterito perfecto & plusquamperfecto.

S. ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ.
si verberaverim, aut verberatus sim vel fuerim: verberavissem, aut verberatus essem vel fuissem.
D. ἐὰν τετύπητον, τετύπητον.
P. ἐὰν τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Aoristo primo.

S. ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται.
si verberavero, aut verberatus ero vel fuero.
D. ἐὰν τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.
P. ἐὰν τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

Aoristo secundo.

S. ἐὰν τύπωμαι, *idem*, τύπῃ, τύπηται.
D. ἐὰν τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.
P. ἐὰν τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Infinitivo modo, sine numeris & personis, tempore præsenti, & Præterito imperfecto:

τύπτεσθαι, *verberare vel verberari.*

Præterito perfecto & Plusquamperfecto.

τετυπέναι. *verberavisse, aut verberatum esse vel fuisse.*

Aoristo primo.

τύψασθαι, *verberare, aut verberari: verberavisse, aut verberatum esse vel fuisse.*

Aoristo secundo.

τυπέσθαι. *idem.*

Futuro primo.

τύψεσθαι, *verberatum ire, vel verberaturum esse, aut verberatum iri.*

Futuro secundo.

τυπῆσθαι, *idem.*

PARTICIPIA AB HOC VERBO MEDIO.

Præsens & Præteritum imperfectum.

ὁ τυπτόμενος,	τοῦ τυπτομένου.
qui verberat, aut verberatur: verberabat, aut verberabatur.	
ἡ τυπτομένη,	τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον,	τοῦ τυπτομένου.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τετυπωκὼς,	τοῦ τετυπτότος.
qui verberavit, aut verberatus est vel fuit: verberaverat, aut verberatus erat vel fuerat.	
ἡ τετυπυῖα,	τῆς τετυπυίας.
τὸ τετυπτὸς,	τοῦ τετυπτότος.

Aoristus primus.

ὁ τυψάμενος,	τοῦ τυψαμένου.
qui verberavit, aut verberatus est vel fuit	
ἡ τυψαμένη,	τῆς τυψαμένης.
τὸ τυψάμενον,	τοῦ τυψαμένου.

Aoristus secundus.

ὁ τυπόμενος, *idem,*	τοῦ τυπομένου.

ἡ τυ-

ἡ τυπομένη,	τῆς τυπομένης.
τὸ τυπόμενον,	τοῦ τυπομένου.

Futurum primum.

ὁ τυψόμενος,	τοῦ τυψομένου.
verberaturus aut verberandus.	
ἡ τυψομένη,	τῆς τυψομένης.
τὸ τυψόμενον,	τοῦ τυψομένου.

Futurum secundum.

ὁ τυπήσμενος, *idem,*	τοῦ τυπησμένου.
ἡ τυπησμένη,	τῆς τυπησμένης.
τὸ τυπήσμενον,	τοῦ τυπησμένου.

FORMATIO TEMPORVM quorundam in verbo Medio:

Quid est Verbum Medium?

Quod promiscuè aliàs Activè, aliàs Passivè significat, sicut apud Latinos Verba Communia: ut, βιάζομαί σε, violo te: βιάζομαι ὑπό σου, violor à te.

PRÆSENS ET PRÆTERITUM IMPERFECTUM.

Unde & quomodo formatur Medium τύπτομαι & ἐτυπτόμην?

Præsens & præteritum imperfectum Medium, voce prorsus idem est cum Verbo Passivo.

PRAETERITUM PERFECTUM.

τέτυπα unde & quomodo?

Praeteritum perfectum Medium formatur à Praterito perfecto Activo: pro Characteristica Perfecti Activi, sumenda Characteristica Aoristi secundi: ut,

τέτυφα,	ἔτυπον,	τέτυπα.
πέφευγα,	ἔφυγον,	πέφυγα.
πέπεικα,	ἔπεισον,	πέπεισμαι.

Qualis est Penultima Praeteriti perfecti Medij?

Eadem, quae Praeteriti perfecti Activi.

Quid excipitur?

Dissyllabi Futuri penultimum ε mutatur in ο, ει verò in οι: ut,

λέξω,	λέλοχα.
πορῶ,	πέπορκα.
λείψω,	λέλοιπα.

πείθω, *persuadeo*, πείσω, πέποιθα.

PLUSQUAMPERFECTUM.

ἐτετύπειν unde & quomodo?

A τέτυπα, *α in ειν mutando, & ε ab initio assumendo.*

AORISTUS PRIMUS.

Unde & quomodo formatur ἐτυψάμην?

Ab

Ab Aoristo primo Activo, α in άμην vertendo: ut,

ἔτυψα,	ἐτυψάμην.

AORISTUS SECUNDUS.

ἐτυπόμην unde & quomodo?

Ab Aoristo secundo Activo, ον in όμην vertendo. ut,

ἔτυπον,	ἐτυπόμην.

FUTURUM PRIMUM.

τύψομαι unde & quomodo?

A Futuro primo Activo, ω in ομαι mutando: ut,

τύψω,	τύψομαι.

Quid hîc observandum?

In quinta Conjugatione Futurum primum circumflectitur: σταλῶ, σταλοῦμαι.

FUTURUM SECUNDUM.

τυπεῖμαι unde & quomodo?

A Futuro secundo Activo: ῶ circumflexum in οῦμαι circumflexum mutando: ut,

τυπῶ,	τυποῦμαι.
σταλῶ,	σταλοῦμαι.

RELIQUI MODI.

Unde τύψαι?

Ab ἐτυψάμην; *άμην in αι mutando, & Augmento abjiciendo.*

τυτῆ unde?

Ab ἐντεῦθεν: ὁμὼ in ᾧ circumflexum mutando, & augmento abjiciendo.

Unde τυλαίμω?

Ab ἐτυλάμω: ι ad penultimam addendo, & augmento abjiciendo.

DE ADVERBIO.

Da Significationes Adverbiorum?

Loci: ut, ἐνταῦθα, hîc, δεῦρο, huc, ἐντεῦθεν hinc.

Temporis: ut, σήμερον, hodiè, χθὲς, heri αὔριον, cras.

Numeri: ut, ἅπαξ, semel, δὶς, bis, τρὶς, ter.

Negandi: ut, ὐ, non, οὐδὲ, neq, οὐδαμῶς, nequaquam.

Affirmandi: ut, ναὶ, ita, πάνυ, omnino.

Demonstrandi: ut, ἰδὼ, ecce, &c.

DE PRÆPOSITIONE.

Quot sunt Præpositiones?

Octodecim.

Quomodo dividuntur?

In Monosyllabas & Dissyllabas.

Quot sunt Monosyllabæ?

Sex: ἐν, in.

εἰς vel ἐς, in, ad.

ἐκ vel ἐξ, ex.

πρὸ, ante vel pro.

πρὸς, à, ad, apud, contra.

σὺν, cum.

Quot sunt Dissyllabæ?

Duodecim:

ἀνὰ, per.

κατὰ, contrà, de, secundum.

διὰ, per, propter.

μετὰ, cum, post.

παρὰ, à apud, ad, præter, propter.

ἀντὶ pro.

ἐπὶ, in, propter, post, super, ad.

περὶ, de, pro, circa, propè.

ἀμφὶ, idem significat quod περὶ.

ἀπὸ, à vel ab.

ὑπὸ, à, sub.

ὑπὲρ, pro, de, supra, ultra.

DE CONIVNCTIONE.

Da Potestates Conjunctionum?

Copulativæ: ut, καὶ *&, et que.*

Disjunctivæ: ut, ἤ *aut* εἴτε, *sive.*

Adversativæ: ut, καὶ τοι, *atqui,* εἰκαὶ, *etsi,* καίπερ, *quamvis,* ὅμως, *tamen.*

Causales: ut, γὰρ, *enim,* ὅτι, *quòd,* διότι, *propterea quòd,* ἵνα, *ut,* εἰ, *si,* ἐπειδὴ, *postquam.*

Ratiocinativæ: ut, ἄρα, *ergo,* τοίνυν, *itaque,* τοιγαροῦν, *igitur, &c.*

EXAMEN
ETYMOLOGIÆ.

ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

Credens in Filium Dei, habet vitam æternam, Joan. 3.

ὁ *quæ pars? Est Articulus. Qualis Articulus? Præpositivus. Declina in Masculino Genere,* ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν, *&c. Declina in Fœminino,* ἡ, τῆς, τῇ, τὴν, *&c. Declina simul in omnibus tribus Generibus,* ὁ, ἡ, τὸ. τοῦ, τῆς, τοῦ. τῷ, τῇ, τῷ. τὸν, τὴν, τὸ, *&c. Quid significat* ὁ, ἡ, τὸ? *Idem quod Germanis,* Der/ die/das.

Πιστεύων *quæ pars? Est Participium. Cujus vocis? Activæ. Cujus Temporis? Præsentis. A quo verbo?* Πιστεύω, *credo. Cujus Con-*

Conjugationis? Sextæ Barytonorum. Quare? Quia ejus Characteristica in Præsenti est ω *purum. Quomodo habet in Futuro?* πιστεύσω. *In Præterito?* πεπίστευκα. *Cur sic auges? Verba à Consonante simplici incipientia, adsciscunt ad* ε *primam Consonantem præsentis. Conjuga in Aoristo primo Indicativo,* ἐπίστευσα, ας, ε. ἐπιστεύσατον, άτην, ἐπιστεύσαμεν, ατε, αν. *In Aoristo primo Imperativo.* πίστευσον, πιστευσάτω, πιστεύσατον, άτων. πιστεύσατε, άτωσαν. *In Aoristo primo Optativo,* πιστεύσαιμι, σαις, σαι, *&c. In Aoristo primo Subjunctivo,* ἐὰν πιστεύσω, πιστεύσῃς, πιστεύσῃ, *&c. In Aoristo primo Infinitivo,* πιστεύσαι. *In Aoristo primo Participij,* ὁ πιστεύσας, ἡ πιστεύσασα, τὸ πιστευσαν. *Quomodo habet in præterito Passivo?* πεπίστευμαι, πεπίστευσαι, πεπίστευται, *&c. Cur non* πεπίστευσμαι? *In sexta Conjugatione nihil præponitur, si penultima Præteriti Activi est longa. Est nè penultima Præteriti Activi longa? Est. Quare? Quia habet Diphthongũ &. Quanta est Diphthongus? Longa: In Aoristo primo Passivo,* ἐπιστεύθην. *In Imperativo Aoristo primo,* πιστεύθητι, ήτω. *In Optativo,* πιστευθείην. *In Subjunctivo,* ἐὰν πιστευ-

πιστευθῶ, ῆς, ῆ. *In Infinitivo*, πιστευθῆναι. *In Aoristo primo Participij*, ὁ πιστευθεὶς, ἡ πιστευθεῖσα, τὸ πιστευθέν. *In Aoristo primo Medio.* Πιστεύσαμαι, σῃ, σεται, &c. *Cujus Declinationis* ὁ πιστεύων? *Quintæ simplicium. Move.* ὁ πιστεύων, ἡ πιστεύουσα, τὸ πιστεῦον. *Declinationis* ἡ πιστεύουσα? *Quintæ simplicium.* τὸ πιστεῦον? *Secundæ simplicium. Declina* ὁ πιστεύων. *S. N.* ὁ πιστεύων, *G.* τοῦ πιστεύοντος, *D.* τῷ πιστεύοντι, *A.* τὸν πιστεύοντα, &c. *Declina* ἡ πιστεύουσα. *S. N.* ἡ πιστεύουσα, *G.* τῆς πιστευούσης, *D.* τῇ πιστευούσῃ, *A.* πιστεύουσαν, &c. *Declina omnia tria Genera conjunctè. S. N.* ὁ πιστεύων, ἡ πιστεύουσα, τὸ πιστεῦον, *G.* τοῦ πιστεύοντος, τῆς πιστευούσης, τοῦ πιστεύοντος. *D.* τῷ πιστεύοντι, τῇ πιστευούσῃ, τῷ πιστεύοντι. *A.* τὸν πιστεύοντα, τὴν πιστεύουσαν, τὸ πιστεῦον, &c.

Εἰς *quæ pars? Præpositio*

τὸν υἱὸν, *quæ pars? Nomen. Cujus Casus? Accusativi singularis. A quo Nominativo?* ὁ υἱὸς, *filius. Cujus Declinationis? Tertiæ simplicium. Declina. S. N.* ὁ υἱὸς, *G.* τοῦ υἱοῦ. *D.* τῷ υἱῷ. *A.* τὸν υἱὸν, &c.

τοῦ θεοῦ, *cujus Casus: Genitivi singularis.*

A quo Nominativo? ὁ θεὸς, *Deus. Cujus Declinationis? Tertiæ simplicium.*

Ἔχει *quæ pars? Verbum. Cujus Modi? Indicativi. Cujus temporis? Præsentis. Numeri? Singularis. Personæ? Tertiæ. A quo verbo?* ἔχω, *habeo. Cujus Conjugationis? Secundæ Barytonorum. Quæ est secunda Barytonorum Conjugatio? Cujus Characteristica in Præsenti est* γ, κ, χ, πτ: *Futuri* ξ: *Præteriti* χ.

Ζωὴν *quæ pars? Nomen. A quo Nominativo?* ἡ ζωὴ, *vita. Cujus Declinationis? Secundæ simplicium. Declina. S. N.* ἡ ζωὴ. *G.* τῆς ζωῆς. *D.* τῇ ζωῇ. *A.* τὴν ζωὴν. *V.* ὦ ζωή.

Αἰώνιον *quæ pars? Nomen. A quo Nominativo?* αἰώνιος, *æternus, æterna. Cujus Declinationis? Tertiæ simplicium. Declina simul* ζωὴ αἰώνιος. *S. N.* ζωὴ αἰώνιος. *G.* ζωῆς αἰωνίου. *D* ζωῇ αἰωνίῳ. *A.* ζωὴν αἰώνιον. *V.* ὦ ζωὴ αἰώνιε.

QVÆDAM BREVES ac simplices alios compellandi formulæ.

Ἀποίτος οἰκοι μένω, *careo publico. Zonar. tomo 1.*

Ὀντυχάνειν τινὶ, *continere aliquem.*

ὕπτιος

ξύντευξις, congressus.

ἀπαντᾶν, obviam fieri.

ἀπάντησις, occursus.

ἀγροικίζεσθαι, esse moribus agrestibus.

Φιλοπροσήγορος, libenter salutans.

ξυμπροσήγορος, comis in salutando.

προσειπεῖν, προσαγορεύειν, alloqui, appellare, compellare.

ἀντιπροσειπεῖν, ἀντιπροσαγορεύειν, vicissim appellare.

προσηγορία, προσαγόρευσις, compellatio.

ἀσπάζεσθαι, salutare.

ἀντισπάζεσθαι, reddere salutem, gratia

ἀσπασμὸς salutatio. (agere

εἰ μή τι σοι ἀγαθὸν φέρων ἔρχει: si nihil tuam fert, veni. Plato Euthydemo.

εὐπρόσιτος, εὐεντευκτος, facilis aditu.

δυσπρόσοδος, δυσξύμβολος, ad quem non facilis aditus est.

Salutandi.

A. ἀγαθὴν σοι τὴν δὲ ἡμέραν, scil. εὔχομαι precor tibi bonum hunc diem. Plato in Jone dicit, τὸν ἴωνα χαίρειν, scil. κελεύω.

B. σοὶ χάρις, ago tibi gratias.

A. χαῖρε Φίλε, salve amice.

B. νὴ καὶ σύ γε ὦ πολυτιμητε, & tu desiderium meum.

A. χαῖρε ἄνερ — Salve vir

- λογιώτατε doctissime.
- φρονιμώτατε, prudentissime.
- σοφώτατε sapientissime.
- πολυτίμητε, τιμιώτατε, honore dignissime.
- θεοφιλέστατε religiosissime.
- σεβάσμιε, venerande.

B. καὶ σύ μὴ ἔχῳς χαῖρε, & tu, perpetuum salve.

A. χαίρετε, ὅσοι πάρεστε: salvete, quotquot adestis.

B. νὴ καὶ ὑμεῖς γε, & vos. Plato, καὶ μὰ καὶ ὑμεῖς.

A. εὖ πράξειας τῆδε ἑσπέρα, benè tibi sit hac vespera.

B. θεῷ χάρις, Deo gratia.

BENE PRECANDI CONVIVIS.

χαίρετε, ζδρισῶντες, prandentes.

Salvete, ζδειπνῶντες, cænantes.

ἡμερεῖτε συμποσιάζοντες feliciter convivemini.

Sternutanti.

σώζου, serveris.

θεὸς

Θεὸς σωζέτω σε, *Deus te servet.*

Propinanti.

πῖνε ἐπ' ἀγαθῷ, *bibe prosperè.*

δέχομαι ἀσμένως, *accipio libenter.*

ἔγχεε. ὡς ἴω: *infunde, ut eam. Eustath. Iliad. 2.*

Quidpiam auspicanti.

πθέη σοι κατὰ νόον τὸ ἐγχειρηθέν: *eveniat tua sententia, quod instituisti.*

Iter facienti.

ἀγαθῇ τύχῃ, (Glückzu.) *Plato Critone.*

ἐξοιπόρει καὶ ἐπανέρχου ἀγαθῇ τύχῃ: *proficiscere, ac redi feliciter.*

Δυτυχοίης τῇδε ὁδῷ, *fortunâ secundâ uti ris hoc itinere.*

Ægrotanti.

Θεός σε ὑγιᾶ καὶ ἐρρωμένον ἡμῖν ἀποκαθιστ τω: *Deus te incolumem nobis, & valentem restituat.*

ἀπαλλαγείης τῆς νόσε, καὶ ζώης πλεῖ χιστον: *libereris hoc morbo, & diutissim vivas.*

Novo ineunte anno.

Δύσποις Δυτυχῶς (vel κατ' Δχλὸν) τὸ ἔτ τεν: *transigas feliciter hunc annum.*

REDUCES AUT ADVENIENTES excipiendi.

σωήδομαί σοι καλῶς ἐπαιελθόντι, *gratulor tibi bonum reditum.*

χαίρω, ὅτι καλῶς ἀπεδήμησας: *gaudeo te prosperè advenisse.*

εὐτυχὴς ἡμῖν ἵκοιο, *prosper adveneris.*

εἰς καλὸν παρεφάνης, *opportunè venisti: gratus est mihi adventus tuus.*

εἰς κάλλιστον ἥκεις, *per opportunè venis. Platonis Theage & Euthydemo.*

τοῦ ἕνεκα πωικάδε ἀφίκε: *qua de causa huc venisti? Idem in Protagora.*

Ad Præceptorem.

αἰδέσιμε διδάσκαλε, δέομαί σε ἀπιέναι οἴκαδε, *Colende Præceptor, peto, ut mihi permittas*

- ἀπιέναι οἴκαδε, *ire domum.*
- ἐξελθεῖν ἀποσκάζεσθαι τὸ ἐνοχλοῦν, *exire removendi oneris causâ.*
- λαλεῖν γερμανιστί, *loqui Germanicè.*
- ἐξιέναι ὠνεῖσθαι, *exire emendi papyrum. (tum.*
- μέλαν *atramentum.*
- καλάμους *pennas.*

Valedicendi.

Α. ἔρρωσο, *vale.*

Β. καὶ σὺ, *& tu.*

Α. εὐτυχεῖτε, *valete.*

Β. σὺν Θεῷ, *Deo juvante.*

Α. ἡσυχίαν ἄγοις, ταύτῃ τῇ νυκτὶ, *quietis hac nocte.*

Β. καὶ σὺ ἡσυχαιοτάτη, *& tu quietissimâ.*

Ἔχειν, εἰδέναι, μεμνῆσθαι τινι χάριν, *habere alicui gratiam.*

ὁμολογεῖν τινι χάριν, *agere alicui gratia*

PARTES RELIGIONIS CHRISTIANÆ.

ΒΑΠΤΙΣΜΑ.

Ματθαίᾳ τελώτειῳ κεφαλαίῳ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν.

Καὶ Μάρκῳ τελώτειῳ. Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται.

ΣΥ

ΣΥΜΒΟΛΟΝ

ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

α. Πιστεύω εἰς Θεὸν πατέρα παντοκράτορα ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

β. Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν, υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, κύριον ἡμῶν· συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου· τεχθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου· σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα, κατελθόντα εἰς ᾅδου, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν πατρὸς παντοκράτορος, ὅθεν ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

γ. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον, ἁγίαν ἐκκλησίαν καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ ζωὴν αἰώνιον, Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΥ-

ριακὴ, Ματθ. ϛ. Λυκ. ια.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

α. Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

β. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.

γ. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

δ. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

ε. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

ς. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.

ζ. Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τ πονηρ. Ὅτι σ ἐ
βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, κ ἡ δόξα, εἰς
αἰῶνας, Ἀμήν.

ΑΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟ-

λαι, Ἐξόδ κ.

Ἐγώ εἰμι κύρι ὁ Θεός σ.

α. Οὐκ ἔσον σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

β. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τ Θεοῦ σ
ματαίῳ.

γ. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων, ἁγ
ζειν αὐτήν.

δ. Τίμα τὸν πατέρα σ, κ μητέρα σ, ἵνα εὖ
γῆν), κ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ γῆς
ἀγαθῆς, ἧς ὁ Θεός σ δίδωσί σοι.

ε. Οὐ φονεύσεις.

ς. Οὐ μοιχεύσεις.

ζ. Οὐ κλέψεις.

η. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τ πλησίον
μαρτυρίαν ψευδῆ.

θ. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τ γυναικός τ πλησίον σ

ι. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τῆς οἰκίας τ πλησίον σ,
ὅσα ἐστὶν αὐτ.

ΔΕΙΠΝΟΝ ΚΥΡΙΑΚΟ

Ματθ. κ ς. Μαρ. ιδ. Λουκ. κβ. κ α. Κορίνθ. α.

Ὁ Κύρι

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο κ
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ σωεδείπνησε, ἔλαβεν ἄρτον, κ
εὐχαριστήσας ἔκλασε, κ ἔδωκεν αὐτοῖς, κ εἶπε·
Λάβετε, φάγετε τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑ-
μῶν δίδομενον, τοῦτο ποιεῖτε εἰς τ ἐμὴν ἀνάμνησιν.

Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, κ
εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐ-
τοῦ πάντες. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καιν-
ῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν πίνη-
τε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙ-

λείας τῶν οὐρανῶν.

Δεκὰ δεκάτῳ λέγει χριστὸς πρὸς τοὺς μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, ὃς πρὸς τὸ κηρύξαι τὴν βασιλείαν τ
θεοῦ ἀπέστειλεν. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ
ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ
τὸν ἀποστείλαντά με.

Καὶ Ματθαίῳ δεκάτῳ ἕκτῳ. Δώσω σοὶ τὰς
κλεῖς τ βασιλείας τ οὐρανῶν. Καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ
τ γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ ὃ ἐὰν λύ-
σῃς ἐπὶ τ γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ Ἰωάννου εἰκοστῷ. Λάβετε πνεῦμα ἅγιον.
ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν
τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

PRECATIONES QVÆDAM.

Εὐλογία τροφῆς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς ἐθρεψέ με ἀπὸ τ νεότ
τός μου ὃς παρέχει βρῶσιν πάσῃ τῇ σαρ
Πλῆσον εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ταῖς καρδίαις ἡμῶ
ἵνα λιπαρῶς, ὃ ἱκανόν ἐστιν, ἔχοντες, περισσεύτ
μεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, ἐν χριστῷ Ιησῦ κυρ
ἡμῶν· ᾧ σοὶ δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος σὺν τῷ ἁγ
πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Benedictio cibi.

Benedictus Deus, qui pascis me à juventute mea, qui prebes cibum omni carni. Reple lætitiâ & gaudio corda nostra, ut affatim quod satis est habentes, abundemus in omne opus bonum, in CHRISTO IESU *Domino nostro: cum quo tibi gloria, honor, & imperium, cum sancto Spiritu, in secula seculorum, Amen.*

Χριστὲ Θεὸς, σῶν σύλλογε βρώσίν τε ποσίν τε
Δῶλων· ὅσιε ἀεὶ ζῶς βασιλεύς τε μάκεις.

Ad Verbum.

Christe Deus tuorum benedic cibo & potioni,
Servorum: qui semper vivis, Rex & manes.

Versus.

Hunc potum atq; cibum sac nobis Christe salubrem,
Omni qui vivis tempore, Rex & manes.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΥΠΕΡ ΤΡΟΦΗΣ.

Δόξα σοὶ κύριε, δόξα σοὶ ἅγιε, δόξα σοὶ βασι
λεῦ

λεῦ· ὅτι ἔδωκας ἡμῖν τὰ βρώματα. Πλήρ ἡμᾶς
χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ἵνα εὑ
ρεθῶμεν ἐνώπιόν σε εὐπρόσδεκτοι, χωρὶς αἰ
σχύνης· ὅτε ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ, Ἀμήν.

Gratiarum actio pro cibo.

Gloria tibi Domine, gloria tibi sancte, gloria tibi Rex: quoniam dedisti nobis escas. Reple nos gaudio & lætitia in Spiritu tuo: ut inveniamur coram te accepti, sine turpitudine: quando reddes unicuiq; secundum opera sua, Amen.

Σοὶ χάριτας δώρων ἕκουθι σῶν εἵνεκα χρηστῶν,
χριστὲ μετὰ Θεῷ ἀνδρομέῃ τε γένει.

Ad Verbum.

Tibi gratiam munerum habemus tuorum causa bonorum,
Coriste Mediator Dei humaniq; generis.

Versus.

Laus tibi pro meritis, pro donu gloria latis,
Coriste salus hominum, delicieq; DEI:

PRECATIO CRUSII GENERALIS pro omnibus Christianis.

Κύριε Θεὸς, ποιητὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς,
πάτερ οἰκτίρμον, καὶ παράκλητε, δὸς ἡμῖν,
τοῖς τε τὸ εὐαγγέλιον διδάσκειν, καὶ τοῖς
νέοις, καὶ τοῖς ἐν οἰκονομίᾳ ὦσι, καὶ ἀπερισπάστως τοῖς
ἐν τῷ λαῷ σε προσερχομένοις πᾶσι, τὸ ἅγιόν σε
πνεῦμα· ὅπως γνώσκωμεν τὸ μόνον ἀληθινὸν
θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ιησοῦν χριστὸν· ἵνα εἰς αὐτὸν
τὸ

τὸ κοινὸν διαχειρίζεσι καὶ τοῖς παιδεύσι
μόνον σοφίαν δώσεις, τὴν δόξαν αὐτῶ μόνω ζητῶν
ἐν αὐτῶ μετὰ πάσης παῤῥησίας ὁμολογῶν
τὸν σωτῆρα, τὸν κόσμον, τὴν ἡμῶν σάρκα νι
σαντες, τύχωμέν ποτε εὐπρόσδεκτοι σοὶ ἐν
νοις αἰωνίω ζωῆς, καὶ χαρᾶ μή ποτε τελεσθη
μένης: Διὰ αὐτῶ τῶ ἀγαπητῶ σω υἱῶ Ιησῶ χρι
τῶ μόνω σωτῆρος καὶ κυρίω ὑμῶν, Αμὴν.

Domine Deus, opifex cœli & terræ, pater miseri
& perbone: da nobis, & Evangelium docentibus
rempublicam tractantibus, & erudientibus juvent
tem, & in œconomia constitutis, deniq; in populo u
comprehensis omnibus, sanctum tuum spiritum: ut
gnoscamus te solum verum Deum, & quem misisti I
sum Christum: ut in ipsum solum, credentes, gloria
ejus solius quærentes, cum omni fiducia confitemes: S
tana, Mundo, & nostra carne victis: consequamur a
quando accepti tibi in cœlis æternam vitam, & gau
dium nunquam finiendum: per eundem dilectum
tuum Filium IESUM CHRISTUM
solum Servatorem & Do-
num nostrum, A-
men.

FINIS PRIMÆ
PARTIS.

MARTINI CRUSII GRAMMATICÆ GRÆCÆ CUM LATINA CONGRUENTIS,

Pars Altera.

IN USUM SCHOLÆ GORICENSIS.

CUM PRIVILEGIO
CÆS. MAIESTAT.

ANNO

M. D. IC.

ILLVSTRISSIMIS PRINCIPIBVS, EBERHARDO ET LVDOVICO, Fratribus Germanis, Ducibus Virtebergicis & Tecciis, Comitibus Mompeligardi, Dominis suis clementissimis.

Martinus Crusius S. P. D.

ETIAM PUER ITA AMANS Græciæ fui, ut sicut natio illa in Turcicam servitutem redacta est: ita quoq; linguæ metuerem interitum. Quapropter non secus in eam discendam mihi incumbendum putabam, quàm si quid aliquando opis ad conservationem ejus à me afferendum esset. Verùm solicitudine ea opus non fuit. Multi enim ingenio & doctrinâ præstantes viri, eruditis suis scriptis (quæ res mihi tum ignota erat) eam divino Typographiæ beneficio, hactenus non modò prosperè conservarunt, sed miris etiam dilatarunt modis. Itaque Græcia verè (ut quondam Argyropylus dixit) Alpes transvolavit. Quod eò Reipub. melius, & mihi optatius

tius accidit: quò minus illa, si labor ambecillo ingenio meo adjuvari posset. Nominus tamen etiam hoc parvum, quod Deus concesit, cum bonæ spei adolescen communicare libenter volui: eò quòd μανθάνειν ἀνεπιχώτως, ingenuè discere: etiam διδάσκειν ἀνεπιφθόνως, docere can Divus Basilius jubeat. Id ego cùm diligen in priorib. Grammaticæ partibus observa tùm in hac altera Græca (quæ eam ob sam etiam magis excrevit) multò feci gentiùs: præsertim in Syntaxi. Ibi em multa, longa observatione deprehensa, sui: quæ alij, cùm melius tractare potuiss gravioribus impediti studijs omiserunt. N pauca aliter tradidi: quod ἐκ τοῦ ξυνεῖν καθεστῶτα τόλμης ἀπόδοσιν γίνεσθαι τῶν πρα dicat Isocrates: Subindè audendo aliqu novisq; tentando, artium fieri incremen Exempla longiora posui, quòd & res tota ctarior futura esset: & quòd illa aut bella historiam, aut sententiam notabilem, aut liqua selecta verba continerent. Scholia d nique adjeci passim: ut omnia sint facilio intellectu. Ita etiam pars altera Græca e pedita est: quæ utinam tàm grata & uti

lecturis sit, quàm mihi fuit operosa. Jam cùm ad optatum propositi mei finem pervenerim: unum hoc restat, illustrissimi principes, (quod, quâ debeo, observantiâ precor) ut hanc utriusq; linguæ cõpositionem, Celsitudo vestra non alio nomine benevolentiâ prosequatur, quàm juventutis causa. Nam tametsi pro vobis illa non indigetis: nec ea κτῆμά τις ἐς ἀεὶ est (ut Thucydides suum opus vocat) possessio perpetuò eidem homini in manibus habenda: tamen adolescentibus bonis profuturam confido. His autem, quia magna Reipub. Christianæ pars sunt, consulere, quocunque fiat modo: ut cum vera pietate, & bonis moribus, liberalem eruditionem conjungant (cujus principia hoc genus literarum continet, quæ ipsa etiam pietatis & omnis honestatis conservandæ sunt) cùm ad officium omnium, tàm in primis ordinis vestri pertinet. Quamdiu enim hæc studia favori Principum commendata erunt: tàm diu sincera Religio manebit, libertas durabit, probati mores colentur, Magistratui debita tribuetur reverentia: cùm quidem ea omnia ad pravas cupiditates hominum domandas, & licentiam comprimendam freni instar habeant. Hæc

cùm pro singulari prudentia sua, illustri
mus vester parens, Dominus meus clemen
simus, intelligat: ad pia & honesta studia
πατὴρ τε ἤπιος καὶ βασιλεὺς μεγάτης, m
pater, & clemens Princeps) liberaliter per
tionem suam fovenda, nihil sibi reliqui fa
Hujus vos exemplum concordibus animis
conjunctione semper fraterna, strenuè imi
ri decet. Qui ut Ecclesiæ & Reipublicæ C
stianæ diu incolumis, prosperitatemq; in om
bus consiliis & actionibus utatur: cujus et
eximias virtutes, ut vos ad publicam utili
tem suo tempore feliciter repræsentetis: pr
deq; immortalem & in hac, & in altera vi
gloriam comparetis: Deum benignissimu
Patrem, per dilectum ipsius Filium JES
CHRISTUM unicum conservatorem
strum, ex toto pectore oro. Benè valeat C
tudo vestra: meq; sibi clementer comme
tum habere dignetur. Datum Tybing
17. Calend. Septembris
Anno 1562.

RESPO

RESPONSIO AD QVAESTIONEM: QVIS HODIE VSVS SIT STVDIORVM Græcę linguæ in Germania.

ANNO CHRISTI 1453. EXPVGNATÂ à Turcis urbe Constantinopolitana, quæ multis seculis præcipua fuit Ecclesiæ sedes, & arx omniũ doctrinarũ, exules Græci Episcopi, Patriarchæ, Cardinales, Imperatorijs familijs nati viri, Præcepta Græcę linguæ in Italia & Sicilia, scholastico more conscripserunt, & voce viva discẽtibus autores Græcos enarrarunt. Hi viri generis nobilitate spectatissimi, non tantùm Græcarum literarum studia, sed etiam veteris in sermone latino puritatis, quæ cum imperio prorsus conciderat, desiderium, & in Italia, vbi vox eorum audiebatur, & in Gallia, Germania, vicinisq; regnis, quocunq; nominis eorum fama perveniisset, puerilibus illis operarum Grammaticarum laboribus, revocarunt, excitarunt, instaurarunt. Aperuerat tum Hercules dux Ferrariæ exulibus Græcis asylũ atque receptum: vbi quidquid posteritati reliquum est hodiè literarum Græcarum, cõservatum, indeq; in reliquam Europam sparsam fuit. Properarunt ad audiẽdos hos viros è Germania ingeniosissimi quiq; & doctissimi: cupiditate inspiciendi fontes Græcos accensi. Fuit ex

corum numero Joannes Regiomontanu
qui legatum ad Fridericum Imp. Cardin
lem, Bessarionem Græcum, Vienna Austri
ca Ferrariam secutus, tantam annuo spac
Græcæ linguæ cognitionem sibi paravit,
& versus Græcos scriberet, & Græcorum
mathematis errores ex fontibus Græcis R
mæ confutaret, regumq; ac Pontificum R
manorum oculos in se converteret. Eade
de causa Rodolphus Agricola, relicta fr
quentissima Parisiorum Academia, in barb
ris versionibus Aristotelis, sine notitia Græ
linguæ, infeliciter hærente, Ferrariam prof
ctus tantos subitò fecit in Græca lingua pr
gressus: ut cum Guarino, soluta oration
cum Strozis carmine, cum Gaza in Philos
phia contenderet: & quod Germanis semp
difficilimum fuit, Italis in Græcorum & La
norum autorum enarratione admiratione
moveret. Hic cum Græcorum literis & co
loquiis satis edoctus, in patriamq; reversu
primus emendare genus sermonis in schol
cœpisset: ac Latinæ & Græcæ linguæ studi
accendisset: melioremque docendi disce
diq́ue rationem usu Dialecticæ monstrasset
ejusq; vestigia cõfestim secuti essent, magn
ille Capnio, magnus Erasmus, magnus Me
lanchthon, Græcarum literarum longè stu
diosissimi: tanto linguæ Græcæ studio Ge
mania, ceu incẽdio correpta, flagrare cœpi

vt senes eam cum admiratione & stupore au-
dirent: juniores summa alacritate in ea dis-
cenda elaborarent. Neq; verò inanem ope-
ram impendebant. Ejusmodi enim repentè
omnium artium & studiorum lumen effulsit:
ut scholæ ceu nova luce de cœlo perfusæ vide
rentur. Hic confestim sacrarũ literarum pa-
tuerunt fontes; historiarum ac ipsius mundi
exordia aperta sunt monumenta: certa mo-
narchiarum deprehensa series: quæ Græcis
notissima quõdam, nostris tum temporibus
miraculi loco habita est. Quanta cum admi-
ratione homo Germanus audiebat Græcos
non è plebe, sed doctissimos & clarissimos
quosque: Herodotum historiæ parentem,
Thucydidem consiliorum publicorum mo-
deratorem, Xenophontem ipsius humanita-
tis autorem, Demosthenem, Isocratem, elo-
quentiæ humanæ principes, totius naturæ re-
rum in scriptis Platonis & Aristotelis vocem,
multorum seculorum barbarie antea depra-
vatam, varias omnium in vita eventuum in
Poëtis imagines & picturas. Ac ne singulos
recenseam: universa Græcorum, Philosopho-
rum, Theologorum, Oratorum eloquentia
& sapientia, sedibus suis per barbaros & blas-
phemos Turcos pulsa, visa tum est per Ita-
liam in Galliam & Germaniam demigrasse,
ibiq; domicilium Musarum constituisse.

Qui ergo è docentibus quærunt, quis

hodie usus Græcæ sit linguæ in Germania: hi sciscitari videntur: quem è clarissima omnium disciplinarum luce fructum Germania acceperit: cum manifestissimum sit, non minus Græcæ linguæ beneficio Græciam hac ætate in Germaniam translatam: quàm olim cum imperio Græco Philosophiæ possessionem à Romanis acceptam. Hæc qui negant Græcasq; literas exilio mulctandas censent: illi artes omnes, quæ nobis divinarum humanarumque rerum lumen accenderunt, longum valere, solumque vertere jubent: nihilque aliud, quàm Turci blasphemi faciunt: qui omnia Ecclesiarum, scholarum legum, judiciorum domicilia solo æquarunt: & doctos viros armis ac crudelitate tyrannica profligarunt.

Solvit quidem Germania annis superioribus Græciæ nutriculæ suæ χρεωφειλεια: quando ei scriptorum Græcorum fecit copiam: è quibus Græci hodiè, non minus quàm nostræ scholæ puritatem antiquæ linguæ discunt: id quod in Chio insula, à barbaris nondum vastata, & Atho monte, monasterijs abundante, frequentibus fieri scholis affirmatur. Hoc verè est ἀντιπελαργεῖν, & Attica lege nutricationis præmia Græciæ matri omnium artium reddere.

Sed cùm indies tantorum bonorum cura elanguescat: ardorq; linguæ Græcæ in scholis

is nostris paulatim deflagret: metuendum est, ne cum lingua eadem bona amittamus: & ne paulo post (ut nunc quidem res Sarmaticæ feruntur) in ipsa Græcia de linguæ Græcæ contemptu causa sit dicenda Germanis, eorumque vicinis: apud quos ideò fortassis conservari hactenus eius linguæ notitiam Deus voluit: ut è posteris essent, qui Græcos barbarica servitute oppressos, suo tempore iterum de Christo docere possent, quod quidem sine pœnis gravissimis & mutationibus tristissimis nemo futurum speret. Notum est jactatum doctorum sermonibus vaticinium: Turcos anno sexcentesimo in Italia & Germania dominaturos. Quod etsi vulgus de imperij tantùm oppressione accipiat: tamen nemo ignorat, ignavos scholasticos in Germania nihilo meliores esse Turcis: qui artibus & linguis bellum faciunt: Turcisq; Christi servatoris, literarum, legumque honestarum hostibus strenuè in vastando orbe Christiano operam navant.

Sed abrumpo molestas has querelas: quas nobis in limine libri huius desidia discentium extorsit: cum potius de præsenti editione nos purgare maluissemus. Nã cum Schola Gorlicensis annos iam penè viginti methodo hac Græcæ linguæ de consilio clarissimi viri Dn. Ioach. Camerarij, cuius memoria sit ἐν εὐλογίαις, usa esset: qui judicium, consilium

silium, dexteritatem, perspicuitatem autoris, unus optimè intellexit, diu multumque cogitavimus: quibus verbis autori de Schola nostra tot annos præclarè merito, publica Scholæ voce gratias ageremus: nosq; de possessione operarum ejus, præsentisq; editionis distractione jure quodam τῆς παραγραφῆς, seu præscriptionis purgaremus. Sed ab hac studii, voluntatisq; nostræ significatione ii nos abduxerunt: quibus justa de usu Græcæ linguæ oratio fuit opponenda, Autori cum amicis, qui hanc editionem sæpè exoptarunt, aliâs, ut spero, satisfaciemus. Gorlicii Calend. April. Anno M. D. LXXVII.

Laurentius Ludovicus Leobergensis.

MAR-

MARTINI CRVSII GRAMMATICÆ GRÆCÆ ET CUM LATINA CONGRVENTIS.

Pars Altera.

DE ORTHOGRAPHIA.

Circa quid versatur Orthographia?

Circa literas, περὶ γράμματα ἢ στοιχεῖα.

Vocantur propriè γράμματα, cum scribuntur: στοιχεῖα elementa, cùm leguntur.

Quot sunt Literæ Græcorum?

Viginti quatuor.

Nomen.	Figura.		Potestas.
Alpha	α	Α	*a*
Bita	β ϐ	Β	*b* potius,
Gamma	γ	Γ	*g* quàm, *u*.
Delta	δ	Δ	*d*
Epsilon	ε	Ε	*e breve.*
Zita	ζ ζ	Ζ	*z*
Ita	η	Η	*i* vel potius *e longum.*
Thita	θ ϑ	Θ	*th*
Jota	ι	Ι	*i*
Kappa	κ	Κ	*c*
Lambda	λ	Λ	*l*

My

Nomen.	Figura.		Potestas.
My	μ	M	m
Ny	ν μ	N	n
Xi	ξ	Ξ	x
Omicron	ο	O	o parvum.
Pi	ϖ π	Π	p
Rho	ϱ	P	r
Sigma	σ ς	Σ	s
Tau	τ ⅂	T	t.
Ypsilon	υ	Y	y
Phi	φ	Φ	ph
Chi	χ	X	ch
Psi	ψ	Ψ	ps
Omega	ω	Ω	o magnum.

B interdum sic scriptum invenitur ναβου
λὼν, *pro* βαβυλὼν, ἀντιωολεῖν, *pro* ἀντιβολεῖ

Y sonat ut u Gallicum, τύλ Θ, *Tullus*: *a*
pud nos führen/*quod alij efferunt* fieren.

Quotuplices sunt Literæ?

Duplices: Vocales & Consonantes, γράμ
ματα φωνήεντα, καὶ σύμφωνα.

DE VOCALIBUS.

Quot sunt Vocales?

Septem, α, ε, η, ι, υ, ο, ω.

Quotuplices?

Triplices: Longæ, Breves, Ancipites: φωνήεντα μακρὰ, βραχέα, καὶ δίχρονα.

Dic Longas, η ω
Dic Breves, ε ο
Dic Ancipites, α ι υ.

Secundò, quomodo dividuntur Vocales?

In Mutabiles & Immutabiles: φωνήεντα μεταβολικὰ καὶ ἀμεταβόλα.

Quot sunt Vocales Mutabiles?

Tres, α, ε, & ο.

Quare dicuntur Mutabiles?

Quia in præteritis & Aoristis verborum mutantur.

Quomodo mutantur?

A & ε mutantur in η, ο in ω.

Quot sunt Immutabiles Vocales?

Quatuor: η, ι, υ, & ω.

Quare sic dicuntur?

Quia in Præteritis & Aoristis Verborum non mutantur.

Quæ est tertia divisio Vocalium?

Vocales quædam dicuntur Præpositivæ, quædam Subjunctivæ: φωνήεντα, προθετικὰ καὶ μεταθετικά.

Quot

Quot sunt Præpositivæ?

α, ε, η, ο, ω.

Quare dicuntur Præpositivæ?

Quia in Diphthongorum constitutione priore loco ponuntur.

Quot sunt Postpositivæ?

ι, & υ.

Quare sic dicuntur?

Quia in Diphthongorum constitutione posteriore loco ponuntur.

Fitne Iota interdum Consonans?

Non: sed manet Vocalis. Illud verò Sibyllinum non facilè imitandum,

Ιδαίων μακάρων θεῖον γένος ἐρχομένων.

Judæorum beatorum divinum genus cœlestium.

DE DIPHTHONGIS.

Ex conjunctione Vocalium quid fit?

Diphthongus.

Quot sunt Diphthongi?

Duodecim.

Quomodo dividuntur?

Sex sunt propriæ, sex impropriæ: διφθογγοι κυριως, καὶ διφθογγοι καταχρηστικῶς.

Dic proprias.

αι, αυ,
ει, ευ,
οι, ου,

α, αι, αυ,
ε, ει, ευ,
ο, οι, ου,

Quare dicuntur Propriæ?

Quia ad naturalem pronunciationem apud veteres requirebantur: qui eas aliter, quàm nos efferebant.

Dic improprias?

α, η, ω } *cum jota subscripto, ἀνευφωνήτῳ, ut, Eust. ad Iliad. 2. pag. 265. ait.* { α, ι, ο

υι, ηυ, ωυ } γι, ιf, of. *Ionum est.*

Quare dicuntur impropriæ?

Quia partim ut simplex vocalis sonant, partim malè sonant: & ferè ex propriis oriuntur.

Quomodo oriuntur ex propriis?

α ex αει: ut, βοάει, βοᾷ.
η ex αι: ut, ἄειρω, ἦρον.
ω ex οι: ut, οἰκεω, ὠκεον.
ηυ ex αω: ut, αὐλέω, ἤυλεον.
ωυ ex αω ut, αὐλός, ὠυλός.

Quotuplices sunt propriæ Diphthongi?

Duplices: Mutabiles & Immutabiles:

δίφθογγοι μεταβολικαὶ καὶ ἀμετάβολοι.

Quot sunt Diphthongi mutabiles?

Tres: αι, αυ, & οι.

Quare dicuntur Mutabiles?

Quia in Præteritis & Aoristis Verborum mutantur.

Quomodo mutantur?

Αι mutatur in η, αυ in ηυ, οι in ω.

Quot sunt immutabiles Diphthongi?

Tres: ει, ου, & ηυ.

Quare sic dicuntur?

Quia in præteritis & Aoristis Verborum non mutantur.

Quotuplices sunt impropriæ Diphthongi?

Duplices: *Sono carentes, & Malè sonantes*: δίφθογγοι ἄφωνοι, καὶ κακόφωνοι.

Dic τὰς ἀφώνας.

α, η, ω.

Etiamné veteres subscribebant Jota?

Veteres ad latus adscribebant sic: Αι, Η, Ωι.

Cur solet Iota subscribi, cùm tamen non legatur?

Maximè subscribitur ad indicandum ri-

dibus Diphthongorum mutationes, præsertim in contractionibus: & ad similes Casus discernendos; ut, οἰκέω ῶκουν: βοᾷ βοᾳ: τῷ λόγῳ *in Singulari*: τὼ λόγω, *in Duali.*

Dic τὰς κακοφώνους διφθόγγους.

υι, ηυ, ωυ.

Semperné manent Diphthongi?

Aliquando duobus punctis superpositis dissolvuntur in duas syllabas: *ut*, ταΐς, αὐτῷ.

DE CONSONANTIBUS.

Quot sunt Consonantes?

Reliquæ literæ omnes.

Quomodo dividuntur?

In Mutas & Semivocales: σύμφωνα ἄφωνα, καὶ ἡμίφωνα.

Quot sunt Mutæ?

Novem: π, κ, τ, β, γ, δ, φ, χ, θ.

Quomodo dividuntur?

In Tenues, Medias, & Aspiratas: ἄφωνα ψιλά, μέσα, καὶ δασέα.

Da Tenues	π,	κ,	τ.
Da Medias	β,	γ,	δ.
Da Aspiratas	φ,	χ,	θ.

Quot sunt Semivocales?

Octo: λ, μ, ν, ρ, σ, ζ, ξ, ψ.

Quomodo dividuntur?

In Liquidas & duplices: ἡμίφωνα ὑγρὰ καὶ διπλᾶ.

Quot sunt Liquidæ?

Quatuor: λ, μ, ν, ρ.

Quomodo aliter dicuntur?

Immutabiles, ἀμετάβολα.

Quare?

Quia in Futuro quintæ conjugationis non mutantur: *ut*, ψάλλω, ψαλῶ: νέμω, νεμῶ.

Quot sunt duplices?

Tres: ζ, ξ, ψ.

ζ valet δσ, vel σδ.
ξ valet κσ
ψ valet πσ.

Cujusmodi Semivocalis est σ;

Nec Liquida, nec Duplex: *sed sui cujusdam juris, ideo* ἄσημον *&* μοναδικὸν *dicitur.*

DE PRONUNCIATIONE QUARUNDAM LITERARUM.

Dic aliquot regulas de pronunciatione quarundam literarum.

1. Γ *ante* γ, ξ, χ, *legitur, ut* N: *ut*, ἄγγελος, *angelus*: λύγξ, *lynx*: ἄγχω, *ancho.*

2. Γ *ante* κ, *legitur ut* N, *ipsum verò* κ *ut* G: *ut* πέφαγκα, *pephanga.* *Sic* τὸν κύκλιον, *ton gyrion*: *efferuntur* ἀμέσως καὶ ἀδιαστάτως, *id est, simul, ut una dictio sine temporis intervallo.*

3. Ν *ante* β, μ, π, *legitur ut* M: *ut*, τὸν βίον, *tom vion*: τὼ μερίδα, *tim merida*: τὸν πόθον, *tom bothon per* B.

4. Π *post* M *legitur ut* B: πέμπω, *bembo.* *Et post* N *in duabus dictionibus*: *ut* τὸν πόθον, *tom bothon.*

5. Τ *post* N *legitur ut* D: *ut*, πάντα, *panda*; τὸν τάνταλον, *ton Dandalon.*

DE MUTATIONE LITERARUM.

Muta uturné Literæ aliæ in alias?

Mutantur, sed cognatæ in cognatas.

Quæ sunt Cognatæ?

1. *Vocales*: *ut*, ἄγω, ἦγον: ἐάθίω, ἤθιον; ὀνομάζω, ὠνόμαζον.

2. *Diphthongi*: *ut*, αὔρω, ἦρον; αὐλέω, ἤυλεον: οἴομαι, ᾠόμην.

3. *Consonantes.*

Quot sunt Consonantes?

1. Mutæ & Duplices.

β, π, φ, πτ, ψ: *ut*, τρίβω, τρίψω, τρ
Φα: τρέπω, τρίψω, τέτριφα: τύπτω, τύ
τέτυφα.

γ, κ, χ, κτ, ξ, & σσ, *vel* ττ, *item* ξ: *ut* λ
λέξω, λέλεχα: πλεκω, πλέξω, πέπλε
τίκτω, τέξω, τέτεχα: πράσσω, *vel* πράττω, π
ξω, πέπραχα: παίζω, παίξω, πέπαιχα
δ, τ, θ, σ, ζ, & σσ *vel* ττ, *item* κ: *ut* ἁ
ἅσω, ἧκα: ἀνύτω, ἀνύσω, ἤνυκα: πείθω, π
σω, πέπεικα: φράζω *vel* φράσσω, φρά
πέφρακα: πλάσσω *vel* πλάττω, πλάσω, π
πλακα.

Non geminatur aspirata: ut, κάθα
non κάθθανον. *Eustath. Iliad. 12. pag. 900.*

2. Liquidæ.

λ, μ, ν, ρ: *ut*, συλλαμβάνω, *à* συὼ & λα
βάνω: συμμένω, *à* συὼ & μένω: συῤῥέω, *à* σ
& ῥέω: σύσσιτος, *à* συὼ & σῖτος.

Quomodo mutatur N ante Mutas?

1. N *ante* β, π, φ, & ψ, *mutatur in* μ *ut*, συμβάλλω, συμπεραίνω, σύμφημι, σύ
ψυχος.

2. N *ante* γ, κ, χ, *mutatur in* γ: *ut*, σ
γράφ

γράφω, συγκρίνω, συγχέω. *Sic ante* ξ *est* γ
pro ν: *ut*, ἐλέγξω.

Abjiciturné aliquando N?

Abjicitur: ut, συζάω, *à* συὼ & ζάω: συσκιάζω, *à* συὼ & σκιάζω: συστέλλω, *à* συὼ & στέλλω.

Quomodo apud Latinos quædam Literæ aut Diphthongi mutantur?

H *vertitur in* E *longum: ut*, πριαμήιος, *Priameius.*

Ει *in* E *vel* ι *longum: ut* ἀχίλλειος, *Achilleus*: Δαρεῖος, *Darius.*

Οι *in* œ: *ut*, Πρόιτος, *Prœtus.*

DE PROSODIA.

Circa quid versatur Prosodia?

Circa Syllabas. περὶ συλλαβάς.

Quot accidunt Syllabis?

Quatuor.

Quæ?

Quantitas, Tonus, Spiritus, & Passio: ποσότης, τόνος, πνεῦμα, καὶ πάθος.

DE QUANTITATE.

Quotuplex est Syllaba Quantitate?

Triplex: Longa, μακρὰ — *ut*, τύ — πω.

Brevis, βραχεῖα, ῠ, ut λόγος.

Anceps, δίχρονον, id est, quæ modò longa modò brevis esse potest: ut prima in ἱερός.

Quot modis cognoscitur longa Syllaba?

Præcipuè quatuor modis:

1. *Vocali longa: ut ἠρῶ.*
2. *Diphthongo: ut αἰνείαι.*
3. *Positione: ut ἄξῃ, φλέψ.*
4. *Contractione: ut, τὰς πόλιας, πόλις ἐδόαες, ἐδόας.*

Quomodo brevis Syllaba cognoscitur.

Brevi vocali: ut, ἔλε.

Quomodo cognoscitur Quantitas in Ancipitibus Vocalibus?

Maximè autoritate Poëtarum: ut, κακὸν χάρω producit α, quod in ἀρετῶ, κακὸς ὁ βραδὺς corripitur, sicut Homericus versus ostendit:

ἐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα, κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν.

Non felix dolus: assequitur quoque tardior acrem.

DE TONIS.

Quot sunt Toni?

Tres:

Tres: Acutus: ut, θεός: συλλαβὴ ὀξεῖα.
Gravis: ut, θεὸς, πᾶλης: βαρεῖα.
Circumflexus: ut, ποιῶ: περισπωμένη.

Quot sedes habet Acutus?

Tres: Ultimam, τὴν τελευτῶσαν, ut θεός: Penultimam, τὴν παραληλευτῶσαν, ut λόγος: Antepenultimam, τὴν πρὸ παραληγούσαν, τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους: ut, ἄνθρωπος.

Ubi habet locum Gravis?

In omni Syllaba, quæ nec acuitur, nec circumflectitur: ut, ἄνθρωπος primam habet acutam, cæteras graves.

Quot sedes habet Circumflexus?

Duas: Ultimam, ut ποιῶ: Penultimam, ut ποιοῦμεν. Excipe τοῖς δεσιν. Eustath. Iliad. 10. pag. 818.

Quomodo distinguuntur Toni?

Acutus & Circumflexus vocantur Principales: Gravis minus principalis.

Quare dicuntur illi Principales?

Quia Syllabis inscribuntur: ut θεός, ποιῶ.

Cur hic minus Principalis?

Quia solùm intelligitur in Syllabis: ut φιλοσοφία.

Non etiam scribitur?

Non, nisi aliquando in ultima syllaba, loco Acuti, in contextu orationis (ἐν τῇ συνεπείᾳ. Eustath. Iliad. 1. pag. 81.) coherentiæ causa ut: ὅτως ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν. τίς interrogativum semper Acutum retinet.

DE SPIRITIBUS.

Quot sunt Spiritus?

Duo: Asper, vel Densus ῾ ut, ἅμα, hama: συλλαβὴ δασεῖα.

Tenuis, vel Lenis ᾽ ut, ἄριστος, aristos: ψιλή.

Quæ Literæ notantur Spiritibus?

Vocales & Diphthongi ab initio Dictionum: ut, ἅγιος, ἄειρω.

Nullane Consonans?

Nulla, præter ῥ: quia olim pro Vocali habebatur. Scholiastes Hephestionis.

Quomodo notatur Spiritu?

1. ῥ ab initio dictionis, ut & υ, asperum spiritum habet: ut ῥήτωρ, Rhetor, ὕλας, Hylas.

2. Duorum ῥῥ in medio dictionis prius tenui, posterius aspero spiritu notatur: ut πύῤῥος, Pyrrhus.

Non etiam in medio dictionis Vocalis Spiritum habet?

Non: præterquam Atticè in ταῶς, pavo, & ἰχθυήρης, aptus ad pisces. Fortasse ἡ apud veteres significavit aspirationem: ideò & Romani ante nomina aspirata ponere consueverunt. Vide Athenæum lib. 9. cap. 19. Alij acuunt ταῶς.

DE PASSIONIBUS.

Quot sunt Passiones.

Tres: ἀποστροφή, aversio.
ὑφέν, subunio, ‿ vel ⁀.
ὑποδιαστολή, subdistinctio.

Quid est Apostrophus?

Nota rejectæ Vocalis aut Diphthongi, ob sequentem Vocalem.

Quæ Vocales rejiciuntur?

ε & ο, item α & ι correptæ: ut, φέρ' ἐπέι (παραλογιστικῶς, Eustath. Iliad. 9. pag. 783.) pro φέρε ἐπεὶ: απ' αὐτοῦ, pro ἀπὸ αὐτοῦ: ἀλλ' ἴθι, pro ἀλλὰ ἴθι: ἀντ' ἐμεῦ, pro ἀντὶ ἐμοῦ. Μὴ τἀσ' ἐπφλύω κακά: ne tua pateſaciam mala, pro τὰ σὰ κακά. Sophocl. Oedipo Tyranno.

Quæ Diphthongi?

Αι & οι : *ut*, βάλομ' ἐγὼ, *pro* βάλομαι ἐγὼ : εἶμ' ἐγὼ, *pro* οἶμαι ἐγὼ.

ψυχὴν τ' ἄεσοι, κ' ἀγήνεαν ἐκπεφεπεῖς : *Animo fortissimi, & nobilitate conspicui. Aeschylus in Persis, Pro* καὶ ἀγήνεαν.

ταῦτα σωαληλιμμένως ἔχει : *Eustath. Iliad. 2. pag. 211.*

Rarò verò aliquid longum decidit : *ut*, τεάφ' ἐνὶ μεγάρῳ, *educatus est in domo, Iliad. 2.* ἀδὶ ἐστὶ, *serenitas est. Anacreon. 15. Ode.* ἀπ' ὠρανὸ, αἰθέρ' διὰ μέσω : *de cælo, athera per medium. Sappho. Pro*, τεάφη ἐν μεγάρῳ, ἀδία ἐστὶν, ἀπ' ὠρανῦ. *Si modò loca non sunt mendosa.*

Nullanè hic mutatur Litera?

Si post Apostrophum sequitur Vocalis aut Diphthongus aspirata, tum præcedentis dictionis Tenuis vel una, vel duæ, mutantur in suas aspiratas : quod etiam in compositione observatur : ut, ἄφ' ἕ *pro* ἀπὸ ἕ : νύχθ' ὅλην *pro* νύκτα ὅλην ; ἀφαιρέομαι, *ab* ἀπὸ & αἱρέομαι.

Rejiciturné ultima tantùm per Apostrophum?

Rejicitur nonnunquam post longam etiam

jam Vocalis brevis incipiens dictionem, ut, Ἐν δὴ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ ἔνι : *Justitiâ virtus omnis complexa tenetur. Pro* πᾶσα ἀρετὴ ἐστι.

Καὶ τάδ' ἔτις ἄλλος τῶ
ἢ γὼ τ' ἐμαυτῷ τασδ' ἀρὰς ὁ προσβαλὼν.

Ag. nemo alius fuit,
Sed ipse mihi execrationem hanc intuli. Sophocl. in Tyranno. Pro, ἢ ἐγὼ δὴ ἐμαυτῷ.

Uring. serviens Apostrophus. χρῆναι *pro* χρῆναι ἔσται, *opus erit. Soph. in Oedip. Coloneo.*

Ubi præterea Apostropho utimur?

In contractione duarum dictionum in unam, ut, τἀγαθὸν : *pro* τὸ ἀγαθὸν : τοὔπίταγμα, *pro* τὸ ἐπίταγμα : θοιμάτιον, *pro* τὸ ἱμάτιον. τἀνδρὸς, τἀνδρὶ : *pro* τοῦ ἀνδρὸς, τῷ ἀνδρὶ : *apud Sophocl.* ἐγῷμαι, *pro* ἐγὼ οἶμαι. *Plato Eutyphrone.*

Germani quoq. Apostropho uti possemus : ut, g'sagt, *pro* gesagt : gib mir's, *pro* mir es. *Scheva, id est, E celeriter raptum Hebraicũ.*

Quid est Hyphen?

Syllabarum, quæ conjunctæ esse debebant, contrahendarũ nota : ut, ὁ—◡—τι, *pro* ὅτι, *quod vel quia. Heri semper*—◡—*lentitas, id est,*

id est, perpetua lenitas, apud Terent. Dan
vmbher ⏑ – ⏑ stehend Volck.

Quid Hypodiastole?

Syllabarum, quæ dujunctæ esse debebant, separandarum nota & sæpe differentiæ caus (ὑπὸς ἀντιδιαστολὴν) *ponitur: nt, ὅ τι, pro ὅτι quodcunq. ὅπε, ἡπιον: ne legatur, ὅπεν ἥπιον. Eustath. Iliad. 9. pag. 762.*

Non, ulli pÿ miseri: ne inter pronunciandum audiatur, nonnulli Sälb/ warm: *ne pronunciari putetur,* Sälb arm.

Εὐρυκρείων *pronunciatur* σωθέτως, *vt* ὑφ' ἓν: Δρὺ κρείων *verò,* Διαλελυμένως, *vt* ἐν σωθέσει, *Eustath. Iliad. 1. pag. 57. & Iliad. 2. pag. 250.*

DE ETYMOLOGIA

Quid continet Etymologia?

Dictiones vel Partes orationis: λέξις, μέρη λόγυ.

Quot sunt Partes orationis?

Octo: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Præpositio & Conjunctio: ἄρθρον, ὄνομα, ἀντωνυμία, ῥῆμα, μετοχὴ, ἐπίῤῥημα, πρόθεσις, σύνδεσμος.

Quo-

Quomodo dividuntur?

In Declinabiles & Indeclinabiles.

Quot sunt Declinabiles?

Quinq.: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, & Participium.

Quot Indeclinabiles?

Tres: Adverbium, Præpositio, & Conjunctio.

Ubi est Interjectio?

Numeratur inter Adverbia.

DE ARTICULO.

Quot sunt Articuli?

Duo: Prapositivus, προτακτικὸς, ὁ: *Postpositivus,* ὑποτακτικὸς, ὁς. *Hic &* ἀναφορικὸς, *id est, Relativus dici potest.*

Quot accidunt Articulo?

Quinq.: Genus, Numerus, Figura, Casus, & Declinatio.: γένος, ἀριθμὸς, σχῆμα, πτῶσις, καὶ κλίσις. *Accidentia,* τὰ παρεπόμενα. *id est, juxta sequentia, comitantia.*

Quot sunt genera Articulorum?

Tria: Masculinum, Fœminimum, & Neutrum, ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον.

Quot sunt Numeri in singulis Partibus orationis Declinabilibus?

Tres

Tres: Singularis, Dualis, & Pluralis ἑνικὸς, δυικὸς, καὶ πληθυντικὸς.

Quid est singularis numerus?

Qui unam rem significat: ut, ὁ, *hic,* ὅς, *qui*

Quid Dualis?

Qui duas res significat: ut, τὼ, *hi duo* ὼ, *qui duo.*

Ἀδελφὸς Θ. Ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας.

Θησεύς. Τίς ἦλθε, εἰπέ. Δύο γὰρ ἐξαύδας ἅμα.

Ἀδ. τυδεὺς μάχλω ξυνῆψε, πολυνείκη θ' ἅμα.

Adr. Cum venissent duo exules noctu ad meam portam.

Thes. Quis uterq;? Dic. duo enim profers simul.

Adr. Tydeus & Polynices, pugnam commiserunt inter se. Eurip. Supplicibus.

Interdum τὼ δύο *additur: ut,* δυοῖν αἰτίαιν κεχρημένω Θ. *Aristot. Metaphys. lib. 1. cap. 6.* δυοῖν βασιλείαιν χρῆσθαι. Auff zweyẽ krücken gehen. *Lysias,* πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν.

Quid Pluralis?

Qui plures res significat: ut, οἱ, *hi plures:* οἵ, *qui plures.*

Duo

Duo non sunt multa, sed tria. Eustath. Iliad. 14. pag. 982.

Quot sunt Figuræ?

Duæ: Simplex, ἁπλῆ, *ut,* ὁ: *Composita,* συνθετὸ, *ut,* ὅδε *hic.*

Quot sunt Casus apud Græcos?

Quinq;: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus & Vocativus. πτῶσις ὀνοματικὴ vel εὐθεῖα, γενικὴ, δοτικὴ, αἰτιατικὴ καὶ κλητικὴ.

Nominativus est μήτηρ reliquorum casuum, Eustath. Iliad. 1. pag. 113.

Habetne etiam Articulus Vocativum?

In Articulo præpositivo loco Vocativi utimur Adverbio vocandi ὦ.

An non habent Græci Ablativum?

Non habent: ideò Ablativus dicitur Latinus Casus.

Declina Præpositivum Articulum?

		Masculi.	*Fœmin.*	*Neut.*
S.	*N.*	ὁ	ἡ	τὸ
	G.	τοῦ	τῆς	τοῦ
	D.	τῷ	τῇ	τῷ
	A.	τὸν	τὴν	τὸ
	V	ὦ, *in omni genere.*		

D	N. & A.	τὼ	τὰ	τὼ
	G. & D.	τοῖν	ταῖν	τοῖν
	V.	ὦ		
P.	N.	οἱ	αἱ	τὰ
	G.	τῶν, *in omni genere*.		
	D.	τοῖς	ταῖς	τοῖς
	A.	τοὺς	τὰς	τὰ
	V.	ὦ		

Declina Postpositivum ?

		Mascul.	*Fœmin.*	*Neut.*
S.	N.	ὃς	ἣ	ὃ
	G.	οὗ	ἧς	οὗ
	D.	ᾧ	ᾗ	ᾧ
	A.	ὃν	ἣν	ὃ
D.	N. & A.	ᾧ	ἃ	ᾧ
	G. & D.	οἷν	αἷν	οἷν
P.	N.	οἱ	αἱ	ἃ, & ἅττα, *qua*
	G.	ὧν, *in omni genere*.		
	D.	οἷς	αἷς	οἷς
	A.	οὓς	ἃς	ἃ

Declina Compositum ὅδε.

		Mascul.	*Fœmin.*	*Neut.*
S.	N.	ὅδε	ἥδε	τοδε
	G.	τοῦδε	τῆσδε	τοῦδε
	D.	τῷδε	τῇδε	τῷδε

A. τόν-

	A.	τόνδε	τηνδε	τόδε
D.	N. & A.	τώδε	τάδε	τώδε
	G. & D.	τοῖνδε	ταῖνδε	τοῖνδε
P.	N	οἵδε	αἵδε	τάδε
	G.	τῶνδε		
	D.	τοῖσδε	ταῖσδε	τοῖσδε
	A.	τούσδε	τάσδε	τάδε

Declina ὅγε.

ὅγε, *hic quidem*	ἥγε	τόγε
τοῦγε	τῆσγε	τοῦγε, &c.

Declina Compositum ὅστις.

ὅστις, *qui*	ἥτις	ὅ, τι
ὅτου	ἧστινος	ὅτου
ὅτῳ	ἧτινι	ὅτῳ
ὅντινα	ἥντινα	ὅ, τι
ὅτου	ἧστινος	ὅτου

Cur ista sic declinas ?

Ex Recto & Syllabicâ adjectione composita, solùm declinantur in Recto.

Declina ὅστις.

		Mascul.	*Fœmin.*	*Neut.*
S.	N	ὅστις *quicunq.*	ἥτις	ὅ, τι
	G.	ὅτου.	ἧστινος.	ὅτου.
	D.	ὅτῳ	ἧτινι	ὅτῳ
	A.	ὅντινα	ἥντινα	ὅ, τι

D. N. & A.	ὅτινε	ἅτινα	ὅτινε
G. & D.	ὁἵντινοιν	αἵντινοιν	ὁἵντινοιν.
P. N.	ὅιτινες	αἵτινες	ἅτινα
G.	ὧντινων, *per omnia genera.*		
D.	ὅισισι	αἷσισι	ὅισισι
A.	ὅστινας	ἅστινας	ἅτινα.

Cur hoc sic declinas?

Composita ex duobus rectis utriusq; declinantur.

Unde componitur?

Ab ὸς qui: & τὶς infinito, aliquis.

Quis est usus Articuli?

1. *Genera, Numeros, Casus Nominum discernit: ut,* ἡ κέλευθος, *hæc via:* τὰς πόλεις, *has civitates.*

2. *Partes vel membra orationis conjungit, ut,* αὐτος ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὸς ἔμπροσθέν μου γέγονεν: Er ist/der nach mir kömt/welcher vor mir geweſt iſt.

Quomodo differunt inter se hæc tria?

ἀνὴρ, ὁ ἀνὴρ, ὅστις ὁ ἀνὴρ.

ἀνὴρ, ein Mann/ἀορίστως, *id est, infinite dicitur de viro incerto, & quocunq;*, Ein/*aliquis, Gravi Tono celeriter profertur:* Ein/*vero, unus, circumflectitur.*

ὁ ἀνὴρ,

ὁ ἀνὴρ, der Mann/ὠρισμένως, *id est, definitè, Articulus aliquid certi, etsi non præsens significat. Ibi τὸ* der/*Gravi Tono celeriter pronunciatur.*

ὅστις ὁ ἀνὴρ, der Mann/περὶ παρόντος, *de præsenti. Pronomen propriè aliquid præsens, non modò certum, significat: Ibi τὸ,* der/*Circumflexo tardè profertur.*

DE NOMINE.

Nomini quot accidunt?

Septem. Qualitas, Species, Genus, Numerus, Figura, Casus & Declinatio: ποιότης, εἶδος, γένος, ἀριθμὸς, σχῆμα, πτῶσις, κλίσις.

DE QUALITATE.

Nomen quotuplex est Qualitate?

Duplex: Proprium, κύριον: *ut,* αἰνείας, *Aeneas. Appellativum,* προσηγορικὸν: *ut,* ὁδὸς, τρόπος.

Quotuplex Appellativum?

Duplex: Substantivum, ὑποστατικὸν, *ut,* πόλις: *Adjectivum,* ἐπίθετον, *ut,* ἀγαθὸς.

Secundò quotuplex Nomen Qualitate?

Duplex: ἀνάλογον, *id est, regulare*, ἀν
γ, τύπ, ἀνόμαλον, *id est, irregulare*, ἀ
τὸ μέλι, ὁ δεσμὸς, τὰ δεσμὰ: τὸ ἄλφα, ὁ γ
λως, ἐγέλω, *vel* γέλωτ.

DE SPECIE.

Species Nominum quotuplex est?

Duplex: Primitiva, πρωτότυπ, πρωτ
θετ, *ut*, ξύλον, *lignum*: *Derivativa*, πα
ράγωγ, *ut*, ξύλιν, *ligneus*.

Quotuplex est Derivativa Species?

Sextuplex: Comparativa & Superlativa
συγκριτικὴ καὶ ὑπερθετικὴ: *ut*, δωματὸς *pa*
tens, δωματώτερ, δωματώτατ.

Possessiva & Gentilis, κληπτικὴ καὶ ἐθνικ
ut, ἑκτόρε, *Hectoreus, ab* Ἕκτωρ: Ἀθηναῖ
Athenienſis, ab Ἀθῆναι.

Diminutiva: ὑποθεστικὴ: *ut*, πατέρι
paterculus, à πατήρ.

Denominativa, παρώνυμ: *ut*, χρηστ
της, *bonitas, à* χρηστὸς, *bonus*.

Verbalis, ῥηματικὴ: *ut*, τάξις, *ordo, à* τάττ
ordino.

Patronymica, πατρωνυμικὴ: *ut*, Πριαμίδ
Priamides, Ἰλιακὴ. *De quibus omnibus infra*.

DE GENERE.

Quo

Quot sunt Genera Nominum?

Septem: *Masculinum*, ἀρσενικὸν: *ut*, ὁ λόγ.
Fœminum, θηλυκὸν: *ut*, ἡ τιμή.
Neutrum, οὐδέτερον: *ut*, τὸ ξύλον.
Commune, κοινὸν: *ut*, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπ.
Omne, πᾶν: *ut*, ὁ, ἡ, τὸ μακαρ.
Promiscuum, δηλοκοινὸν: *ut*, ὁ ἀετὸς *aquila*:
ἡ χελιδὼν, *hirundo*.
Dubium, ἀμφιδοξον: *ut*, ὁ *vel* ἡ ἀϊθὴς: ὁ *vel*
τὸ ἔλε, τὸ κατὰ τὸ ἠΐω δ. Φορέομε ου, *vel*
ἑκατέρως λεγόμενον. *Eustath. Iliad. 1. pag. 73.*

Quid comprehenditur sub Genere?

Motio.

Qualia Nomina moventur?

Adjectiva & Substantiva.

Quot sunt terminationes Adjectivorum, quæ moventur?

Duodecim: ας, ης, ις, υς, ευς, ος, ως, ως,
ων, ων, αρ & αξ.

Quotuplex est motio Adjectivorum?

Triplex. Quædam moventur per tria Genera & per tres terminationes: ut sunt desinentia in ας, υς, ευς, ος & ως.

Quædam per tria Genera, & per duas terminationes: ut sunt in ης, ις, ως, ων, & ων.

Quædam per tria Genera, & per unam terminationem: ut in αρ & αξ.

Quomodo moventur in ος?

1. *In ος purum, aut ρος, faciunt Fœminina in α. Neutra in ον: ut,*

ἅγιος *sanctus,*	ἁγία,	ἅγιον.
καθαρὸς *purus.*	καθαρὰ,	καθαρόν.

Excipe ὄγδοος *octavus,* ὀγδόη, ὄγδοον.

2. *In ος non purum, nec in ρος, faciunt Fœminina in η, Neutra in ον, ut,*

σοφὸς	σοφὴ,	σοφόν.

Excipe ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο.

Sic Pronomen ὅστος, αὕτη, τοῦτο.

3. *Composita in ος sunt generis Communis: sic etiam multa simplicia, maximè derivata & pura, more Attico: ut,*

ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, *gloriosus, a,* τὸ ἔνδοξον.

ἡ Ἠλέκτρα τηλικαύτη, *Electra virgo id ætatis pro* τηλικαύτη, *apud Sophoclem.*

ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, *æternus, a,* τὸ αἰώνιον. *Ab* αἰών, *ævum.* αἰθαλωτὸς πάτρα, *exusta patria, pro* αἰθαλωτὴ, *apud Lycoph. Ab* αἰθαλόω *cumburere.* δυσλωτάτος *miserrimus, pro* δυσλωτάτη. *Eurip. Supplicibus. Homerus tamen* ἀθανάτη, *pro* ἡ ἀθάνατος. *Sic*

Strabo lib. ult. Ἅπασα μὲν ὁδοῖς καταστέμμηται ἱππηλάταις καὶ ἁρματηλάταις, δυσὶ ᾗ πλατυτάταις. *Cùm tota (Ægyptus) viis, per quas equites & currus transeant, tùm duabus latissimis intersecta est. Pro* ἱππηλάτοις καὶ ἁρματηλάτοις.

Quomodo moventur in ας?

In ας *faciunt Fœminina in* αινα, *Neutra in* αν: *ut,* τάλας *miser,* τάλαινα, τάλαν.

Excipe:

1. μέγας *magnus,* μεγάλη, μέγα.
2. πᾶς *cum compositis,* πᾶσα, πᾶν: ἅπας, σύμπας, ασα, αν. *Sic* τύψας, ασα, αν.
3. ας, *quod Patronymici Fœm. formam habet, apud Poëtas omni generi attribuitur: ut,* ὁ μενέας, *id est* μεμονομένος.

Μονάδα δ' Ξέρξην ἔρημόν φασιν ἀπὸ πολλῶν μέτα, *desolatum autem Xerxem & destitutum perhibent, non cum multis. Aeschyl. Persis.*

ἠ ἐρημάς, *id est,* ἔρημος.

ἐρημάδος ἀστὸς ἐρίπνις, *solitaria civis rupis. Nonnus de Baptista.*

Sic χώρα πεδιὰς κατάρρυτος, *regio campestris irrigua. Diodorus libro tertio.*

τὸ δρομαῖ, *id est,* δρομαῖον.

ὀρεία ποτὲ δρομάδι κώλῳ μάτηρ Θεῶν ἰσό-
θη αὖ ὑλάεντας νάπη.

Montana quondam veloci pede mat
Deûm concitata cucurrit per sylvosos salt
Euripid. in Helena.

Quomodo moventur in υς?

In υς faciunt Fœminina in εια, Neutra
υ: ut, γλυκὺς, *dulcis.* γλυκεῖα. γλυκύ.

Excipe:

1. πολὺς *multus.* πολλὴ. πόλυ. *Hero*
tamen lib. 6. πόλιες πολέες, *civitates multa*
pro πολλαί. *Ergo* πολύς *commune.*

2. *Composita communia: ut*, ὁ καὶ ἡ ἄδα-
κρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ.

Quomodo moventur in ευς?

In ευς faciunt Fœminina in εσσα, Neutra
in εν: ut ἠνεμόεις *vento expositus, altus*, ἠνε-
μόεσσα, ἠνεμόεν, *Iliad. tamen 2. Eustat. pag.*
174. πύλη ἠμαθόεις, & ὑλήεις ζάκυνθος
pro ἠμαθόεσσα, ὑλήεσσα.

Quomodo moventur in ως?

In ως faciunt Fœminina in η, Neutra in
ων: *ut*, ἀπλῶς, ἁπλῆ, ἁπλῶν.

Excipe:

1. ἀργυρῶς *argenteus*, ἀργυρᾶ, ἀργυρᾶν

2. *Com-*

2. *Composita Communia: ut*, ὁ καὶ ἡ εὔνως, *benevolus, a:* τὸ εὔνων. ὁ καὶ ἡ πολύπους, *multipes*, τὸ πολύπουν.

Quomodo moventur in ης?

In ης Adjectiva communia sunt, & formant Neutra in ες: *ut* ὁ ϗ ἡ ἀληθὴς, *verus, a:* τὸ ἀληθὲς, *verum.* γυμνὴς, ῆτος *etiam Adjectivè ponitur: ut*, γυμνῆτα βίον δι' αἰῶνος ἔχοντες, *nudam vitam perpetuò degentes. Diodor. lib. 3. de Aethiopibus.*

Quomodo in ις?

In ις Communia sunt, & formant Neutra in ι: *ut*, ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, *amans patriæ*, τὸ φιλόπατρι.

Λατρὶς ὁμιλος, *servilis turma, servorum turba:* θέσπις βουλὴ, *divinum consilium: Adjectivè in Paraphrasi Nonni.*

Quomodo in ως?

In ως Communia sunt, & formant Neutra in ων: *ut*, ὁ καὶ ἡ εὔγεως, *fertilis:* τὸ εὔγεων.

ἡ ἀνδροβρῶς γνάθος, *maxilla homines devorans. Eurip. in Cyclope.*

Quomodo in ως?

In ως Communia sunt, & formant Neutra in ον:

in ευ: ut, ὁ καὶ ἡ τέρλω, tener, τὸ τέρεν.

Invenitur etiam Fœmininum τέρενα, *ut* μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρενα: *utinam mihi contingeret virgo pulchra & tenera. Hipponax.*

Quomodo in αν?

In ων *Communia sunt, & formant Neutra in* ον: *ut* ὁ καὶ ἡ δαίμων, *felix:* τὸ δαίμον. *Sic* ὁ καὶ ἡ γλυκίων, *dulcior:* το γλύκιον. Φωνὴ ἰδμων, *vox prudens.*

Ἀκὼν verò (*invitus*) *facit* ἄκοντα, τὸ ἄκον.

Quomodo moventur Adjectiva in ας & αξ.

In αρ & αξ *sunt generis Omnis: ut*

ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ, *beatus.*

ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ, *rapax.*

Non etiam aliæ terminationes ponuntur Adjectivè?

Ponuntur apud Poëtas: ut Φονὰς χεὶρ, *interfectrix manus, pro* Φονικὴ. *Euripides Iphigenia Taurica.*

δίζυξ μῦθος, *duplex sermo. Nonnus.*

διορρῶξ ἁρμὸς, *perrupta compages. Euripides Iphigenia Taurica.*

πενθητὴς πόλις, *lugubris civitas. Æschylus Persis.*

σημαν-

τημάντωρ Φωνὴ, *significatrix vox. Nonnus.*

μαρτυς Φωνὴ, *testificans vox. Idem.*

Move aliqua Substantiva?

ἄναξ *dominus,*	ἄναασα *domina.*
δεσπότης *herus,*	δεσπότις & δέσποινα, *hera.*
βασιλεὺς *rex,*	βασίλισσα *regina.*
θὴς *mercenarius,*	θῆσσα *mercenaria.*
λέων *leo,*	λέαινα *leæna.*
θεράπων *famulus.*	θεράπαινα *famula.*
σύμμαχος *socius.*	συμμαχὶς *socia.*

Adjectivè, συμμαχὶς πόλις *fœderata civitas.*

Quot modis cognoscuntur Genera Nominum apud Græcos?

Tribus modis.

1. *Significatione: ut,*

ὁ Ἄδραστος, *hic Adrastus: nomen viri.*

ἡ Ὀλυμπιὰς, *hæc Olympias: nomen fœminæ, &c.*

2. *Terminatione Declinationum: ut, In* ας *primæ declinationis Simplicium, sunt generis Masculini: ut,* ὁ γαμίας. *Omnia nomina secundæ Simplicium sunt generis Fœminini: ut:* ἡ δόξα, ἡ δόξης.

3. *Articulorum adjunctione, & autoritate: ut,* δοκέλλομαι ὑπὸ τῶν ὠδίνων, αἳ μὲ τὸν τῆς κεφαλὸν ἀναστρέφουσι: *Pereo doloribus, qui*

WBP Opole

qui meum cerebrum evertunt. Lucianus ἠὠδλιν, ὁ ἐγκέφαλος. εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης : *Unum augurium optimum, pugnare pro patria. Homerus* in *Iliad.* ὁ οἰωνός.

DE FIGURA.

Quot sunt Figuræ?

Tres: Simplex, ἁπλῆ: *ut,* νοῦς, *mens.*

Composita, σύνθετος: *ut,* ἄνους, *amens.*

Decomposita, ἀπαρασύνθετος: *ut,* ἄνοια, *amentia.*

DE DECLINATIONE.

Quot sunt Declinationes?

Decem.

Quotuplices?

Duplices: Simplices & Contractæ, ἁπλαῖ καὶ συνῃρημέναι.

Quæ sunt Simplices?

Quinq; priores.

Quæ sunt Contractæ?

Quinq; posteriores.

DE SIMPLICIBUS DECLINATIONIBUS.

Quotuplices sunt simplices Declinationes?

Duplices: ἰσοσύλλαβοι καὶ περισσοσύλλαβοι.

Quid sunt ἰσοσύλλαβοι?

In quibus obliqui non excedunt Nominativum numero syllabarum: ut, ὁ αἰνείας, τοῦ αἰνείου, τῷ αἰνείᾳ. *Recti dicuntur* πλάγιαι: *Obliqui verò* πλάγιαι.

Quæ sunt ἰσοσύλλαβοι?

Quatuor priores.

Quid sunt περισσοσύλλαβοι?

In qua obliqui excedunt Nominativum numero Syllabarum: ut, τὸ πρᾶγμα, τοῦ πράγματος, τῷ πράγματι.

Quæ est talis?

Quinta.

Quomodo dividuntur αἱ ἰσοσύλλαβοι?

Tres priores sunt communes: Quarta est Attica.

Quot sunt proprietates loquendi apud Græcos?

Quinq; potissimùm.

Quæ?

1. *Attica omnium optima, quâ Athenienses usi fuerunt: ut Demosthenes, Isocrates, Xenophon, Plato, Aristophanes.*

2. *Ab hac est Jonica, quâ Herodotus & Hippocrates utuntur, & Homerus maximè.*

3. *Aeo-*

3. *Aeolica, quâ homines Aeolidis regionis in minori Asia usi sunt, & Sappho Lesbia.*

4. *Dorica, quâ Siculi, & Rhodij, & Lacones utebantur: ut Theocritus, item Pindarus Thebanus.*

5. *Communis, quâ utebantur omnes.*

Quomodo dicitur proprietas loquendi?

Διάλεκτος, *vel* ἰδίωμα. *Apud Latinos genus sermonis vocatur*, σὰς *inquinon* θεὰς: *& consilium non* βεβλὼ, *sed* βουλὴ, βουλὼ, *appellabant Aeolico genere sermonis. Itaq; Sibyllam dictam esse quasi* θεοβεβλὼ *lib. 1. de falsa Relig. cap. sexto, ex M. Varrone.*

DE PRIMA DECLINATIONE SIMPLICIUM.

Prima Declinatio quot habet terminationes?

Duas: α *&* η.

Cujus generis sunt Nomina primæ Declinationis?

Generis Masculini: ut, ὁ ταμίας, *hic quæstor:* ὁ ποιητὴς, *hic Poëta:* ὁ λῃστὴς, *hic latro.* παρεφθὴς *Fœminine usurpatur à Sophocle in Trachinijs:* παρεμήνω τῆς πατρὸς φόνου μητρός: *mentionem injecisti matris, quæ patrem occidit.*

Declina ὁ ταμίας.

S.	N.	ὁ ταμίας
	G.	τοῦ ταμίου
	D.	τῷ ταμίᾳ
	A.	τὸν ταμίαν
	V.	ὦ ταμία.
D.	N. & A.	τὼ ταμία
	G. & D.	τοῖν ταμίαιν
	V.	ὦ ταμία.
P.	N.	οἱ ταμίαι
	G.	τῶν ταμιῶν
	D.	τοῖς ταμίαις
	A.	τὰς ταμίας
	V.	ὦ ταμίαι.

Cur Dativus τῷ ταμίᾳ habet Iota subscriptum.

Dativus singularis in omnibus Parisyllabicis declinationibus habet Iota subscriptum.

Declina ὁ θωμᾶς.

S.	N.	ὁ θωμᾶς; *hic Thomas.*
	G.	τοῦ θωμᾶ
	D.	τῷ θωμᾷ
	A.	τὸν θωμᾶν

V. ὦ θωμᾶ.

Cur hoc sic declinas?

Quædam in as primæ Declinationis, præsertim Propria, retinent α in toto singulari Numero: ut, Θωμᾶς, Λεκκᾶς, Πυθαγόρας, λάας, *lapis*, πατραλοίας, *parricida. Polysyllaba in δας: ut*, σεισίδας, σεισίδα: λεωνίδας, λεωνίδα. *Iliad. 4. Eustath. 445.*

Declina ὁ ἀγχίσης.

S.	N.	ὁ ἀγχίσης, *hic Achises.*
	G.	τοῦ ἀγχίσου
	D.	τῷ ἀγχίσῃ
	A.	τὸν ἀγχίσην
	V.	ὦ ἀγχίσῃ.

Declina ποιητής.

S.	N.	ὁ ποιητής
	G.	τοῦ ποιητοῦ
	D.	τῷ ποιητῇ
	A.	τὸν ποιητὴν
	V.	ὦ ποιητά.
D. N. & A.		τὼ ποιητά
	G. & D.	τοῖν ποιηταῖν
	V.	ὦ ποιητά.
P.	N.	οἱ ποιηταί
	G.	τῶν ποιητῶν

D. τοῖς

D. τοῖς ποιηταῖς

A. τοὺς ποιητάς

V. ὦ ποιηταί.

Quare ἀγχίσην habet in Vocativo Singulari ἀγχίση, & ποιητὴς, ποιητά?

In ης Propria formant Vocativum singularem in η: Appellativa in α. Lucianus tamen ὦ Φιλίας, λογχάτης, ὦ λογχάτα, *Longates. Et Iliad. 2.* θερσῖτ' ἀκριτόμυθε: ὦ θερσῖτα, θερσίτης.

Patronymica etiam faciunt in η: ut Iliad. 11. versu 607. Νέ μενοιτιάδη.

Quomodo desinit Vocativus Singularis Atticè?

Vocativus singularis Atticus in omni Declinatione similis est Nominativo.

DE SECUNDA DECLINATIONE SIMPLICIUM.

Secunda Declinatio quot habet Literas finales?

Duas: α & η.

Cujus Generis sunt Nomina secundæ Declinationis?

Omnia Generis Fœminini: ut, ἡ μέλισσα, *hac apis*: ἡ ἀρετὴ, *hæc virtus.*

Declina μέλισσα.

S.	N.	ἡ μέλισσα
	G.	τῆς μελίσσης
	D.	τῇ μελίσσῃ
	A.	τὴν μέλισσαν
	V.	ὦ μέλισσα.
D. N. & A.		τὰ μέλισσα
	G. & D.	ταῖν μελίσσαιν
	V.	ὦ μέλισσα.
P.	N.	αἱ μέλισσαι
	G.	τῶν μελισσῶν
	D.	ταῖς μέλισσαις
	A.	τὰς μέλισσας
	V.	ὦ μέλισσαι.

Declina δρετή.

S.	N.	ἡ δρετή.
	G.	τῆς δρετῆς
	D.	τῇ δρετῇ
	A.	τὴν δρετήν
	V.	ὦ δρετή.
D. N. & A.		τὰ δρετά
	G. & D.	ταῖν δρεταῖν
	V.	ὦ δρετά
P.	N.	αἱ δρεταὶ
	G.	τῶν δρετῶν

D. τα῀ις

D.		ταῖς δρεταῖς
A.		τὰς δρετάς
V.		ὦ δρεταί.

Declina γέφυρα.

S.	N.	ἡ γέφυρα, *pons*,
	G.	τῆς γεφύρας
	D.	τῇ γεφύρᾳ
	A.	τὴν γέφυραν
	V.	ὦ γέφυρα.
D. N. & A.		τὰ γεφύρα
	G. & D.	ταῖν γεφύραιν
	V.	ὦ γέφυρα.
P.	N.	αἱ γέφυραι
	G.	τῶν γεφυρῶν
	D.	ταῖς γεφύραις
	A.	τὰς γεφύρας
	V.	ὦ γέφυραι.

Cur in singulari Numero sic declinas γέφυρα?

Nomina desinentia in α purum, & in δα, βα, ρα, retinent α in toto singulari Numero. Sic μνᾶ, *id est*, mina, τῆς μνᾶς. *à* μνάα, *per contractionem.*

Quid est α purum?

Quod ante se habet Vocalem vel Diphthongum.

DE TERTIA DECLINATIONE SIMPLICIUM.

Quot sunt terminationes tertiæ Declinationis?

Duæ: ος & ον.

Cujus Generis sunt Nomina hujus Declinationis?

In ος vel Masculini Generis sunt: ut, ὁ ἄγγελος, *hic nuncius: vel Fœminini, ut,* ἡ νῆσος, *hæc insula: vel Communis: ut,* ὁ καὶ ἡ ἄδικος, *hic injustus, hæc injusta.*

In ον sunt generis Neutri: ut, τὸ εὐαγγέλιον, *hoc Evangelium:* τὸ λευκὸν, *hoc album.*

Declina ἄγγελος.

S.	N.	ὁ ἄγγελος
	G.	τοῦ ἀγγέλου
	D.	τῷ ἀγγέλῳ
	A.	τὸν ἄγγελον
	V.	ὦ ἄγγελε.
D.	N. & A.	τὼ ἀγγέλω
	G. & D.	τοῖν ἀγγέλοιν
	V.	ὦ ἀγγέλω
P.	N.	οἱ ἄγγελοι
	G.	τῶν ἀγγέλων
	D.	τοῖς ἀγγέλοις
	A.	τοὺς ἀγγέλους
	V.	ὦ ἄγγελοι.

Cur in Vocativo Singulari ὦ ἄγγελε?

Nomina in ος tertiæ Declinationis formant Vocativum singularem in ε.

Nomina viæ Fœminina sunt: ut, ἡ ὁδὸς, εἰμὶ, κέλευθος, ἀτραπὸς, ἀτραπιὸς, τρίβος.

Declina νῆσος.

S.	N.	ἡ νῆσος
	G.	τῆς νήσου
	D.	τῇ νήσῳ
	A.	τὴν νῆσον
	V.	ὦ νῆσε.
D.	N. & A.	τὰ νήσω
	G. & D.	τοῖν νήσοιν
	V.	ὦ νήσω.
P.	N.	αἱ νῆσοι
	G.	τῶν νήσων
	D.	ταῖς νήσοις
	A.	τὰς νήσους
	V.	ὦ νῆσοι.

Declina ἄδικος.

S.	N.	ὁ καὶ ἡ ἄδικος
	G.	τοῦ καὶ τῆς ἀδίκου
	D.	τῷ καὶ τῇ ἀδίκῳ

Α. τὸν ἄγγελον
V. ὦ ἄγγελοι.

	A.	τὸν καὶ τὸν ἄδικον
	V.	ὦ ἄδικε.
D.	*N. & A.*	τὼ καὶ τὼ ἀδίκω
	G. & D.	τοῖν καὶ τοῖν ἀδίκοιν
	V.	ὦ ἀδίκω.
P.	*N.*	οἱ καὶ αἱ ἄδικοι
	G.	τῶν ἀδίκων
	D.	τοῖς καὶ ταῖς ἀδίκοις
	A.	τοὺς καὶ τὰς ἀδίκους
	V.	ὦ ἄδικοι.

Declina εὐαγγέλιον.

S.	*N.*	τὸ εὐαγγέλιον
	G.	τοῦ εὐαγγελίου
	D.	τῷ εὐαγγελίῳ
	A.	τὸ εὐαγγέλιον
	V.	ὦ εὐαγγέλιον.
D.	*N. & A.*	τὼ εὐαγγελίω
	G. & D.	τοῖν εὐαγγελίοιν
	V.	ὦ εὐαγγελίω.
P.	*N.*	τὰ εὐαγγέλια
	G.	τῶν εὐαγγελίων
	D.	τοῖς εὐαγγελίοις
	A.	τὰ εὐαγγέλια
	V.	ὦ εὐαγγέλια.

Dic regulam generalem de Neutris cujuscunq; Declinationis in ον.

Nomina Neutrius Generis habent tres similes Casus, in omni Numero, Nominativum, Accusativum, Vocativum: & in Plurali semper α.

Desinuntné omnia Neutra hujus Declinationis in ον?

Ἄλλο in ο desinit, ut & Pronomina, αὐτό, τοῦτο, ἐκεῖνο. Sic τοιοῦτο, τοσοῦτο, τηλικοῦτο: quæ tamen interdum ν habent.

DE QVARTA DECLINATIONE SIMPLICIUM.

Qualis est quarta Declinatio?

Attica.

Quot habet terminationes?

Duas: ως & ων.

Cujus Generis?

In ως vel Masculini Generis sunt, ut ὁ νεὼς, hoc templum: vel Fœminini, ἡ ἠὼς, hæc aurora: vel Communis, ut ὁ καὶ ἡ ἀνάπλεως, hic plenus, hæc plena. Unum neutrum est, τὸ χρεώς, hoc debitum.

In ων sunt Generis Neutri: ut, τὸ ἀνάπλεων, hoc plenum.

Unde nascuntur Nomina hujus Declinationis?

Ex tertiâ simplicium.

Quomodo?

1. O mutatur in ω.

2. Penultima longa in Puris vertitur in

3. Iota, si cubi reperitur, subscribitur: υ v abjicitur: ut, ὁ ναὸς, τοῦ ναοῦ, τῷ ναῷ : ὁ νεὼς, νεῶ, τῷ νεῷ.

Quomodo definunt hîc Casus?

Desinunt omnes in ω: Addendo Artic Masculini Consonantem ῦς, in quibus ille ticulus in Consonantem definit.

Quæ est exceptio?

Quinque Accusativi non habent ν: ἄθω: ἔως, ἐω: κέως, κέω: κῶς, κῶ: λαγὼς, λαγ

Quomodo definit Vocativus?

Similis est Nominativo: ut, ὁ νεὼς, ὦ νε

Declina νεώς.

S.	N.	ὁ νεώς
	G.	τοῦ νεώ
	D.	τῷ νεῷ
	A.	τὸν νεών
	V.	ὦ νεώς.
D.N. & A.		τὼ νεώ
G. & D.		τοῖν νεῷν
V.		ὦ νεώ.
P.	N.	οἱ νεῷ
	G.	τῶν νεῶν
	D.	τοῖς νεῴς
	A.	τοὺς νεώς
	V.	ὦ νεῷ.

Declina ἡ ἕως.

S.	N.	ἡ ἕως
	G.	τῆς ἕω
	D.	τῇ ἕω
	A.	τὴν ἕω
	V.	ὦ ἕως.

Declina ἀνάπλεως.

S.	N.	ὁ ϗ ἡ ἀνάπλεως, ϗ τὸ ἀνάπλεων
	G.	οὗ ϗ τῆς ϗ οὗ ἀνάπλεω
	D.	τῷ ϗ τῇ ϗ τῷ ἀνάπλεῳ
	A.	τὸν ϗ τὴν ϗ τὸ ἀνάπλεων
	V.	ὦ ἀνάπλεως ϗ ἀνάπλεων.
D.N. & A.		τὼ ϗ τὰ ϗ τὼ ἀνάπλεω
G. & D.		τοῖν ϗ τοῖν ϗ τοῖν ἀνάπλεῳν
V.		ὦ ἀνάπλεω.
P.	N.	οἱ ϗ αἱ ἀνάπλεῳ, ϗ τὰ ἀνάπλεα, *sine Iota subscripto.*

G. τῶν

G.	τῶν ἀνάπλεων
D.	τοῖς ϗ ταῖς ϗ τοῖς ἀνάπλεω
A.	τὸς ϗ τὰς ἀνάπλεως, ϗ
	ἀνάπλεω.
V.	ὦ ἀνάπλεω, & *in Neutro* ὦ
	νάπλεω, *sine Iota subscri*

DE QVINTA DECL
NATIONE SIMPLICIUM.

Quinta Declinatio quot habet Literas finales?

Novem
- *4. Vocales*: A. I. Υ. Ω.
- *5. Consonantes*: N. P. Σ. Ξ. Ψ.

Cujus Generis sunt Nomina hujus Declinationis?

In quinta Declinatione omnia Genera veniuntur.

Declina τὸ ποίημα.

S.	*N.*	τὸ ποίημα, *hoc Poëma.*

	G.	τοῦ ποιήματος
	D.	τῷ ποιήματι
	A.	τὸ ποίημα
	V.	ὦ ποίημα.
D. N. & A.		τὼ ποιήματε
G. & D.		τοῖν ποιημάτοιν
	V.	ὦ ποιήματε.
P.	*N.*	τὰ ποιήματα
	G.	τῶν ποιημάτων
	D.	τοῖς ποιήμασι
	A.	τὰ ποιήματα.
	V.	ὦ ποιήματα.

Declina τὸ Φιλόπατρι.

S.	*N.*	τὸ Φιλόπατρι, *hoc amans pa-*
	G.	τοῦ Φιλοπάτριδος (*tria.*
	D.	τῷ Φιλοπάτριδι
	A.	τὸ Φιλόπατρι
	V.	ὦ Φιλόπατρι.
D. N. & A.		τὸ Φιλοπάτριδε
G. & D.		τοῖν Φιλοπατρίδοιν
	V.	ὦ Φιλοπάτριδε.
P.	*N.*	τὰ Φιλοπάτριδα
	G.	τῶν Φιλοπατρίδων
	D.	τοῖς Φιλοπάτρισι
	A.	τὰ Φιλοπάτριδα

V. ὦ Φιλοπάτριδα.

Declina τὸ ἄστυ.

S. N. τὸ ἄστυ, urbs.
G. τοῦ ἄστεως.
D. τῷ ἄστει
A. τὸ ἄστυ
V. ὦ ἄστυ.
D.N.& A. τὼ ἄστεε
G.& D. τοῖν ἀστέοιν
V. ὦ ἄστεε.
P. N. τὰ ἄστεα
G. τῶν ἀστέων
D. τοῖς ἄστεσι
A. τὰ ἄστεα
V. ὦ ἄστεα.

Declina ὁ καὶ ἡ μείζων, καὶ τὸ μεῖζον.

S. N. ὁ καὶ ἡ μείζων, καὶ τὸ μεῖζον, hic hæc major, & hoc majus.
G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ μείζονος
D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ μείζονι
A. τὸν καὶ τὴν μείζονα, καὶ τὸ μεῖζον
V. ὦ μείζων καὶ μεῖζον.
D.N.& A. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ μείζονε
G.& D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν μειζόνοιν
V. ὦ μείζονε.

P. N.

P. N. οἱ καὶ αἱ μείζονες, καὶ τὰ μείζονα
G. τῶν μειζόνων
D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς μείζοσι
A. τοὺς καὶ τὰς μείζονας, καὶ τὰ μείζονα
V. ὦ μείζονες, καὶ ὦ μείζονα.

Declina ῥήτωρ.

S. N. ὁ ῥήτωρ, hic Rhetor.
G. τοῦ ῥήτορος.
D. τῷ ῥήτορι.
A. τὸν ῥήτορα
V. ὦ ῥήτωρ.
D.N.& A. τὼ ῥήτορε
G.& D. τοῖν ῥητόροιν
V. ὦ ῥήτορε.
P. N. οἱ ῥήτορες
G. τῶν ῥητόρων
D. τοῖς ῥήτορσι
A. τοὺς ῥήτορας
V. ὦ ῥήτορες.

Declina ἐσθής.

S. N. ἡ ἐσθής, hæc vestis.
G. τῆς ἐσθῆτος.
D. τῇ ἐσθῆτι
A. τὴν ἐσθῆτα
V. ὦ ἐσθής.

D. N.

D. N. & A.		τὰ ἐλθῆτε
G. & D.		ταῖν ἐλθήτοιν
V.		ὦ ἐλθῆτε.
P. N.		αἱ ἐλθῆτες
G.		τῶν ἐλθήτων
D.		ταῖς ἐλθῆσι
A.		τὰς ἐλθῆτας
V.		ὦ ἐλθῆτες.

Declina κύλιξ.

S. N.		ἡ κύλιξ, calix.
G.		τῆς κύλικ☉
D.		τῇ κύλικι
A.		τὴν κύλικα
V.		ὦ κύλιξ.
D. N. & A.		τὰ κύλικε
G. & D.		ταῖν κυλίκοιν
V.		ὦ κύλικε.
P. N.		αἱ κύλικες
G.		τῶν κυλίκων
D.		ταῖς κύλιξι
A.		τὰς κύλικας
V.		ὦ κύλικες.

Declina φλέψ.

S. N.		ἡ φλέψ, haec vena.
G.		τῆς φλεβός

D.		τῇ φλεβὶ
A.		τὴν φλέβα
V.		ὦ φλέψ
D. N. & A.		τὰ φλέβε
G. & D.		ταῖν φλεβοῖν
V.		ὦ φλέβε
P. N.		αἱ φλέφες
G.		τῶν φλεβῶν
D.		ταῖς φλεψί
A.		τὰς φλέβας
V.		ὦ φλέβες

DE GENITIVO SINGULARI.

A.

Quomodo declinantur Nomina in α?

1. Per τ☉: ut, τὸ δρᾶμα, & δράματ☉.
2. Nomina literarum sunt ἄκλιτα: ut, τὸ ἄλφα, βῆτα, γάμμα.

I.

Quomodo declinantut in ι?

1. Per ιτ☉: ut, τὸ μέλι, μέλιτ☉: τὸ ὄχαει, & ὄχαειτ☉, sicut, ὁ ἢ ὄχαρις.
2. Per ιδ☉: ut, τὸ φιλόπατρι, & φιλοπάτριδ☉, sicut, ὁ ἢ φιλόπαπις.
3. Per ν☉: ut τί, quid, τίν☉: τί, aliquid.

τινὸς: *communia sunt*, τίς, *quis*, τὶς, *aliq*

4. *Per* ι, *quæ sunt secundæ Contra*

rum: *ut*, τὸ σίνηπι, & σινηπι.

Υ.

Quomodo declinantur Nomina in υ?

1. *Per* ως. *cùm habent penultimam*

gam: *ut*, τὸ πῶυ, & πώεος. *Sic Adjecti*

Neutra: *ut* τὸ ἡδὺ, & ἡδέος: τὸ γλυκὺ,

γλυκέος.

2. *Per* υος, *si habeant penultimam*

vem: *ut*, τὸ δόρυ, τοῦ δορὸς.

Cujus Generis sunt Nomina in α, ι, & υ?

Omnia generis Neutri.

Ω.

Quomodo declinantur in ω?

Per οος, *& pertinent ad Quartam*

tractorum: *ut*, ἡ λητὼ, *Latona, mater Ap*

nis & Diana, τῆς λητόος,

AN.

Quomodo declinantur in αν?

1. *Per* ανος; *ut*, ὁ ποιμὴν, & ποιμένος: τὸ μέ

τοῦ μέλανος, *sicut* ὁ μέλας.

2. *Per* αντος: *ut*, τὸ παῖς, τοῦ παντὸς, ὁ

ὁ πᾶς: *& Participia* τὸ τύψαν, & τύψαν

τος, *sicut* ὁ τύψας.

EN.

Quomodo declinantur in εν?

1. *Per* ενος: *ut*, τὸ τέρεν, & τέρενος *sicut* ὁ τέρην.

2. *Per* εντος: *ut* τὸ χαρίεν, & χαρίεντος, *sicut* ὁ χαρίεις: τὸ τυφθὲν, & τυφθέντος, *sicut* ὁ τυφθεὶς.

HN.

Quomodo declinantur Nomina in ων?

1. *Per* ωνος: *ut* ὁ ἕλλων, & ἕλλωνος.

2. *Per* ενος: *ut*, ὁ τέρην, & τέρενος: ὁ αὐχὴν, & αὐχένος: ὁ λιμὴν, & λιμένος: ὁ ποιμὴν & ποιμένος: ἡ φρὴν τοῦ φρενός.

IN & YN.

Quomodo declinantur in ιν & υν?

Assumunt ος: *ut* ὁ δελφὶν, τοῦ δελφῖνος: ἡ θαλαμὶν, τῆς θαλαμῖνος: ὁ Φόρκυν, & Φόρκυνος. *Præter* τὸ ζώγρυν, & ζώγρυνος, *sicut* ὁ ζώγρις.

ON.

Quomodo declinantur in ον?

2. *Per* ιονος: *ut*, τὸ εὐδαιμὸν, & εὐδαίμονος,

μον, sicut ὁ καὶ ἡ δαίμων : τὸ βέλτιον, βελτίον, sicut ὁ καὶ ἡ βελτίων.

2. Per ουτ : ut, τὸ τύπλον, τύπλοντ, sicut ὁ τύπλων.

Ω N.

Quomodo declinantur Nomina in ων?

1. Per ων, ferè primitiva : ut, ὁ κλὼν, κλωνὸς : ὁ αἰὼν αἰῶν : ὁ μωρίων, μωρίν : ὁ ἀπόλλων, ἀπόλλων : ὁ ἱέρων, ἱέρν : ὁ πηλείων, πηλείων : ἡ μήκων, μήκων : ἡ σιδὼν, σιδῶν.

2. Per ον, fere derivata, Communia, Comparativa, Verbalia: ut, ὁ καὶ ἡ δαίμων, καὶ τὸ δαίμον : ὁ καὶ ἡ βελτίων, καὶ βελτίον : ὁ νοήμων, νοήμον : ὁ πείων, πείον : ἡ εἰκὼν, τῆς εἰκόν : ἡ χθὼν, τῆς χθονὸς. (Ideò Melanchthonis benultima brevis) ἡ καρχηδὼν, καρχηδόν : ἡ ἠιὼν, ἠιόν.

3. Per ωντ : ut, ὁ ξενοφῶν, ξενοφῶντ ὁ καὶ τὸ βοῶν, βοῶντ : τυφῶν & ταῶν, ταῶντ Iliad. 2. Eustath. 340.

4. Per ον : ut, γεραν, γέροντ : δράκων, δρακοντ : ὁ λέων, λέοντ : τύπλων, τύπλοντ.

5. Per ωντ : ut, ὁ τυπῶν, τυπῶντ.

ΟΥΝ.

Quomodo declinantur in ων?

1. Per οδ : ut, τὸ δίπων, δίποδ, sicut ὁ καὶ ἡ δίπους.

2. Per ὼντ : ut, τὸ τυπῶν, τυπῶντ, sicut, ὁ τυπῶν.

AP.

Quomodo declinantur Nomina in αρ?

1. Per αρ : : ut, μάκαρ, μάκαρ : τὸ νέκ|αρ, νέκ|αρ : τὸ ἔαρ, ἔαρ.

2. Per ατ : ut, τὸ δέλεαρ, δελέατ : τὸ ἦμαρ, ἦματ : τὸ ἦπαρ, ἦπατ.

3. ἡ δάμαρ, τῆς δάμαρτ, ἁ δάμαρς.

HP.

Quomodo declinantur in ηρ?

1. Per ηρ, Verbalia præsertim, & Barytona, id est, Gravem tonum in ultimâ habentia : ut, ὁ σωτὴρ, σωτῆρ : ὁ ἴδηρ, ἴδηρ : ὁ σὴρ, σηρὸς : ἡ κὴρ, κηρὸς : τὸ κὴρ, κηρὸς, contractum à κέαρ.

2. Per ερ, ubi in multis fit συγκοπὴ : ut, ὁ ἀὴρ, ἀερ : ὁ αἰθὴρ, αἰθέρ : ὁ πατὴρ, πατέρ & πατρὸς : ἡ μητὴρ, τῆς μητέρ & μητρὸς : θυγάτηρ, τὸ θυγατερ & θυγατρὸς :

γατρὸς : ἡ γαστὴρ, τῆς γαστέρος & γαστρός. ὁ ἀνὴρ, τοῦ ἀνέρος & ἀνδρός.

ΤΡ ΕΙΡ & ΟΡ.

Quomodo declinantur Nomina in υρ, ειρ, & ορ?

Assumunt ος : *ut*, ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος : τὸ πῦρ, τοῦ πυρὸς : ὁ φθεὶρ, τοῦ φθ ρὸς : ἡ χεὶρ, τῆς χειρὸς, & *Poëticè* χερὸς : τὸ τοῦ ἄορος τὸ ἦτορ, τοῦ ἤτορος.

ΩΡ.

Quomodo declinantur in ωρ?

1. *Per* ωρος, *Primitiva maximè* : *ut* ἰχὼρ, τοῦ ἰχῶρος : ὁ φὼρ, τοῦ φωρὸς ; τὸ ἕλωρ, ἕλωρος : τὸ τέκμωρ, τέκμωρος.

2. *Per* ορος, *Derivata, Verbalia, Comp sita & Propria* ; *ut*, ὁ ῥήτωρ, τοῦ ῥήτορος : μεγαλήτωρ, τοῦ μεγαλήτορος : ὁ ἔκλωρ, τοῦ ἔκλωρ

3. *Anomala sunt* : τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος : σκὼρ, τοῦ σκατός.

ΑΣ.

Quomodo declinantur desinentia in ας?

1. *Per* αδος *Fœminina* : *ut*, ἡ μονὰς, μονάδος : ἡ λαμπὰς, τῆς λαμπάδος : *sic* & ἡ φυγὰς, τοῦ καὶ τῆς φυγάδος.

2. *Per* ατος, *Neutra* : *ut* τὸ γῆρας, & γήρατος : τὸ κέρας, & κέρατος. *Pertinent ad quintam Contractorum.*

3. *Per* ανος *hæc duo Adjectiva* : ὁ μέλας & μέλανος : ὁ τάλας, & τάλανος, & *cap. 8. Josephi de Maccabæis* τάλαντος.

4. *Per* αντος, *maximè Masculina* : *ut*, ὁ γίγας, & γίγαντος : ὁ πᾶς, & παντὸς : ὁ τύψας, & τύψαντος : ὁ ἱμὰς, & ἱμάντος : ἡ ἀνρά γας, ἀνρᾴγαντος : ἡ τάρας, & τάραντος.

ΕΣ.

Quomodo declinantur in ες?

Per ες : *ut* τὸ ἀλήθες, τοῦ ἀληθέος, *sicut* ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς. *Pertinent ad primam Contractorum.*

ΗΣ.

Quomodo declinantur in ης?

1. *Per* ες, *quæ sunt primæ Contractorum* : *ut* ὁ δημοσθένης, & δημοσθένους : ὁ ἡρακλὴς, τοῦ ἡρακλέος : ἡ τριὴρης, τῆς τριήρους : ὁ καὶ ἡ εὐτεὴς, τοῦ καὶ τῆς εὐτεέος.

2. *Per* ητος : *ut*, ὁ λέβης, & λέβητος : ἡ ἐσθὴς, τῆς ἐσθῆτος : ἡ φιλότης, τῆς φιλότητος.

3. *Per* εντος : *ut*, ὁ ἀάλης, τοῦ ἀάλεντος : ὁ κλήμης, τοῦ κλήμεντος.

4. *Per* ιῶτος, *ab* ηεις : *ut*, ὁ πιμὴς, τοῦ πιμιῶτος ;

τος: ὁ δαφνῆς, & δαφνέως τος: ἀ τιμήεις, ὁ τιμήεντος, ἀ τιμήεσσα, τὸ τιμήεν, τοῦ τιμήεντος, τῆς τιμηέσσης, τοῦ τιμήεντος, Φιλήεις.

5. Per ῆ: ut, ὁ ποδῆς, & ποδέως.

ΙΣ.

Quomodo declinantur Nomina in ις?

1. Per ιος, quæ sunt secundæ Contractorum: ut, ὁ ὄφις, & ὄφεως: ἡ θλῖψις, τῆς θλίψεως: ὄϊς, οἰός: ὄις, οἰός: vel οἷς, οἰός.

2. Per ιδος: ut, ὁ πάρις, & πάριδος: ἡ κρηπὶς, τῆς κρηπίδος: ὁ καὶ ἡ ἄπολις, & ἡ ἀπόλιδος: θέμις, δος, τος, σος.

3. Per ιβος: ut, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, & ὄρνιθος.

4. Per ιτος: ut, ἡ χάρις, τῆς χάριτος.

5. τίς, quis, τίνος: τις, aliquis, vel quidam, τινός. Utrunq; est Generis Communis.

Declina τίς Interrogativum?

S.	N.	τις, in Neutro τί.
	G.	τίνος
	D.	τίνι
	A.	τίνα, in Neutro τὶ
D.	N. & A.	τίνε
	G. & D.	τίνοιν.
P.	N.	τίνες in Neutro τίνα
	G.	τίνων

	D.	τίσι
	A:	τίνας, in Neutro τίνα.

Habet semper Acutum in priore syllabâ.

Declina Infinitum τις.

S.	N.	τὶς τὶ
	G.	τινὸς
	D.	τινὶ
	A.	τινὰ, τὶ.
D.	N. & A.	τινὲ
	G. & D.	τινοῖν
P.	N.	τινὲς τινὰ & ἄττα
	G.	τινῶν
	D.	τισὶ
	A.	τινὰς, τινὰ.

Habet semper Gravem in fine, & est Enclitica: ut, ἄνθρωπός τις καλέσαινεν. Additur etiã definitis: ut, τρία δέ τινα χρὴ ἔχειν τοὺς μέλλοντας ἄρχειν: Tria debent habere ij, qui imperaturi sunt. Aristot. Politic. lib. 5. cap. 9.

ΥΣ.

Quomodo declinantur in υς?

1. Per εος Adjectivè: ut, ὁ ὀξὺς, & ὀξέος: ἡ ἡδὺς, & ἡδέος.

2. Per ως Attice: ut, ὁ πῆχυς, & πήχεως: ὁ πέλεκυς, & πελέκεως.

3. Per υς, *Substantiva pleraq.*: *ut*, ὁ μῦς, τοῦ μυός: ὁ ἰχθύς, τοῦ ἰχθύος: ἡ χέλυς, τῆς χελύος: ἡ πίτυς, τῆς πίτυος.

4. Per υδ: *ut.* ἡ χλαμύς, τῆς χλαμύδος: ὁ καὶ ἡ νέηλυς, τοῦ καὶ τῆς νεήλυδος.

5. Per υδ: *ut.* ἡ κόρυς, τῆς κόρυδος.

6. Per ωτ, *Participia*: *ut*, ὁ ζωγνὺς, τοῦ ζωγνύτος.

7. ὁ δινῦς, τοῦ δινυῦ, τῷ δινυῖ, τὸν δινυῖν.

ΟΣ.

Quomodo declinantur in ος?

1. Per ε, *quæ sunt primæ Contractorum*: *ut*, τὸ μῆκος, τοῦ μήκους.

2. Per οτ, *Participia*: *ut*, τὸ πτυφὸς, τοῦ πτυφότος.

ΩΣ.

Quomodo declinantur desinentia in ως?

1. Per ω: *ut*, ὁ ἥρως, τοῦ ἥρω: ὁ τρώς, τοῦ τρωός.

2. Per ο, *quæ sunt quartæ Contractorum*: *ut.* ἡ αἰδὼς, τῆς αἰδόος: ἡ ἠὼς, τῆς ἠόος.

3. Per ωτ: *ut*, ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος: τὸ φῶς, τοῦ φωτὸς, ἀ φάος.

4. Per οτ, *Participia*: *ut*, ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Sed Iliad. 2.* πτερυγῶτας, *pro* πτερυγότας, *à* πτερυγὼς, *quod est à* πτερίζω.

Quomodo declinantur in αυς?

S.	*N.*	ἡ ναύς, & νηῦς, *Ionicè.*
	G.	τῆς ναὸς, νηὸς, & νεὼς, *Atticè.*
	D.	τῇ ναΐ, νηΐ
	A.	τὴν ναῦν, νῆα
	V.	ὦ ναῦ, ναῦς, νηῦς.
D. N. & A.		τὼ νᾶε, νῆε
	G. & D.	τοῖν ναοῖν, νηοῖν
	V.	ὦ νάε, νῆε
P.	*N.*	αἱ νᾶες, νῆες, νέες.
	G.	τῶν ναῶν, νηῶν, νεῶν
	D.	ταῖς ναυσὶ, νηυσὶ, νήεσσι
	A.	τὰς νῆας, νέας, ναῦς, νηῦς.
	V.	ὦ νᾶες, νῆες, νέες.

Sic ἡ χραῦς, χρηῦς, χρηΐς.

ΑΙΣ.

Quomodo declinantur in αις?

1. ἡ δαΐς, τῆς δαΐτος: τὸ ταῖς, τοῦ ταιτός.

2. ὁ καὶ ἡ παῖς, τοῦ καὶ τῆς παιδὸς. *Sic compositæ*, ἄπαις, εὔπαις, καλλίπαις.

ΕΙΣ.

Quomodo declinantur Nomina in εις?

1. Per

1. Per ειδ: ut, κλεὶς, τῆς κλῄδος, τῇ κλεῖ δι, τὼ κλῃδὼ & κλᾶν. Plurali κλεῖδες κλεῖς.

2. Per εν ut, ὁ κλεὶς, ἅ κλενὸς: ὁ ἐς, ἑνὸς: μηδεὶς, μηδενός.

3. Per εντ ut, ὁ σιμόεις, ἅ σιμόεντ χαρίεις, ἅ χαρίεντ: ὁ τυφθεὶς, ἅ τυφθέντ

ΕΥΣ.

Quomodo declinantur in ευς?

Per ε, & sunt tertiæ contractorum: ὁ γραμματεὺς, ἅ γραμματέ.

ΟΥΣ.

Quomodo declinantur in ους?

1. Per ο: ut, ὁ καὶ ἡ βοῦς, ἅ καὶ τῆς βοὸς ὀνῦς, ἅ νοὸς.

2. Per οδ: ut, πῶς, ἅ ποδὸς: δίπους δίποδ.

3. Per ωδ: ut, τὸ ἓς, ἅ ὠτὸς.

4. Per οντ: ut, ὁ ὀδὼς, ἅ ὀδόντ: ὁ ὀ δὼς, ἅ ὀδόντ.

5. Per ῦντ, Contractæ: ut, ὁ σιμοῦς, ἅ σ μουῦτ.

ΑΣ. ΝΣ. ΡΣ.

Quomodo declinantur definentia in ας, νς, ρς?

1. ὁ ἄλς, ἅ ἁλὸς, sal: ἡ ἄλς, τ ἁλὸς, mare

2. ὁ τίεις, ἅ τίεντ.

3. ὁμάκαρς, ἅ μάκαρτ: ἡ δάμαρς, τῆς δάμαρτ.

Ξ.

Quomodo declinantur in ξ?

1. Per γ: ut, ἅρπαξ, ἅρπαγ: οἰστροπώλιξ, οἰστροπώλῆγ, ὁ τεττιξ, τέττιγ: ἡ μάστιξ, μάστιγ: ἡ σὺξ, συγὸς: ἡ φλοξ, φλογὸς: κυαμοτρωξ, κυαμοτρῶγ: ἡ αἴξ, αἰγὸς: ἡ μήνιγξ, μήνιγ: ὁ φάρυγξ, φάρυγ.

2. Per κ: ut, ὁ κόραξ, κόρακ: ἡ κλίμαξ, κλίμακ: ὁ μύρμηξ, μύρμηκ: ἡ ἀλώπηξ, ἀλώπεκ, per ε: ὁ πέρδιξ, πέρδικ: ὁ κήρυξ, κήρυκ: ὁ πῶξ, πῶκὸς: ἡ γλαῦξ, γλαυκὸς: ἡ γυῖαξ, pro quo γυῖη, γυναικὸς: ἡ πρωῖξ, πρωικὸς: ἡ σάρξ, σαρκὸς.

3. Per χ: ut, ἡ θρὶξ, θριχὸς: ὁ ὄνυξ, ὄνυχ.

4. Per κτ: ut, ὁ ἄναξ, ἄνακτ: ἡ νὺξ, νυκτὸς.

Φ.

Quomodo declinantur Nomina in ψ?

1. Per β: ut, ὁ ἀραψ, ἄραβ: ἡ φλὲψ, φλεβὸς: ὁ λίψ, λιβὸς. ἡ χερνιψ, χέρνιβ.

2. Per

2. Per πος: ut, ὁ κύκλωψ, κύκλωπος.
3. Per φος: ut, ἡ κίνυψ, κίνυφος.

DE ACCUSATIVO SINGULARI.

Quomodo desinit Accusativus Singularis?

In α, ut, τὸν ῥήτορα: & in ν, ut, τὸν ὄφιν.

Quæ habent N?

PRIMA REGULA.

Nomina in ις & υς, quorum Genitivus exit in ος purum, faciunt Accusativum, per ν: ut, ἡ πόλις, τῆς πόλιος, τὴν πόλιν: ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος, τὸν βότρυν: ὁ δρύς, τοῦ δρυός, τὸν δρῦν. *Poëtica sunt* βότρυα & δρῆα.

SECUNDA.

Barytona in ις & υς, quorum Genitivus exit in ος non purum, faciunt Accusativum per α & ν: ut, ἡ ἔρις, τῆς ἔριδος, τὴν ἔριδα & ἔριν: ἡ χάρις, τῆς χάριτος, τὴν χάριτα & l. 1. Diodori, χάριτα: ὁ νέηλυς, τοῦ νεήλυδος, τὸν νεήλυδα, & νέηλυν.

Quid vocas Barytona?

Gravem tonum in ultima habentia.

TER-

TERTIA.

Nomina in αυς & ηυς faciunt Accusativum per ν: ut, ἡ ναῦς, τὴν ναῦν: ὁ βοῦς, τὸν βοῦν. *Parùm τὸν βόα.*

Quomodo habet in Accusativo Sing. πατὴρ & μήτηρ?

Tantum πατέρα & μητέρα.

DE VOCATIVO SINGULARI.

Quomodo desinit Vocativus Singularis?

Similis est Nominativo: ut ὁ λιμήν, ὦ λιμήν: ἡ λαμπάς, ὦ λαμπάς.

Quæ excipiuntur?

PRIMA REGULA.

Desinentia in immutabilem Barytona, faciunt Vocativum, abjecta ferè ος *Genitivi*: ut, ὁ τέρην, ὦ τέρεν: ἡ μήτηρ, ὦ μῆτερ: ὁ ἕκτωρ, ὦ ἕκτορ.

Quid huc pertinet?

Acuta quatuor: ὁ ἀνήρ, δαήρ, πατήρ, σωτήρ: ὦ ἄνερ, δᾶερ, πάτερ, σῶτερ, *rejecto tono in penultimam.*

Quid excipitur?

Πῆς,

Πίηρ, πίερος, ὦ πίηρ: Ἀπόλλων, ωνος, ὦ ἄπολλον: ὁ ποσειδῶν, ῶνος, ὦ πόσειδον.

SECUNDA.

Declinata per υτ, *non contracta, faciunt Vocativum, abjecta* τος *Genitivi*: ut, λέων, λέοντος, ὦ λέον: ὁ αἴας, ἄαντος, ὦ αἶαν: ὁ χαρίεις, χαρίεντος, ὦ χαρίεν, ὦ χαρίεις.

Quid huc pertinet?

ἄναξ, ὦ ἄνα.

Quid excipitur?

1. *Masculina in* μας: ut, πολυδάμας, πολυδάμαντος, ὦ πολυδάμα: ἀκάμας, ἀκάμαντος, ὦ ἀκάμα.

2. ὁ ὀδούς, ὀδόντος, ὦ ὀδούς.

TERTIA.

Barytona in ις *&* υς, *item in* ευς *Adjectiva trium terminationum, & desinentia in Diphthongum, præsertim* ως *&* υς, *abjiciunt literam* σ *in Vocativo*: ut, πόλις, ὦ πόλι: γλαυκῶπις, ὦ γλαυκῶπι: βότρυς, ὦ βότρυ: ἡδύς, ὦ ἡδύ: βασιλεύς, ὦ βασιλεῦ: βαθύς, ὦ βαθύ: σιμός, ὦ σιμέ: παῖς, ὦ παῖ: χαρίεις, ὦ χαρίεν.

Quid excipitur?

ὁ πόσις, ὦ πόσι: ἡ δαῖς, ὦ δαΐς.

QUARTA.

Nomina in ης, *Primæ Contractorum, faciunt Vocativum per* ες: ut, δημοσθένης, ὦ δημόσθενες: ἀληθής, ὦ ἀληθές.

QUINTA.

Feminina in ω *aut* ως, *Quartæ Contractorum, faciunt Vocativum per* οι: ut ἡ πειθώ, ὦ πειθοῖ: ἡ αἰδώς, αἰδοῖ.

DE DATIVO PLURALI.

Unde formatur Dativus Pluralis?

A Dativo Singulari, posito σ *ante* ι, *& rejectis literis* δ, τ, θ, ν: ut, ἄστει, ἄστεσι: σωτήρ, σωτῆρσι: λαμπάδι, λαμπάσι: λέβητι, λέβησι: ὄρνιθι, ὄρνισι: ἕλλωι, ἕλλησι.

Quanta est ejus penultima?

Tanta, quanta Dativi Singularis.

Quid hîc observandum?

Declinata per υτ, *ex Vocali brevi Diphthongum faciunt: aut positione producta Ancipitem, reddunt naturâ longam*: ut, λέοντι, λέουσι: χαρίεντι, χαρίεσσι: πᾶσι, πᾶσι: ἅπασι, ἅπασι.

Quot exceptiones habet illa Dativi Pluralis formatio?

Duas.

PRIMA.

Desinentia in σ, præcedente Diphthongo, & in ξ at q. ψ, solum adjiciunt ι ad Nominativum Singularem: ut, ναῦς, ναυσὶ: βασιλεύς, βασιλεῦσι: βῆς, βησὶ: θώρηξ, θώρηξι: ἄλαψ, ἄλαψι: *præter* ἕς, ὡσὶ, ὡς, ὡσι.

SECUNDA.

Nomina in ης *passa Syncopen, faciunt Dativum Pluralem in* ασι: *ut,* πατής, πατρός, πατρᾶσι: μήτης, μητρᾶσι: θυγάτης, θυγατρᾶσι: ἀνὴρ, ἀνδρᾶσι. *Sic* ἱᾶσι, *pro* ἱεῦσι, *ab* ἱεὺς, *Iliad. ε.*

DE CONTRACTIS DECLINATIONIBUS.

Unde nascuntur Declinationes Contractæ?

Ex quinta Simplicium.

Cur dicuntur Contractæ

Quia in eis ex duabus Syllabis fit una.

Quot modis?

Duobus: vel συναιρέσει *vel* κράσει.

Quid est συναίρεσις?

Duarum Vocalium servatarum in Diphthongum contractio: ut τείχεϊ, τείχῃ.

Quid κρᾶσις?

Duarum Syllabarum contractio, in quibus mutatio fit Vocalium: ut τείχεος, τείχους: τείχεα, τείχη.

DE PRIMA DECLINATIONE CONTRACTORUM.

Prima Declinatio Contractorum quot habet terminationes?

Tres: ης, ες, *&* ος.

Cujus Generis?

Ης sunt Generis vel Masculini: ut ὁ δημοσθένης, *hic Demosthenes: vel Fœminini: ut,* ἡ τριήρης, *hæc triremis: vel Communis: ut,* ὁ καὶ ἡ εὐσεβής, *pius, pia.*

Ης & ος sunt Generis Neutri: ut τὸ εὐσεβές, *pium,* τὸ τεῖχος, *murus.*

Quomodo sunt hîc, & in quibusdam alibi Contractiones?

1. εε, *contrahitur in* ει.
2. ει *in* ει *Diphthongum.*

3. ea contrahitur in { η, in Accusativo Singulari & Neutris Pluralibus. ει, in Accusativo Plurali in ας desinente.

4. ee contrahitur in { η, in Duali. ει, in Plurali.

5. Si post ε sequitur longa Vocalis, aut Diphthongus: tum in eandem fit contractio.

Quot ergo sunt Contractiones in primâ Declinatione?

Quinque: α, ει, η, οι, ω.

Declina δημοσθένης.

S. N. ὁ δημοσθένης. *Non contrahitur: quia hîc nulla est concursio Vocalium.*
G. τοῦ δημοσθένε-ους
D. τῷ δημοσθένει, νῑ
A. τὸν δημοσθένεα, νη
V. ὦ δημοσθένες.
D. N. & A. τὼ δημοσθένεε, νη
G. & D. τοῖν δημοσθενέοιν, νοῖν
V. ὦ δημοσθένεε, νη
P. N. οἱ δημοσθένεες, νεις
G. τῶν δημοσθενέων, νῶν
D. τοῖς δημοσθένεσι
A. τὰς δημοσθένεας, νεις
V. ὦ δημοσθένεες, νεις

Declina τριήρης

S. N. ἡ τριήρης
G. τῆς τριήρε-ους
D. τῇ τριήρει, ῥῑ
A. τὴν τριήρεα, ρη
V. ὦ τριήρες.
D. N. A. & V. τὰ τριήρεε, ρη
G. & D. τοῖν τριηρέοιν, ροῖν
V. ὦ τριήρεε, ρη.
P. N. αἱ τριήρεες, ρεις
G. τῶν τριηρέων, ρῶν
D. ταῖς τριήρεσι
A. τὰς τριήρεας, ρεις
V. ὦ τριήρεες, ρεις

Declina εὐσεβὴς & εὐσεβές.

S. N. ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, καὶ τὸ εὐσεβές
G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὐσεβέ-ους, βοῦς
D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ εὐσεβεῖ, βεῖ
A. τὸν καὶ τὴν καὶ τὸ εὐσεβέα, βῆ, καὶ τὸ εὐσεβές
V. ὦ εὐσεβές.
D. N. & A. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ εὐσεβέε, βῆ
G. & D. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν εὐσεβέοιν, βοῖν
V. ὦ εὐσεβέε, βῆ.

P. N. οἱ καὶ αἱ ἀσεβέες, ἐῆς: καὶ τ
ἀσεβέα, ἑῆ.
G. τῶν ἀσεβέων, ἑῶν.
D. τοῖς ἀσεβέσι
A. τὰς καὶ τὰς ἀσεβέας, ἐῆς κ
τὰ ἀσεβέα, ἑῆ
V. ὦ ἀσεβέες, ἐῆς· & ὦ ἀσεβέα

Quomodo habet ὑγιὴς in Accusativo Singulari?

ὑγιέα & per contractionem ὑγιῆ, vel ὑγ

Quare ὑγιᾶ?

Accusativus Singularis contrahitur iam in α, si Nominativus desinat in ης pu

Declina τεῖχος.

S. N. τὸ τεῖχος.
G. τοῦ τείχεος, τείχους
D. τῷ τείχεϊ, τείχῳ
A. τὸ τεῖχος
V. ὦ τεῖχος.
D. N. & A. τὼ τείχεε, τείχη
G. & D. τοῖν τειχέοιν, τειχοῖν
V. ὦ τείχεε, τείχη
P. N. τὰ τείχεα, τείχη
G. τῶν τειχέων, τειχῶν
D. τοῖς τείχεσι

A

A. τὰ τείχεα, τείχη
V. ὦ τείχεα, τείχη

DE SECUNDA DECLINATIONE CONTRACTORUM.

Secunda Contractorum quot habet terminationes?

Duas ις *&* ι.

Cujus Generis?

In ις *sunt Generis vel Masculini, ut,* ὁ ὄφις, *serpens, vel Fœminini: ut* ἡ πόλις, *civitas.*

In ι *sunt Generis Neutri: ut,* τὸ σίνηπι, *sinapi.*

Quotuplex est hæc Declinatio?

Duplex: Communis, per ι: *quæ & contrahitur in* η. *Ionica, per* ε: *ubi contractio fit in* ει *&* η, *ad modum Primæ Declinationis.*

Quot ergo sunt hîc contractiones?

Tres: ι, ῑ, *&* η.

Quot Casus contrahuntur?

Quatuor: In Declinatione Communi, Dativus Singularis: Nominativus, Accusativus, & Vocativus Pluralis. In Ionicâ, etiam Nominativa terminnatio Dualis.

Declina ὄφις.

S. N. ὁ ὄφις
G. τοῦ ὄφι. *Communiter*: ὄφιος *Ionicè*: ὄφιος *Atticè*.
D. τῷ ὄφιϊ, ὄφι: ὄφεϊ, *Ionicè*:
A. τὸν ὄφιν (*Attic*
V. ὦ ὄφι
D.N.& A. τὼ ὄφιε, ὄφεε, ὄφη
G. & D. τοῖν ὀφίοιν, ὀφέοιν, ὄφεων
V. ὦ ὄφιε, ὄφεε, ὄφη
P. N. οἱ ὄφιες, ὄφις: ὄφεες, ὄφεις
G. τῶν ὀφίων, ὀφέων, ὄφεων
D. τοῖς ὄφισι, ὄφεσι
A. τοὺς ὄφιας, ὄφις· ὄφεας, ὄφεις
V. ὦ ὄφιες, ὄφις: ὄφεες, ὄφεις.

Declina πόλις.

S. N. ἡ πόλις
G. τῆς πόλι⟨ος⟩, πόλε⟨ως⟩, πόλεω
D. τῇ πόλιϊ, πόλεϊ, πόλῃ
A. τὴν πόλιν
V. ὦ πόλι
D.N. & A. τὼ πόλιε, πόλεε, πόλη
G. & D. ταῖν πολίοιν, πολέοιν, πόλεων
V. ὦ πόλιε, πόλεε, πόλη.
P. N. αἱ πόλιες, πόλις: πόλεες, πόλεις
G. τῶν πολίων, πολέων, πόλεων
D. τοῖς

D. τοῖς πόλισι, πόλεσι
A. τὰς πόλιας, πόλις: πόλεας, πόλεις
V. ὦ πόλιες, πόλις: ὦ πόλεες, πόλεις

Declina σίνηπι.

S. N. τὸ σίνηπι
G. τοῦ σινήπι⟨ος⟩, πε⟨ως⟩, πεως
D. τῷ σινήπιϊ, πι: σινήπεϊ, πῃ
A. τὸ σίνηπι
V. ὦ σίνηπι.
D.N. A. & V. τὼ σινήπιε, πεε, πη
G. & D. τοῖν σινηπίοιν, πέοιν, πεῶν
V. ὦ σινήπιε, πεε, πη
P. N. τὰ σινήπια, πι: σινήπεα, πη
G. τῶν σινηπίων, πέων, πεων
D. τοῖς σινήπισι, πεσι
A. τὰ σινήπια, πι: σινήπεα, πη
V. ὦ σινήπια, πι: σινήπεα, πη.

DE TERTIA DECLINATIONE CONTRACTORUM.

Quot sunt terminationes Tertiæ Contractorum?

Una, ευς.

Cujus Generis?

Masculini: ut, ὁ βασιλεὺς.

Quot Casus in hac Declinatione contrahuntur?

Quatuor: Dativus Singularis: Nominativus, Accusativus, & Vocativus Dualis, & Pluralis.

Quot sunt in ea contractiones?

Duæ: ε & η, secundùm rationem Primæ Declinationis.

Declina βασιλῆς.

S.	N.	ὁ βασιλῆς
	G.	τοῦ βασιλέος. *Communiter*, βασιλέως *Atticè*: βασιλῆος. *Ionicè*
	D.	τῷ βασιλεῖ, βασιλῆϊ
	A.	τὸν βασιλέα, βασιλῆα
	V.	ὦ βασιλεῦ, λῆ, λῆϊ
D.	N. & A.	τὼ βασιλέε, βασιλῆ, βασιλῆε
	G. & D.	τοῖν βασιλέοιν, βασιλήοιν
	V.	ὦ βασιλέε, λῆ, λῆϊ.
P.	N.	οἱ βασιλέες, βασιλεῖς, βασιλῆς, *Atticè*, βασιλῆες
	G.	τῶν βασιλέων, βασιλήων
	D.	τοῖς βασιλεῦσι, βασιλήσι. *Herodot. lib. 6.*
	A.	τοὺς βασιλέας, βασιλεῖς, λῆας
	V.	ὦ βασιλέες, λεῖς, λῆες,

Non

Non contrahitur Genitivus Singularis?

Non, nisi ε purum ante ως inveniatur: ut, πειρατὴς, πειραιέως, πειραιῶς.

Non etiam Accusativus Singularis?

Non, nisi veniat à Genitivo in ως contracto. Tunc enim contrahitur in α: ut, πειραιέα, πειραιᾶ. *Sic Accusativus Plur.* Δωριᾶς, *lib. 1. Thucyd. pro* Δωριέας. *Lycophron etiam contracto* Φονῆ *utitur, pro* Φονέα, *percussorem. Alijs Apocope videtur. pro* Φωνῆα.

DE QUARTA DECLINATIONE CONTRACTORUM.

Quot sunt terminationes Quartæ Contractorum.

Duæ, ω *&* ως.

Cujus Generis sunt?

Feminini: ut, ἡ λητὼ, ἡ αἰδὼς.

Quomodo declinantur Nomina hujus Declinationis?

In Singulari sequuntur formam Quintæ Simplicium: in Duali verò & Plurali formam Tertiæ Simplicium.

Quot Casus hîc contrahuntur?

Tres:

Tres: Genitivus, Dativus, & Accusativus Singularis.

Quot sunt Contractiones?

Tres: ε ex οο, οι Diphthongus ex ο & ι, ο ex οα.

Declina λητώ.

S.	N.	ἡ λητώ
	G.	τῆς λητόϙ. λητῦς. *Diod. lib. 5. à σαρδὼ Sardinia, Genitivum facit σαρδῦνος, tanquam à σαρδὼν.*
	D.	τῇ λητοῖ, λητοῖ
	A.	τὼ λητόα, λητῶ, *Ionicè* λητῶ
	V.	ὦ λητοῖ
D.	N. & A.	τὰ λητώ
	G. & D.	τοῖν λητοῖν
	V.	ὦ λητώ
P.	N.	οἱ λητοί
	G.	τῶν λητῶν
	D.	τοῖς λητοῖς
	A.	τοὺς λητῦς
	V.	ὦ λητοί

Declina αἰδώς.

S.	N.	ἡ αἰδώς
	G.	τῆς αἰδόϙ. αἰδῦς
	D.	τῇ αἰδοῖ, αἰδοῖ

	A.	τὼ αἰδόα, αἰδῶ
	V.	ὦ αἰδοῖ.
D.	N. & A.	τὰ αἰδώ
	G. & D.	τοῖν αἰδοῖν
	V.	ὦ αἰδώ,
P.	N.	οἱ αἰδοί
	G.	τῶν αἰδῶν
	D.	τοῖς αἰδοῖς
	A.	τοὺ αἰδῦς
	V.	ὦ αἰδοί.

DE QUINTA DECLINATIONE CONTRACTORUM.

Quot sunt terminationes Quintæ Contractorum.

Duæ: ας purum, & εας.

Cujus Generis?

Neutri: ut, τὸ κρέας, caro: τὸ κέρας, cornu.

Quando fit Contractio in hac Declinatione?

Non priùs, quàm τ elidatur.

Quot sunt hic Contractiones?

Quatuor: α, ᾳ, ω, ῳ.

Quomodo fiunt?

1. *Si post α sequitur ο aut ω, contractio fit in ω.*

2. *Si post α sequitur aliqua alia Vocalis, non ο aut ω, contractio fit in α.*

3. *Iota, sicubi reperitur, subscribitur.*

Declina κρέας.

S.	N.	τὸ κρέας
	G.	τοῦ κρέατος Communiter, κρέως Ionicè κρέως Atticè.
	D.	τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέᾳ.
	A.	τὸ κρέας
	V.	ὦ κρέας
D.	N. & A.	τὼ κρέατε, κρέαε, κρέα
	G. & D.	τοῖν κρεάτοιν, κρεάοιν κρεῷν
	V.	ὦ κρέατε, κρέαε, κρέα.
P.	N.	τὰ κρέατα κρέαα, κρέα
	G.	τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν
	D.	τοῖς κρέασι
	A.	τὰ κρέατα κρέαα, κρέα
	V.	ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Declina κέρας

S.	N.	τὸ κέρας
	G.	τοῦ κέρατος, κέρως, κέρως.
	D.	τῷ κέρατι, κέρᾳ. κέρᾳ
	A.	τὸ κέρας
	V.	ὦ κέρας
D.	N. & A.	τὼ κέρατε, κέραε, κέρα.
	G. & D.	τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν
	V.	ὦ κέρατε, κέραε, κέρα,
P.	N.	τὰ κέρατα, κέραα, κέρα.
	G.	τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν
	D.	τοῖς κέρασι
	A.	τὰ κέρατα, κέραα, κέρα
	V.	ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

DE ALIIS QUIBUSDAM NOMINIBUS, QUÆ CONtrahuntur?

Suntne alia etiam Nomina, quæ contractionem patiuntur?

Sunt.

In quot Casibus contrahuntur?

Vel in omnibus, vel in paucis. Itaq; vocantur ὁλοπαθῆ, *&* ὀλιγοπαθῆ.

ΤΑ ΌΛΟΠΑΘΗ.

Quæ sunt ὁλοπαθῆ?

Νόος, πλόος, ῥόος, ἀπλόος, ῥεῦστος, πλακόεις: ὀστέον, ἔν.

S.	N.	ὁ νόος, νοῦς
	G.	τοῦ νόου, νοῦ
	D.	τῷ νόῳ, νῷ
	A.	τὸν νόον, νοῦν
	V.	ὦ νόος νοῦ.

D. N.

D. N. & A.		τὼ νόω, νώ
	G. & D.	τοῖν νόοιν, νοῖν
	V.	ὦ νόω, νώ.
P.	N.	οἱ νόοι, νοῖ
	G.	τῶν νόων, νῶν
	D.	τοῖς νόοις. νοῖς
	A.	τὺς νόους, νῦς
	V.	ὦ νόοι, νοῖ,
S.	N.	ἡ ἁπλόη, ἁπλῆ
	G.	τῆς ἁπλόης, ἁπλῆς
	D.	τῇ ἁπλόῃ ἁπλῇ
	A.	τὴν ἁπλόην, ἁπλῆν
	V.	ὦ ἁπλόη, ἁπλῆ.
D. N. & A.		τὼ ἁπλόα, ἁπλᾶ
	G. & D.	ταῖν ἁπλόαιν, ἁπλαῖν
	V.	ὦ ἁπλόα, ἁπλᾶ
P.	N.	αἱ ἁπλόαι, ἁπλαῖ
	G.	τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν
	D.	ταῖς ἁπλόαις, ἁπλαῖς
	A.	τὰς ἁπλόας, ἁπλᾶς
	V.	ὦ ἁπλόαι, ἁπλαῖ.
S.	N.	τὸ ὀστέον, ὀστοῦν
	G.	τοῦ ὀστέου, ὀστοῦ
	D.	τῷ ὀστέῳ ὀστῷ
	A.	τὸ ὀστέον, ὀστοῦν

V. ὦ

	V.	ὦ ὀστέον, ὀστοῦν.
D. N. & A.		τὼ ὀστέω, ὀστώ
	G. & D.	τοῖν ὀστέοιν, ὀστοῖν
	V.	ὦ ὀστέω, ὀστώ.
P.	N.	τὰ ὀστέα, ὀστᾶ
	G.	τῶν ὀστέων, ὀστῶν
	D.	τοῖς ὀστέοις, ὀστοῖς
	A.	τὰ ὀστέα, ὀστᾶ
	V.	ὦ ὀστέα, ὀστᾶ.
S.	N.	ὁ πλακόεις, κοῦς
	G.	οὗ πλακόεντος, κοῦντος.
	D.	τῷ πλακόεντι, κοῦντι
	A.	τὸν πλακόεντα, κοῦντα.
	V.	ὦ πλακόεις, κοῦ.
D. N. & A.		τὼ πλακόεντε, κοῦντε
	G. & D.	τοῖν πλακοέντοιν, κούντοιν
	V.	ὦ πλακόεντε, κοῦντε.
P.	N.	οἱ πλακόεντες, κοῦντες
	G.	τῶν πλακοέντων, κούντων
	D.	τοῖς πλακόεσσι, κοῦσι
	A.	τοὺς πλακόεντας, κοῦντας
	V.	ὦ πλακόεντες, κοῦντες.

ΤΑ ΟΛΙΓΟΠΑΘΗ.

Quæ Nomina sunt ὀλιγοπαθῆ?

1. *Adjectiva acuta in υς contrahuntur*

G. *in* ᾱ,

in ει in Dativo Singulari: Nominativo, Accusativo, & Vocativo Plurali: ut, ὁ ἡδύς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ, τοῦ ἡδέος, τῷ ἡδεῖ: ἡδεῖ: οἱ ἡδέες, τοῦ ἡδέων, τοῖς ἡδέσι, τοὺς ἡδεῖς, τὰ ἡδέα, ὦ ἡδεῖς, ἡδεῖς. *Sed τὸ ἡδύ, solùm in Dativo Singulari* τῷ ἡδεῖ, ἡδεῖ. *Sic* ὁ ἥμισυς, τὸ ἥμισυ.

2. *Substantiva in υς, declinata per εος contrahuntur in υς in Nominativo, Accusativo & Vocativo Plurali: ut,* ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος, τῷ βότρυϊ, τὸν βότρυν, ὦ βότρυ: οἱ βότρυες, τῶν βότρυων, τοῖς βότρυσι, τοὺς βότρυας, ὦ βότρυες, βότρυς. ὁ ἰχθὺς, τοῦ ἰχθύος, τῷ ἰχθύϊ, τὸν ἰχθύν, ὦ ἰχθύ: οἱ ἰχθύες, τῶν ἰχθύων, τοῖς ἰχθύσι, τοὺς ἰχθύας, ὦ ἰχθύες, ἰχθῦς. Ἐρινυῶ *pro* ἐρινύω *Eurip. Troadibus:* ὡς μίαν τριῶν ἐρινυῶ τάδε μ' ἐξάξων χθονὸς: *tanquam unam trium Erinnyum ex hac me educturus terra.*

3. *Comparativa in ων Communia, contrahuntur vel sic, in Accusativo Singulari in ω: in Nominativo verò, Accusativo, & Vocativo Plurali in ους: ut,* ὁ καὶ ἡ μείζων, τοῦ μείζονος, τῷ μείζονι, τὸν μείζονα, μείζω: οἱ καὶ αἱ μείζονες, τῶν μειζόνων, τοῖς μείζοσι, τοὺς μείζονας, ὦ μείζονες, μείζους. *Sed τὸ μεῖζον, in Nominativo, Accusativo & Vocativo Plurali, in ω contrahitur: ut,* τὰ κρείσσονα, μείζω.

4. ὁ βοῦς, *contrahitur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo Plurali in ω: ut,* βόες, τῶν βόας, ὦ βόες, βῶς. Ἄστη *pro* ἄστεα. *Eurip. Supplicibus:* ἄστη Φυλάσσεθ' ὕσυχοι μεθ' ἡσύχων: *urbes tuemini pacem inter vos colentes.*

DE ANOMALIS.

Quot sunt Anomalorum formæ?

Quatuor.

Quæ?

Quædam sunt Anomala Numeri, quædam Generibus, quædam Casibus, quædam Declinationibus.

ANOMALA SEV DEFECTIVA NUMERO.

1. *Singularia tantùm:* ὁ ἀὴρ, aër: ἡ γῆ, terra: τὸ πῦρ, ignis. *Diodorus tamen lib. 3. Genitivo* ἀέρων *utitur: & Plato in Phædone Accusativo* ἀέρας. *Et in Scholijs in Promethea Æschyli Dativus* γαῖς *invenitur.*

2. *Pluralia tantùm:* οἱ Φίλιπποι, *Philippi urbs:* αἱ Ἀθῆναι, *Athenæ:* τὰ γενέθλια, *natalitia. Huc pertinent, quæ præmium significant: ut,* μαίωτρα, *merces obstetrici data:* μίνυτρα, *vel* μινύτριον, *præmium iudicij:* σῶτρα *vel* σωτήρια, *merces conservationis:* χαριστήρια, & χαριστήριοι λόγοι, *gratiæ pro beneficijs:*

ficijs: Διαβατήρια θύσθαι, pro transitu sacrificare: Εὐαγγέλιον & Εὐαγγέλια, bonus nuncius, & præmium bona nũcianti datum. Item artium nomina: ut, σοφὸς τὰ ἱππικὰ, τὰ κυνηγετικὰ, apud Platonem.

ANOMALA GENERIBUS.

1. Quædam sunt in Singulari Numero Generis Masculini, in Plurali Generis Neutri: ὁ δεσμὸς, τὰ δεσμὰ: ὁ ζυγὸς, τὰ ζυγὰ.

2. Quædam in Singulari Generis Fœminini, in Plurali Generis Neutri: ut, ἡ διφρος, τὰ δίφρα: ἡ κέλαδος, τὰ κέλαδα.

3. Hæc Fœminina fiunt more Attico in Duali Nominativo & Accusativo Masculina: ut ἡ γυνὴ, ὁδὸς, πόλις, χείρ: τὼ γυναῖκε, ὁδὼ, πόλιε, χεῖρε.

4. Quædam sunt Anomala motione: ut ἀθηναῖος dicitur vir: sed ἀθηναία γυνὴ non dicitur, verùm ἀττικὴ & ἀσὴ. Et ἀνδρεῖος dicitur vir, mulier verò ἀνδρικὴ, non ἀνδρεία. Iliad. 1. Eustath. 84.

ANOMALA SEV DEFECTIVA CASIBUS.

1. Qua

1. Quædam prorsus non variantur: ut, τὸ ἄλφα, τὸ βῆτα, πείσε.

Eustath. tamen Iliad. 12. pag. 896. ἡ κωμῳδία μετὰ τῶν ἄρσεσιν τῆς χρησεως & ταύτῃ δ' ἐπισημαίνεται χαίρειν ἀπαλλαγεῖσα τῶν στρατῶν ἐλπίδα.

2. Quædam solùm habent unum Casum: ut, ὦ τῶν in Vocativis: etsi id ab ἕλως deducunt.

3. Quædam duos: ut, ἄμφω, ἀμφοῖν.

4. Quædam plures Casus habent: ut, ὁ ἡγεῶς, τὸν ἡγέα, in reliquis Casibus ἡγεῶ.

Quid huc pertinet?

Interrogativa, Universalia, Particularia, Relativa, Vocativo carent: ut, τίς, ἑκάστος: τὰς, ὅς.

Cur τίς?

Quia Vocativus dirigitur ad personam præsentem, aut notam. Interrogativa autem sunt de absentibus, aut ignotis. Eadem ratio de ἄλλος & similibus est.

ANOMALA DECLINATIONE, SEU HETEROCLITA.

Quotuplicia sunt Heteroclita?

Duplicia: vel unius in Nominativo terminationis, vel diversæ.

Da Heteroclita unius terminationis.

1. ὁ δάρης, ου δάρυ & δάρητος.

2. ὁ νέης, ου νεῦ & νεός: δίπυς, δίπυ, & δι-πους.

3. ὁ μίνως, ω μίνω & μίνωος.

4. ὁ πάελις, εως πάελι & πάελος: χρεων, ονος, & οντος.

5. τὸ γόνυ, ατος γόνυος, & Metathesi, γενυ, δόρυ, δόρυος, & δερός.

6. τὸ γάλα, ακτος γάλακτος: ab inusitato γάλαξ.

ἡ γυνὴ, γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, γυνᾶι, γυνᾶ: τὼ γυναῖκε, γυναικοῖν: αἱ γυναῖκες, γυναικῶν, γυναιξὶ, γυναῖκας: ab inusitato γυώαιξ.

Μέγας & πολὺς mutuantur in quovis casu nere & Numero suos obliquos ab inusitato μεγάλος & πολλὸς, praeter Accusativum Masculinum & Neutrum: ut, ου μεγάλε, τὸν μεγάλω, τὸν μέγαν: τὼ μεγάλω, τοῖν μεγάλοιν, &c. ἡ μεγάλη, ης μεγάλης, τῇ μεγάλῃ, τὴν μεγάλην, γάλαι: τὰ μεγάλα, τῶν μεγάλων, &c. μέγα, ου μεγάλε, τῷ μεγάλω, τὸ μέγα, &c. πολλὲ, τῷ πολλῷ, τὸν πολὺ: τὼ πολλὼ, τοῖν πολλοῖν, &c. ἡ πολλὴ, τῆς πολλῆς, τῇ πολλῇ, τὴν πολλὴν: τὰ πολλὰ, τῶν πολλῶν, &c.

τὸ πολὺ, ου πολλὲ, τῷ πολλῷ, τὸ πολὺ, &c.

7. Syncopen patiuntur, ὁ ἡ, ἡ κύων, ου ἡ τῆς κυνὸς: χειρ, in Duali Genitivo χερῶιν tantùm in Dativo plurali χερσὶ tantùm.

8. ὁ ζεύς, ου ζεῦ & διὸς, τῷ ζηνὶ, & διΐ, τὸν ζῆνα & δία, ὦ ζεῦ.

9. ὁ ἑταῖρος, ε: οἱ ἑταῖροι, οὐ ἑταῖρε: pro ἑταῖρεες, ἑταῖρεας, εις.

10. ἡ ἀλκὴ, τῇ ἀλκι, pro ἀλκῇ: τὸ ἄερον, τοῖς ἄερσι, pro ἄεσι, μεταπλασμὸς Poëticus.

Da Heteroclita diversæ terminationis.

1. ὁ μωσῦς vel μωϋσῆς, ου: ὁ μωσεὺς vel μωσεὰς, έως.

2. ὁ οἰδίπους οἰδίποδος: ὁ οἰδιπόδης, οἰδιπόδου.

3. ἡ ἑρεσφὴ, ῆς: ὁ ὄρεσφος, ου.

4. μακαρ, ος: μάκαρς, τος: μακάρων, ων: ὁ μάρτυρ, ος: ὁ μάρτυς, υρος, υ: τὸ δάκρυ, ος: τὸ δάκρυον, υ.

5. ὁ υἱὸς, ὑός: υἷες, υἱῶν & υἷων: ὁ ὑεὺς, ὑέος.

6. ὁ δεῖπνος, υ: τὸ δεῖπνον, υ.

7. ἡ ἀκτὶν & ἀκτὶς, ἀκτῖνος: ὁ φόρκυς & φόρκυν, φόρκυνος.

δ. τὸ γόνυ, υος: τὸ γόνας, ατος: τὸ δόρυ, υος: τὸ δόρας, ατος: τὸ δέρος, εος: τὸ ὕδωρ, ατος: τὸ ὕδος, εος.

DE SPECIEBUS NOMINUM DERIVATIVORUM.

COMPARATIVA ET SUPERLATIVA.

Quot sunt Gradus Comparationis?

Tres: Positivus, Comparativus, & Superlativus: θετικὸς, συγκριτικὸς, καὶ ὑπερθετικὸς.

Quotuplex est Comparatio?

Duplex: Regularis & Irregularis, ἀναλογος καὶ ἀνώμαλος.

DE COMPARATIONE REGULARI.

Quid est Comparatio Regularis?

Quæ tantùm in Nominibus, & quidem Adjectivis, fit: & fit ritè, terminatq; Comparativum in τερος, *& Superlativum in* τατος.

Quot sunt terminationes Adjectivorum, quæ regulariter comparantur?

Octo: ας, ης, υς, εις, ος, ως, ων, *&* ωρ.

Quomodo comparantur in ος?

Σ mutatur

Σ *mutatur in* τερος *&* τατος, *o vel retento, vel mutato.*

Quando retinetur aut mutatur o?

Si penultima Positivi est longa, retinetur o in Comparativo & Superlativo: si brevis: mutatur in ω: *ut,*

λευκὸς, *albus,*	λευκότερος,	λευκότατος.
λευκὴ,	λευκοτέρα,	λευκοτάτη.
λευκὸν,	λευκότερον,	λευκότατον.
ἁγιος,	ἁγιώτερος,	ἁγιώτατος.
ἁγία,	ἁγιωτέρα,	ἁγιωτάτη.
ἁγιον,	ἁγιώτερον,	ἁγιώτατον.

Quid excipitur?

Retinent quædam o, etsi penultima sit brevis: ut,

κενὸς, *vacuus,*	κενότερος,	κενότατος.
στενὸς, *angustus,*	στενότερος,	στενότατος.

Quomodo comparantur in ις?

Additur ad Masculinum Positivum τερος *&* τατος, *Jota exciso: ut,*

χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος.
χαρίεσσα,	χαριεστέρα,	χαριεστάτη.
χαρίεν,	χαριέστερον,	χαριέστατον.

Quomodo in υς comparantur?

Additur ad Masculinum Positivum τερος *&* τατος: *ut*,

εὔνους,	εὐνούστερος,	εὐνούστατος.
εὔνους,	εὐνουστέρα,	εὐνούστη.
εὔνουν,	εὐνούστερον,	εὐνούστατον.

Quomodo in ων comparantur?

Additur τερος *&* εστατος *ad Positivum Neutrum: ut*,

εὐδαίμων,	εὐδαιμονέστερος,	εὐδαιμονέστατος.
εὐδαίμων,	εὐδαιμονεστέρα,	εὐδαιμονέστατη.
εὔδαιμον,	εὐδαιμονέστερον,	εὐδαιμονέστατον.

Quomodo comparantur Adjectiva in ας, ης, υς, & ες?

Additur τερος *&* ταται *ad Positivum Neutrum: ut*,

μέλας,	μελάντερος,	μελάστατος.
μελαινα,	μελαίστερα,	μελαίστατη.
μέλαν,	μελάστερον,	μελάστατον.
σαφὴς, *manifestus*,	σαφέστερος,	σαφέστατος.
σαφὴς,	σαφεστέρα,	σαφέστατη.
σαφὲς,	σαφέστερον	σαφέστατον.
ὠκὺς,	ὠκύτερος,	ὠκύτατος.
ὠκεῖα,	ὠκυτέρα,	ὠκυτάτη.
ὠκὺ,	ὠκύτερον,	ὠκύτατον.
μακαρ,	μακάρτατος, *Musæus enim* μακαρίστη.	

De

DE COMPARATIONE IRREGULARI.

Quid est Irregularis comparatio?

Quæ non tantùm in Nominibus Adjectivis, sed etiam in alijs fit, nec fit ritè, & Comparativum ac Superlativum sæpè aliter, quàm in τερος *&* τατος, *terminat.*

Quotuplex ea est?

Sextuplex.

Scilicet.

1. *Fit in Nominibus Adjectivis: ut*,

ἀγαθὸς *bonus*	ἀμείνων,	ἀγαθώτατος.
	ἄρείων,	ἄριστος.
	βελτίων,	βέλτιστος.
	κρείττων,	κράτιστος.
	λωΐων,	λῷστος.
κακὸς *malus*	κακίων,	κάκιστος.
	χείρων,	χείριστος.
	χειρότερος.	
	χερείων.	
	χερειότερος.	

καλὸς, *pulcher*, καλλίων, κάλλιστος.

Thucyd. Comparat. καλλιώτερον, *l. 4. utitur.*

αἰσχρὸς, *turpis*, αἰσχίων, αἴσχιστος.

ἐχθρὸς, *inimicus*, ἐχθίων, ἔχθιστος.

Et

Et ἐχθρότερος, τατος: apud Demosth.

φίλος, amicus, φιλτερος, φίλτατος pro Syncopen, pro φιλώτερος, φιλώτατος

ῥᾴδιος facilis, ῥᾴων, ῥᾷστος, & apud Herod. ἐπὶ πολιτείας ῥᾳδίεστερος. Habet Jota subscriptum, quia Ionicè dicitur ῥηϊδίως ἀραιδίως.

ἀνιηρὸς molestus, ἀνιηρέστερος, ἀνιηρέστατος. Et ἀνιηρότερος, ότατος.

λάλος, loquax, λαλίστερος, λαλίστατος

ἰδιος, proprius, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος

ἥσυχος, ἡσυχαίτερος, ἡσυχαίτατος Atticè pro ώτερος, ώτατος.

Sic ab ἴσος, æqualis, ἰσαίτερος: à χολαῖος tardus, χολαίτερος.

μικρὸς, parvus, { μικρότερος, μικρότατος. ἐλάττων, ἐλάχιστος, à ἥττων, Ephes. 3. ἐλαχιστοτέρῳ μειων, μεῖος (ιερος τὰ μελεϊσι τμηθέντα μισύλλοντες, τατες εἰς μᾶσα, ὅ ἐστι, σμικρότατα, κοπτοντες Iliad. 1. Eustath. 134.

μέγας, μείζων, μέγιστος, Æschyl. in Persis, μάσων pro μείζων Ioan. epist. 3. μειζότερος.

πολὺς, πλείων, πλεῖστος, ἰα

ὀλίγος, paucus, ὀλίγιστος.

γλυκὺς, { γλυκύτερος, γλυκίων, } πατος. ιστος.

ἡδὺς, jucundus { ἡδύτερος, ἡδίων, } πατος. ιστος.

ταχὺς, celer { ταχύτερος, ταχίων, } πατος. ιστος.

βαθὺς, profundus { βαθύτερος, βαθίων, } βαθύτατος. βάθιστος.

βραδὺς, tardus { βραδύτερος, βραδίων, βράσσων, } βραδύτατος. βράδιστος, Poët.

βραχὺς, brevis { βραχύτερος, βραχίων, βράσσων. } πατος. ιστος.

παχὺς, crassus { παχύτερος, παχίων, πάσσων. } πατος. ιστος.

ταχὺς, celer { ταχύτερος, ταχίων, θάσσων, & θάττων Atticè: per b, ad differentiam τ θάσσων, τάττων. } πατος. ιστος.

2. Fit in Nominibus Substantivis: ut κερδος, lucrum, κερδίων, utilior, aut astutior, κερδιστος,

κῦδος,

κῦδος, *decus*, κυδίων, *illustrior*, κύδιστος. ῥῖγος, *frigus*, ῥιγίων, *horridior*, ῥίγιστος. *ab* ἄρκυς, *rete*, ἀρκύστατος, *insidiosissimus*. τόλμα, *audacia*, τολμίστατος, *audacissimus*, *apud Sophoclem. Sic ab* ὄτυλος, *Plautus* ὀτυστατος *oculissimus.*

3. *In Pronomine: ut*, αὐτὸς, *ipse*, αὐτότατος *ipsissimus.*

4. *In verbis: ut*,

βάλλω, *jacio*, βέλτερος, βέλτατος. βέλτιστος.

φέρω, *fero*, φέρτερος, φέρτατος. φέλτιστος. φέρτιστος.

5. *In Participijs: ut*, ἐῤῥωμένος, *robustus*, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

6. *In Adverbijs: ut*,

ἄνω *suprà*,	ἀνώτερος,	ἀνώτατος.
κάτω *infrà*	κατώτερος,	κατώτατος.
πόῤῥω *longè*	πορρώτερος,	πορρώτατος.
ἐγγὺς *propè*,	ἐγγύτερος. ἐγγίων,	ἐγγύτατος. ἔγγιστος.
ἔξω *extra*,	ἐξώτερος,	ἐξώτατος.
ὀπίσω *posit*,	ὀπίσερος,	ὀπίσατος.
πάρος *prius*,	παροίτερος,	παροίτατος.
πάλαι *dudum*,	παλαίτερος,	παλαίτατος.

7. *In*

7. *In præpositionibus: ut*, ὑπὲρ *suprà* ὑπέρτερος, ὑπέρτατος. πρὸ *ante*, πρότερος, *prior*, πρότατος. *primus &* πρῶτος, τ *elifo, & duabus vocalibus in* ω *contractis.*

POSSESSIVA ET GENTILIA.

Dic terminationes Possessivorum & Gentilium.

1. ιος: *ut*, Ἀθηναῖος: Ρωμαῖος, *Romanus.*
2. ειος *&* εος *per Syncopen*: *ut*, Ἀχίλλειος, *Achilleus*: ἀνθρώπειος, *humanus*: Ἑκτόρειος.
3. ικος: *ut*, Θεσσαλονικεύς, *Thessalonicensis.*
4. ιος: *ut*, Βυζάντιος, *Byzantius*: Ἰθακήσιος, *Ithacensis.*
5. κος *&* νος: *ut*, Ἀχαϊκὸς, *Achaicus*: ῥητορικὸς, *Rhetoricus*: Ἀλεξανδρινὸς, *Alexandrinus.*
6. της: *ut*, ὁ Σπαρτιάτης, *Spartiata*: χερσονησίτης, *Chersonesitanus. Inde Fœminina.*
ιτις: *ut*, Θουριάτις γῆ, *Thuriorum regio, à* Θουριάτης, *Thucyd. 2.*

DIMINVTIVA.

Dic

Dic terminationes Diminutivorum?

1. κ⊙ : *ut*, ὁ ἀνθρωπίσκ⊙, *homuncio*, ab ἄνθρωπος: ἡ παιδίσκη, *puellula*, à παῖς, *puella*.

2. λ⊙ : *ut*, ὁ ναυτίλ⊙, *nautula*, à ναύτης, *nauta*.

3. αξ, ιξ, υγξ : *ut*, ὁ λίθαξ, *lapillus*, à λίθος, *lapis*: λάϊξ, *lapillus*, à λάας, *lapis*: σπήλυγξ *spelunca*, à σπήλεον, *spelunca*.

4. ας & ις : *ut*, ὁ ζωάς, à ζωοδώρ⊙: ἡ θεραπαινίς, *ancillula*, à θεράπαινα.

5. ων & ιων : *ut*, ὁ βάχων, à βαχυλίδης. ὕψων, ab ὑψιπύλη. ὁ μωρίων, *stultulus*, à μωρός.

6. ιον : *ut*, τὸ εἰδύλλιον, *imaguncula*, ab εἶδ⊙, *species*. γερόντιον, *senecio*, à ὁ γέρων, *senex*. ζωΰφιον, *bestiola*, à ζῶον, *animal*.

DENOMINATIVA.

Dic horum terminationes?

1. ων *significans loca arborum, & receptacula rerum*: *ut*, ὁ ἀμπελών, *vinetum*, ab ἄμπελ⊙, *vitis*: ὁ ἐλαιών, *olivetum*, ab ἐλαῖα, *olea*: ὁ οἰνών, *cella vinaria*, ab οἶν⊙, *vinum*: ὁ ξενών, *diversorium*, à ξέν⊙, *hospes*.

2. οτης & ωτη, *Substantivorum abstractorum*: *ut*, ἡ κακότης, *malicia*, *ignavia*, à κακός, *malus*, *ignavus*. δικαιοσύνη, *justicia*, à δικαι⊙, *justus*: *Adjectivum* ωτ⊙, ταρβόσυνος φίβος, *pavidus metus*. *Aeschyl. Thebaide*.

3. ιας, à *verbalibus*, *copiam significans*: *ut*, φρονηματίας, *qui est elato spiritu*, à φρόνημα, *fallacia*, *fastus*: φρυαγματίας, *fremebundus*, à φρύαγμα, *fremitus*.

4. αι⊙ : *ut*, βίαι⊙, παιδαῖ⊙.

5. ε⊙, *significans materiam*: *ut*, χρύσε⊙, χρυσῆς, & χρύσι⊙, *aureus*, à χρυσὸς, *aurum*.

6. ι⊙ : *ut*, ἠθάνι⊙, *cælestis*, ab ἠθανὸς, *cælum*. ἡμερήσι⊙, *diurnus*, ab ἡμέρα, *dies*. σκεπαστήρι⊙, *tegens*, à *Verbali* σκεπαστὴς, *quod est* à σκεπάζω, *protego*.

7. ηης, *significans habitum aut formam*, *ut*, Φρενήρης, *mente præditus*, à Φρὴν, *mens*, τειχήρης, *mœnibus clausus*: à τεῖχ⊙, *murus*, ταλαρίης, *talaris*.

8. ητης : *ut*, σκηνήτης, *tabernarius*, à σκηνὴ *tabernaculum*. Σκηνήτῃ βίῳ χρῶνται, *vitam in tabernaculis*. *Diod. lib. 2.*

9. ιεις, ηεις, οεις, ωεις : *ut*, χαρίεις *gratiosus*, à χάρις, *gratia*. λαχνήεις *villosus*: à λάχνη, *lana*, *villus*. τολμήεις, & τολμῆς, *audax*: à τόλμα, *audacia*. ἠερόεις, *aërius*: κηώεις, *odoratus*: *Significant copiam*.

10. ωδης, *significant copiam*: ut, λιθώδης, *lapidosus*. παραχώδης, *turbulentus*, ἀπὸ τῆς ταραχῆ, *turba*.

11. κ, μ, ν, ρ: ut, ἱππικὸς τοῖς, *strenuis significat agentis habitum vel pertinentiam*, ab ἵππος, *equus*. ἐριστικὸς, *litigiosus*, significat cupiditatem, ab ἐριστὴς, *litigator*. ὁ ἥλιος ἐστι κυκλοφορικὸς, *Sol fertur in orbem*. Plutarchus in vita Homeri. ὑπνωτικὸς: *ad inducendi somnum habens*, item somnolentus. Aristot. de somno cap. 3. καρπιμος, *fructifer*, significat activè, ἀπὸ καρπὸς, *fructus*. ἀμφισβητήσιμος, *dubius, controversus*, significat passivè, à Verbali ἀμφισβητητὸς, *controversia*, quod venit ab ἀμφισβητεῖν, *ambigere, disceptare*. πόλις ἁλώσιμος, *quæ potest capi*. ὁδὸς πορθμόσιμος, *via quæ potest pertransiri*. lib. 1. Annal. Zonar.

πήλινος, *luteus*, significat materiam. πηλὸς, *lutum*, ἀνθηρὸς, *floridus*, significat formam, ab ἄνθος, *flos*.

Quid ad Denominativa præterea pertinet?

Nomina Numeralia.

Dic Genera Numerorum?

1. *Cardinales*, ἀπὸ πέντε, *usque ad* ἑκατὸν *Generis Omnis, & Indeclinabiles: reliqui inveniuntur terminationibus mutatis, & declinantur*: ut, πέντε, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, ἑνδεκα, δυώδεκα, & δώδεκα, *Interrogatio, vicesimus, quot.*

Declina εἷς.

P. N.	εἷς *unus*,	μία *una*,	ἓν *unum*.
G.	ἑνὸς,	μιᾶς,	ἑνὸς.
D.	ἑνὶ,	μιᾷ,	ἑνὶ.
A.	ἕνα,	μίαν,	ἕν.

Sic οὐδεὶς & μηδεὶς, *nemo, nullus*: *composita ab* οὐδὲ & μηδὲ, *neg.* & ab εἷς. Plurali οὐδένες & οὐδένας, *in Babyla Chrysostomus utitur*: οὐδένων, *Plato Alcibiade 2.*

Declina δύο.

D. N. & A. δύο, & *Atticè* δύω, *duo, Generis Omnis.*

G. & D. δυοῖν & δυεῖν. *Herodot. lib. 6.*

P. N. δύο (δυῶν

G. δύο

D. δυσὶ, *Aristot. lib. 3. de Anima. cap. 3.* δύο διαφορᾶς *dicit.*

A. δύο.

Declina τρεῖς.

P. N. οἱ καὶ αἱ τρεῖς *tres*, τὰ τρία *tria*.

G. τριῶν
D. τρισί
A. τὺς χ τὰς τρεῖς, τὰ τρία.

Declina τέσσαρες.

P. N. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *quatuor*, Poëticè τέτορες & τῖσυρες.
G. τεσσάρων
D. τέσσαρσι, τέτρασι
A. τὺς χ τὰς τέσσαρας, τὰ τέσσαρα.

Declina διακόσιοι.

P. N. οἱ διακόσιοι *ducenti*, αἱ διακόσιαι *ducentæ*, τὰ διακόσια *ducenta*.
G. τῶν διακοσίων
D. τοῖς διακοσίοις, ταῖς διακοσίαις, τοῖς διακοσίοις.
A. τὺς διακοσίους, τὰς διακοσίας, τὰ διακόσια.

Apud Hesiodum libro secundo Operum & dierum τριηκόντων *pro* τριήκοντα. Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλὸν ἀπολείπων, Ducem *uxorem, nec multum infra trigesimum ætatis annum, nec multum supra.*

2. *Ordinales*: πρῶτος, η, ον, *primus*: δεύτερος, α, ον, *secundus*: τρίτος, *tertius*: τέταρτος, *quartus*: πέμπτος, *quintus*: ἕκτος, *sextus*: ἕβδομος, *septimus*: ὄγδοος, *octavus*: ἔνατος, *nonus* (*per simplex* ν, *ex sententia veterum. Eustath. Iliad. 2. pag. 223.*) δέκατος, *decimus*: ἑνδέκατος, *undecimus*: δωδέκατος, *duodecimus*: τρισκαιδέκατος, *tertiusdecimus*: εἰκόστος, *vigesimus*: τριακόστος, *trigesimus*: *Interrogatio*, πόστος, *quotus*.

3. *Multiplicativi*: ἁπλοῦς, *simplex*: διπλοῦς, *duplex*: τριπλοῦς, *triplex*: τετραπλοῦς, *quadruplex*. *Interrogatio*, ποσαπλοῦς, *quotuplex*. *Huc pertinent* διμοιρὴς, *bipartitus*; τριμοιρὴς, *tripartitus*.

4. *Ponderales*: διπλάσιος, *duplus*: τριπλάσιος, *triplus*: τετραπλάσιος, *quadruplus*: πενταπλάσιος, *quintuplus*: ἑκατονταπλασίων, ονος, *centuplus*. *Interrogatio*, ποσαπλάσιος, *quotuplus*.

5. *Dispertivi, vel distributivi circumscribuntur Præpositione* ἀνὰ, *& Cardinali Accusativo*: *ut Ioan. 2.* ἓξ ὑδρίαι χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο, ἢ τρεῖς: *Sex hydriæ capientes singulæ metretas binas, aut ternas.* ἔδωκεν ἡμῖν ἀνὰ μῆλα δέκα, *Dedit nobis dena poma. Interrogatio* ἀνὰ πόσους, *quoteni.*

6. *Adverbiales*, ἅπαξ, *semel*: δὶς, *bis*:

τρὶς, ter: τετράκις, quater: πεντάκις, quinquies: ἑξάκις, sexies: ἑπτάκις, septies: ὀκτάκις, octies: ἐνεάκις, novies: δεκάκις, decies. Interrogatio, ποσάκις, quoties. Huc pertinent, δίχα, διχῆ, διχῶς, bifariam: τρίχα, τριχῆ, τριχῶς, trifariam: πολυμερῶς, multifariam. Interrogatio, ποσαχῶς, quotifariam. 7. Temporis: διετὴς, biennis: τριετὴς, triennis: ἀβέτ, annus. Παράγωγον ἐνιαύσιος, ἡ πενταέτης, ὁ πενταέτης, Iliad. Eustath. 245. Hinc Substantiva, διετία, biennium: τριετία, triennium: ἐνάετ, annus: δίετ, bimus: τρίετ, trimus. Interrogatio, ποσαετὴς, quotennis. Πανήγυρις πενταετηρικὴ, festum quinquennale: Diodor. libro tertio. ὁ πασαετὴς πόλεμ: totum annorum bellum scil. Trojanum. Eustath. Iliad. pag. 222. τρίμην, trimestris: ἑπταμηνιαῖος, septem mensium: ἀ μὴν, mensis. τριήμερος, triduanus, tres dies durans. τεταρταῖος, ἥκει μοι, quartus jam dies est, quo adest. Cujus interrogatio est ποσαῖ, quotus. Huc pertinet τριημίωρον, sesquimensis: τριημίωριον, sesquihora.

8. Substantivi abstracti: ἡ μονὰς, unitas: δυὰς, duitas: τριὰς, trinitas: τετρὰς, numerus quaternarius. Item πεντεκαιδεκαὰς, numerus quindenarius: Demosth. ὅτι συμμορῶν, de classibus. Item δίμοιρία, 2. partes. τριμοιρία, 3. partes: quæ & δίμοιρον & τρίμοιρον dicuntur. Intelliguntur ex collatione: ut, τὸ δακτυλικὸν τετράμετρόν ἐστι δίμοιρον ἔπους, Dactylicum tetrametrum continet duas tertias partes de Hexametro: id est, 4. pedes de 6. ut Hexam. Laudabunt alij claram Rhodon. aut Mitylenen, Tetram. aut Ephesum, bimarusve Corinthi. Horat. lib. 1. Carmin. Ode 7. Item, τριημιλίτρον, sesquilibra: τριημιμέδιμν, sesquimedimnus: τριημιπόδιον, sesquipes: πενθημιπόδιον, duo pedes & semi, τὸ ἥμι vel ἤμισυ.

VERBALIA.

Unde formantur Nomina Verbalia?

A prima, secunda & tertia persona Præteriti perfecti passivi. & à prima perfecti medij.

Quomodo?

Abjiciendo Augmento: & ultima syllaba in certam aliquam terminationem mutanda.

Quæ veniunt à prima Persona Perfecti Passivi?

1. Desinentia primò in μα: ut, πέπαγμαι, τὸ πάγμα: γέγραμμαι, γράμμα, litera,

& γραμμὴ, *linea.* αἴσθημα, *res sensui obiecta, sensu percepta. Aristot. Poster. Analyt. lib. 2. cap. ultimo.*

2. μος: *ut,* ἔψαλμαι, ψαλμὸς.

ὀρχησμὸς & ὀρχηθμὸς, *saltatio*: ἐπίθετα habent, *ab* ὄρχημαι: ὀρχεῖσθαι, *saltare.*

3. μων: *ut* νενόημαι, νοήμων.

Quæ à Secunda?

Desinentia 1. *in* ις: *ut,* πέπεικα, πεῖθω: λέλεχα, λέξις. 2. ια: *ut,* σημαίνω, σεσήμασμαι, σημασία *significatio, pro* σημανσία: ὀνομάζω, ὠνόμασμαι, ὀνομασία *nominatio.* Ἀ *cùm a privativa particula,* δυ & δυς *composita: ut,* ἀπειθία, δυπειθία (& apud Aeschyl, ἄπειθις) δυσπειθία. *Sic* προδοσία, *proditio.*

Quæ à Tertia?

Desinentia 1. *in* της: *ut,* πεποίηκα, ποιητὴς: *in Fœmin.* ποιήτρια: κέκευθα, κευθμὼν. *Significant Activè.* ἀσπιστὴς *verò apud Homerum passivè, scutatus.*

2. τος: *ut,* νενόηται, νοητὸς: κέχρισται, χριστὸς. *Significant passivè. Circe verò à Lycophrone* θηρόπλαστος *dicitur activè, quia ex hominibus facit bestias.* ἄκλαυστος, *non deflectus, aut non flens.*

ἀστέφανος, *qui non debet coronari, apud Aeschinem in Ctesiphontem.* ἵππος ἄπληκτος, *equus nullis calcaribus indigens, apud Platonem in Phædro.*

3. της: *ut,* λέλυται, λυτὴς: κεχάραγμαι, χαρακτὴς.

4. τως: *ut,* ἔρρηται, ῥήτως: πεποίηται, ποιήτως.

5. τεον: *ut,* κεκοίμηται, κοιμητέον.

6. τεον & τεα: *ut,* δεδίδαγμαι, δίδακτεον: λέλυμαι, λύτεον: πεπόμφει, ποτίσρα, *ubi potius animalibus datur:* ὄρχηται, ἐπευθέσι, ὀρχήσρα, *orchestra.*

7. τέος & τεον: *ut,* γέγραμμαι, γραπτέος, α, ον, *scribendus, a, um:* γραπτέον, *scribendum. Hoc Gerundij, illud Gerundivi naturam habet. In* τεον *vocantur à quibusdam Adverbia Situs, positionis: quòd aliquid statuant faciendum.*

Quæ veniunt à prima Persona Perfecti Medii?

Desinentia 1. *in* η: *ut,* τέτυμμαι, τυπή. *Seu* εα, δέδοσμαι, δοσή.

2. ος: *ut,* λέλογμαι, λόγος: τέτμημαι, τόμος. *Sunt item aliæ terminationes rariores:* αις, *ut,* νεμαὶ, *pastor:* ις, *ut,* τυπὶς, σιδυ-

ρᾶ, ein Bickel/ *apud Diodorum*: υς, ut, ἐλεητὺς, *misericordia*, *in Psalterio Apollinar.* Et *ab Aoristo 2.* ἔδρακον *pro* ἔδαρκον, *à* δέρκω, *video*, venit δράκων: ἔκπαγλος, *terribilis*, *pro* ἐξεπλάγλος.

PATRONYMICA.

Quotuplicia sunt Patronymica?

Duplicia: Masculina & Fœminina.

Quot sunt terminationes Masculinorum?

Tres: δης, ων & διος.

Unde formantur in δης?

A Genitivo desinente in υ, ος, ως, & υς: *in Syllaba in* ιδης *mutanda: ut*,

πρίαμος, πριάμυ, πριαμίδης.

ἥσυχος, *Hesychus*, ἡσύχυ, ἡσυχίδης. *Quutitur Callimachus fœminine*, λήϊδεσι καὶ ἔλαχον ἡσυχίδαι. *Sacerdotes adolendi munus sorte habent Hesychidæ.* ἡ λήϊδες, *sacrificulus fœmina*, νέσωρ, νέσορος, νεσορίδης.

ἀμφιτρύων, ωνος, ἀμφιτρυωνίδης, & *Epenthesi* ἀμφιτρυωνιάδης.

δευκαλίων, ωνος, δευκαλιωνίδης, & *Syncope Aeolica* δευκαλίδης.

πηλεύς, πηλέως, πηλείδης, & *Synæresi* πηλείδης. *Apud Homerum* πηληϊάδης: ε *in* η *mutato*, & α *interposito. Genitivo* πηληϊάδεω *Ionicè.* δημοδόκης, δημοδόκεος, δημοδοκίδης.

Quid excipitur?

Οο *purum tertiæ*, & ε *primæ Declinationis*, *vertitur in* αδης: *ut*,

μενοίτιος, μενοιτιάδης.

ἴλιον, ἰλίυ, ἰλιάδης.

ἱππότης, ἱππότυ, ἱπποτάδης.

ὕρρας, ὕρρυ, ὑρράδης.

ὕρρας, κύελον αἰολικὸν: διὸ καὶ ψιλᾶται. *Eustath. 2. Iliad. 13.*

Unde formantur in ων & διος?

A desinentibus in δης, *ea Syllaba in* ων *aut* διος *mutanda: ut*,

πηλείδης, πηλείων *Ionicè.*

ὑρράδης, ὑρράδιος *Aeolicè.*

Iliad. 2. V. 20. Nestor appellatur νηλείος υἱὸς, *pro* νηλείδης.

Quot sunt terminationes Fœmininorum?

Tres: ας, ις, & υη.

Unde formantur in ας & ις?

A Masculinis Patronymicis: Syllaba δη *expungenda: ut.*

πριά-

πειαμίδης, πειαμὶς.

ἰλιάδης, ἰλιὰς.

αἰνὸς, inusitatè, pro αἰνείας: ὃ αἰνέω, αἰνῆος, αἰνείδης vel αἰνηΐδης Fœmininum αἰνεὶς vel αἰνηὶς, id est, Aeneis, idos. In Helena Eurip. παῖδες τυνδαρίδες: id est, Dioscuri. τυνδαρὶς ibi Adjectivum Masculinum. νυός contractè, pro νυεὺς, Iliad. 11. Eustath. 840.

Unde in νη?

A Genitivo desinente in υ: eâ Syllabâ ίνη mutanda: ut,

ἄδρας, ἀδράσυ, ἀδρασίνη.

Quid excipitur?

Ις vertitur in ιωνη: ut,

ἀκρισις, ἀκρισίυ, ἀκρισιώνη.

Cujus Declinationis sunt Patronymica?

Masculina in δης sunt Primæ Simplicium in ων, Quintæ: in δις, Tertiæ.

Fœminina in ας & ις, Quintæ: in νη Secundæ.

Unde dicitur πατρωνυμικὸν?

A πατὴρ & ὄνομα: quia plerunq; à patris nomine sumitur. ὄνομα verò in compositione mutat prius ο in ω, posterius in υ. In Patronymicis δωάμῳ ἔγκειται Substantivum: ut, πειαμίδης, id est, πειάμυ ὑος. Ergo pleonasmus est, Iliad. 11. v. 490. πειαμίδω νιθον ὑὸν, Eustath 858.

Mars filius ἐνυὸς, appellatur ἐνυάλιος, πατρωνυμικῶς, nomine à matre sumpto. Iliad. 5. Scholys Didymi adversum 333.

DE PRONOMINE.

Recense Pronomina.

ἐγὼ, σὺ, ὅ: ἐμὸς, σὸς, ἑὸς: νωΐτερος, σφωΐτερος: ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος, ὅτερος. ἐκεῖνος, αὐτὸς, ἐμαυτὸν, σεαυτὸν, ἑαυτὸν, δεῖνα.

Pronomini quot accidunt?

Novem: Qualitas, Species, Significatio, Genus, Numerus, Figura, Persona, Casus, Declinatio.

DE QVALITATE.

Cujusmodi sunt Pronomina Qualitate?

Finita ὡρισμένα, omnia, præter δεῖνα, quidam, quod est Infinitum, ἀόριστον.

Quare Infinitum?

Nam etsi de homine certo dici potest: ta-

menis non nominatur : ut, δεῖ τα βέλτιστα αἱρεῖσθαι, μὴ ἃ ἂν ὁ δεῖνα εἴπῃ. Man muß das beste erwehlen: nicht was der/oder jener sagt. ὁ δεῖνα ἐμοὶ ἔδωκεν. Einer hat mirs geben.

DE SPECIE.

Quotuplex est Species Pronominum?

Duplex: Primitiva: ut, ἐγὼ, σὺ, αὐτὸς, δεῖνα.

Derivativa : ut, ἐμὸς, σὸς, ἑὸς, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος.

Unde derivantur?

A Genitivo Singulari: ἐμοῦ, σοῦ, οὗ: ἐμὸς, σὸς, & ἑός.

A Nominativo Duali νὼ & σφὼ, νωΐτερος & σφωΐτερος.

A Nominativo Plurali ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος.

DE SIGNIFICATIONE.

Quot sunt significationes Pronominum?

Quatuor. 1. Demonstrativa : ut, ἐγὼ, σὺ, οὗτος, ἐκεῖνος, δεῖνα. *Huc refer compositum Articulum* ὅδε.

2. *Relativa : ut*, αὐτὸς. *Huc referri potest Articulus* ὁς, *qui*.

3. *Reciproca : ut*, οὗ, ἑὸς, σφέτερος, (σφὸς Poëticè) ἑαυτοῦ.

4. *Possessiva : ut*, ἐμὸς, σὸς, ἑὸς, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος υμετερος (ὑμὸς Poëticè) σφέτερος. *Sed* ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, *aliàs Demonstrativa, aliàs Possessiva sunt.*

DE GENERE.

Quot sunt Genera Pronominum?

Quatuor.

1. *Masculinum : ut*, ὁ ἐμός.
2. *Fœmininum : ut*, ἡ ἐμή.
3. *Neutrum : ut*, τὸ ἐμόν.
4. *Omne: ut*, ἐγὼ, σὺ, οὗ, δεῖνα.

DE FIGURA.

Quot sunt Figuræ?

Duæ: Simplex : ut, αὐτός.

Composita : ut, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ: *ab* ἐμοῦ, σοῦ, οὗ & αὐτοῦ. *His non utitur Homerus.*

DE PERSONA.

Quot sunt Personæ?

Tres: Prima, *ut* ἐγὼ: *Secunda, ut*, σὺ: *Tertia, ut alia.* αὐτὸς, *ipse, est omnium personarum.*

DE DECLINATIONE.

Decli-

Declina ἐγὼ.

S.	N.	ἐγὼ
	G.	ἐμοῦ, & per ἀφαίρεσιν μοῦ
	D.	ἐμοὶ, μοὶ
	A.	ἐμὲ, μέ.
D. N. & A.		νῶϊ, νώ
	G. & D.	νῶϊν, νῷν.
P.	N.	ἡμεῖς
	G.	ἡμῶν
	D.	ἡμῖν
	A.	ἡμᾶς.

Declina σὺ.

S.	N.	σὺ
	G.	σοῦ
	D.	σοί
	A.	σὲ.
D. N. & A.		σφῶϊ, σφώ
	G. & D.	σφῶϊν, σφῷν.
P.	N.	ὑμεῖς
	G.	ὑμῶν
	D.	ὑμῖν
	A.	ὑμᾶς.

Declina οὗ.

S.	N.	οὗ ab ὃς, ille.
	D.	οἷ
	A.	ἕ.
D. N. & A.		σφωέ, σφέ
	G. & D.	σφῶϊν, & σφίν.
P.	N.	σφεῖς
	G.	σφῶν
	D.	σφίσι
	A.	σφᾶς.

Declina δεῖνα.

S.	N.	ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, poëticè ὁ δεύς.
	G.	οὗ, τῆς, οὗ δεῖνος, & δεῖνα vel δεί-
	D.	τῷ τῇ, τῷ δεῖνι (νατος
	A.	τὸν, τλὼ, τὸ δεῖνα.

Quomodo reliqua Pronomina declinantur?

Masculina & Neutra pertinent ad tertiam Declinationem Simplicium in Nomine: Faminina verò ad Secundam: ut, ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν: ἐμοῦ, ἐμῆς, ἐμοῦ. ἑὸς, ἑὴ, *non* ἑὰ, ἑὸν: ἑοῦ, ἑῆς, ἑοῦ. *Dicitur &* ὸς, ἥ, ὸν. ἑκεῖνος, ἑκείνη, ἑκεῖνο: ος, ης, ος, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ: ὅς, ἥς, ὅς, ἡμέτερος, τέρα, τέρον: ος, ας, ος.

Declina ὅστις.

	Masculi.	Fœmin.	Neut.
S.	ὅστις *hic,*	αἵτη	τοῦτο.

	τόδε,	ταύτης,	τόδε.
	τόδῳ,	ταύτῃ,	τόδῳ.
	τόδον,	ταυτὶω,	τόδο.
	ὧδε ὅτῳ,	ὧδε αὕτη,	ὧδε τόδε.
D.	τόδω	ταύτα,	τόδω.
	τόδοιν,	ταύταιν,	τόδοιν.
P.	ὅδοι,	αὗται,	ταῦτα.
	τόδων *in omni Genere.*		
	τόδοις,	ταύταις,	τόδοις.
	τόδας,	ταύτας,	ταῦτα.

Quid hîc ſciendum eſt?

Attici Emphaſeos cauſa addunt Jota acutum Demonſtrativis ὅτῳ *&* ἐκεῖνος *Conſonantem, longã Vocalem, aut Diphthongum deſinentibus: brevem autem Vocalem in Jota acutum mutant, ut,* ἅδοσί, ἐκείνοσι, τῇδί, ἐκείνῃ, τοῖσί, ταυτί.

Declina Compoſita Pronomina.

Ea carent Nominativis.

	Maſcul.	Fœmin.	Neut.
S.G.	ἐμαυτόῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτόῦ.
	meiipſius.		
D.	ἐμαυτῷ,	ἐμαυτῇ,	ἐμαυτῷ.
A.	ἐμαυτὸν,	ἐμαυτὶὼ	ἐμαυτὸ.
S.G.	σεαυτόῦ *tuiipſius*,	σεαυτῆς,	σεαυτόῦ.

D.	σεαυτῷ,	σεαυτῇ,	σεαυτῷ.
A.	σεαυτὸν,	σεαυτὶὼ,	σεαυτὸ.
Dicitur &	σαυτόῦ, ταυτῆς,		σαυτόῦ, *&c.*

Caeteris Numeris carent.

S.G.	ἑαυτόῦ *ſuiipſius*,	ἑαυτῆς,	ἑαυτόῦ.
D.	ἑαυτῷ,	ἑαυτῇ,	ἑαυτῷ.
A.	ἑαυτὸν,	ἑαυτὶὼ,	ἑαυτὸ.
P.G.	ἑαυτῶν. *&* σφῷν,		αὐτῶν.
D.	ἑαυτοῖς, *&* σφίσιν αὐτοῖς : ἑαυταῖς *&* σφίσιν αὐταῖς : ἑαυτοῖς, *&* σφίσιν αὐτοῖς.		
A.	ἑαυτοὺς, *&* σφᾶς αὐτοὺς : ἑαυτὰς, *&* σφᾶς αὐτὰς : ἑαυτὰ, *&* σφᾶς αὐτὰ.		

Dicitur & αὐτόῦ, αὐτῆς, αὐτόῦ, *&c.*

Quid de hoc amplius ſciendum?

ἑαυτῶν *in Plurali eſt omnium Perſonarum:* ut, ἵνα ἡμᾶς τὰ καθὰ τὼ Φωκίδα ὑφ' ἑαυτὼν ποιημένας : *Scite nos Phocidem ſub poteſtatem noſtram ſubjeciſſe. In Orat.* μὴ γένεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς : *Ne ſitis arrogantes apud voſmetipſos. Rom. 12. Idem ſit aliquando & in Singulari.*

Καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὀνειδῶν ἄξιον. Pro κατ' ἐμαυτόν. *Ad me quod attinet, non invenies ullum in me*

peccati probrum. Sophoc. Oedip. Coloneo. Oedipus se fato peccasse non suâ culpâ dicit.

Οὕτω γὰρ παιδεύεις τοὺς ἑαυτῆς φίλους. *Sic enim instituis amicos tuos. Xenoph. lib. 2. Ἀπομνημον. Virtus ad voluptatem. Μέτρον τὸν σὸν θάνατον εἶδα : mortem tuam ipsius vidi. Chorus ad Cassandrum, in Aeschyli Agamemnone.*

DE VERBO.

Verbo quod accidunt?

Novem : Qualitas, Species, Genus, Tempus, Modus, Numerus, Figura, Persona, Conjugatio : ποιότης, εἶδος, γένος, χρόνος, ἔγκλισις, ἀριθμὸς, σχῆμα, πρόσωπον, συζυγία.

DE QVALITATE.

Verbum quotuplex est?

Duplex. Personale, προσωπικὸν : ut, τύπτω, ποιῶ, τίθημι. Impersonale, ἀπρόσωπον : ut, δεῖ, λέγεται.

Quotuplex est impersonale?

Duplex. Activæ vocis : ut, δεῖ, oportet. Passivæ vocis : ut, πρέπει decet, χρὴ, oportet. Passivæ vocis : ut, λέγεται dicitur, γράφεται scribitur.

Quo-

Quomodo partiris Verbum Personale?

Bifariam.

Dic priorem Divisionem.

Substantivum : ut, εἰμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω, sum, existo.

Vocativum : ut, καλέω, voco, λέγω, dico.

Transitivum. ut, τύπτω, verbero, διδάσκω, doceo.

Absolutum : ut, τρέχω, curro, ζάω, vivo.

Dic alteram.

Perfectum : ut, τύπτω, πέπτω, ordino.

Heteroclitum : ut, ξυράω, vel ξυρέω, rado.

Anomalum : ut, πλάττω, fingo. Fut. πλάσω. Prat. πέπλακα.

Defectivum : ut, λαμβάνω, accipio, ἐλάμβανον. Cæteris caret, nisi succurrat τὸ λήθω.

DE SPECIE.

Quotuplex est Species Verborum?

Duplex. Primitiva : ut, γαμέω, duco uxorem.

Derivativa : ut, γαμητέω, nuptias cupio.

Quotuplex hæc?

Tracipuè triplex. Inchoativa : ut, γη-

ἐρίσκω, senesco. Meditativa, seu desiderativa. 1. in αω: ut, μαθητιάω, cupio discere: Φυξιάω, meditor fugam: τυραννιάω, tyrannidem appeto: πρωδαρχιᾶν, imperandi cupiditate flagrare, apud Aristot. lib. 5. Polit. cap. 3. θανατᾶν, cupere mori apud Plato. in Phædone. ἀπαλλαξᾶν δουλείας, cupere liberari servitute, apud Artemidorum l. 2. de somnijs cap. 2. In εω: ut, πολεμησείω, bellum cupio. ἀπαλλαξείω πολέμου, cupio liberari bello. παραδοσείω, cupio tradere. ναυμαχησείω, cupio navali prælio decernere. ξυμβασείω, compositionem pacis cupio. Omnia quinq; & sic apud Thucydidem.

Imitativa, in ιζω: ut, ἑλληνίζω, Græcor, φιλιππίζω, faveo Philippo, πατριώζω & πατριάζω, patrisso, χρυσίζω, auri speciem præfero, προσωπίζω, ad aciem vergo, essigeinen: φυλλίζω, in angulos desino, sicut folia quædam.

DE GENERE.

Quot sunt Genera Verborum?

Quinq; Activum, ἐνεργητικὸν: ut, τύπτω. Passivum, παθητικὸν: ut, τύπτομαι, verberor. Neutrum, οὐδέτερον: ut, ὑγιαίνω, valeo. Commune vel Medium, κοινὸν ἢ μέσον: ut, βιάζομαι, violo te: βιάζομαι ὑπό σου, violaris à te.

Deponens: ἀποθητικὸν: ut, μάχομαι, pugno.

DE TEMPORIBVS.

Quot sunt Tempora?

Novem. Præsens, χρόνος ἐνεστὼς, id est, instans: Præteritum Imperfectum, παρατατικὸς, id est, extensivum: Præteritum perfectum ἐγγύθεν ὢν, id est, adjacens: Præteritum plusquamperfectum, ὑπερσυντελικός: Aoristus vel Indefinitum primum, ἀόριστος πρῶτος: Aoristus vel Indefinitum secundum, ἀόριστος δεύτερος: Futurum primum, μέλλων πρῶτος: Futurum secundum, μέλλων δεύτερος: paulò post Futurum, μετ' ὀλίγον μέλλων.

Quæ est vis τοῦ ἐνεστῶτος?

1. Sæpè apud Historicos, loco Præteriti positum rem oculis repræsentat. 2. Interdum significat, aliquid semper fieri, & non tantùm fieri: ut,

πῶς δ' ἀθάρατα, ποίαν δ' ἀπείδα,
ἥτις ἐπίχθονα τίθητιν ἡμιθρῶτα;

Quæ arma non oppignorat scelestissima paupertas? Aristoph. πλούτῳ. Ubi Scholiastes, εἰκότως δὲ, inquit, τίθησι, καὶ ὁ τέθη-

κε: δεικνὺς τὸ ἀεὶ οὕτω ταῦτα γίνεσθαι ἐν τοῖς πίνειν. ἀεὶ γὰρ ἀποβάντες, ἐνίσχυε τιθέασι.

Quæ τῶν παρατατικῶν?

1. *Tarditatem significat: ut Iliad. 8.* ὁ γέρων Νέστωρ ἱππείου παρηορίας ἀπέταμνε φαεινὸν ἀίστῳ· τόφρα δ' ἔκτορος ὠκέες ἵπποι ἦλθον.

Dum senex (Nestor) equi lora abscindebat ense festinans: interim Hectoris celeres venerunt equi. Ibi Eustathius: τὸ δὲ ἀπίτμνεν, *inquit*, ἀστείως εἴρηται καὶ ἀντὶ τοῦ βραδύτερον ἐκινήσιν τῶν παλαιῶν. ὁ γὰρ δυνάμενος ἐκ τοῦ γέρων ταχὺ ἀποτάμνειν, ἀπέταμνε κατ' ἔλλειψιν τοῦ βραδυτέρου χρόνου: καὶ τοι μὴ ἀνιέμενος, ἀλλ' ἀίστῳ, ὅ ἐστι πάνυ ταχέως.

2. *Aliquid sæpè, aut semper fieri: ut Luc. 10. Homo quidam descendebat.* Ibi Theophylactus, οὐκ εἶπεν, *inquit*, ὅτι καθέζη, ἀλλὰ κατέβαινεν. ἀεὶ γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐπὶ τὰ κατω ἔνδυεν: οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ δι' ὅλου, τοῦ ἐμπαθοῦς βίου παρατέχοντος. *Cicero de Offic. 2. Magnam laudem consequebare, equitando, jaculando, omniq; militari labore tolerando.*

Quomodo differunt inter se ὁ παρακείμενος & ἀόριστος?

ὁ παρακείμενος *significat aliquid modò præterijsse: ut*, τέτυφα, *modò verberavi.* ὁ ἀόριστος *significat aliquid præterijsse, sed indefinitè, modò an dudum: sicut* Præteritum perfectum *apud Latinos: ut*, ἔτυψα, *verberavi, vel jam, vel dudum. Refert autem*, τὸν μὲν παρακείμενον, *adjectione* ἄρτι, *nuper, modò*: τὸν δὲ ὑπερσυντελικὸν, *adjectione* πάλαι, *dudum. De Aoristo & Præsenti considerandus est hîc Theophylacti locus, cap. 11. Luc.*: Petite, & dabitur. ὅρα τὸ ἀκριβὲς τῆς λέξεως, *inquit*, οὐκ εἶπεν ὁ κύριος, ὅτι αἰτήσασθε, καὶ δοθήσεται: ἀλλ' αἰτεῖτε: ἀντὶ δὲ, διλωτικῶς ζητεῖτε. Ergò τὸ αἰτήσασθε, *petite, nescio quando.* αἰτεῖτε, *petite nunc & semper.*

Cur sunt duo Aoristi, & duo Futura?

Nullâ necessitate, aut diversitatis causâ in significando: sed propter copiam linguæ Græcæ.

DE MODIS.

Quot sunt Modi?

Quinq;. Indicativus, Imperativus, Optativus, Subjunctivus, & Infinitivus: ἔγκλισις ὁριστικὴ, προστακτικὴ, εὐκτικὴ, ὑποτακτικὴ & ἀπαρέμφατος.

Non sunt Græcis Gerundia & Supina?

Non, sed loco eorum utuntur Infinitivis.

DE FIGVRA.

Quot sunt Figuræ?

Tres. Simplex: ut, ἄγω, duco.

Composita: ut, περιάγω, circumduco.

Decomposita: ut, συμπεριάγω, una circumduco.

DE CONIVGATIONE.

Quot sunt Conjugationes?

Tredecim.

Quomodo dividuntur?

In sex Barytonas, tres Circumflexas, & quatuor Conjugationes verborum in μι.

Quot sunt παθίσεις, id est, rationes inflectendi Verba in unaquaq; Conjugatione?

Tres. Activa in ω, ῶ, μι: quam & Neutra verba sequuntur. Passiva in μαι: quam sequuntur Communia & Deponentia ex parte. Media in μαι: quam item ex parte Communia & Deponentia sequuntur.

Quomodo internoscuntur Latinæ & Græcæ Conjugationes?

Latinæ, Vocali sita ante Re in Infinitivo, aut

aut ante Ris in secunda persona Præsentis Indicativi passivi.

Græcæ verò, Tono & terminatione ultimæ Syllabæ, ac Literis Characteristicis, id est, figurativis vel formativis.

DE CONIVGATIONIBVS BARYTONIS.

Quare dicuntur Conjugationes Barytonæ?

Quia habent Gravem Tonum in ultima, & Acutum in penultima: ut, τύπτω, πεφίλω.

Quanam re inter se distinguuntur?

Literis Characteristicis.

Quid est Litera Characteristica?

Est litera proximè præcedens terminationem, ω, α, aut ομαι: ut, λέγω, λέξω, λέλεχα, λέγομαι.

Quotuplices sunt Characteristicæ Literæ?

Triplices: Præsentis, Futuri & Præteriti.

Dic Characteristicas primæ Conjugationis?

Præsentis sunt β, π, φ, πτ: ut, λείβω, stillo, τρέπω, verto, γράφω, scribo, κλέπτω, furor.

Futu-

Futuri est ψ: *ut*, λείψω, *stillabo*, τρίψω, *vertam*, γράψω, *scribam*, κλέψω, *furabor*.

Præteriti φ: *ut*, λέλειφα, *stillavi*, τέτριφα, *verti*, γέγραφα, *scripsi*, κέκλεφα, *furatus sum*.

Dic Characteristicas Secundæ?

Præsentis, γ, κ, χ. πl: *ut*, λέγω, *dico*, πλέκω, *plico*, βρέχω, *rigo*, τίκω, *pario*.

Futuri ξ: *ut*, λέξω, πλέξω, βρέξω, τέξω.

Præteriti χ: *ut*, λέλεχα, πέπλεχα, βέβρεχα, τέτοκα.

Dic Tertiæ?

Præsentis, δ, τ, θ: *ut*, ᾄδω, *cano*, ἀνύτω, *perficio*, πλήθω, *impleo*.

Futuri σ: *ut*, ᾄσω, ἀνύσω, πλήσω.

Præteriti κ: *ut*, ἦκα, ἐλῦκα, πέπληκα.

Dic Characteristicas Literas quartæ Conjugationis?

Præsentis, ζ, σσ, ττ: *ut*, φράζω, *dico*, ταράσσω, *vel Atticè* ταράττω, *turbo*.

Futuri, σ *vel* ξ: *ut*, φράσω, ταράξω.

Præteriti κ *vel* χ: *ut*, πέφρακα, πέπλαγχα.

Quæ habent in Futuro σ?

Ea, quorum Characteristica in præsenti est ζ.

Quæ excipiuntur?

Ver-

Verba θρηνητικὰ, *id est, lamentationem aut motum animi significantia: ut*, οἰμώζω, *ploro*, οἰμώττω: στενάζω, *ingemisco*, στενάχω: κράζω, *clamo*, κράττω. *At* παίζω, *ludo*, παίσω *&* παίξω: ἁρπάζω, *rapio*, ἁρπάσω *&* ἁρπάξω.

Quæ habent in Futuro ξ?

Ea, quorum Characteristica in præsenti est σσ, *vel* ττ.

Quæ excipiuntur?

πλάττω, πλάσω: πράττω, *vendo*, πράσω: πέττω, *concoquo*, πέψω, *à* πέπτω.

Quæ habent in Præterito κ?

Quorum Characteristica Futuri est σ.

Quæ χ?

Quorum Characteristica Futuri est ξ.

Dic Characteristicas quintæ Conjugationis?

Præsentis, λ, μ, ν, ρ: *ut*, ψάλλω, *cano*, νέμω, *pasco vel distribuo*, κρίνω, *judico*, σπείρω, *semino*.

Futuri eadem: ut, ψαλῶ, νεμῶ, κρινῶ, σπερῶ.

Præteriti κ: *ut*, ἔψαλκα, νενέμηκα, κέκρικα, ἔσπαρκα.

Dic

Dic sextæ.

Præsentis, ω purum: id est, quod ante se habet Vocalem aut Diphthongum: ut, ἰράω, video, τίω, honoro vel ulciscor, ψαύω, tango, κρύω, pulso.

Futuri σ: ut, ὀράσω, λύσω, ψαύσω, κρύσω.

Præteriti κ: ut, ὦρακα, τέτυπα, ἔψαυκα, κέκρυκα.

τάπω cujus Conjugationis?

Quartæ Barytonorum.

Quare?

Quia ejus Characteristica in præsenti est π.

Conjuga τάπω.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶτος χρόνου.

S. τάπω,	τάπεις,	τάπει.
D.	τάπετον,	τάπετον.
P. τάπομεν,	τάπετε,	τάπουσι.

Παρατατικός.

S. ἔταπον,	ἔταπες,	ἔταπε.
D.	ἐτάπετον,	ἐταπέτην.
P. ἐτάπομεν,	ἐτάπετε,	ἔταπον.

Παρακείμενος.

S. τέταχα,	τέταχας,	τέταχε.

D. τε-

D.	τετάχατον,	τετάχατον.
P. τετάχαμεν	τετάχατε,	τετάχασι.

Ὑπερσυντελικὸς.

S. ἐτετάχην,	ἐτετάχης,	ἐτετάχει.
D.	ἐτετάχητον,	ἐτετάχειτην.
P. ἐτετάχημεν	ἐτετάχητε,	ἐτετάχησαν.

Ἀόριστος α.

S. ἔταξα,	ἔταξας,	ἔταξε.
D.	ἐτάξατον,	ἐταξάτην.
P. ἐτάξαμεν,	ἐτάξατε,	ἔταξαν.

Ἀόριστος β.

S. ἔταγον,	ἔταγες,	ἔταγε.
D.	ἐτάγετον,	ἐταγέτην.
P. ἐτάγομεν,	ἐτάγετε,	ἔταγον.

Μέλλων α.

S. τάξω,	τάξεις,	τάξει.
D.	τάξετον.	τάξετον.
P. τάξομεν,	τάξετε,	τάξουσι.

Μέλλων β.

S. ταγῶ,	ταγεῖς,	ταγεῖ.
D.	ταγεῖτον,	ταγεῖτον.
P. ταγῶμεν,	ταγεῖτε,	ταγοῦσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστῶτος.

S.	τάπε.	τατέτω.

D. πε-

D.	τάττετε,	ταττέτων.
P.	τάττετε,	ταττέτωσαν.

Potes primam pluralem Subjunctivibus transferre: τάττωμεν, ordinemus. Sic & reliquis Temporibus ac Diathesibus.

Παρακείμενος.

S.	τέταχε,	τεταχέτω.
D.	τετάχετον	τεταχέτων.
P.	τετάχετε,	τεταχέτωσαν.

Ἀόριστος α.

S.	τάξον,	ταξάτω.
D.	τάξατον.	ταξάτων.
P.	τάξατε,	ταξάτωσαν.

Ἀόριστος β.

S.	τάγε,	ταγέτω,
D.	τάγετε,	ταγέτων.
P.	τάγετε,	ταγέτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ὁριστῶς.

S. τάττοιμι,	τάττοις,	τάττοι.
D.	τάττοιτον,	ταττοίτην.
P. τάττοιμεν,	τάττοιτε,	τάττοιεν.

Παρακείμενος.

S. τετάχοιμι,	τετάχοις,	τετάχοι.

D.	τετάχοιτον,	τεταχοίτην.
P. τεταχοιμεν,	τετάχοιτε,	τετάχοιεν.

Ἀόριστος α.

S. τάξαιμι,	τάξαις,	τάξαι.
D.	τάξαιτον,	ταξαίτην.
P. τάξαιμεν	τάξαιτε,	τάξαιεν.

Αἰολικῶς.

S. τάξειας,	τάξειας,	τάξειε.
D.	ταξειάτον,	ταξειάτην.
P. ταξειάμεν,	ταξειάτε,	τάξειαν.

Ἀόριστος β.

S. τάγοιμι,	τάγοις,	τάγοι.
D.	τάγοιτον,	ταγοίτην.
P. τάγοιμεν,	τάγοιτε,	τάγοιεν.

Μέλλων α.

S. τάξοιμι,	τάξοις,	τάξοι.
D.	τάξοιτον,	ταξοίτην.
P. τάξοιμεν,	τάξοιτε,	τάξοιεν.

Μέλλων β.

S. ταγοῖμι,	ταγοῖς,	ταγοῖ.
D.	ταγοῖτον,	ταγοίτην.
P. ταγοῖμεν,	ταγοῖτε,	ταγοῖεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ὑποτῶς.

WBP Opole

S. ἐὰν τάπω,	τάπῃς,	τάπῃ.
D.	ἐὰν τάπητον,	τάπητον.
P. ἐὰν τάπωμεν,	τάπητε,	τάπωσι.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν τετάχω,	τετάχῃς,	τετάχῃ.
D.	ἐὰν τετάχητον,	τετάχητον.
P. ἐὰν τετάχωμεν,	τετάχητε,	τετάχωσι.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν τάξω,	τάξῃς,	τάξῃ.
D.	ἐὰν τάξητον,	ταξητον.
P. ἐὰν τάξωμεν,	τάξητε,	τάξωσι.

Ἀόριστος β.

S. ἐὰν τάγω,	τάγῃς,	τάγῃ.
D.	ἐὰν τάγητον,	τάγητον.
P. ἐὰν τάγωμεν,	τάγητε,	τάγωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ
ἐγκλίσεως.

ἐνεστώς, τάπτω.
παρακείμενος, τετάχενα.
ἀόριστος α, τάξαι.
ἀόριστος β. ταγεῖν.
μέλλων α. τάξω.
μέλλων β. ταγεῖν.

PARTICIPIA AB HOC VERBO ACTIVO.

ἐνεστώς.

ὁ τάπτων,		τοῦ τάπτοντος.
ἡ τάπτουσα,		τῆς τάπτούσης.
τὸ τάπτον,		τοῦ τάπτοντος.

Παρακείμενος.

ὁ τετυχὼς,		τοῦ τετυχότος.
ἡ τετυχυῖα,		τῆς τετυχυίας.
τὸ τετυχὸς,		τοῦ τετυχότος.

Ἀόριστος α.

ὁ τάξας,		τοῦ τάξαντος.
ἡ τάξασα,		τῆς ταξάσης.
τὸ τάξαν,		τοῦ τάξαντος.

Ἀόριστος β.

ὁ ταγὼν,		τοῦ ταγόντος.
ἡ ταγοῦσα,		τῆς ταγούσης.
τὸ ταγὸν,		τοῦ ταγόντος.

Μέλλων α.

ὁ τάξων,		τοῦ τάξοντος.
ἡ τάξουσα,		τῆς τάξούσης.
τὸ τάξον,		τοῦ τάξοντος.

Μέλλων β.

ὁ ταγῶν,		τοῦ ταγόντος.
ἡ ταγοῦσα,		τῆς ταγούσης.
τὸ ταγὸν,		τοῦ ταγόντος.

FORMATIO TEMPORVM IN VERBO ACTIVO.

Quæ Tempora à quibus formantur?

Cognata ferè à cognatis.

Quæ sunt cognata Tempora?

Quæ eandem habent Characteristicam.

Quæ habent eandem Characteristicam?

1. τάπω, ἔταπον: τάπομαι, ἐταπόμην.
2. τέταχα, ἐτέθαχον: τέταγμαι, ἐτέθαγμην.
3. ἔταξα, τάξω: ἐτάξαμεν, τάξομαι.
4. ἔπαγον, πάγω: τέταχα, ἐτέθαγον, &c.

Præsens.

Cur deest prima Persona Dualis?

Prima Pluralis in μεν, ubiq; excludit primam Dualem.

Cur ambæ Duales sunt pares?

Secunda & tertia Duales ubique sunt pares: cùm tertia Pluralis desinit in ι, aut aliter impares: Excipe Iliad. 10. vers. 364. δώκετον, *pro* ἐδωκέτην, *persequebantur. Et si Scholiastes pro* ἐδώκετον *positum putat: quod mihi non placet.*

Quid præterea hîc observandum?

Personis tertijs in ε aut ι desinentibus, vel & Dativis Pluralibus, additur ν, sequente Vocali: ut, ἔτυπεν αὐτὸν, τύπτουσιν ἐκεῖνοι, μάχην ἔτυψε. *Fit idem Atticè nonnunquam etiam Consonante sequente.*

Sic & in Adverbijs: ut, μετόπισθεν ἔχει κόμην, *in posterum retinet iram.*

πρόσθε λέων, ὄπιθεν δ' ὄφις ἀκάων, μέσση δὲ χίμαιρα. *Antè leo, retrò draco, medio ex capella. Iliad. 6.*

Iliad. 3. ἦσκεν ἔριον καλὸν, *pro* ἤσκει: *tractabat anus lanam pulchram. Vide Eustath. 428.*

Vocatur ν ἑλκυστικὸν *attractivum: quòd ab ultima Vocali attrahatur.*

Poëtico ἐστὶ *non additur* ν *Eustath. Iliad. 1. pag. 76. Sic* δαΐφρονι, *Iliad. 5. pro* δαΐφρονει. *Eustath. 514.*

Præteritum Imperfectum.

Unde & quomodo formatur Præteritum Imperfectum?

A Præsenti, ω mutando in ον, & ab initio Augmento præponendo: ut, τάπω, ἔταπον.

Quotuplex est Augmentum?

Duplex: Syllabicum & Temporale, συλλαβικὴ καὶ χρονικὴ αὔξησις.

Quid est Augmentum Syllabicum?

Quum Verbum crescit numero Syllabarum: ut, hoc loco præponitur ε.

Quæ Verba habent Syllabicum Augmentum?

Ea, quæ à Consonante incipiunt: ut, λέγω, ἔλεγον: ψάλλω, ἔψαλλον: σπείρω, ἔσπειρον.

Quid est Augmentum Temporale?

Cùm Verbum augetur tempore. id est, mutatione Vocalis brevis in longam, aut alicujus Diphthongi in aliam Diphthongum.

Quæ Verba habent Temporale Augmentum?

Ea, quæ incipiunt à Vocali aut Diphthongo mutabili: ut,

1.	ἄγω, *duco,*	ἦγον,	α, η.
	ἐλεέω, *misereor,*	ἠλέεον,	ε, η.
	ὀρθόω, *dirigo vel erigo,*	ὤρθοον,	ο, ω.
2.	αἱρέω, *capio,*	ἧρεον,	αι, η.
	αὐξάνω, *cresco,*	ἠύξανον,	αυ, ηυ.
	οἰκίζω, *habitare facio,*	ᾠκιζον.	οι, ω.

Cæteræ Vocales & Diphthongi non mutantur: ut,

1.	ἡσυχάζω, *quiesco,*	ἡσύχαζον,	η.
	ἰξόω, *aucupor,*	ἰξόων,	ι.
	ὑμνέω, *laudo.*	ὕμνεον,	υ.
	ὠφελέω, *prosum,*	ὠφέλεον,	ω.

2. ἔργω, *prohibeo,* εἶργον ει.
ὀθνόω, *dirigo,* εὔθυνον, ευ.
ὄρεω, *meto.* ὄρεον, ο.

Quid excipitur in mutabilibus?

1. *Quædam* α *non mutant: ut,* ἄω, ἄον: αω, ᾶον: ἀηθεσω, ἀηθεσον: ἀηδίζομαι, ἀηδίζομην.

2. *In quibusdam* ε *pro Augmento assumit* ει *ut:* ἔχω, εἶχον: ἕλκω, εἷλκον: ἐρέω, εἰρηκα: ἑάω, εἴαον: ἑστιάω, εἱστίαον: ἑπομαι, εἱπόμην: ἐργάζομαι, εἰργαζόμην: ἑστήκω, *Medio plusquamperfecto* εἱστήκειν.

Quædam οι *non mutant: ut,* οἰνίζω, οἴνιζον: οἰωνοπολέω, οἰωνοπόλεον, οἰνωμένῳ, *Aristot. cap.* 3. *de somnijs. Sic* ἐνεχυράζω, ἐνεχυρίαζον. *Æschin.* κατὰ κλοπῶν.

Quid in Immutabilibus excipitur?

Ευ *mutatur Atticè in* ηυ: *ut,* εὔχομαι, ηὐχόμην.

Die Imperfectum Verborum μέλλω & βέλομαι.

Ἔμελλον & ἤμελλον, ἐβελόμην & ἠβελόμην.

Cur?

Attici Syllabicum Augmentum nonnun. quam in Temporale vertunt.

Quomodo augentur Composita?

Prima Regula.

Verba cum Nomine, & particula privativa α, *atq;* ὁμῦ, *composita, augentur ab initio more Simplicium: ut,*

Φιλοσοφῶ, ἐφιλοσόφουν.	σωμαλοποιημένη,
χειραγωγῶ, ἐχειραγόγουν,	à σωμαλοποιῶ. Galen. in defin. Medic.
ἀφρονῶ, ἠφρόνουν.	
ὁμολογῶ, ὡμολόγουν.	indictione γαγλίω.

Secunda.

Verba, quorum Simplicia omninò non sunt, aut non admodum in usu, augentur partim initio, partim in medio, partim utring;: ut,

ἀμφισβητῶ, ἠμφισβήτουν: ἐμμελῶ, ἠμμέλουν: ἐνίγκω, ἤνεγκον. *Sic* κικατήραμαι, *maledicti sunt, à* καταρῶμαι.

ἀπολαύω, ἀπέλαυον & ἀπήλαυον: ἐπιχειρῶ, ἐπεχείρουν: ἐγκωμιάζω, ἐνεκωμίαζον: σκοτεινῶ, σκοτεκνώουν. *Gabrias in Fabulis,* ἐσκοτεκνώθη.

ἀναρθῶ, ἠνώρθουν: ἐνοχλῶ, ἠνώχλουν: ἀνέχομαι, ἠνειχόμην.

Tertia.

Verba, quorum compositio significationem Simplicis non mutat, augentur ab initio, more Simplicium: ut,

ἔπω, ἐνέπω, *dico:*	ἔειπον.
εὕδω, καθεύδω, *dormio:*	ἐκάθευδον.
ἕζω, καθίζω, *sedeo, colloco:*	ἐκάθιζον.

Quarta.

Cùm præpositio significationem Verbi mutat: ipsa non augetur, sed Verbum: ut,

οἰκέω, *habito,* συνοικέω, *cohabito,* συνῴκεον.

Quid hîc observandum?

1. *Literarum mutationes: ut,*

βάλλω, *jacio,* συμβάλλω, *conjicio,* συνέβαλλον.
γράφω, *scribo,* συγγράφω, *cõscribo,* συνέγραφον.
στέλλω, *mitto,* συστέλλω, *contraho,* συνέστελλον.

2. *Præpositionum ultima Vocales, in compositione, Vocali sequente, eliduntur: exceptis* περὶ & ποτὶ: *ut,*

παρήκω, παρῆκον: *à* παρὰ & ἀνέω.
καταλέγω, κατέλεγον.
περιβάλλω, περιέβαλλον, & *Crasi* περβάλλον.
πετάομαι, πετάσθην. *Sic* πτορκῶ, πτόρκουν. *Sed* πτάσσω & πτέλτεο, *Ionica sunt, Iliad. 1.*

Quinta.

Δυς & δ in compositione, sequente Vocali mutabili, non augentur, sed verbum: ut,

δυσαρεστῶ,	δυσηρέστουν.
δυσεργετῶ,	δυσηργέτουν.

δυστυχῶ verò ἐδυστύχουν: δύστυχῶ, ἠυτύχουν; δυσημερῶ, ἠυσήμερουν: quia hic post δυς & δ non sequitur vocalis mutabilis.

PRÆTERITUM PERFECTUM.

Unde & quomodo formatur Præteritum Perfectum?

A Futuro, ω mutando in α: pro Characteristica Futuri, Characteristica Præteriti sumenda: & Augmento præponendo: ut,

τυπτω,	τυπξω,	τέτυχα.

Dic Regulas de Augmento Præteriti Perfecti?

PRIMA.

Verba à Vocali aut Diphthongo incipientia, habent idem Augmentum in Præterito Imperfecto & Perfecto: ut,

ἀνοίγω,	ἤνοιγον,	ἤνοιγα.
ἐλέγω,	ἠλέγον,	ἠλέγκα.
ὀνομάζω,	ὠνόμαζον,	ὠνόμακα.
αἴρω,	ἦρον,	ἦρκα.

αὐλέω,	ηὔλεον,	ηὐλήκα.
οἰκέω,	ᾤκεον,	ᾤκηκα.
ἄχθω,	ἤχθεον,	ἤχθηκα.
εἰκάζω,	ἤικαζον,	ἤικακα.

SECUNDA.

Verba à Consonante simplici incipientia, adsciscunt ad ε primam Consonantem Præsentis: ut,

πάσσω,	ἔπασσον,	πέπαχα.
ψύω,	ἐψύχον,	ψέψυγκα.

Quia ibi Imperfecti ε est breve, id est, non productum positione.

Quid excipitur?

Verba incipientia à ρ geminant id in omnibus Præteritis: ut,

ῥίπτω,	ἔῤῥιπτον,	ἔῤῥιφα, ἔῤῥιψα.
ῥυπόω,	ἐῤῥύπουν,	ἔῤῥύπωκα, ἐῤῥύπωμαι.

Homerus tamen Odyss. δ. ῥερυπωμένα, pro ἐῤῥυπωμένα. Causa est: quia Atticè fit illa geminatio τοῦ ρ, non autem communiter: ut Eustath. 2. Iliad. 245. ait. Et tamen communis lingua postea etiam geminare cœpit. Geminatur ρ etiam in compositione: ut,

διαῤῥέω,	διέῤῥεον,	διέῤῥηκα.

TER-

TERTIA.

Verba à duabus Consonantibus, præsertim Duplici, incipientia, habent idem Augmentum in Præterito Imperfecto & Perfecto: ut,

στέλλω,	ἔστελλον,	ἔσταλκα.
ψάλλω,	ἔψαλλον	ἔψαλκα.
ζητῶ,	ἐζήτουν,	ἐζήτηκα,
ξύρω,	ἐξύρων,	ἐξύρηκα.

Quia ibi ε Positione producitur.

Quid excipitur?

1. *Muta cum Liquida: ut,*

γράφω,	ἔγραφον,	γέγραφα.
πλήττω,	ἔπληττον,	πέπληχα.

Quia ibi ε est anceps.

At incipientia à γν & χν, non repetunt in Perfecto primam Consonantem thematis: ut,

γνωρίζω,	ἐγνώριζον,	ἐγνώρικα.
χρηγορῶ,	ἐχρηγόρουν,	ἐχρηγόρηκα.

2. *Excipiuntur quædam incipientia à κλ, πλ, μν: ut,*

κλάομαι,	κέκλημαι.
πλόω, *pro quo utimur* πίπλω,	πέπλωκα.
μνάομαι,	μέμνημαι.

Diodorus à κτίζομαι, *condor, facit* ἔκτισμαι: *& Herodotus lib. 7.* κλάομαι, ἔκλημαι: *hoc etiam Plato utitur.*

Quia & hæ Consonantes Syllabam naturâ brevem faciunt ancipitem.

QVARTA.

Verba ab Aspirata Muta incipientia, repetunt in Præterito Perfecto ejus Tenuem: ut,

θύω,	ἔθυον,	τέθυκα.
θραύω,	ἔθραυον,	τεθραυκα.
φαίνω,	ἔφαινον,	πέφαγκα.
φεύζω,	ἔφευζον,	πέφευκα.
χωρίζω,	ἐχώριζον,	κεχώρικα.
χέω,	ἔχεον,	κέχυκα.

Qualis est Penultima Præteriti Perfecti Activi?

Eadem, quæ Futuri primi: ut,

τάττω,	τάξω,	τέταχα.
ποιῶ,	ποιήσω,	πεποίηκα.

Quid excipitur?

1. *Dissyllaba in* λω, νω, *& ρω quintæ Conjugationis, mutant ε penultimum Futuri in Perfecto in α: ut,*

στέλλω,	στελῶ,	ἔσταλκα.
τείνω,	τενῶ,	τέτακα.
φαίρω,	φαρῶ,	ἔφαρκα.

2. *Dissyllaba primæ & secundæ Conjugationis*

tionis mutant ε in Perfecto Atticè in ο: ut,

πέμπω,	πέπεμφα,	πέπομφα.
βρέχω,	βέβρεχα,	βέβροχα.

Sempernè pro Characteristica Futuri Characteristica Præteriti sumitur?

Non semper.

Prima Regula.

In quinta Conjugatione λ & ρ manent in Perfecto ante κα: μ etiam assumit η: ut,

σέλλω,	σελῶ,	ἔσαλκα.
σπείρω,	σπερῶ,	ἔσπαρκα.
νέμω,	νεμῶ,	νενέμηκα.
τέμνω,	τεμῶ,	τετέμηκα & τέτμηκα.

Secunda.

In dissyllabis quidem in αινω, ινω, υνω, ν tollitur: sed in reliquis locum habens ante κα vertitur in γ: ut,

τείνω,	τενῶ,	τέτακα.
κρίνω,	κρινῶ,	κέκρικα.
θύνω,	θυνῶ,	τέθυκα.
φαίνω,	φανῶ,	πέφαγκα.
μολύνω,	μολυνῶ,	μεμόλυγκα.
μένω verò,	μενῶ,	μεμένηκα,

sanquam à μενέω.

POTEST

POTEST ET SIC PRÆTERITVM HOC BREVIVS FORMARI.

Præteritum perfectum à Futuro.

- Primò ω mutatur in α.
- 2. Index (characteristica) Futuri in indicem Præteriti. Excipe verba quintæ Conjugationis.
  - λ & ρ manent ante κα.
  - μ assumit η.
  - ν in γ
  - Sed dissyllaba in
    - αινω, ινω, υνω — pro ν accipiũt ν more reliquorum verborum.
- 3. Augmẽtum Imperfecti
  - sufficit: cùm Verbum incipit
    - a Vocali.
    - a Diphthõgo
    - ε est longum positione.
    - Excipe incipientia à
      - κλ.
      - πλ.
      - μν.
  - non sufficit: sed reperitur prima verbi consonans vel pro Aspirata.
    - Tenuis, cùm ε est — breve, ε in omni Præterito geminatur.
    - anceps.
    - Excipe γν. χν.
- 4. Penultima eadem, quæ Futuri, sed dissyllaba
  - in λω, νω, ρω — penultimum ε in α mutant.
  - Primæ & secundæ Coning. ε in ο Attice vertunt.

De

De Præterito Attico.

Prima Regula.

Verbis à λ & μ incipientibus, Attici pro communi Augmento præponunt α: ut,

λήβω, *pro quo* λαμβάνω *utimur*, λέληφα, ἔληφα.

μείρομαι, μέμαρμαι, ἔμαρμαι.

Secunda.

In Verbis ab α brevi, ε & ο incipientibus, Attici Perfecto communi præponunt duas primas thematis literas: atque si trium Syllabarum numerum id excedat, tertiam ab initio Syllabam corripiunt, eodem Spiritu manente: ut,

ἀγείρω, ἤγερκα, ἀγήγερκα, ἀγήγερμαι.

ὄλλω, *Medio* ὤλα, ὄλωλα.

Quomodo fit illa correptio?

1. H & ω *mutantur in* ε & ο: *ut,*

ἀλήθω,	ἤληκα,	ἀλήλεκα.
ἐρωτάω,	ἐρώτηκα,	ἐρηρότηκα.

2. *In Diphthongis* α & ο *prior Vocalis abjicitur: ut,*

ἀλείφω,	ἤλειφα,	ἀλήλιφα.
ἐλοίβω,	ἤλοιβα,	ἐλήλυκα.

3. *In Diphthongis* οι & υ, *posterior Vocalis abjicitur: ut,*

στυ-

τιμάζω,	ἠτίμακα,	ἐτητόμακα.
κεύω,	ἤκυκα,	ἀκήκυκα.

Medio ἤκυα, ἀκήκοα.

Nota.

Ἐρείδω, ἤρεικα, ἐρήρεικα *retinet Diphthongum: ut differat ab* ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα.

ἔδω,	ἤκα,	ἔδηκα, *& Epenthesi* ἐδήδοκα.
ἄγω,	ἦχα,	ἄγηχα, *& Epenthesi* ἀγήοχα.

Item Aoristo 2. ἤγαγον, ἄγηγον, *& Matathesi* ἤγοχον.

Tertia.

Verbis ab ο & ω incipientibus, Attici præter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut,

ὠθέω, ὤρων,	ἐώρων; ὦρκα,	ἐώρκα.
ὄγω,	ὦχα,	ἔωχα.
ὀδμάομαι,	ὦσμαι,	ἐώσμαι.

Sic:

ἔοικα,	*Medio* οἶκα,	ἔοικα.
ἔπω,	*Aoristo* εἶπα,	ἔειπα.
ὠτάλλω,	ὠτάλλω,	ἐωτάλλω.
ὄρνυμι,	ὦρκα,	ἔωρκα.

Præteritum Plusquamperfectum.

Unde & quomodo formatur Plusquamperfectum?

A Perfecto, α in εν mutando: & si Perfectum incipiat à Consonante, aliud assumendo: ut,

ἀκέω,	ἤκεκα,	ἠκέκειν.
αὐλέω,	ἠυλήκα,	ἠυλήκειν.
τάττω,	τέταχα,	ἐτετάχειν.
συντάττω,	συντέταχα,	συντετάχειν.

Quomodo Atticum Plusquamperfectum augetur?

Temporaliter: ut,

ἀκήκοα, ἠκηκόειν.

Quid excipitur.

1. ἔληκα, ἐληκύκειν: ἐλήλυθα, ἐληλύθειν.
2. ἔολπα, ἐώλπειν: ἔοργα, ἐώργειν: ἔοικα, ἐώκειν: *ab* ἔλπω, ἔργω, εἴκω: *augentur in medio.*

AORISTUS PRIMUS.

Unde & quomodo formatur Aoristus primus?

A Futuro primo, ω in α mutando, & Augmento Imperfecti præponendo: ut, ἔπαξα.

Quanta debet esse penultima Aoristi primi?

Longa.

Quomodo ea, si brevis sit, producitur?

PRIMA REGULA.

α Futuri mutandum est in η, si in præsenti simplex α fuerit: ut, ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα.

SECUNDA.

Si in Præsenti fuerit αι: tum α Futuri communiter retinetur, Atticè in η mutatur: ut,

μαίνω, μανῶ, ἐμάνα, ἐμήνα.

In Thucyd. σημῆναι *Scholiastes Ionicum esse dicit, pro* σημᾶναι.

Interdum invenias Jota subscriptum præterudiores: ut, σημῆναι.

TERTIA.

Ex Futuri facienda est Diphthongus, adjecto Jota: ut,

σπείρω, σπερῶ, ἔσπερα.

QUARTA.

ι & υ in Futuro breves, producuntur in Aoristo primo: ut,

κρίνω, κρινῶ, ἔκρινα.

ὀτρώω, ὀτρωῶ, ὤτρωκα.

NOTA.

Quædam servant penultimam corripiendam
ut, τελέω, τελέτω, ἐτέλεσα: [illegible]
cè ἐτέλεσα.

Qualis est Characteristica Aoristi primi?

Eadem, quæ Futuri primi.

Quæ excipiuntur?

1. *Hæc quinq; Characteristicã Futuri mutant*: ut, ἔπω, εἶπα: ἐνέγκω, ἤνεγκα: τίθημι, ἔθηκα: ἵημι, ἧκα: δίδωμι, ἔδωκα.

2. *Hæc quatuor Futuri Characteristicam expellunt*: καίω vel κάω, ἔκηα: ἀλδάω, ἤλδησα: σδάω, ἔσδησα: χέω, ἔχυσα, vel ἔχεα.

AORISTUS SECUNDUS.

Unde & quomodo formatur Aoristus secundus?

A præterito Imperfecto, Characteristica ejus retinenda: penultima verò corripienda.

Cur?

Quia penultima Aoristi secundi debet esse brevis.

Quomodo ea, si longa sit, corripitur?

PRIMA REGULA.

ω mutantur in α: ut,

ἔλησον, ἔλασον.
ἔτρωγον, ἔτραγον.

SECUNDA.

In Diphthongis ει & ο prior Vocalis abjicitur: ut,

ἔλειπον, ἔλιπον.
ἔφυγον, ἔφυγον.

Quid excipitur.

Dissyllaba quintæ Conjugationis proferunt α: trisyllaba abjiciunt Jota: ut,

ἔπαθρον, ἔπαταρον.
ὤκτιρον, ὤκτερον.

TERTIA.

In Diphthongis αι, αω, & ε, posterior Vocalis abjicitur; ut,

ἔκαιον, ἔκαον.
ἔπαυον, ἔπευον.
ἤκουον, ἤκουον.

NOTA.

Quædam habent penultimam longam.

Dissyllaba: ut ᾤδω, ἦδον: ἔχω, εἶχον: ἥκω, [illegible]

Trisyllaba: ut, ἐνέγκω, ἤνεγκον: δέρκω, [illegible] ποëticè ἔδρακον.

An non in quibusdam mutatur Characteristica?

Mutatur penultima corripienda causâ.

PRIMA REGULA.

Verba quartæ Conjugationis, quorum Futurum in ξω desinit, habent in Aoristo secundo γ: quorum Futurum desinit in πω, habent β: ut,

πεζάπω,	πεζάξω,	ἔπεζαγον.
πλήπω,	πλήξω,	ἔπλαγον, [illegible]

nimo: ἔπληγον, de corpore. Iliad. tamen 3. v. 31. κατεπλήγη Φίλον ἦτορ.

Φεύζω,	Φεύσω,	ἔφυγον.

SECUNDA.

Verba, quæ habent λ, π, μ, ν, aut π pro ω, priorem Literam retinent, posteriorem ejiciunt: ut,

τίπλω,	ἔτεκον, à τίκω.
τύπω,	ἔτυπον,
κάμνω,	ἔκαμον.
ψάλλω,	ἔψαλον.

Quid de π amplius notandum?

1. βλάπω, ἔβλαβον: κρύπω, ἔκρυβον: λύπω, ἐκάλυβον: *pro* π *accipiunt* β.

2. βάπω, ἔβαφον: θάπω, ἔταφον: στέφω, ἔστεφον, *pro* π *accipiunt* φ.

TERTIA.

Verba sextæ Conjugationis, post contractionem etiamnum pura, carent Aoristo secundo: ut, ποιέω, ποιῶ. Non verò amplius pura, cum formant ab Imperfecto non contracto, penultimam Vocali tollendâ: ut,

ἀγω, ἀγῶ,	ἔαγεον,	ἔαγον.
ἐλαύνω, ἐλῶ,	ἐἐλάαεον,	ἔἐλασον.
ἐδάπω, ἐδῶ,	ἐδάπεον,	ἔδαπον.
ἐλιθάω, ἐλιθῶ,	ἐλιθάεον,	ἔλιθον.
μυκάω, μυκῶ,	ἐμύκαεον,	ἔμυκον.

Horum pauca sunt, & penultimam ferè habent longam.

Quid postremò de Aoristo secundo observandum?

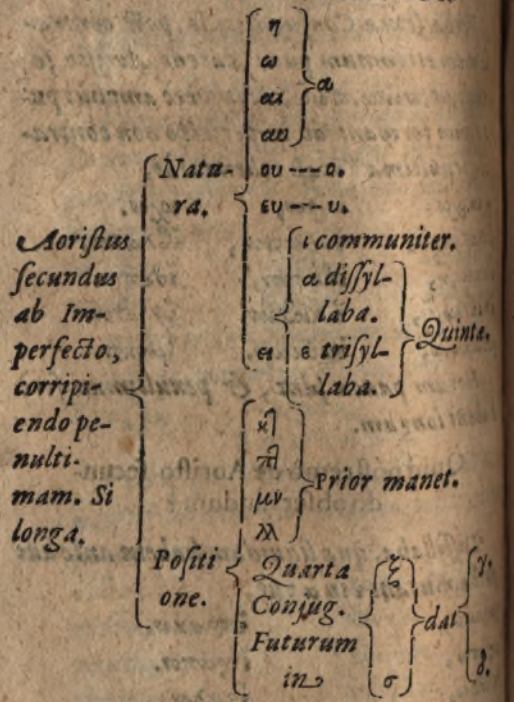
Dissyllaba, quæ liquidam habent ante aut post ε, mutant ε in α: ut,

πλέκω,	ἔπλακον.
γράπω,	ἔγραπον.
σέλλω,	ἔσταλον.
τέμνω,	ἔταμον, & ἔτεμον.

Quæ excipiuntur?

βλέπω,	ἔβλεπον.
λέγω,	ἔλεγον.
φλέγω,	ἔφλεγον.

FORMATIO BREVIOR.

FUTURUM PRIMUM.

Unde & quomodo formatur Futurum primum?

A Præsenti Characteristicam Præsentis in

Characteristicam Futuri mutando: ut,

τάπτω, τάξω.

Dic futurum primum verborum

σέλλω, τέμνω, πτείρω.

στελῶ, τιμῶ, πτερῶ.

Quare?

Verba quintæ Conjugationis, quia penultimam Futuri corripiunt, ideò posteriorem consonantium, aut Vocalium è Diphthõgo abjiciunt: ω item circumflectunt,

Quomodo in Futuro habent ποιέω & βοάω?

ποιήσω, βοήσω.

Quare?

Verba in εω & αω assumto σ, mutant ε & α in Futuro plerung, in η.

Quæ excipiuntur?

1. *Characteristicam retinent,* ἀρέω, ἀρέσω: ἀρκέω, ἀρκέσω: ὀλέω, ὀλέσω: τελέω, τελέσω: αἰδέομαι, αἰδέσομαι: γελάω, γελάσω: ἐάω: κάω: κοπιάω, κοπιάσω: φυράω, φυράσω: χαλάω, χαλάσω: πτάω, πτάσω: φλάω, φλάσω: ἀκροάομαι, ἀκροάσομαι.

2. *Duplex habent Futurum:* αἰνέω, αἰνέσω & αἰνήσω: καλέω, καλέσω & καλήσω: κορέω, κορέσω & κορήσω: φορέω, φορέσω & φορή-

Φρενήτω: Φρονέω, Φρονέσω & Φρονήσω: ἀλιάω, ἀλοάτω & ἀλοήτω: ἀλοιάω, ἀλοιάτω & ἀλοιήτω.

3. *Diphthongum*, πλέω, πλεύσω: πίω, πιεύσω: ῥέω, ῥεύσω: *ut* & καίω *vel* κάω, καύσω: κλαίω, κλαύσω.

χυσέω in Futuro.

χυτώσω, *per* ω.

Quare?

Verba in ω, *à Nomine derivata, mutant* ε *in Futuro in* ω: *cætera ferè* ο *retinent: ut,*

δηλόω. δηλώσω, *à* δῆλος *manifestus.*
ῥόος, ῥόσω. *At* δόω, δώσω.

Θέλω in Futuro.

Θελήτω.

Quare?

Attici ex Circumflexis faciunt Barytona: quæ tamen Futura inusitatorum Circumflexorum retinent: & contrà ex Barytonis faciunt Circumflexa. ut, ἀλεξῶ, ἀλέξω, ἀλεξήσω: βυλῶμαι, βέλομαι, βυλήσομαι, τύπτω, τυπῶ, τυπήσω. γεγραφήκασι, *scripserunt, apud Nemesium de natura hominis, cap.* 2.

Νομίζω quale format Futurum?

Νομίσω *Communiter*, νομιῶ *Atticè.*

Quare?

Attici

Attici in Polysyllabo Futuro in ισω, *ab* ίζω, σ *tollunt, ut & mamq; circumflectunt: ut,* ἐγγίζω, ἐγγίσω, ἐγλιῶ, εις, ῶ, εῖτον, εῖτον: ἔμεθ', εῖτε, ᾶσι.

In Medio βαδίζω, βαδίσομαι, βαδιῶμαι, ᾶται: ἐμάθον, εῖδον, εἶδον: ἐμεθα, εῖδε, ἔντα.

Quomodo habet ἔχω in Futuro?

ἕξω, *aspero Spiritu.*

Quare?

Tria Futura Spiritum præsentis non servant: ἔχω, ἕξω, *ad differentiam Adverbij* ἐξω: τρίφω, θρέψω, *ne videatur esse à* τρίπω: & τρίχω, θρίξω.

Futurum Secundum.

Unde & quomodo formatur Futurum secundum?

Ab Aoristo secundo: ον *in* ῶ *circumflexum mutando, & Augmento abjiciendo: ut,*

ἔπαγον, παγῶ.

Reliqui Modi.

Unde formantur Tempora reliquorum Modorum?

A Temporibus Indicativi Modi: & quidem eadem ab ijsdem.

Quæ

Quomodo augentur.

Præteritum Perfectum ubiq; retinet Augmentum: Aoristi verò extra Indicativum id abjiciunt. εἶπον ab ἔπω, ubiq; Augmentum retinet: εἰπὲ, εἴποιμι, ἐὰν εἴπω, εἰπεῖν, εἰπών.

Carentné Modi reliqui aliquibus Temporibus?

Imperativus & Subjunctivus Futuris carent: in quorum locum succedunt Aoristi.

Imperativus.

τάξαι unde?

A τάξω, ω in ε mutando.

Pro Tertia Plurali ταξάτωσαν, *Atticus dicit* ταξάντων, *utens Genitivo Plurali Participij. Sic pro* λυπείτωσαν *vel* λυπέατωσαν, λυποῦντων: *pro* ὀμνύτωσαν, ὀμνύτων, *ab* ὄμνυμι, *juro.*

Quâ ratione?

Quia subauditur τὸ ἔστωσαν, *sint: ut, annotat lib. 2. Iliad. Eustathius, & Triclinius in Ajace Sophoclis. Ergò* ταξάντων, *id est,* ἔστωσαν τῶν ταξάντων, *sint ex numero ordinantium, id est,* ταξάτωσαν, *ordinent.*

τέταχε unde?

A τέταχα, α in ε mutando.

Unde

Unde τάξω?

Ab ἔταξα, α in ον mutando, & Augmento abjiciendo.

Pro ταξάτωσαν, *Atticus dicit* ταξάτων.

Unde τάγε?

Ab ἔταγον, ον in ε mutando, & Augmento abjiciendo. Hîc Aoristus ultimam gravat: sed hæc acuuntur, ἐλθέ, εἰπέ, ἰδέ. *Sic Atticè* λάβε, λαβέ.

Pro ταγέτωσαν *Atticus dicit* ταγόντων.

Optativus.

Quæ est propria nota Optativi?

Οι in penultima: sed Aoristus primus habet αι.

τάποιμι unde?

A τάπω, ω in οιμι mutando.

τετάχοιμι unde?

A τέταχα, α in οιμι mutando.

τάξαιμι unde?

Ab ἔταξα, α in αιμι mutando, & Augmento abjiciendo.

τάξω unde?

A τάξαιμι, αιμι in ω mutando.

Quot personis utuntur Attici ex Æolico Aoristo?

Tri-

Tribus: *Secunda & Tertia Singulari*, πάξας, πάξε: *& Tertia Plurali*, πάξαν.

Nota.

Εὔχεται τὰ παλαιὰ ῥήματα (κατὰ τοὺς παλαιοὺς) σώπυρον πρόγματος ἄνυσιν· καὶ τὸ μόνον διαφέρουσι τῶν κοινῶν ὁριστικῶν. οἷον, ὁ μὲν τύψαις ἢ λέξαις, ἢ χρέψαις, ἀόριστος, ἔχει τὸν ὁπηνυσμένον καιρὸν τῆς πράγματος, ὁ δὲ εἶπον, τύψας, ἢ λέξας, ἢ χρέψας, εὔχεται τάχιον ἀνυσθῆναι, ὃ εὔχεται, διὸ (φασὶν) οὐ δεῖ λέγειν ἡμᾶς πρός τινα τὸ, ζήσας εὐτύχως, ἢ τι τοιοῦτον· ἵνα μὴ δοκῶμεν εὔχεσθαι, τάχιον αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς τέλος καλῶς ζῆν. *Eustath. Iliad. 1. pag. 37. ad versum*:

Τίσαι δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.

τάγοιμι unde?

Ab ἔταγον: *ov in oιμι mutando, & Augmento abjicendo.*

τάξοιμι unde?

A πάξω, *ω in oιμι mutando.*

ταγῶμι unde?

A ταγῶ: *ω circumflexum in οῖμι circumflexum mutando.*

Subiunctivus.

Quæ

Quæ est propria nota Subjunctivi?

Η & ω, η *in Secunda & Tertia Singulari habet Jota subscriptum, in Barytonis, Circumflexis, & in μι.*

Unde ἐὰν τάπω?

Simile est hoc Tempus præsenti Indicativo: nisi quod hic breves Vocales, ut & in reliquo hoc modo mutantur in suas longas.

Unde ἐὰν τετάχω?

A τέτυχα: *α in ω mutando, & penultima acuenda.*

Unde ἐὰν τάξω?

Ab ἔταχα: *α in ω mutando, & Augmento abjiciendo.*

Unde ἐὰν τάγω?

Ab ἔταγον: *ον in ω mutando, & Augmento abjiciendo.*

Infinitivus.

τάπην unde?

A τάπω: *ω in ειν mutando.*

τετυχέναι unde?

A τέτυχα: *α in εναι mutando, & penultima acuenda.*

τάξαι unde?

Ab

Ab ἔταξα *: ad* α *addendo Jota, & Augmento abjiciendo.*

ταγεῖν unde?

Ab ἔταγειον *in* εῖν *, circumflexum mutando, & Augmento abjiciendo.*

τάξῳ unde?

A τάξω, ω, *in* ων *mutando.*

ταγεῖν unde?

A ταγῶ: ῶ *circumflexum in* εῖ *circumflexum mutando.*

PARTICIPIA.

τάπλων unde?

A τάπλω, ν *addendo.*

Unde τεταχώς?

A τέταχα, α *in* ως *acutum mutando.*

τάξας unde?

Ab ἔταξα *: addendo* σ, *& Augmento abjiciendo.*

Unde ταγών?

Ab ἔταγον *: ον in* ων *acutum mutando, & Augmento abjiciendo.*

τάξων unde?

A τάξω, ν *addendo.*

Unde ταγῶν?

A ταγῶ, ν *addendo.*

Quomodo declinantur hæc Participia?

Masculina & Neutra pertinent ad Quintam Declinationem Simplicium, Fœminina ad Secundam.

PASSIVVM.

Conjuga τάπτομαι Passivum?

ὁριστικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστῶτος χρόνου.

S. τάπτομαι,	τάπτῃ.	τάπτεται.
D. τασσόμεθον,	τάπτεσθον,	τάπτεσθον.
P. τασσόμεθα,	τάπτεσθε,	τάπτονται.

Παρατατικός.

S. ἐτασσόμην,	ἐτάπτου,	ἐτάπτετο.
D. ἐτασσόμεθον,	ἐτάπτεσθον,	ἐτάπτεσθην.
P. ἐτασσόμεθα,	ἐτάπτεσθε,	ἐτάπτοντο.

Παρακείμενος.

S. τέταγμαι,	τέταξαι,	τέτακται.
D. τετάγμεθον,	τέταχθον,	τέταχθον.
P. τετάγμεθα,	τέταχθε,	τεταγμένοι, εἰσί.

Ὑπερσυντελικὸς.

S. ἐτετάγμην,	ἐτέταξο,	ἐτέτακτο.
D. ἐτετάγμεθον,	ἐτέταχθον,	ἐτετάχθην.
P. ἐτετάγμεθα,	ἐτέταχθε,	τεταγμένοι ἦσαν.

Ἀόριστος α.

S. ἐτάχθην,	ἐτάχθης,	ἐτάχθη.
D.	ἐτάχθητον,	ἐταχθήτην.

P. ἐτάχθημεν,	ἐτάχθητε,	ἐτάχθησαν.

Ἀόριστος β.

S. ἐτάγην,	ἐτάγης,	ἐτάγη,
D.	ἐτάγητον,	ἐταγήτην,
P.	ἐτάγημεν,	ἐτάγητε, ἐτάγησαν.

Μέλλων α.

S. ταχθήσομαι,	ταχθήσῃ,	ταχθήσεται,
D. ταχθησόμεθον,	ταχθήσεσθον,	ταχθήσεσθον,
P. ταχθησόμεθα,	ταχθήσεσθε,	ταχθήσονται.

Μέλλων β.

S. ταγήσομαι,	ταγήσῃ,	ταγήσεται,
D. ταγησόμεθον,	ταγήσεσθον,	ταγήσεσθον,
P. ταγησόμεθα,	ταγήσεσθε,	ταγήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. τλάξομαι,	τλάξῃ,	τλάξεται,
D. τλαξόμεθον,	τλάξεσθον,	τλάξεσθον,
P. τλαξόμεθα,	τλάξεσθε,	τλάξονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S.	τάπε,	ταπέσθω,
D.	τάπεσθον,	ταπέσθων,
P.	τάπεσθε,	ταπέσθωσαν.

Παρακείμενος.

S.	τέταχθι,	τετάχθω.

	τέταχθον,	τετάχθων.
	τέταχθε,	τετάχθωσαν.

Ἀόριστος α.

	τάχθηθι,	ταχθήτω.
D.	τάχθητον,	ταχθήτων.
P.	τάχθητε,	ταχθήτωσαν.

Ἀόριστος β.

	τάγηθι,	ταγήτω.
D.	τάγητον,	ταγήτων.
P.	τάγητε,	ταγήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ταποίμην,	τάποιο,	τάποιτο.
D. ταποίμεθον,	ταποίσθον,	ταποίσθων.
P. ταποίμεθα,	τάποισθε,	τάποιντο.

Παρακείμενος.

S. πλαγμένος,	εἴην, εἴης, εἴη.	
D.	πλαγμένω, εἴητον, εἰήτην.	
P. πλαγμένοι,	εἶμεν, εἶητε, εἶησαν vel εἶεν.	

Ἀόριστος α.

S. ταχθείην,	ταχθείης,	ταχθείη.
D.	ταχθείητον,	ταχθειήτην.
P. ταχθείημεν,	ταχθείητε,	ταχθείησαν vel ταχθεῖεν.

Ἀόριστος β.

S. ταγάλω,	ταγείης,	ταγείη.
D.	ταγείητον,	ταγειήτην.
P. ταγείημεν,	ταγείητε,	ταγείησαν, ταγεῖεν.

Μέλλων α.

S. ταχθησοίμην,	ταχθήσοιο,	ταχθήσοιτο.
D. ταχθησοίμεθον,	ταχθήσοισθον,	ταχθησοίσθην.
P. ταχθησοίμεθα,	ταχθήσοισθε,	ταχθήσοιντο.

Μέλλων ϛ.

S. ταγησοίμην,	ταγήσοιο,	ταγήσοιτο.
D. ταγησοίμεθον,	ταγήσοισθον,	ταγησοίσθην.
P. ταγησοίμεθα,	ταγήσοισθε,	ταγήσοιντο.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. τελαξοίμην,	τελάξοιο,	τελάξοιτο.
D. τελαξοίμεθον,	τελάξοισθον,	τελαξοίσθην.
P. τετάξοίμεθα,	τετάξοισθε,	τετάξοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν τάπωμαι,	τάπῃ,	τάπηται.
D. ἐὰν ταπώμεθον,	τάπησθον,	τάπησθον.
P. ἐὰν ταπώμεθα,	τάπησθε,	τάπωνται.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν τεταγμένος ὦ,	ἦς,	ἦ.
D. ἐὰν τεταγμένω,	ἦτον,	ἦτον.
P. ἐὰν τεταγμένοι ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν ταχθῶ,	ταχθῇς,	ταχθῇ.
D.	ἐὰν ταχθῆτον,	ταχθῆτον.
P. ἐὰν ταχθῶμεν,	ταχθῆτε,	ταχθῶσι.

Ἀόριστος ϛ.

S. ἐὰν ταγῶ,	ταγῇς,	ταγῇ.
D.	ἐὰν ταγῆτον,	ταγῆτον.
P. ἐὰν ταγῶμεν,	ταγῆτε,	ταγῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἐνεστώς, τάπεσθαι.
παρακείμενος, τετάχθαι,
ἀόριστος α, ταχθῆναι
ἀόριστος ϛ, ταγῆναι.
μέλλων α. ταχθήσεσθαι.
μέλλων ϛ. ταγήσεσθαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων, τελάξεσθαι.

PARTICIPIA AB HOC VERBO PASSIVO.

ἐνεστώς.

ὁ τάπτόμενος,	τοῦ ταπτομένου.
ἡ ταπτομένη,	τῆς ταπτομένης.
τὸ τάπτόμενον,	τοῦ ταπτομένου.

Παρακείμενος.

ὁ τελαγμένος,	ὦ τελαγμένω.
ἡ τελαγμένη,	τὼ τελαγμένη.
τὸ τελαγμένον,	ὦ τελαγμένα.

Ἀόριστος α.

ὁ ταχθείς,	ὦ ταχθέντε.
ἡ ταχθεῖσα,	τὼ ταχθείσης.
τὸ ταχθέν,	ὦ ταχθέντε.

Ἀόριστος β.

ὁ ταγείς,	ὦ ταγέντε.
ἡ ταγεῖσα,	τὼ ταγείσης.
τὸ ταγέν,	ὦ ταγέντε.

Μέλλων α.

ὁ ταχθησόμενος,	ὦ ταχθησομένω.
ἡ ταχθησομένη,	τὼ ταχθησομένης.
τὸ ταχθησόμενον,	ὦ ταχθησομένα.

Μέλλων β.

ὁ ταγησόμενος,	ὦ ταγησομένω.
ἡ ταγησομένη,	τὼ ταγησομένης.
τὸ ταγησόμενον,	ὦ ταγησομένα.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

ὁ τελαξόμενος,	ὦ τελαξομένω.
ἡ τελαξομένη,	τὼ τελαξομένης.
τὸ τελαξόμενον,	ὦ τελαξομένα.

FORMATIO TEMPORUM IN VERBO PASSIVO.

Unde & quomodo formatur ταθῶ, αἰ?

Ab Activo τάσσω, *ω in* ομαι *mutando.*

Unde ταθῶ?

A τάθομαι.

Quomodo?

Pro ομ *ponendo* ε, *fit* ταθεαι *Ionicè: deinde* ε *& α in* η *contractis, &* ι *subscripto, fit* ταθῶ. *Sic etiam aliæ secundæ Personæ Passivæ & Mediæ, in* η *desinentes: ut,* ταχθήσεαι, ταχθήσῃ: ἀγήσεαι, ταγήσῃ: τελάξεαι, τεταξῇ: ταγέαι, ταγῇ.

Quid hîc observandum?

1. *Secunda persona aliquando desinit in* μι: Φαγόμαι, Φαγέσαι, *pro* Φαγῇ: καυχάομαι, ῶμαι, καυχᾶαι, καυχᾶται, *pro* καυχᾶσαι, καυχᾶται: ἀδυάομαι, ἀδυᾶσαι, ἀδυᾶται, *cruciaris: Æschylus in Choëphoris.*

2. *Secundæ Personæ Atticè semper desinunt in* ῃ: *Communiter verò tantùm in hisce:* βέλομαι, βλῇ: οἶμαι, οἰῇ: ὄψομαι, ὄψει, *quod est Futurum Medium ab* ὄπτομαι. *Scholiastes Aristoph.* πλήτω, *ad versum 40.* πλῆσι, *audies.*

Cur hîc adest prima Dualis?

Quia prima Pluralis non desinit in μεν.

Præteritum Imperfectum.

Unde & quomodo formatur ἐτατπόμην?

A præsenti τάπτομαι: αι mutando in ω, & ab initio Augmento præponendo.

Quæ est ratio Augmentorum in Verbis Passivis?

Eadem est ratio Augmentorum in Verbis Passivis & Mediis, quæ in Activis: non solùm in Barytonis, sed etiam in Circumflexis, & in verbis in μι.

Cur hîc Secunda & Tertia Duales sunt dissimiles?

Quia Tertia Pluralis non desinit in ν aut σι.

Præteritum Perfectum.

τέταγμαι unde formatur?

Prima Persona Præteriti Perfecti Passivi formatur à prima persona Præteriti Activi.

Quomodo?

Extrema Syllaba in μαι mutanda: cui Syllabæ plerunq; aliqua Litera præponitur.

Cur præponitur?

Oportet penultimam Præteriti Passivi esse longam.

Quæ

Quæ Litera in Prima Conjugatione ipsi μαι præponitur?

M: ut, τέτυφα, τέτυμμαι.

Quæ in Secunda?

Γ: ut, λέλεχα, λέλεγμαι.

Quæ in Tertia?

Σ: ut, πέπλεκα, πέπλεσμαι.

Quæ in Quarta?

Σ, Si Futurum Activum desinit in σω: ut,

φέρω,	πέφερκα,	πέφερσμαι.

Γ, si Futurum Activum desinit in ξω: ut,

τάσσω,	τέταχα,	τέταγμαι.

Quæ in Quinta?

In Quinta κα mutatur simpliciter in μαι: sed γ præcedens κ, vertitur in μ ante μαι: ut,

ἔψαλκα,	ἔψαλμαι.
νενέμηκα,	νενέμημαι.
κέκεικα,	κέκειμαι. *In hoc penultima manet brevis.*
ἔσπαρκα,	ἔσπαρμαι.
πέφαγκα,	πέφαμμαι,
μεμόλυγκα,	μεμόλυμμαι.

Tertia μ Atticè in σ mutatur: ut, πέφασμαι, μεμόλυσμαι: *ita* συμπεράινω, *concludo,* συμπεπέρασκα, συμπεπέρασμαι, συμπεπέρασμαι: *unde* συμπέρασμα, *conclusio.*

Quæ Litera præponitur Syllabæ μι in Sexta Conjugatione?

Σ. *si penultima* Præteriti Activi *est brevis: ut,* τέλεκα, τέλεσμαι. *Excipe* δέδμα, *à* δέω, *à quo tamen Verbale* δεσμὸς ἥρμαι, δέδεκα, ἥρκα.

Nil præponitur, si penultima Præteriti Activi *est longa: ut,* πεποίηκα, πεποίημαι. *Excipe* ἀκέω, ἤκεκα, ἤκεσμαι: κρέω, κέκρεκα, κέκρεσμαι: κολέω, *turbo, impedio,* κεκόλεκα, κεκόλεσμαι: πλήω, ἔπλεκα, ἔπλεσμαι: κλέβω, κεκέλβηκα, κεκέλβεσμαι: κλείω, κέκλεικα, κέκλεισμαι: σείω, σέσεικα, σέσεισμαι: γνω, *pro quo* γινώσκω, ἔγνωκα, ἔγνωσμαι.

Manetné semper penultima Vocalis Activi Præteriti in Præterito Passivo?

Non semper.

PRIMA REGULA.

Dissyllaba primæ & secundæ Conjugationis, quæ mutant ε in Perfecto Activo in ο, illud hîc repetunt: ut.

πέμπω,	πεπόμφα,	πέπεμμαι.
κλέπτω,	κέκλοφα,	κέκλεμμαι & κέκλαμμαι.
λέγω,	λέλοχα,	λελεγμαι.
βρέχω,	βέβροχα,	βέβρεγμαι.

SECUN-

SECUNDA.

Habentia ε ante π aut φ, mutant id in α:

ut, τρέπω,	τέτραφα,	τέτραμμαι.
γράφω,	ἔγραφα,	ἔγραμμαι.

NOTA.

Quò Deponentium & Communium Præterita *facilè formare possis finge vocem Activam, etsi fuerit inusitata: ut,* κτάω, κλήσω, κέκλησα: κλάομαι, κεκλημαι.

BREVIOR FORMATIO.

Prima Præteriti Passivi à prima Activa,

- *α in* — *Prima: Secunda: partim* — *& Aspirata in Mediam; sed*
- *μι in* — *partim Quarta:* — *prima Conjugationis & in μι mutatur.*
- *κα in* — *Tertia,* — *additur σ. In Quinta γκα in μμαι.*
- *μι in* — *Quarta,*
- *reliquis: & in* — *aliquibus sexta,*

τέτοξαι unde & quomodo formatur?

Secunda Persona Præteriti perfecti Passivi *formatur a prima: sed loco aliarum Consonanti-*

rantium habet Characteristicam Futuri Activi ante σ: ideò desinit in σαι vel implicitum, vel expressum: ut,

1.	τύπτω,	τέτυψαι.
2.	λέγω,	λέλεξαι.
3.	πλήσσω,	πέπληξαι.
4.	φράττω,	πέφραξαι.
5.	τάττω,	τέταξαι.
6.	τελέττω,	τετέλεσται.
	ποιήσω,	πεποίησαι.

Quid fit in Quinta Conjugatione?

Μαι primæ personæ mutatur in secundæ personæ simpliciter in σαι: sed μ præcedente μαι, vertitur in ν ante σαι: ut,

ἔψαλμαι,	ἔψαλσαι.
νενέμημαι,	νενέμησαι.
κέκελμαι,	κέκελσαι.
ἔσταλμαι,	ἔσταλσαι.
πέφαμμαι,	πέφανσαι.
μεμόλυμμαι,	μεμόλυσαι.

τέτακται unde & quomodo formatur?

Tertia persona Præteriti perfecti Passivi formatur à secunda, extrema Syllaba in ται mutanda, cui Syllabæ plerunq; aliqua Litera præponitur.

Quæ

Quæ Litera in prima Conjugatione ipsi ται præponitur?

π: ut, τέτυπται.

Quæ in Secunda?

κ: ut, λέλεκται.

Quæ in Tertia?

σ: ut, πέπληξαι.

Quæ in Quarta?

σ, *si Futurum Activum desinit in* σω: ut, πέφραται.

κ, *si Futurum Activum desinit in* ξω: ut, τέταχται.

Quæ in Quinta?

Σαι *secundæ personæ mutatur in tertiæ personæ simpliciter in* ται: ut,

ἔψαλσαι,	ἔψαλται.
νενέμησαι,	νενέμηται.
κέκελσαι,	κέκελται.
ἔσταρσαι,	ἔσταρται.
πέφανσαι,	πέφανται.
μεμόλυσαι,	μεμόλυται.

Quæ Litera præponitur Syllabæ ται in sexta Conjugatione?

Σ, *quando prima Persona habet* σ: ut, τετέλεσμαι, τετέλεσται. ἤκεσμαι, ἤκεσται.

Nihil præponitur, quando primæ Perso-

na ni-

ma nihil præponitur : ut, πεποίημαι, πεποίησαι : δέδεμαι, δέδεσαι.

Unde & quomodo formatur τέταχθαι?

Secunda & tertia Dualis formatur à Tertia Singulari, αι in ον, & Tenuibus in suas Aspiratas, mutandis : interponendo item ε, si Tertia singularis desinat in ται purum: ut,

τέτυπται,	τέτυφθον.
λέλεκται,	λέλεχθον.
πέπληγται,	πεπλήχθον.
πέφραγται,	πεφράχθον.
τέτακται,	τέταχθον.
ἔψαλται,	ἔψαλθον.
νενέμηται,	νενέμησθον.
πεποίηται,	πεποίησθον.

Unde & quomodo formatur τεταγμένοι εἰσί?

Tertia Pluralis Perfecti Passivi formatur à Tertia Singulari, ponendo ν ante ται purum. Si verò ται non fuerit purum, tum tertiam Pluralem circumloquimur Participio Præteriti Temporis cum Verbo Substantivo : ut,

νενέμηται, νενέμηνται, & νενεμημένοι εἰσί.	
πεποίηται,	πεποίηνται.
τέταχται,	τεταγμένοι εἰσί.

Quo-

Quomodo Iones & Attici hanc Personam formant?

Α ante ται Tertiæ Singularis ponendo : & præcedentem Tenuem in suam Aspiratam mutando : ut,

in Conjug. 1.	τέτυπται,	τέτυφαται.
2.	λέλεκται,	λελέχαται.
3.	τέτακται,	τεταχαται.

In Tertia & Quarta Conjugatione σ *in* ᾱ *Characteristicâ Præteriti Medij mutatur : ut,*

3.	ἄδω,	ᾆσαι, ᾆδαται.
	πέπλησαι,	πεπλῆσθαι.
4.	πέφρασαι,	πεφράδαται.

In Quinta tantùm α interponitur : ut,

5. ἔψαλται, ἐψάλατο.

ἔφθαρται, ἐφάρθαι, *utitur Thucyd. lib. 3.* Κἀντῶτε, *inquit,* ἐφθάρατο Ἀθηναῖοι, καὶ χρημάτων δαπάνῃ : *& consumpti morbo sunt Athenienses, & pecunys exhausti.*

In Sexta ponitur α ante ται purum, & longa corripitur : ut,

6.	πεποίηται,	πεποιέαται.
	τέθειται,	τεθέαται.

Poëtæ tamen βεβλήαται, *pro* βεβλέαται.

PRÆTERITUM PLUSquamperfectum?

ἐτε-

ἐτετάγμην unde & quomodo?

A τέταγμαι: *αι in ην mutando, & ε ab initio assumendo.*

Tertia Pluralis, τεταγμένοι ἦσαι, *vel* ἦται *&* ἐπίκαλο.

Aoristus Primus.

ἐτάχθην unde & quomodo?

Aoristus primus Passivus formatur à tertia persona singulari Perfecti Passivi: αι in ην, Tenuibus in suas Aspiratas mutandis: Augmento item Imperfecti retinendo: ut,

τέταχται,	ἐτάχθην.
ἔπαρται,	ἐπάρθην.

Quid excipitur?

1. μνάομαι, μέμνηται, ἐμνήσθην.

χράομαι, κέχρηται, ἐχρήσθην, *oracula dictum sum. Eurip. in Ione.*

ῥώομαι, *pro quo* ῥωννύομαι, ἔρρωται, ἐρρώσθην, *pro* ἐμνήσθην, ἐχρήσθην, ἐρρώσθην.

2. σώζομαι, σέσωσται, ἐσώθην: *pro* ἐσώσθην.

Qualis est penultima hujus Aoristi?

Eadem quæ Præteriti Perfecti: ut,

πεποίηται,	ἐποιήθην.

Quæ excipiuntur?

1. ἐπαινέομαι, ἐπήνηται, ἐπηνέθην.

εὑρήσομαι,	εὕρηται,	εὑρέθην.
ἑλήσομαι,	ἥρηται,	ἡρέθην.
ἐρῶ,	ἔρρηται,	ἐρρέθην & ἐρρήθην.

2. *Verba, quæ mutarunt* ε *in* Præterito Perfecto *in* α, *illud hîc repetunt: ut,*

τέτραπται,	ἐτρέφθην.
ἔθραπται,	ἐθρέφθην.

Aoristus Secundus.

Unde & quomodo formatur ἐτάγην?

Ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in ην: ut,

ἔταγον,	ἐτάγην.
ἔπαρον,	ἐπάρην.

Futurum Primum.

Unde & quomodo ταχθήσομαι?

Ab Aoristo primo Passivo: prov ponendo σομαι, *Augmento abjecto: ut,*

ἐτάχθην,	ταχθήσομαι.
ἐπάρθην,	παρτήσομαι.

Futurum Secundum.

Unde & quomodo ταγήσομαι?

Ab Aoristo secundo Passivo, prov ponendo σομαι, *Augmento abjecto: ut,*

ἐτάγην,	ταγήσομαι.
ἐπάρην,	παρησομαι.

PAULÒ POST FUTURUM.

Unde & quomodo τετάξομαι formatur?

Paulò post Futurum formatur à secunda persona singulari Præteriti perfecti, posito ω ante αι, & retinet Augmentum in omnibus modis: ut,

τέταξαι,	τετάξομαι,
ἔσταρσαι,	ἐσταρσόμαι.

Quid significat?

Aliquid mox & ita certò futurum, ut si jam factum esset. Tale est illud: Brutos esse in urbe tutò licebit, vicimus.

RELIQVI MODI.

IMPERATIVUS.

τάξο unde?

A τάξομαι, ομαι in ο mutando.

τέταξο unde?

Secunda persona Perfecti Imperativi fit à secunda Plusquamperfecti Indicativi: ε abjecto, si ultra Augmentum Perfecti adsit: ut,

ἐτέταξο,	τέταξο.
ἔσταρσο,	ἔσταρσο.

τετάχθω unde?

Tertia Persona Perfecti Imperativi fit à Tertia Plusquamperfecti Indicativi: ε in ω, &

Tenuibus in suas aspiratas mutandis: imponendo ιω τ, si illa Tertia desinat in το rum: ut,

τετάχθω,	τελάχθω, & accessorium abjicitur.
ἐστάρθω,	ἐσταρθω,
πεπεισμένος,	πεπεισμένος,
πεπείσθω.	πεπεισθω.

Unde τάχθητι?

Ab ἐτάχθω: ν in τι per τ mutando, & Augmento abjiciendo.

Unde τάγθι?

Ab ἐτάγθω: ν in θι per θ mutando, & Augmento abjiciendo. θ verò in cæteris Personis omnibus mutatur in τ.

OPTATIVUS.

ταξοίμην unde?

A τάξομαι, ομαι in οιμην mutando, ι in penultima est propria nota hujus Modi, sed Aoristi habent ι.

τεταγμένος εἴην unde?

In Verbis Barytonis hoc tempus circumloquimur Participio Præteriti Temporis, cum Verbo Substantivo.

ταχθείην unde?

Ab ἐτάχθην: ante ιν ponendo ι, & Augmento abjiciendo.

ταγείλω unde?

Ab ἐτάγλω, *eodem modo.*

Unde ταχθησοίμλω?

A ταχθήσομαι, ομαι *in* οιμλω *mutando.*

Unde ταγησοίμλω?

A ταγήσομαι, *eodem modo.*

Unde τεταξοίμλω?

A τετάξομαι, *eodem modo.*

SUBIUNCTIVUS.

Unde ἐὰν τάπωμαι?

Simile est hoc Tempus Præsenti *Indicativo, nisi quòd breves Vocales mutantur in longas. Nam* η *&* ω *est propria nota hujus Modi:* η *in secunda singulari habet* ι *subscriptum in omnibus Verbis.*

Unde ἐὰν τεταγμένος ὦ?

In Verbis Barytonis hoc Tempus circumloquimur Participio Præteriti Temporis, *cum Verbo Substantivo.*

ἐὰν ταχθῶ unde?

Ab ἐτάχθλω: λω *in* ῶ *circumflexum mutando, & Augmento abjiciendo.*

ἐὰν ταγῶ unde?

Ab ἐτάγλω, *eodem modo.*

INFINITIVUS.

τάπε-

τάπεσθαι unde?

A Secunda Plurali *Præsentis Indicativi* τάπεσθε, ε *in* αι *mutando.*

τετάχθαι unde?

A Secnnda Plurali *Perfecti Indicativi* τέταχθε, ε *in* αι *mutando, & penultima acuenda.*

ταχθῶναι unde?

Ab ἐτάχθλω, *addendo* αι, *& Augmento abjiciendo.*

ταγῶναι unde?

Ab ἐτάγλω, *eodem modo.*

ταχθήσεσθαι unde?

A Secunda Plurali *Futuri primi Indicativi* ταχθήσεσθε, ε *in* αι *mutando.*

ταγήσεσθαι unde?

A Secunda Plurali ταγήσεσθε, *eodem modo.*

τετάξεσθαι unde?

A Secunda Plurali τετάξεσθε, *eodem modo.*

PARTICIPIA.

ταπτόμενος unde?

A τάπτομαι, μαι *in* μενος *mutando.*

τεταγμένος unde?

A τέταγμαι, μαι *in* μενος *mutando, & penultima acuenda.*

Unde ταχθείς?

Ab ἐτάχθην, *in* εις *acutum mutando, & Augmento abjiciendo.*

Unde ταγείς?

Ab ἐτάγην, *eodem modo.*

ταχθησόμενος unde?

A ταχθήσομαι, *μαι in* μενος *mutando.*

ταγησόμενος unde?

A ταγήσομαι, *eodem modo.*

τεταξόμενος unde?

A τελάξομαι, *eodem modo.*

Quomodo declinantur hæc Participia?

Masculina & Neutra pertinent ad tertiam Declinationem simplicium, Fœminina ad secundam: exceptis Aoristis, quorum Masculina & Neutra sunt Quintæ simplicium, Fœminina secundæ.

MEDIVM.

Conjuga τάττομαι Medium.

ὁΡΙΣΤΙΚΗΣ ἘΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. τάττομαι,	τάττῃ,	τάττεται.
D. τασσόμεθον,	τάσσεσθον,	τάσσεσθον.
P. τασσόμεθα,	τάττεσθε,	τάσσονται.

ΠαραΤατικός.

S. ἐτασσόμην, ἐτάττου, ἐτάττετο.
D. ἐτασσόμεθον, ἐτάσσεσθον, ἐτασσέσθην.
P. ἐτασσόμεθα, ἐτάττεσθε, ἐτάσσοντο.

ΠαρακείμενοΣ.

S. τέταγμαι, τέταξαι, τέταχται.
D. τελάχαμεν, τελάχθον, τελάχθον.
P. τελάγμεθα, τέταχθε, τελάχαται.

ὑπερσυντελικός.

S. ἐτετάγμην, ἐτέταξο, ἐτέτακτο.
D. ἐτελάγμεθον, ἐτέταχθον, ἐτελάχθην.
P. ἐτελάγμεθα, ἐτέταχθε, ἐτελάχατο.

ΑὁριΣΤος α.

S. ἐταξάμην, ἐτάξω, ἐτάξατο.
D. ἐταξάμεθον, ἐτάξασθον, ἐταξάσθην.
P. ἐταξάμεθα, ἐτάξασθε, ἐτάξαντο.

ΑὁριΣΤος β.

S. ἐταγόμην, ἐτάγου, ἐτάγετο.
D. ἐταγόμεθον, ἐτάγεσθον, ἐταγέσθην.
P. ἐταγόμεθα, ἐτάγεσθε, ἐτάγοντο.

ΜέλλωνΤα.

S. τάξομαι, τάξῃ, τάξεται.
D. ταξόμεθον, τάξεσθον, τάξεσθον.
P. ταξόμεθα, τάξεσθε, τάξονται.

θρέψονται, *alentur. Plato in Critone.*

ΜέλλωνΤΣ β.

S. ταγήσομαι, ταγήσῃ, ταγήσεται.

S. ἐταττόμην, ἐτάττου, ἐτάττετο.
D. ἐταττόμεθον, ἐτάττεσθον, ἐταττέσθην.
P. ἐταττόμεθα, ἐτάττεσθε, ἐτάττοντο.

ΠαρακείμενοΣ.

S. τέταγμαι, τέτακται, τέτακται.
D. τετάχαμεν, τέταχθον, τέταχθον.
P. τετάγμεθα, τέταχθε, τετάχαται.

ὑπερσυντελικός.

S. ἐτετάγμην, ἐτέτακτο, ἐτέτακτο.
D. ἐτετάχθεμεν, ἐτέταχθον, ἐτετάχθην.
P. ἐτετάγμεθα, ἐτέταχθε, ἐτετάχατο.

ΑὁριΣΤος α.

S. ἐτάξαμην, ἐτάξω, ἐτάξατο.
D. ἐταξάμεθον, ἐτάξασθον, ἐταξάσθην.
P. ἐταξάμεθα, ἐτάξασθε, ἐτάξαντο.

ΑὁριΣΤος β.

S. ἐταγόμην, ἐτάγου, ἐτάγετο.
D. ἐταγόμεθον, ἐτάγεσθον, ἐταγέσθην.
P. ἐταγόμεθα, ἐτάγεσθε, ἐτάγοντο.

ΜέλλωνΤα.

S. τάξομαι, τάξῃ, τάξεται.
D. ταξόμεθον, τάξεσθον, τάξεσθον.
P. ταξόμεθα, τάξεσθε, τάξονται.

θρέψονται, *alentur. Plato in Critone.*

ΜέλλωνΤΣ β.

S. ταγήσομαι, ταγήσῃ, ταγήσεται.
D. ται-

D. ταγέμεθον,	ταγεῖσθον,	ταγεῖσθαι.
P. ταγέμεθα,	ταγεῖσθε.	ταγεῖσθαι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S.	τάπε,	ταπείσθω.
D.	τάπεσθον,	ταπείσθον.
P.	τάπεσθε,	ταπείσθωσαν.

Παρακείμενος.

S.	τέταγε,	τεταγέτω.
D.	τετάγεσθον,	τεταγέτων.
P.	τέτασθε,	τεταγέτωσαν.

Αόριστος α.

S.	τάξαι,	ταξάσθω.
D.	τάξασθον,	ταξάσθων.
P.	τάξασθε,	ταξάσθωσαν.

λεξάσθων, eligantur. Iliad. 9. v. 87.

Αόριστος β.

S.	ταγέ,	ταγέσθω.
D.	τάγεσθον,	ταγέσθων.
P.	τάγεσθε,	ταγέσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ταποίμην,	τάποιο,	τάποιτο.
D.	τάποισθον,	ταποίσθην.
P. ταποίμεθα,	τάποισθε,	τάποιντο.

Παρακείμενος.

S. τετάγοιμι,	τετάγοις,	τετάγοι.
D.	τετάγοιτον,	τετάγοίτην.
P. τετάγοιμεν,	τετάγοιτε,	τετάγοιεν.

Αόριστος α.

S. ταξαίμην,	τάξαιο,	τάξαιτο.
D. ταξαίμεθον,	τάξαισθον,	ταξαίσθην.
P. ταξαίμεθα,	τάξαισθε,	τάξαιντο.

Αόριστος β.

S. ταγοίμην,	τάγοιο,	τάγοιτο.
D. ταγοίμεθον,	τάγοισθον,	ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα,	τάγοισθε,	τάγοιντο.

Μέλλων α.

S. ταξοίμην,	τάξοιο,	τάξοιτο.
D. ταξοίμεθον,	τάξοισθον,	ταξοίσθην.
P. ταξοίμεθα,	τάξοισθε,	τάξοιντο.

Μέλλων β.

S. ταγοίμην,	ταγοῖο,	ταγοῖτο.
D. ταγοίμεθον,	ταγοῖσθον,	ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα,	ταγοῖσθε,	ταγοῖντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν τάπωμαι,	τάπῃ,	τάπηται.
D. ἐὰν ταπώμεθον,	τάπησθον,	τάπησθον.
P. ἐὰν ταπώμεθα,	τάπησθε,	τάπωνται.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν τέλαγω, τετάγῃς, τέλαγῃ.
D. ἐὰν τέλαγητον, τέλαγητον.
P. ἐὰν τέλαγωμεν, τέλαγητε, τέλαγωσι.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν τάξωμαι, τάξῃ, τάξηται.
D. ἐὰν ταξώμεθον, τάξησθον, τάξησθον.
P. ἐὰν ταξώμεθα, τάξησθε, τάξωνται.

Ἀόριστος β.

S. ἐὰν τάγωμαι, τάγῃ, τάγηται.
D. ἐὰν ταγώμεθον, τάγησθον, τάγησθον.
P. ἐὰν ταγώμεθα, τάγησθε, τάγωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, τάπτεσθαι.
Παρακείμενος, τετάχθαι.
ἀόριστος α. τάξασθαι.
ἀόριστος β. ταγέσθαι.
μέλλων α. τάξεσθαι, πρώσεσθαι, Passivè.
μέλλων β. ταγήσεσθαι. (Iliad. 12. v. 66.

PARTICIPIA AB HOC VERBO MEDIO.

ἐνεστώς.

ὁ ταπτόμενος, ἡ ταπτομένη, τὸ ταπτόμενον,
ἡ ταπτομένη, τῆς ταπτομένης, τῷ ταπτομένῳ.

Παρακείμενος.

ὁ τετάγως, ἡ τετάγυῖα, τὸ τετάγος,
ἡ τετάγυῖα, τῆς τετάγυίας, τῇ τετάγυίᾳ.
τὸ τετάγος, τοῦ τετάγότος, τῷ τετάγότι.

Ἀόριστος α.

ὁ ταξάμενος, ἡ ταξαμένη, τὸ ταξάμενον,
ἡ ταξαμένη, τῆς ταξαμένης, τῇ ταξαμένῃ.
τὸ ταξάμενον, τοῦ ταξαμένου, τῷ ταξαμένῳ.

Ἀόριστος β.

ὁ ταγόμενος, ἡ ταγομένη, τὸ ταγόμενον,
ἡ ταγομένη, τῆς ταγομένης, τῇ ταγομένῃ.
τὸ ταγόμενον, τοῦ ταγομένου, τῷ ταγομένῳ.

Μέλλων α.

ὁ ταξόμενος, ἡ ταξομένη, τὸ ταξόμενον,
ἡ ταξομένη, τῆς ταξομένης, τῇ ταξομένῃ.
τὸ ταξόμενον, τοῦ ταξομένου, τῷ ταξομένῳ.

Μέλλων β.

ὁ ταγήμενος, ἡ ταγημένη, τὸ ταγήμενον,
ἡ ταγημένη, τῆς ταγημένης, τῇ ταγημένῃ.
τὸ ταγήμενον, τοῦ ταγημένου, τῷ ταγημένῳ.

FORMATIO TEMPORVM IN VERBO MEDIO.

Quid est Verbum Medium.

Quod promiscuè aliàs Activè, aliàs Passivè

sivè significat: sicut apud Latinos Verba Communia. Non rarò etiam reciprocè: ut, ἐξοδύομαι, exuor à meipso: & ego me exuo, non alium. Theophrast. ἠθικῶν χαρακτήρων, cap. 16.

ὁ δὲ δεισιδαίμων, τοιοῦτός τις· οἷος ὑποπτάμενος τὰς χεῖρας, καὶ περιῤῥαναμενος ὑπὸ ἱερᾶ δάφνης εἰς τὸ στόμα λαβὼν, ἔστω, τὴν ἡμέραν περιπατεῖν. Superstitiosus est, qui cùm manus suas lavit, sibiq; lustralem aquam asperſit: particulam de sacro lauro in os accipit, & sic eum diem obambulat.

Cicero Famil. lib. 3. epist. 12. Gratulor tibi prius (ita enim rerum ordo postulat) deinde ad me convertar. Convertar scilicet à meipso, non ab alio: pro eo quod est, Ego me convertam ad me.

Unde & quomodo formatur Medium, τάπομαι & ἐταπόμην?

Præsens & Præteritum Imperfectum Medium voce prorsus idem est cum Verbo Passivo.

Præteritum Perfectum,

τέταγα unde & quomodo?

Præteritum Perfectum Medium formatur à Præterito perfecto Activo, pro Characteristica Perfecti Activi sumenda Characteristica Aoristi secundi: ut,

τέταχα,	ἔταγον,	τέταγα.
πέφευγα,	ἔφυγον,	πέφυγα.

In sexta Conjugatione tantùm κ tollitur:

ut, λέλυκα,	λέλυα.	
ἧκα,	ἧκα.	

At τελέω, τετέλεκα, τέτελα: μελέω, μεμέληκα, μέμελα, unde μέμηλα: δεπέω, δεδέπηκα, δέδεπα: etiam penultima Vocali minuuntur. Etsi hoc tempus, ut & Indefinitum secundum, in ea Conjugatione varius est.

Qualis est penultima Præteriti perfecti Medii?

Eadem quæ Præteriti Perfecti Activi: ut,

τέτυφα,	τέτυπα.

Quid excipitur?

1. *Dissyllabi Futuri penultimum* ε *mutatur in* α, *ει verò in* οι: ut,

λέγω,	λέξω,	λέλογα.
πείρω,	περῶ,	ἔπορα.
πείθω,	πείσω,	πέποιθα.

2. α *Præsemis nonnunquam servatur, interdum in* η *vertitur:* αι *verò in Diphthongum* η: ut,

ψάλ-

ψάλλω, ἔψαλον, ἔψαλα.
θάλλω, ἔθαλον, τέθηλα.
φαίνω, ἔφανον, πέφανα. Aliquando per η simplex πέφηνα, pro πέφανα, à πέφαγκα.

δαίω, δέδηα.
καίω, κέκηα.

Quam significationem habet Præteritum Medium.

Vel activam tantùm, ut, λέλοιπα, *liqui: vel passivam tantùm, ut* σέσηπα, *putrefactus sum: vel utramq;, ut* δέδορκά σε, δέδορκα ὑπό σου. *Eustath. Iliad. 2. pag. 191.*

Plusquamperfectum.

ἐτετάγειν unde & quomodo?

A τέταγα, *a in ῳ mutando, & ε ab initio assumendo.*

Aoristus Primus.

Unde & quomodo formatur ἐταξάμην?

Ab Aoristo primo Activo, α in αμην vertendo.

Aoristus Secundus.

ἐταγόμην unde & quomodo?

Ab Aoristo secundo Activo, ον in ομην vertendo.

Futu-

Futurum Primum.

τάξομαι unde & quomodo?

A Futuro primo Activo, ω in ομαι mutando.

Quid hîc observandum?

In Quinta Conjugatione Futurum primum circumflectitur: ut,

τελῶ τελέομαι.
πεφῶ πεφεόμαι.

Et Futurum Atticum: ut,

ὑβρίζω, ὑβρίσω, ὑβριῶ: ὑβρίσομαι, ὑβριοῦμαι, ὑβρισται.

Futurum Secundum.

ταγῶμαι unde & quomodo?

A Futuro secundo Activo, ῶ circumflexum in ῶμαι circumflexum mutando.

Quæ excipiuntur?

ἐδέομαι, πίομαι, Φάγομαι, pro ἐδεήσομαι, πιήσομαι, Φαγήσομαι: ab ἔδω, πίω, Φάγω.

Reliqui Modi.

Imperativus.

τέταγε unde?

A τέταγα, *α in ε mutando.*

Unde τάξαι?

Ab

Ab ἐταξάμην, αμην *in* αι *mutando, & Augmento abjiciendo.*

ταγῆ unde?

Ab ἐταγόμην: ομην *in* ῆ *circumflexum mutando, & Augmentum abjiciendo.*

OPTATIVUS.

τετάγοιμι unde?

A τέταχα, α *in* οιμι *mutando.*

Sophocles in Tyranno μεταπλασμῷ ἐκπεφύγοίλω *dixit, pro* ἐκπεφύγοιμι: *ab* ἐκφύγω, *effugio.*

ταξάμην unde?

Ab ἐταξάμην: ι *ad penultimam addendo, & Augmento abjiciendo.*

ταγοίμην unde?

Ab ἐταγόμην, *eodem modo.*

ταξοίμην unde?

A τάξομαι, ομαι *in* οιμην *mutando.*

ταγοίμην unde?

A ταγῶμαι, ωμαι *in* οιμην *vertendo. Accentu tantùm differt in secundis & tertijs personis ab Aoristo secundo.*

SUBIUNCTIVUS.

Unde ἐὰν τετάγω?

A τέταχα, α *in* ω *mutando, & penultimam acuenda.*

Unde

Unde ἐὰν τάξωμαι?

Ab ἐταξάμην, αμην *in* ωμαι *mutando, & Augmento abjiciendo.*

Unde ἐὰν τάγωμαι?

Ab ἐταγόμην, ομην *in* ωμαι *mutando, & Augmento abjiciendo.*

INFINITIVUS.

τετάγηναι unde?

A τέταχα, α *in* ηναι *mutando, & penultimam acuenda.*

τάξασθαι unde?

A Secunda Plurali, ε *in* αι *mutando, & Augmento abjiciendo.*

ταγέσθαι unde?

A Secunda Plurali eodem modo. Acuitur penultima.

τάξεσθαι unde?

A Secunda Plurali ε *in* αι *mutando.*

ταγεῖσθαι unde?

A Secunda Plurali, eodem modo.

PARTICIPIA.

Unde τετάγώς?

A τέταχα, α *in* ώς, *acutum mutando.*

Unde τοξάμενος?

Ab ἐταξάμην, *extrema Syllaba in* μενος *mutanda, & Augmento abjiciendo.*

O ταγέ-

ταγήσομαι unde?

Ab ἐπαγγέλω, *eodem modo.*

ταξιώθης unde?

A πάσχομαι, *mutando* μαι *in* μενος.

ταγήσομαι unde?

A ταγέσομαι *eodem modo.*

Quomodo declinantur hæc Participia?

Masculina & Neutra pertinent ad tertiam Declinationem Simplicium. Fœminina ad Secundam: excepto Præterito *perfecto, cujus Masculinum & Neutrum est Quinti Simplicium, Fœmininum Secundæ.*

DE CONIVGATIONIBUS CIRCUMFLEXIS.

Cur dicuntur Circumflexæ Conjugationes?

Propter tonum Circumflexum in ultima ex contractione natum: ut, ποιέω, ποιῶ.

Unde nascuntur?

Ex Conjugatione sexta Barytonorum.

A quibus Verbis sextæ Conjugationis?

A definentibus in εω, αω, *&* οω.

Quot sunt Conjugationes Circumflexæ?

Tres.

Quæ est Prima? *Cujus*

Cujus Characteristica in Præsenti *est* ε: *ut,* ποιέω, ποιῶ.

Quæ est Secunda?

Cujus Characteristica in Præsenti *est* α: *ut,* βοάω, βοῶ.

Quæ est Tertia?

Cujus Characteristica in Præsenti *est* ο: *ut,* χρυσόω, χρυσῶ.

Quomodo inflectuntur, formantur, & augentur Verba Circumflexa?

Prorsus ubique, ita, ut Verba Barytona: nisi quod hîc quædam Tempora contrahuntur.

Quæ Tempora contrahuntur?

Solum Præsens *&* Præteritum *Imperfectum, in omnibus* Personis, *per omnes Modos & Participia.*

Quid excipitur?

In primæ Conjugationis Dissyllabis, prima singularis, prima ac tertia Pluralis, non contrahuntur: ut, πλέω, πλέομεν, πλέουσι: *non* πλῶ, πλῶμεν, πλῶσι.

Carentné Circumflexa aliquibus Temporibus?

Quæ Aoristo secundo carent, ea carent etiam Futuro secundo, & Præterito Medio.

Quæ carent Aoristo secundo?

Post contractionem etiamnum para: ut, ποιῶ, βοῶ: item tertia Conjugatio prorsus.

PRIMA CONIVGATIO CIRCUMFLEXORUM.

Quomodo fit Contractio in prima Circumflexorum Conjugatione?

1. ε *contrahitur in* ῃ.
2. ε ο *in* ου.
3. *Si post* ε *sequitur longa Vocalis, aut Diphthongus: tum in eandem fit contractio.*

Quot sunt in hac Conjugatione Contractiones?

Sex: η, ῃ, ῆ, οι, ω, ου.

Conjuga ποιέω.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΩΣ ΧΡΟΝΟΥ.

S.	ποιέω, ποιῶ:	ποιέῃς, ποιεῖς:	ποιέῃ, ποιεῖ.
D.		ποιέεον, ποιεῖτον:	ποιέετον, εἴτον.
P.	ποιέομεν, ποιοῦμεν:	ποιέετε, εἴτε:	ποιέουσι, ποιοῦσι.

Παρατατικός.

S.	ἐποίεον, ἐποίουν:	ἐποίεες, εις:	ἐποίεε, ει.
D.		ἐποιέετον, ἐποιεῖτον:	ἐποιεέτην, εἴτην.
P.	ἐποιέομεν, οῦμεν:	ἐποιέετε, εῖτε:	ἐποίεον, οῦν.

Παρακείμενος.

S.	πεποίηκα,	κας,	κε.
D.		πεποιήκατον,	κεῖον.
P.	πεποιήκαμεν,	κατε,	κασι.

Ὑπερσυντελικός.

S.	ἐπεποιήκειν,	ήκεις,	ήκει.
D.		ἐπεποιήκειτον,	ηκείτην.
P.	ἐπεποιήκειμεν,	ήκειτε,	ήκεσαν.

Ἀόριστος α.

S.	ἐποίησα,	σας,	σε.
D.		ἐποιήσατον,	σάτην.
P.	ἐποιήσαμεν,	σατε,	σαν.

Μέλλων α.

S.	ποιήσω,	σῇς,	σῇ.
D.		ποιήσετον,	σετον.
P.	ποιήσομεν,	σετε,	σοῦσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΩΣ.

S.	ποίεε, ει:	ποιεέτω, είτω.	
D.	ποιέεον, ποιεῖτον:	ποιεέτων, είτων.	
P.	ποιέεσε, εῖτε:	ποιεέτωσαν, είτωσαν.	

Παρακείμενος.

S.	πεποίηκε,	κέτω.	
D.	πεποιήκεσον,	κέτων.	
P.	πεποιήκεσε,	κέτωσαν.	

Ἀόριστος α.

S.	ποίησον,	σάτω.
D.	ποιήσαιτον,	σάτων.
P.	ποιήσαιτε,	σάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ὁριστῶς.

S. ποιοίμι, οῖμι: ποιοῖς, οῖς: ποιοῖ, οῖ.
D. ποιοῖτον, οῖτον: ποιοίτην, οίτην.
P. ποιοῖμεν, οῖμεν: ποιοῖτε, οῖτε: ποιοῖεν, οῖεν.

εὐθείπως καὶ αἰολικῶς.

S. ποιοίω,	ποιοίης,	ποιοίη.
D.	ποιοίητον,	ποιοιήτην.
P. ποιοίημεν,	ποιοίητε,	ποιοίησαν.

καὶ Δωρικῶς.

S. ποιοίω,	ποιοίης,	ποιοίη.
D.	ποιοίητον,	ποιοιήτην.
P. ποιοίημεν,	ποιοίητε,	ποιοίησαν.

Παρακείμενος.

S. πεποιήκοιμι,	ήκοις,	ήκοι.
D.	πεποιήκοιτον,	ηκοίτην.
P. πεποιήκοιμεν,	ήκοιτε,	ήκοιεν.

Ἀόριστος α.

S. ποιήσαιμι,	σαις,	σαι.
D.	ποιήσαιτον,	σαίτην.
P. ποιήσαιμεν,	σαιτε,	σαιεν.

αἰολι-

αἰολικῶς.

S. ποιήσαιμι,	αις,	αι.
D.	ποιησαίαιτον,	αίτην.
P. ποιησαίαμεν,	αιτε,	αιεν.

Μέλλων α.

S. ποιήσοιμι,	σοις,	σοι.
D.	ποιήσοιτον,	σοίτην.
P. ποιήσοιμεν,	σοιτε,	σοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ὁριστῶς.

ἐὰν ποιῶ, ποιῶ: ποιεῖς, ποιῇς: ποιεῖ, ποιῇ.
D. ἐὰν ποιεῖτον, ῆτον: ποιῆτον, ῆτον.
P. ἐὰν ποιῶμεν, ῶμεν: ποιεῖτε, ῆτε: ποιῶσι, ῶσι.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν πεποιήκω,	ήκῃς,	ήκῃ.
D.	ἐὰν πεποιήκητον,	ήκητον.
P. ἐὰν πεποιήκωμεν,	ήκητε,	ήκωσι.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν ποιήσω,	σῃς,	σῃ.
D.	ἐὰν ποιήσητον,	σητον.
P. ἐὰν ποιήσωμεν,	σητε,	σωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

ἐνεστὼς, ποιέω, εῖν.
παρακείμενος, πεποιηκέναι.
ἀόριστος α. ποιῆσαι.
μέλλων α. ποιήσω.

Participia.

ἐνεστώς.

ὁ ποιέων, ῶν:	τοῦ ποιέοντος, όντος.
ἡ ποιέουσα, οῦσα:	τῆς ποιεούσης, ούσης.
τὸ ποιέον, οῦν:	τοῦ ποιέοντος, όντος.

παρακείμενος.

πεποιηκὼς,	κυῖα,	κός.

Ἀόριστος α.

ποιήσας,	ήσασα,	ῆσαν.

Μέλλων α.

ποιήσων,	ήσουσα,	ῆσον,

Conjuga ποιέομαι Passivum.

Ὁριστικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστὼς χρόνος.

S. ποιέομαι, οῦμαι: ποιέῃ, οῖ: ποιέεται, εῖται.
D. ποιεόμεθον, ούμεθον: ποιέεσθον, εῖσθον, ποιεέσθον, εῖσθον.
P. ποιεόμεθα, ούμεθα: ποιέεσθε, εῖσθε: ποιέονται, οῦνται.

παρατατικός.

S. ἐποιεόμην, ούμην: ἐποιέου, οῦ: ἐποιέετο, εῖτο.
D. ἐποιεόμεθον, ούμεθον: ἐποιέεσθον, εῖσθον: ἐποιεέσθην, εῖσθην.
P. ἐποιεόμεθα, ούμεθα: ἐποιέεσθε, εῖσθε: ἐποιέοντο, οῦντο.

παρακείμενος.

S. πεποίημαι,	ησαι,	ηται.
D. πεποιήμεθον,	ησθον,	ησθον.
P. πεποιήμεθα,	ησθε,	νται.

ὑπερσυντελικός.

S. ἐπεποιήμην,	ησο,	ητο.
D. ἐπεποιήμεθον,	ησθον,	ήσθην.
P. ἐπεποιήμεθα,	ησθε,	ντο.

Ἀόριστος α.

S. ἐποιήθην,	θης,	θη.
D.	ἐποιήθητον,	θήτην.
P. ἐποιήθημεν,	θητε,	θησαν.

Μέλλων α.

S. ποιηθήσομαι,	σῃ,	σεται.
D. ποιηθησόμεθον,	σεσθον,	σεσθον.
P. ποιηθησόμεθα,	σεσθε,	σονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. πεποιήσομαι,	σῃ,	σεται.
D. πεποιησόμεθον,	σεσθον,	σεσθον.
P. πεποιησόμεθα,	σεσθε,	σονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙσεως ἐνεστώς.

S. ποιέω, ποιεῖ: ποιεέσθω, ποιείσθω.
D. ποιέσθον, εῖσθον: ποιεέσθων, είσθων.
P. ποιεῖσθε, εἶσθον: ποιεέσθωσαν, είσθωσαν.

Παρακείμενος.

S. πεποίησο, ήσθω.
D. πεποίησθον, ήσθων.
P. πεποίησθε, ήσθωσαν.

Ἀόριστος α.

S. ποιήθητι, θήτω.
D. ποιήθητον, θήτων.
P. ποιήθητε, θήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙσεως ἐνεστώς.

S. ποιεοίμην, οίμην: ποιέοιο, οῖο: ποιέοιτο, οῖτο.
D. ποιεοίμεθον, οίμεθον, ποιέοισθον, οισθον, ποιεοίσθην, οίσθην.
P. ποιεοίμεθα, οίμεθα: ποιέοισθε, οισθε: ποιέοιντο, οῖντο.

Παρακείμενος.

S. πεποιήμην, πεποιῆσο, πεποιῆτο.
D. πεποιήμεθον, ῆσθον, ῆσθην.
P. πεποιήμεθα, ῆσθε, ῆντο.

Unde

Unde formatur ποιήμην?

A ποιήμην, αι in ην mutando, & ι penultima Vocali ubiq; subscribendo. Prætereaq; secunda & tertia Personæ, ultima brevi, in penultima ubique circumflectuntur. Eodemq; modo & in reliquis Conjugationibus hoc tempus formatur.

Ἀόριστος α.

S. ποιηθείην, θείης, θείη.
D. ποιηθείητον, θείητον, θείητην.
P. ποιηθείημεν, θείητε, θείησαν & θεῖεν.

Μέλλων α.

S. ποιηθησοίμην, θησοιο, θήσοιτο.
D. ποιηθησοίμεθον, θήσοισθον, θησοίσθην.
P. ποιηθησοίμεθα, θήσοισθε, θήσοιντο.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. πεποιησοίμην, σοιο, σοιτο.
D. πεποιησοίμεθον, σοισθον, σοίσθην.
P. πεποιησοίμεθα, σοισθε, σοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙσεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν ποιέωμαι, ῶμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέηται, ῆται.
D. ἐὰν ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέησθον, ῆσθον: ποιέησθον, ῆσθον,
P. ἐὰν

P. ἐὰν ποιεώμεθα, ώμεθα: ποιέσθε, ῆσθε: ποιέωνται, ῶνται.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΝ.

S. ἐὰν πεποιῶμαι, πεποιῇ, πεποιῆται.
D. ἐὰν πεποιώμεθον, ἤσθον, ἤσθον.
P. ἐὰν πεποιώμεθα, ἦσθε, ὦνται.

Unde formatur πεποιῶμαι?

A πεποίημαι, *penultima Vocali in* ῶ *circumflexum mutanda.*

Unde πεποιῇ?

A πεποίημαι, *syllaba* μαι *adjicienda, & ultima Vocali circumflexæ subscribendo.*

Unde πεποιῆται?

A πεποιῶμαι, ῶμαι *in* ῆται *circumflexum mutando. Porrò secunda ac tertia Personæ in cæteris numeris in penultima quoq; circumflectuntur. Eodem modo & in reliquis Conjugationibus hoc tempus formatur.*

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν ποιηθῶ, θῇς, θῇ.
D. ἐὰν ποιηθῆτον, θῆτον.
P. ἐὰν ποιηθῶμεν, θῆτε, θῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως ἐνεστῶς, ποιέεσθαι, εἶσθαι.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΝ, πεποιῆσθαι.
ἀόριστος α. ποιηθῆναι.
μέλλων α. ποιηθήσεσθαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων, πεποιήσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστῶς.

ὁ ποιούμενος, ὑμένου: ὁ ποιεομένος, ὑμένου.
ἡ ποιουμένη, ὑμένης: τῆς ποιεομένης, ποιεμένης.
τὸ ποιούμενον, ὑμένου: ὁ ποιεόμενος, ὑμένου.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΝ.

πεποιημένος, μένη, μένον.

Ἀόριστος α.

ποιηθείς, θεῖσα, θέν.

Μέλλων α.

ποιηθησόμενος, σομένη, σόμενον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

πεποιησόμενος, σομένη, σόμενον.

Conjuga ποιέομαι Medium.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. ποιέομαι, ῆμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέεται, εῖται.
D. ποιέμεθον, ὑμεθον: ποιέεσθον, εῖσθον, ποιέεσθον, εῖσθον.
P. ποιεόμεθα, ὑμεθα: ποιέεσθε, εῖσθε: ποιέονται, ῶνται.

ΟΡΙΣΤΙΚΟΣ.

S. ἐποιεόμεν, ἕμεν: ἐποιέε, ἐποιεῖ: ἐποιέετο, εἶτο.
D. ἐποιεόμεθον, ἕμεθον: ἐποιέεσθον, εἶσθον: ἐποιέσθην, ἔσθην.
P. ἐποιεόμεθα, ἕμεθα: ἐποιέεσθε, εἶσθε: ἐποιέοντο, ἕντο.

Ἀόριστος α.

S. ἐποιησάμην, ἠσάμην, ἠσάμτο.
D. ἐποιησάμεθον, ἠσάσθον, ἠσάσθην.
P. ἐποιησάμεθα, ἠσάσθε, ἠσαντο.

Μέλλων α.

S. ποιήσεμι, ἠσῶ, ἠσεται.
D. ποιησόμεθον, ἠσεῖσθον, ἠσεῖσθον.
P. ποιησόμεθα, ἠσεῖσθε, ἠσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ποιέε, εῦ: ποιεέσθω, εἰσθω.
D. ποιέεσθον, εῖσθον: ποιεσθων, εἰσθων.
P. ποιέεσθε, εῖσθε: ποιεέσθωσαν, εἰσθωσαν.

Ἀόριστος α.

S. ποίησαι, ἠσάσθω.
D. ποιήσασθον, ἠσάσθων.
P. ποιήσασθε, ἠσάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ποιεοίμεν, οίμεν: ποιέοιο, οῖο: ποιέοιτο, οῖτο.
D. ποιεοίμεθον, οίμεθον: ποιέοισθον, οῖσθον: ποιεσίσθην, οίσθην.
P. ποιεοίμεθα, οίμεθα: ποιέοισθε, οῖσθε: ποιέοιντο, οῖντο.

Ἀόριστος α.

S. ποιησαίμεν, ήσαιο, ήσαιτο.
D. ποιησαίμεθον, ήσαισθον, ησαίσθην.
P. ποιησαίμεθα, ήσαισθε, ήσαιντο.

Μέλλων α.

S. ποιησοίμεν, ήσοιο, ήσοιτο.
D. ποιησοίμεθον, ήσοισθον, ησοίσθην.
P. ποιησοίμεθα, ήσοισθε, ήσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν ποιέωμαι, ῶμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέηται, ῆται.
D. ἐὰν ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέησθον, ῆσθον: ποιέησθον, ῆσθην.
P. ἐὰν ποιεώμεθα, ώμεθα: ποιέησθε, ῆσθε: ποιέωνται, ῶνται.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν ποιήσωμαι, ήσῃ, ήσηται,
D. ἐὰν ποιησώμεθον, ήσησθον, ησήσθην.
P. ἐὰν ποιησώμεθα, ήσησθε, ήσωνται.

ΑΠΑ-

ἈΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἐνεστῶς, ποιέεσθαι, εἶδαι.
ἀόριστ. α. ποιήσασθαι.
μέλλων α. ποιήσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστῶς, ποιεόμενος, έμενος.
ἀόριστος α. ποιησάμενος.
μέλλων α. ποιησόμενος.

SECVNDA CONIVGATIO CIRCUMFLEXORUM.

Quomodo fit Contractio in Secunda Circumflexorum Conjugatione?

1. *Si post a sequitur o aut ω, contractio fit in ω.*
2. *Si post a sequitur aliqua alia Vocalis, non α, aut ω, contractio fit in α.*
3. *Iota si ubi reperitur, subscribitur: υ verò abjicitur.*

Quot sunt hîc Contractiones?

Quatuor: α, ᾳ, ω, ῳ.

Nulla præterea?

Est etiam η Vocalis more Dorico, & nonnunquam Attico, ex αε vel αῃ nascens: ut, γελάω, ῶ: γελάῃς, γελᾷς *communiter,* γελῇς

Dorice. Sic λῇς, *vis, ab inusitata* λάω, *ulo.*

ζάω, ζῶ: ζάεις, ζῇς *Atticè. In Imperfecto* ζαες, ἔζης: ἔζαε, ἔζη: *In Imperativo* ζῆ, *vive. In Iphig. Taur. Euripidis: &* ζῆθι, *quod est nunquam à* ζῆμι, *sicut* στῆθι *ab* ἵστημι: *aut ad* στῆ *additur* θι *per Paragogen. In Infinitivo* ζῆν, ζῶν. *Apud Homerum* τῆ *invenitur, pro* λάῃς, *Germanicè* ſeh: *ab inusitato* τάω.

Conjuga βοάω.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-σεως ἐνεστῶς ζῶν.

1. Βοάω, ῶ: βοάεις, ᾷς: βοάῃ, ᾷ.
D. βοάετον, ᾶτον: βοάετον, ᾶτον.
P. βοάομεν, ῶμεν: βοάετε, ᾶτε: βοάουσι, βοῶσι.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

1. ἐβόαον, ων: ἐβόαες, ας: ἐβόαε, α.
D. ἐβοάετον, ᾶτην: ἐβοαέτην, άτην.
P. ἐβοάομεν, ἐβοῶμεν, ἐβοάετε, ᾶτε: ἐβόαον, ων.

Παρακείμενος.

1. βεβόηκα, κας, κε.
D. βεβοήκατον, κατον.
P. βεβοήκαμεν, κατε, κασι.

ὑπερσυντελικός.

1. βεβοήκη, ήκεις, ήκει.

D.	ἐβεβοήκειτον,	ηκείτην.
P. ἐβεβοήκειμεν.	ήκειτε,	ήκεισαν.

Ἀόριστος α.

S. ἐβόησα,	σας,	σε.
D.	ἐβοήσατον,	σάτην.
P. ἐβοήσαμεν,	σατε,	σαν.

Μέλλων α.

S. βοήσω,	σῇς,	σῇ.
D.	βοήσετον,	σετον.
P. βοήσομεν,	σετε,	σουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S.	βόασε, α: βοάετω, άτω,	
D.	βοάετον, ᾶτον: βοαέτων, άτων.	
P.	βοάετε, ᾶτε: βοαέτωσαν, άτωσαν.	

Παρακείμενος.

S.	βεβόηκε,	κέτω.
D.	βεβοήκετον,	κέτων.
P.	βεβοήκετε,	κέτωσαν.

Ἀόριστος α.

S.	βόησον,	σάτω.
D.	βοήσατον,	σάτων.
P.	βοήσατε,	σάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. βοά-

S. βοάοιμι, ῷμι: βαάοις, ῷς: βοάοι, ῷ.
D. βοάοιτον, ῷτον. βοαοίτην, ώτην.
P. βοάοιμεν, ῷμεν: βοάοιτε, ῷτε: βοάοιεν, ῷεν.

ἀπλικῶς.

S. βοώλω,	βοώης.	βοώη, &c.

Παρακείμενος.

S. βεβοήκοιμι,	ήκοις,	ήκοι.
D.	βεβοήκοιτον,	ηκοίτην.
P. βεβοήκοιμεν,	ήκοιτε,	ήκοιεν.

Ἀόριστος α.

S. βοήσαιμι,	σαις,	σαι.
D.	βοήσαιτον,	σαίτην.
P. βοήσαιμεν,	σαιτε,	σαιεν.

αἰολικῶς.

S. βοήσια,	βοήσιας,	βοήσιε, &c.

Μέλλων α.

S. βοήσοιμι,	σοις,	σοι.
D.	βοήσοιτον,	σοίτην.
P. βοήσοιμεν	σοιτε,	σοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν βοάω, ῶ: βοάῃς, ᾶς: βοάῃ, ᾷ.
D. ἐὰν βοάητον, ᾶτον: βοάητον, ᾶτον.
P. ἐὰν βοάωμεν, ῶμεν: βοάητε, ᾶτε: βοάωσι, ῶσι.

ἵνα ὁρᾷ, ut videat. Aristot. 6. Politic. 7.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν βεβοήκω, ἠκῇς, ἠκῇ.
D. ἐὰν βεβοήκητον, ἠκητον.
P. ἐὰν βεβοήκωμεν, ἠκητε, ἠκωσι.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν βοήσω, σῃς, σῃ.
D. ἐὰν βοήσητον, σητον.
P. ἐὰν βοήσωμεν, σητε, σωσι.

Ἀπαρέμφατον ἐγκλίσεως

ἑστεὼς, βοάδν, άν.
Παρακείμενος, βεβοηκέναι.
ἀόριστος α. βοήσαι.
μέλλων α. βοήσειν.

PARTICIPIA.

ἑστεώς.

ὁ βοάων, ῶν, οἱ βοάοντες, ῶντες.
ἡ βοάυσα, ῶσα, αἱ βοαύσης, ώσης.
τὸ βοάον, ῶν, οἱ βοάοντες, ῶντες.

Παρακείμενος.

βεβοηκὼς, κυῖα, κός.

Ἀόριστος α.

βοήσας, ήσασα, ῆσαν.

μέλ-

Μέλλων α.

ήσων, ήσουσα, ῆσον.

Conjuga βοάομαι Passivum.

ὁριστικῆς ἐγκλίσεως χρόνος.

1. βοάομαι, ῶμαι, βοάη, βοᾷ: βοάεται, ᾶται.
2. βοαόμεθον, ώμεθον: βοάεσθον, ᾶσθον: βοάεσθον, ᾶσθον.
3. βοαόμεθα, ώμεθα: βοάεσθε, ᾶσθε: βοάονται, ῶνται.

Παρατατικός.

1. ἐβοαόμην, ώμην: ἐβοάου, ἐβοῶ: ἐβοάετο, ᾶτο.
2. ἐβοαόμεθον, ώμεθον: ἐβοάεσθον, ᾶσθον: ἐβοάέσθην, άσθην.
3. ἐβοαόμεθα, ώμεθα: ἐβοάεσθε, ᾶσθε: ἐβοάοντο, (ῶντο.

Παρακείμενος.

1. βεβοήμαι, ηται, ηται.
2. βεβοήμεθον, ησθον, ησθον.
3. βεβοήμεθα, ησθε, ῆνται.

Ὑπερσυντελικός.

1. ἐβεβοήμην, ητο, ητο.
2. ἐβεβοήμεθον, ησθον, ήσθην.
3. ἐβεβοήμεθα, ησθε, ῆντο.

Ἀόριστος α.

1. ἐβοήθην, θης, θη.

D.	ἐβοήθητον,	θήτω.
P.	ἐβοήθημεν, θητε,	θησαν.

Μέλλοντα.

S.	βοηθήσομαι, σῃ,	σεται.
D.	βοηθησόμεθον, σεσθον,	σεσθον,
P.	βοηθησόμεθα, σεσθε.	σονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S.	βεβοήσομαι, σῃ,	σεται.
D.	βεβοησόμεθον, σεσθον,	σεσθον.
P.	βεβοησόμεθα, σεσθε,	σονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεργῶς.

S.	βοάε, ῶ: βοαέσθω, άσθω.	
D.	βοάεσθον, ᾶσθον: βοαέσθων, άσθων.	
P.	βοάεσθε, ᾶσθε: βοαέσθωσαν, άσθωσαν.	

Παρακείμενος.

S.	βεβόησο,	ήσθω.
D.	βεβόησθον,	ήσθων.
P.	βεβόησθε,	ήσθωσαν.

Αόριστος α.

S.	βοήθητι,	θήτω.
D.	βοήθητον,	θήτων.
P.	βοήθητε,	θήτωσαν.

ΕΓΚΛΙ-

ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεργῶς.

S. βοαοίμην, ῴμην: βοάοιο, ῷο: βοάοιτο, ῷτο.
D. βοαοίμεθον, ῴμεθον: βοάοισθον, ῷσθον: βοαοίσθην, ῴσθην.
P. βοαοίμεθα, ῴμεθα: βοάοισθε, ῷσθε: βοάοιντο, ῷντο.

Παρακείμενος.

S.	βεβοήμην,	βεβοῆτο.
D.	βεβοήμεθον,	ῆσθον, ῆσθην.
P.	βεβοήμεθα,	ῆσθε, ῆντο.

Αόριστος α.

S.	βοηθείην,	θείη.
D.		βοηθείητον, θειήθην.
P.	βοηθείημεν,	θείητε, θείησαν ὁ θεῖεν.

Μελλοντα.

S.	βοηθησοίμην,	θήσοιο, θήσοιτο.
D.	βοηθησοίμεθον,	θησοίσθον, θησοίσθην.
P.	βοηθησοίμεθα,	θήσοισθε, θήσοιντο.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S.	βεβοησοίμην,	σοιο, σοιτο.
D.	βεβοησοίμεθον,	σοισθον, σοίσθην.
P.	βεβοησοίμεθα,	σοισθε, σοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεργῶς.

S. ἐὰν βοάωμαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ: βοάηται, ᾶται.
D. ἐὰν βοαώμεθον, ώμεθον: βοάησθον, ᾶσθον: βοάησθον, ᾶσθον.
P. ἐὰν βοαώμεθα, ώμεθα: βοάησθε, ᾶσθε: βοάωνται, ῶνται.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται.
D. ἐὰν βεβοώμεθον, ἦσθον, ἦσθον.
P. ἐὰν βεβοώμεθα, ἦσθε, ὦνται.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν βοηθῶ, θῇς, θῇ.
D. ἐὰν βοηθῆτον, θῆτον.
P. ἐὰν βοηθῶμεν, θῆτε, θῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, βοάεσθαι, ᾶσθαι.
παρακείμενος, βεβοῆσθαι.
ἀόριστος α. βοηθῆσαι.
μέλλων α. βοηθήσεσθαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων, βεβοήσεσθαι.

PARTICIPIA.

ὁ βοώμενος, ώμενος, τοῦ βοωμένου, ωμένου.
ἡ βοωμένη, ωμένη, τῆς βοωμένης, ωμένης.
τὸ βοώμενον, ώμενον, τοῦ βοωμένου, ωμένου.

Παρακείμενος.

βεβοημένος, μένη, μένον.

Ἀόριστος α.

βοηθεὶς, θεῖσα, θέν.

Μέλλων α.

βοηθησόμενος, σομένη, σόμενον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

βεβοησόμενος, σομένη, σόμενον.

Conjuga βοάομαι Medium.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. βοάομαι, βοῶμαι: βοάῃ, βοᾷ: βοάεται, βοᾶται.
D. βοαόμεθον, βοώμεθον: βοάεσθον, ᾶσθον: βοάεσθον, ᾶσθον.
P. βοαόμεθα, ώμεθα: βοάεσθε, ᾶσθε: βοάονται, ῶνται.

Παρακείμενος.

S. ἐβοαόμην, ώμην: ἐβοάου, ἐβοῶ: ἐβοάετο, ᾶτο.
D. ἐβοαόμεθον, ώμεθον: ἐβοάεσθον, ᾶσθον: ἐβοαέσθην, άσθην.
P. ἐβοαόμεθα, ώμεθα: ἐβοάεσθε, ᾶσθε: ἐβοάοντο, ῶντο.

Ἀόριστος α.

S. ἐβοησάμην, ήσω, ήσατο.
D. ἐβοησάμεθον, ήσασθον, ησάσθην.

P. ἐβοησάμεθα, ήσασθε, ήσαντο.

Μέλλοντα.

S. βοήσομαι, ήσῃ, ήσεται.
D. βοησόμεθον, ήσεσθον, ήσεσθον.
P. βοησόμεθα, ήσεσθε, ήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S. βοάω, ῶ: βοαέτω, άσθω.
D. βοάετον, ᾶτον: βοαέσθων, άσθων.
P. βοάετε, ᾶτε: βοαέσθωσαν, άσθωσαν.

Ἀόριστος α.

S. βόησον, ησάσθω.
D. βοήσατον, ησάσθων.
P. βοήσατε, ησάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. βοαοίμην, ώμην: βοάοιο, ῶο: βοάοιτο, ῶτο.
D. βοαοίμεθον, ώμεθον: βοάοισθον, ῶσθον: βοαοίσθην, ώσθην.
P. βοαοίμεθα, ώμεθα: βοάοισθε, ῶσθε: βοάοιντο, ῶντο.

Ἀόριστος α.

S. βοησαίμην, ησαίμην, ήσαιτο.
D. βοησαίμεθον, ησαίσθον, ησαίσθην.

P. βοη-

P. βοησαίμεθα, ησαίσθε, ήσαιντο.

Μέλλοντα.

S. βοησοίμην, ήσοιο, ήσοιτο.
D. βοησοίμεθον, ήσοισθον, ησοίσθην.
P. βοησοίμεθα, ήσοισθε, ήσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν βοάωμαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ: βοάηται, ᾶται.
D. ἐὰν βοαώμεθον, ώμεθον: βοάησθον, ᾶσθον: βοάησθον, ᾶσθον.
P. ἐὰν βοαώμεθα, ώμεθα: βοάησθε, ᾶσθε: βοάωνται, ῶνται.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν βοήσωμαι, ήσῃ, ήσηται.
D. ἐὰν βοησώμεθον, ήσησθον, ήσησθον.
P. ἐὰν βοησώμεθα, ήσησθε, ήσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

ἐνεστὼς, βοάεσθαι, ᾶσθαι.
ἀόριστος α. βοήσασθαι.
μέλλοντα. βοήσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστὼς, βοαόμενος, ώμενος.

ἀόρι-

ἀόριστος α. βοησάμενος.
μέλλων α. βοιητόμενος.

TERTIA CONIVGATIO CIRCUMFLEXORUM.

Quomodo fit Contractio in hac Coniugatione?

1. *Si post ο sequitur ε, aut ε, aut ου, Contractio fit in ε.*
2. *Si post ο sequitur η aut ω, Contractio fit in ω.*
3. *Si post ο sequitur ι in aliqua Diphthongo, Contractio fit in οι: excepto Infinitivo.* χρυτόω, χρυσοῶ.

Quot sunt hîc Contractiones?

Tres: οι, ω, ε.

Conjuga χρυσόω?

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΩΣ χρόνος.

S. χρυσόω, χρυσῶ: χρυσόῃς, οῖς: χρυσόῃ, χρυσοῖ.
D. χρυσόητον, ῶτον: χρυσόητον, ῶτον.
P. χρυσόομεν, ῶμεν: χρυσόητε, ῶτε: χρυσόουσι, ῶσι.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΣ.

S. ἐχρύσοον, ῶ: ἐχρύσοες, ῷς: ἐχρύσοε, ῷ.
D. ἐχρυσόητον, ῶτον: ἐχρυσοέτην, ώτην.
P. ἐχρυσόομεν, ῶμεν: ἐχρυσόητε, ῶτε: ἐχρύσοον, ῶν.

ΕΥΚΤΙΚΟΣ.

S. κεχρύσωκα, κας, κε.
D. κεχρυσώκατον, κατον.
P. κεχρυσώκαμεν, κατε, κασι.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

S. ἐκεχρυσώκη, ωκῃς, ώκῃ.
D. ἐκεχρυσώκειτον, ωκείτην.
P. ἐκεχρυσώκειμεν, ώκειτε, ώκεισαν.

Ἀόριστος α.

S. ἐχρύσωσα, σας, σε.
D. ἐχρυσώσατον, σάτην.
P. ἐχρυσώσαμεν, σατε, σαν.

Μέλλων α.

S. χρυσώσω, σεις, σῃ.
D. χρυσώσετον, σετον.
P. χρυσώσομεν, σετε, σουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΩΣ.

S. χρύσοε, ῶ: χρυσοέτω, ώτω.
D. χρυσόητον, χρυσώτω: χρυσοέτων, ώτων.
P. χρυσόητε, χρυσώτε: χρυσοέτωσαν, ώτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΟΣ.

S. κεχρύσωκε, κέτω.

D. κε-

B.	κεχρυσώκετον,	κέτων.
P.	κεχρυσώκετε,	κέτωσαν.

Ἰόεις ω α.

S.	χρύσωσον,	σάτω.
D.	χρυσώσατον,	σάτων.
P.	χρυσώσατε,	σάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ἐνεστώς.

S.	χρυσόοιμι, οῖμι :	χρυσόοις, οῖς : χρυσόοι, οῖ.
D.	χρυσόοιτον, οῖτον :	χρυσοοίτην, οίτην.
P.	χρυσόοιμεν, οῖμεν :	χρυσόοιτε, οῖτε : χρυσόοιεν, (οῖεν.

Παρακείμενος.

S.	κεχρυσώκοιμι, ώκοις,	ώκοι.
D.	κεχρυσώκοιτον,	ωκοίτην.
P.	κεχρυσώκοιμεν, ώκοιτε,	ώκοιεν.

Ἀόριστος α.

S.	χρυσώσαιμι, σαις,	σαι.
D.	χρυσώσαιτον,	σαίτην.
P.	χρυσώσαιμεν, σαιτε,	σαιεν.

αἰολικῶς.

S.	χρυσώσια,	χρυσώσιας, χρυσώσιε, ὅτι.

Μελλων α.

S.	χρυσώσοιμι,	σοις, σοι.
D.	χρυσωσοίτον,	σοίτην.
P.	χρυσώσοιμεν,	σοιτε, σοιεν.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν χρυσόω, ῶ : χρυσόῃς, οῖς : χρυσόῃ, οῖ.
D. ἐὰν χρυσόητον, ῶτον : χρυσόητον, ῶτον.
P. ἐὰν χρυσόωμεν, ῶμεν : χρυσόητε, ῶτε : χρυσόωσι, ῶσι.

Plato in Eutyphrone : ἐὰν ἀφοσιοῖς.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν κεχρυσώκω,	ώκῃς,	ώκῃ.
D.	ἐὰν κεχρυσώκητον,	ώκητον.
P. ἐὰν κεχρυσώκωμεν,	ώκητε,	ώκωσι.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν χρυσώσω,	σῃς,	σῃ.
D.	ἐὰν χρυσώσητον.	σητον.
P. ἐὰν χρυσώσωμεν,	σητε,	σωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ
ἐγκλίσεως

ἐνεστὼς, χρυσόειν, εἶν.
παρακείμενος κεχρυσωκέναι.
ἀόριστος α. χρυσώσαι.
μέλλων α. χρυσώσειν.

PARTICIPIA.

ὁ χρυσόων, ῶν,	ὁ χρυσόοντος, οῦντος.
ἡ χρυσόουσα, οῦσα,	τὸ χρυσοῦντος, οῦντος.
τὸ χρυσόον, οῦν,	ὁ χρυσόοντος, οῦντος.

παρα-

Παρακείμενος.

κεχρυσωκὼς,	κυῖα,	κός.

Ἀόριστος α.

χρησώσας,	ώσασα,	ῶσαν.

Μέλλων α.

χρυσώσων,	ώσουσα,	ῶσον.

Conjuga χρυσόομαι Passivum.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. χρυσόομαι, ῶμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόεται, ῶται.
D. χρυσόομεθον, ώμεθον: χρυσόεσθον, ῶσθον: χρυσόεσθον, ῶσθον.
P. χρυσόομεθα, ῶμεθα: χρυσόεσθε, ῶσθε: χρυσόονται, ῶνται.

Παρατατικός.

S. ἐχρυσοόμην, ώμην: ἐχρυσόου, ῶ: ἐχρυσόετο, ῶτο.
D. ἐχρυσοόμεθον, ώμεθον: ἐχρυσόεσθον, ῶσθον: ἐχρυσοόεσθην, ώσθην.
P. ἐχρυσοόμεθα, ώμεθα: ἐχρυσόεσθε, ῶσθε: ἐχρυσόοντο, ῶντο.

Παρακείμενος.

S. κεχρύσωμαι,	ωσαι,	ωται.
D. κεχρυσωμεθον,	ωσθον,	ωσθον.
P. κεχρυσώμεθα,	ωσθε,	ωνται.

Ὑπερσυντελικός.

S. ἐκεχρυσώμην,	ωσο,	ωτο.
D. ἐκεχρυσώμεθον,	ωσθον,	ώσθην.
P. ἐκεχρυσώμεθα,	ωσθε,	ωντο.

Ἀόριστος α.

S. ἐχρυσώθην,	θης,	θη.
D.	ἐχρυσώθητον,	θήτην.
P. ἐχρυσώθημεν,	θητε,	θησαν.

Μέλλων α.

S. χρυσωθήσομαι,	σῃ,	σεται.
D. χρυσωθησόμεθον,	σεσθον,	σεσθον.
P. χρυσωθησόμεθα,	σεσθε,	σονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. κεχρυσώσομαι,	σῃ,	σεται.
D. κεχρυσωσόμεθον,	σεσθον,	σεσθον.
P. κεχρυσωσόμεθα,	σεσθε,	σονται.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. χρυσόω, ῶ: χρυσοίσθω, χρυσώσθω.
D. χρυσόεσθον, ῶσθον: χρυσοίσθων, ώσθων.
P. χρυσόεσθε, ῶσθε: χρυσοίσθωσαν, ώσθωσαν.

Παρακείμενος.

S.	κεχρύσωσο,	ώσθω.
D.	κεχρύσωσθον,	ώσθων.

P. κεχρύσωσθε, ώσθωσαν.

Αόριστος α.

S. χρυσώθητι, θήτω:
D. χρυσώθητον, θητον,
P. χρυσώθητε, θητωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ενεστώς.

S. χρυσοοίμην, οίμην: χρυσόοιο, οῖο: χρυσόοιτο, οιτο.
D. χρυσοοίμεθον, οίμεθον: χρυσόοισθον, οισθον: χρυσοοίσθην, οίσθην.
P. χρυσοοίμεθα, οίμεθα: χρυσοοισθε, οῖσθε: χρυσοοιντο, οιντο.

Παρακείμενος.

S. κεχρυσώμην, ῶο, ῶτο.
D. κεχρυσώμεθον, ῶσθον, ῶσθην.
P. κεχρυσώμεθα, ῶσθε, ῶντο.

Αόριστος α.

S. χρυσωθείην, θείης, θείη.
D. χρυσωθείητον, θειητην.
P. χρυσωθείημεν, θείητε, θείησαν & θεῖεν.

Μέλλων α.

S. χρυσωθησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο.
D. χρυσωθησοίμεθον, θήσοισθον, θησοίσθην.
P. χρυσωθησοίμεθα, θήσοισθε, θήσοιντο.

Μετ'

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. κεχρυσωσοίμην, σοιο, σοιτο.
D. κεχρυσωσοίμεθον, σοισθον, σοίσθην.
P. κεχρυσωσοίμεθα, σοισθε, σοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ενεστώς.

S. ἐὰν χρυσόωμαι, ῶμαι: χρυσόῃ, ῶ: χρυσόηται, ῶται.
D. ἐὰν χρυσοώμεθον, ώμεθον: χρυσόησθον, ῶσθον: χρυσοήσθην, ῶσθον.
P. ἐὰν χρυσοώμεθα, ώμεθα: χρυσόησθε, ῶσθε: χρυσόωνται, ῶνται.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν κεχρυσῶμαι, κεχρυσῇ, κεχρυσῆται.
D. ἐὰν κεχρυσώμεθον, ἦσθον, ἦσθον.
P. ἐὰν κεχρυσώμεθα, ἦσθε, ὦνται.

Αόριστος α.

S. ἐὰν χρυσωθῶ, θῇς, θῇ.
D. ἐὰν χρυσωθῆτον, θῆτον,
P. ἐὰν χρυσωθῶμεν, θῆτε, θῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, χρυσόεσθαι, οῦσθαι.
παρακείμενος, κεχρυσῶσθαι.

ἀόριστ. α. χρυσωθῆναι.
μέλλων α. χρυσωθήσεσθαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων, κεχρυσῶσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστῶς.

ὁ χρυσούμενος, ούμενος: ὁ χρυσουμένους, ουμένου.
ἡ χρυσουμένη, ουμένη: τῆς χρυσουμένης, ουμένης.
τὸ χρυσούμενον, ούμενον: τοῦ χρυσουμένου, ουμένου.

παρακείμενος.

κεχρυσωμένος, μένη, μένον.

Ἀόριστος α.

χρυσωθεὶς, θεῖσα, θέν.

Μέλλων α.

χρυσωθησόμενος, σομένη, σόμενον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

κεχρυσωσόμενος, σομένη, σόμενον.

Conjuga χρυσόομαι Medium.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς χρόνος.

S. χρυσόομαι, οῦμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόεται, οῦται.
D. χρυσοόμεθα: ούμεθον: χρυσόεσθον, οῦσθον: χρυσόεσθον, οῦσθον.
P. χρυσοόμεθα, ούμεθα: χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσόονται, οῦνται.

παρατατικός.

S. ἐχρυσοόμην, ούμην: ἐχρυσόου, οῦ: ἐχρυσόετο, οῦτο.
D. ἐχρυσοόμεθον, ούμεθον: ἐχρυσόεσθον, οῦσθον: ἐχρυσοέσθην, οῦσθην.
P. ἐχρυσοόμεθον, ούμεθον: ἐχρυσόεσθε, οῦσθε: ἐχρυσόοντο, οῦντο.

ἀόριστος α.

S. ἐχρυσωσάμην, ώσω, ώσατο.
D. ἐχρυσωσάμεθον, ώσασθον, ωσάσθην.
P. ἐχρυσωσάμεθα, ώσασθε, ώσαντο.

Μέλλων α.

S. χρυσώσομαι, ώσῃ, ώσεται.
D. χρυσωσόμεθον, ώσεσθον, ώσεσθον.
P. χρυσωσόμεθα, ώσεσθε, ώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S. χρυσόου, οῦ: χρυσοέσθω, ούσθω.
D. χρυσόεσθον, οῦσθον: χρυσοέσθων, ούσθων.
P. χρυσόεσθε, οῦσθε: χρυσοέσθωσαν, ούσθωσαν.

ἀόριστος α.

S. χρῦσωσαι, ωσάσθω.
D. χρυσώσασθον, ωσάσθων.
P. χρυσώσασθε, ωσάσθωσαν.

ΟΡΤΑΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. χρυσοίμιλον, οίμιλω: χρυσόοιο, οῖο: χρυσόοιλο, οῖτο.

D. χρυσοοίμεθον, οίμεθον: χρυσόοιθον, οῖθην: χρυσοοίθλω, οίθλω.

P. χρυσοοίμεθα, οίμεθα: χρυσόοισθε, οῖσθε: χρυσόοιντο, οῖντο.

ἀόριστος α.

S. χρυσωσαίμιλον, ώσαιο, ώσαιτο.

D. χρυσωσαίμεθον, ώσαιθον, ωσαίθλω.

P. χρυσωσαίμεθα, ώσαισθε, ώσαιντο.

Μέλλων α.

S. χρυσωσοίμιλον, ώσοιο, ώσοιτο.

D. χρυσωσοίμεθον, ώσοιθον, ωσοίθλω.

P. χρυσωσοίμεθα, ώσοισθε, ώσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν χρυσόωμαι, ῶμαι: χρυσόῃ, ῷ: χρυσόηται, ῶται.

D. ἐὰν χρυσοώμεθον, ώμεθον: χρυσόησθον, ῶσθον: χρυσόησθον, ῶσθον.

P. ἐὰν χρυσοώμεθα, ώμεθα: χρυσόησθε, ῶσθε: χρυσόωνται, ῶνται.

ἀόριστος α.

S. ἐὰν

S. ἐὰν χρυσώσωμαι, ωσῃ, ώσηται.

D. ἐὰν χρυσωσώμεθον, ώσηθον, ωσηθον.

P. ἐὰν χρυσωσώμεθα, ωσησθε, ώσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, χρυσόεσθαι, ᾶσθαι.

ἀόριστος α. χρυσωσαθαι.

μέλλων α. χρυσώσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστὼς, χρυσοόμενος, ώμενος.

ἀόριστος α. χρυσωσάμενος.

μέλλων α. χρυσωσόμενος.

DE CONIVGATIONIBVS VERBORVM IN μι.

Quare dicuntur Verba in μι?

Propter ultimam Syllabam μι, *in quam desinunt: ut,* τίθημι, ἵστημι.

Unde nascuntur?

Ex Conjugatione sexta Barytonorum.

A quibus Verbis illius Conjugationis?

A desinentibus in εω, αω, οω, *&* υω.

Quomodo?

Ω mutatur in μι, *brevis Characteristica in longam, & præponitur Reduplicatio: ut,* τίθημι.

Quid est Reduplicatio?

Est quasi Syllabicum Augmentum Verborum in μι.

Quotuplex?

Duplex: Propria & Impropria, κύριος & ἄκυρος· ἀναδιπλασιασμὸς.

Quid est Propria?

Cùm eadem Consonans, vel tenuis loco Aspiratæ, cum Jota brevi repetitur: ut,

θέω, *pono*,	τιθέω,	τίθημι.
δόω, *do*,	διδόω,	δίδωμι.

Sophocles tamen in Ajace, τὸ ε Verbi ἐφίημι, produxit.

χαίρειν ὡθάνα τἄλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι.

Gaudère Minerva in alijs te permitto: id est, in alijs rebus tibi parebo, non in hac.

Et in ζωίημι, in Trachinijs: ἀδὲν ζωίημι, ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι. *Nihil intelligo istorum, quæ tu dudum perplexè loqueris.*

Quid Impropria?

Cùm Jota solum præfigitur.

In quibus Verbis ea fit?

Quæ à Vocali aut σ incipiunt: ut,

ἕω, *mitto*,	ἵω,	ἵημι.
σάω, *flo*,	ἰσάω,	ἵστημι, *Ion.* ἕστημι.

Quæ Conjugationes habent Reduplicationem?

Tantùm tres priores, nec tamen in omnibus Verbis: ut, δίζημαι, φημί.

In quibus Temporibus.

In Præsenti & Præterito Imperfecto tantùm, per omnes Modos & Participia.

Quot sunt Conjugationes Verborum in μι?

Quatuor:

Quæ est Prima?

Cujus Characteristica est ε & η: ut, τίθημι, τίθετον.

Quæ est Secunda?

Cujus Characteristica est α breve, & η: ut, ἵστημι, ἵστατον.

Quæ est Tertia?

Cujus Characteristica est ο & ω: ut, δίδωμι, δίδοτον.

Quæ est Quarta?

Cujus Characteristica est υ correptum, & υ productum: ut, ζεύγνυμι, ζεύγνυτον.

Quomodo inflectuntur Verba in μι?

Præsens habet peculiarem inflexionem: Præteritum Imperfectum & Aoristus secundus inflectuntur more Aoristi Passivi,

excepta penultima. Reliqua Tempora sequuntur rationem Barytonorum.

Quomodo augentur?

More Barytonorum.

Quibus carent Temporibus?

Omni Futuro secundo, Aoristo secundo passivo, & Praeterito Perfecto Medio.

PRIMA CONIVGATIO IN μι.

Conjuga τίθημι?

ὈΡΙΣΤΙΚΗ̃Σ ΕΓΚΛΊσεως ἐνεστὼς χρόνος.

S.	τίθημι,	τίθης,	τίθησι.
D.		τίθετον,	τίθετον.
P.	τίθεμεν,	τίθετε,	τιθέασι, Ionicè τιθέᾶσι.

παραλικός.

S.	ἐτίθην,	ἐτίθης,	ἐτίθη.
D.		ἐτίθετον,	ἐτιθέτην.
P.	ἐτίθεμεν,	ἐτίθετε,	ἐτίθεσαν.

παρακείμενος.

S.	τέθεικα,	τέθεικας,	τέθεικε, &c.

ὑπερσυντελικός.

S.	ἐτεθείκειν,	ἐτεθείκεις,	ἐτεθείκει, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἔθηκα, ἔθηκας, ἔθηκε, &c. pro ἔθησα.

Ἀόριστος α.

S. ἔθην,	ἔθης,	ἔθη.
D.	ἔθετον,	ἐθέτην.
P. ἔθεμεν,	ἔθετε,	ἔθεσαν.

Μέλλων α.

S. θήσω, θήσεις, θήσει, &c. ἀ θέω.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ̃Σ ἐγκλίσεως ἐνεστὼς.

S.	τίθεται,	τιθέτω.
D.	τίθετον,	τιθέτων.
P.	τίθετε,	τιθέτωσαν.

παρακείμενος.

S.	τέθεικε,	τεθεικέτω, &c.

Ἀόριστος α.

S.	θῆκον,	θηκάτω, &c.

Ἀόριστος β.

S.	θέτι, καὶ θές,	θέτω.
D.	θετον,	θέτων.
P.	θετε,	θέτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗ̃Σ ΕΓΚΛΊσεως ἐνεστὼς.

S.	τιθείμην,	τιθείης,	τιθείη.
D.		τιθείητον,	τιθειήτην.

S. τι-

P. τιθείημεν,	τιθείητε,	τιθείησαν & τιθεῖεν.
	ὡρηκείμενος.	
S. τεθείκοιμι,	τεθείκοις,	τεθείκοι, &c.
	ἀόρ. ις ω α.	
S. θήκαιμι,	θήκαις,	θήκαι, &c.
	ἀόρ. ις ω ϛ.	
S. θείλω,	θείης,	θείη.
D.	θείητον,	θειήτην.
P. θείημεν,	θείητε,	θείησαν & θεῖεν.
	Μέλλων α.	
S. θέσοιμι,	θήσοις,	θήσοι, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S. ἐὰν τιθῶ,	τιθῇς,	τιθῇ.
D.	ἐὰν τιθῆτον,	τιθῆτον.
P. ἐὰν τιθῶμεν,	τιθῆτε,	τιθῶσι.
	ὡρηκείμενος.	
S. ἐὰν τεθείκω,	τεθείκῃς,	τεθείκῃ, &c.
	ἀόρ. ις ω α.	
S. ἐὰν θήκω,	θήκῃς,	θήκῃ, &c.
	ἀόρ. ις ω ϛ.	
S. ἐὰν θῶ,	θῇς,	θῇ.
D.	ἐὰν θῆτον,	θῆτον.
P. ἐὰν θῶμεν,	θῆτε,	θῶσι.

Α'ΠΑ-

Α'ΠΑΡΕΜΦΑ'ΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, τιθέναι.
ὡρηκείμενος, τεθεικέναι.
ἀόρ. ις ω α. θῆκαι.
ἀόρ. ις ω ϛ. θεῖναι.
μέλλων α. θήσειν.

PARTICIPIA.

ἐνεστώς.

τιθεὶς,	ὁ τιθεὶς.
τιθεῖσα,	τῆς τιθείσης.
τιθὲν,	τὸ τιθὲν.
ὡρηκείμενος.	
κεκηκὼς,	κεκηκυῖα, κεκηκός.
ἀόριστος α.	
θεὶς,	θεῖσα, aliquando inusitatum fere.
ἀόριστος ϛ.	
θεὶς,	ὁ θεὶς.
θεῖσα,	τῆς θείσης.
θὲν,	τὸ θὲν.
Μέλλων ϛ.	
θησων,	θησουσα: θησον.

FORMATIO QVORVNDAM TEMPORUM ACTIVÆ VOCIS.

τίθημι

τίθης unde?

A τίθημι, *μι in σ mutando: nec subscribitur Jota, nisi in* φῄς, *à* φημί.

τίθησι unde?

A τίθης, *addendo Jota.*

Cur in Duali & Plurali τίθετον & τίθεμεν per ε?

Præsens & Imperfectum Activum in Duali aut Plurali Numero mutant longam Characteristicam in brevem. Iliad. tamen 9. v. 5. ἄητον *(spirant) ponitur, pro* ἄετον, *ab* ἄημι, *propter metrum.*

τίθεῖσι unde?

Tertia Pluralis in Præsenti & Futuro omnis Activi, est similis Dativo Plurali sui Participij, πεσίεσι, *Iliad. 11. v. 270. quod &* πεσίεσσι *dicitur. Sed in quarta Conjugatione pro* ζεύγνῦσι *dicitur* ζεύγνυσι, *à* ζεύγνυω.

PRÆTERITUM IMPERFECTUM.

Unde ἐτίθην?

A Præsenti τίθημι, *μι in ν mutando, & Augmento præponendo.*

Estné id usitatum?

Pro Imperfecto Singulari trium Conjugationem priorum, utuntur ferè personis Circumflexorum: ut, τίθω, ἔθην, εις, ει: ἴστω, ἴσθι, ἀς, α: δίδω, ἔδιδον, ως, ω. *Sic in Tertia Plurali,* ἔθεσαν, ἴστων, ἔδιδον.

PRÆTERITUM PERFECTUM.

τέθεικα unde?

A Futuro θήσω, *more Barytonorum: sed pro* η *ponitur* ε, *more Bœotorum. Pro* εσηκα, *ab* ἵημι, *dicitur* εσακα: *ad differentiam Præteriti Medij* εσηκα, *ab* εσηκω.

AORISTUS SECUNDUS.

Unde ἔθλω?

A Præterito Imperfecto ἔθλον, *abjecta Reduplicatione.* ἔσλω *ab* ἴσλω, *loco Reduplicationis præponit Augmentum.*

Quæ est Characteristica Aoristi secundi?

Aoristus secundus retinet longam Characteristicam in omnibus Numeris: ut, ἔσλω, ἔσητον, ἔσημεν. *Excipiuntur tria Verba:* ἔθλω, *à* τίθημι: ἔδων, *à* δίδωμι: ὦ, *ab* εἶμι: *quæ longam mutant in Duali ac Plurali in brevem.*

RELIQVI MODI

IMPERATIVUS.

τίθι-

τίθετι unde?

A Præsenti Indicativi modi, μι in θι, & longam Vocalem in brevem mutando, ut & in reliquis Personis omnibus: ut, ἵστημι, ἵστασθι. Sed τίθετι per τ, non τίθεθι per θ: propter alterum θ præcedens.

Estné usitatum τίθετι?

Frequentiùs dicitur τίθεϊ, ἵστα, δίδα: à Contractis, πθῶ, ἱστῶ, διδῶ. Item, ἵστη, pro ἵστασθι statue: Eurip. Supplicibus. πίμπεη, *pro* πίμπεσθι, *incende, à* πίμπεημι: *Idem Ione. Sic* ὄμνυ, υ *producto, pro* ὄμνυθι, *jura, ab* ὄμνυμι? *idem in Medea.*

Unde θέτι?

A Præsenti τίθετι, abjecta Reduplicatione.

θές unde?

A θέτι, posteriore Syllaba in σ mutanda. sic δότι, δός: ἔθι, ἔς: à δίδωμι & ἵημι.

Quanta est penultima hujus Aoristi?

Aoristus secundus Imperativus retinet longam, Characteristicam in omnibus numeris: ut, σῆθι, σῆτον, σῆτε. Excipitur θέτι, δότι, ἔθι: quæ ubique brevem Vocalem habent.

OPTATIVUS.

Unde

Unde formatur τιθείλω?

A Præsenti Indicativi modi τίθημι, μι in λω mutando, & ad penultimam correptam ita addendo. Sic ἵστημι, ἱσάλω: δίδωμι, διδόλω.

θείλω unde?

A Præsenti τιθείλω, abjecta Reduplicatione.

SUBIUNCTIVUS.

ἐὰν τιθῶ unde?

Præsens subjunctivi simile est suo circumflexo: nisi quòd secunda & tertia singularis tertiæ Conjugationis per ῷ Diphthongum impropriam, non per οῖ inflectitur, ut, ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. Et pro ἱστῶ, ᾷς, ᾷ, quidam dicunt ἱστῶ, ᾗς, ᾗ.

Unde ἐὰν θῶ?

A Præsenti τιθῶ abjecta Reduplicatione: sed in secunda Conjugatione α mutatur in η: ὦ, ᾗς, ᾗ, σῆτον, σῆτε.

INFINITIVUS.

τιθέναι unde?

A Præsenti Indicativi modi τίθημι, μι in ναι, & longa Vocali in brevem mutanda. sic ἵστημι, ἱστάναι: δίδωμι, διδόναι.

R Unde

Unde θεῖναι?

Aoristus secundus Infinitivus formatur à Præsenti Infinitivo, abjectâ Reduplicatione, & longâ Vocali resumtâ: ut ἑστάναι, στῆναι.

Quid excipitur?

θεῖναι, δοῦναι, εἶναι, quæ ex Vocali brevi faciunt Diphthongum.

PARTICIPIA.

τιθεὶς unde?

A themate τίθημι, μι in τ mutando, & ad Characteristicam brevem sumtam, Iota addendo.

ἱστὰς ab ἵστημι: μι in τ, & η in α longum mutando.

διδοὺς à δίδωμι, μι in σ mutando, & ad Characteristicam brevem sumtam, υ addendo.

ζεύγνὺς à ζεύγνυμι, μι in σ mutando. Accentus in omnibus ultima.

Unde δεὶς?

A Præsenti τιθεὶς, abjectâ reduplicatione.

PASSIVVM.

Conjuga τίθεμαι Passivum?

ΟΡΙΣΤΙΚΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς χρόνος.

S. τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
D. τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
P. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Παρατατικός.

S. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου, ἐτίθετο.
D. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
P. ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

Παρακείμενος.

S. τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται, &c.

Ὑπερσυντελικός.

S. ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἐθέμην, ἔθου, ἔθετο, &c.

Μέλλων α.

S. τεθήσομαι, τεθήσῃ, τεθήσεται, &c.
S. τεθείσομαι, τεθείσῃ, τεθείσεται, &c. per α.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S. τίθεσο, καὶ τίθου, τιθέσθω.
D. τίθεσθον, τιθέσθων.
P. τίθεσθε, τιθέσθωσαν.

Παρακείμενος.

S. τέθεισο, τεθείσθω, &c.

Ἀόριστος α.

S. τέθητι, τεθήτω, &c.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο.
D. τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
P. τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

ὡρισμένος.

S. τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.
D. τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.
P. τεθείμεθα, τετεῖσθε, τεθεῖντο.

Ἀόριστος α.

S. τεθείην, τεθείης, τεθείη, &c.

Μέλλων α.

S. τεθησοίμην, τεθήσοιο, τεθήσοιτο, &c.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. τεθεισοίμην, τεθείσοιο, τεθείσοιτο, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται.
D. ἐὰν τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
P. ἐὰν τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

προσίηται, *admiserit*, *apud D. Chrysost.* περὶ ἱερωσύνης, *serm. 1. cap. 6. à* προσίημι, *admitto.*

ὡρισμένος.

S. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.
D. ἐὰν τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.
P. ἐὰν τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν τεθῶ, τεθῇς, τεθῇ.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

ἐνεστώς, τίθεσθαι.
ὡρισμένος, τεθεῖσθαι.
ἀόριστος α. τεθεῖναι.
μέλλων α. τεθήσεσθαι.
Μετ' ὀλίγον μέλλων, τεθεῖσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστώς.

τιθέμενος, τιθεμένη, τιθέμενον.
Iliad. 10. v. 34. πιθήμενος.

ὡρισμένος.

τεθειμένος, μένη, μένον.

Ἀόριστος α.

τεθείς, τεθεῖσα, τεθέν.

Μέλλων α.

τεθησόμενος, μένη, μενον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

τεθεισόμενος, μένη, μενον.

FORMATIO QVORVNDAM TEMPORVM PASSIVÆ VOCIS.

τίθεμαι unde?

Ab Activo τίθημι, *μι in μαι, & longam Vocalem in suam brevem mutando, ut & in reliquis Personis omnibus.*

Pro τίθεσαι quomodo dicitur Atticè?

τίθη: *quod fit à* τίθεται, *σ expuncto, duabus Vocalibus in η contractis, & ι subscripto. Sic* ἵστασαι, ἵστη: *&* κάθησαι, κάθη, *à* κάθημαι.

ἐτιθέμην unde?

A Præsenti τίθεμαι, *αι in ην mutando, & Augmento præponendo. Cæterum ubiq; est brevis Characteristica.*

Secunda persona ἐτίθου unde?

A Secunda ἐτίθεσο, *σ expuncto, & duabus Vocalibus in unam Syllabam contractis. Sic* ἵστασο, ἵστω: ἐδίδοσο, ἐδίδου.

Unde τέθειμαι?

Præteritum Perfectum Passivum Verborum in μι, formatur à Perfecto Activo: κα in μαι mutando, & penultima corripienda, idq; in omnibus Numeris: ut, ἕστακα, ἕσταμαι, ἐστάμεθον, ἐστάμεθα: δέδωκα, δέδομαι, δεδόμεθον, δεδόμεθα. Sed τέθειμαι retinet Bœoticam Perfecti Activi Diphthongum.

Unde τέθην?

A τέθεικα, αι *in* ην, *& Tenui in suam Aspiratam mutanda, Augmento item Imperfecti retinendo. Abjicitur etiam ι in hoc Verbo: & primus θ in τ mutatur, propter alterum θ sequens.*

IMPERATIVUS.

τίθεσο unde?

A Præsenti Indicativi modi, μαι in σο mutando: retinet q. brevem Vocalem in omnibus Numeris.

OPTATIVUS.

Unde formatur τιθείμην?

A Præsenti Indicativi Modi τίθεμαι, *αι in ην mutando, & ad penultimam brevem Iota addendo. Sic* ἵσταμαι, ἱσταίμην: δίδομαι, διδοίμην. *Præterea secunda ac tertia Persona, ultimâ brevi in penultima ubiq; circumflectuntur: nisi Activum non sit in usu: ut,* δύναμαι, δυναίμην, δύῃ, δύηται: *quia non dicitur* δύημι, δυαίην. *Quidam tamen* ἱσταίμην, ἵστῃο, ἵστητο.

τιθείμην unde?

Nihil differt à Præsenti τιθείμην, *nisi pri-*

ma syllaba: quæ illic est Reduplicatio, hic Augmentum.

SUBIUNCTIVUS.

ἐὰν τιθῶμαι unde?

Præsens Subjunctivi simile est suo Circumflexo: nisi quòd secunda singularis tertiæ Conjugationis per ῳ non per οῖ inflectitur: ut, ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται. Et pro ιστῶμαι, ᾷ, ᾶται, quidam dicunt ιστῶμαι, ῇ, ῆται: sic δυώμαι, δυῇ, δυῆται.

Unde ἐὰν τεθῶμαι?

Nihil differt à Præsenti τιθῶμαι, *nisi prima syllaba: quæ illic est Reduplicatio, hic Augmentum.*

INFINITIVUS.

τίθεσθαι unde?

A secunda Plurali Præsentis Indicativi, in αι mutando.

MEDIVM.

Conjuga τίθεμαι Medium.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται, &c.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΗ.

S. ἐπεθέμην, ἐτίθεσο, καὶ ἔθου, ἐτίθετο, &c.

ἀόριστος α.

S. ἐθηκάμην, ἐθήκω, ἐθήκατο, &c.

ἄλλως, ut & in reliquis Modis.

ἀόριστος β.

S. ἐθέμην, ἔθεσο καὶ ἔθου, ἔθετο.
D. ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἔθεσθην.
P. ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

Μέλλων α.

S. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται, &c.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς.

S. τίθεσο καὶ οῦ, τιθέσθω, &c.

ἀόριστος α.

S. θῆκαι, θηκάσθω, &c.

ἀόριστος β.

S. θέσο καὶ θοῦ, θέσθω.
D. θέσθον, θέσθων.
P. θέσθε, θέσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς.

S. τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο, &c.

ἀόριστος α.

S. θηκαίμην, θήκαιο, θήκαιτο, &c.

ἀόριστος β.

S. θέμεν,	θεῖο,	θεῖτο.
D. θέμεθον,	θεῖθον,	θείσθην.
P. θέμεθα,	θεῖθε,	θεῖντο.

Μέλλων α.

S. θησόμεν,	θήσοις,	θήσοιτο, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S. ἐὰν τιθῶμαι,	τιθῇ,	τιθῆται, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν θήκωμαι,	θήκῃ.	θήκηται, &c.

Ἀόριστος β.

S. ἐὰν θῶμαι,	θῇ,	θῆται.
D. ἐὰν θώμεθον,	θῆθον,	θῆσθον.
P. ἐὰν θώμεθα,	θῆσθε,	θῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ
ἐγκλίσεως

ἐνεστώς, τίθεσθαι.
ἀόριστος α. θήκασθαι.
ἀόριστος β. θέσθαι.
μέλλων α. θήσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστώς.

τιθέμενος,	μένη,	μενον.

Ἀόριστος α.

θηκάμενος,	μένη,	μενον.

ἀόριστος β.

θέμενος,	μένη,	μενον.

Μέλλων α.

θησόμενος,	μένη,	μενον.

FORMATIO SECVNDI
AORISTI MEDII.

ἐθέμην unde?

A praterito Imperfecto ἐτιθέμην, *abjecta Reduplicatione,* τεθέμην, *proposita sum: Euripid. Helena.*

Reliquorum Modorum & Participii Aoristus secundus unde?

Quisque à suo præsenti, abjectâ reduplicatione.

θοῦ unde?

A θέτο, *σ expuncto, & duabus Vocalibus in ε contractis.*

SECVNDA CONIVGATIO IN μι?

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. ἵσημι,	ἵστης,	ἵστη.
D.	ἵστατον,	ἵστατον.
P. ἵσταμεν,	ἵστατε,	ἱστᾶσι.

ΩΔΥ-

Ὑποτακτικός.

S. ἵσ̃ω,	ἵσ̃ης,	ἵσ̃η.
D.	ἵσ̃ατον,	ἱσ̃άτω.
P. ἵσ̃αμεν,	ἵσ̃ατε,	ἵσ̃αται.

Παρακείμενος.

S. ἕσακα,	ἕσακας,	ἑσακε, &c.

Ὑπερσυντελικός.

S. ἐσάκειν,	ἐσάκεις,	ἐσάκει, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἔσησα,	ἔσησας,	ἔσησε, &c.

Ἀόριστος β.

S. ἔσ̃ον,	ἔσ̃ης,	ἔσ̃η.
D.	ἔσ̃ητον,	ἐσ̃ήτω.
P. ἔσ̃ημεν,	ἔσ̃ητε,	ἔσ̃ησαν.

Μέλλων α.

S. σήσω,	σήσεις,	σήσει, &c. ἀσάω.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεργός.

S.	ἵσαθι,	ἱσάτω.
D.	ἵσατον,	ἱσάτων.
P.	ἵσατε,	ἱσάτωσαν.

Παρακείμενος.

S.	ἕσακε,	ἑσακέτω, &c.

Ἀόριστος α.

S.	σῆσον,	σησάτω, &c.

ἀόρι-

Ἀόριστος β.

S.	σῆθι,	σήτω.
D.	σῆτον,	σήτων.
P.	σῆτε,	σήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεργός.

S. ἰσαίην,	ἰσαίης,	ἰσαίη.
D.	ἰσαίητον,	ἰσαιήτην.
P. ἰσαίημεν,	ἰσαίητε,	ἰσαίησαν, & ἰσαῖεν

Παρακείμενος.

S. ἑσάκοιμι,	ἑσάκοις,	ἑσάκοι, &c.

Ἀόριστος α.

S. σήσαιμι,	σήσαις,	σήσαι, &c.

Ἀόριστος β.

S. σαίην,	σαίης,	σαίη.
D.	σαίητον,	σαιήτην.
P. σαίημεν,	σαίητε,	σαίησαν & σαῖεν.

Μέλλων α.

S. σήσοιμι,	σήσοις,	σήσοι, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεργός.

S. ἂν ἰσῶ,	ἰσᾷς,	ἰσᾷ.
D.	ἐὰν ἰσᾶτον,	ἰσᾶτον.
P. ἐὰν ἰσῶμεν,	ἰσᾶτε,	ἰσῶσι.

Παρα-

Παρακείμενος.

S. ἐὰν ἐσάκω, ἐσάκης, ἐσάκῃ, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν σήσω, σήσης, σήσῃ, &c.

Ἀόριστος β.

S. ἐὰν σῶ, σῇς, σῇ.
D. ἐὰν σῆτον, σῆτον.
P. ἐὰν σῶμεν, σῆτε, σῶσι,

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ ἐγκλίσεως.

ἑνεστὼς, ἱσάναι.
παρακείμενος, ἐσακέναι.
ἀόριστος α. σῆσαι.
ἀόριστος β σεῖναι.
μέλλων α. σήσειν.

PARTICIPIA.

ἑνεστὼς.

ὁ ἱσὰς, ἡ ἱσᾶσα, τὸ ἱσὰν, τοῦ ἱσάντος, τῆς ἱσάσης, τοῦ ἱσάντος.

παρακείμενος.

ἑσακὼς, κυῖα, κός.

Ionicè ἑσακὼς, & *Crasi* ἑστὼς, ῶσα, ὼς.

Ἀόριστος α.

σήσας, ασα, αν.

Ἀόριστος β.

ὁ σὰς, τοῦ σάντος.
ἡ σᾶσα, τῆς σάσης.
τὸ σὰν τοῦ σάντος.

Μέλλων α.

σήσων, σουσα, σουν.

PASSIVVM.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ

ἑνεστὼς χρόνος.

S. ἵσαμαι, ἵσασαι, ἵσαται.
D. ἰσάμεθον, ἵσασθον, ἵσασθον.
P. ἰσάμεθα, ἵσασθε, ἵσανται.

παρατατικός.

S. ἱσάμην, ἱσάσο ἢ ἵσω, ἵσατο.
D. ἰσάμεθον, ἰσάσθον, ἰσάσθην.
P. ἰσάμεθα, ἵσασθε, ἵσαντο.

Παρακείμενος.

S. ἕσαμαι, ἕσασαι, ἕσται, &c.

ὑπερσυντελικός.

S. ἰσάμην, ἕσατο, ἕσατο, &c.

ἀόριστος α.

S. ἐσάθην, ἐσάθης, ἐσάθη, &c.

Μέλλων α.

S. σαθήσομαι, σαθήσῃ, σαθήσεται, &c.

Μετ'

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. ἐσάσομαι, ἐσάσῃ, ἐσάσεται, &c.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-

σεως ἐνεστώς.

S. ἴσασο καὶ ἴσω, ἐσάσθω.
D. ἴσασθον, ἐσάσθων.
P. ἴσασθε, ἐσασθωσαν.

Παρακείμενος.

S. ἔσασο, ἐσάσθω, &c.

Ἀόριστος α.

S. σάθητι, σατήτω, &c.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-

σεως ἐνεστώς.

S. ἐσαίμην, ἴσαιο, ἴσαιτο.
D. ἐσαίμεθον, ἴσαισθον, ἴσαισθην.
P. ἐσαίμεθα, ἴσαισθε, ἴσαιντο.

Παρακείμενος.

S. ἐσασίμην, ἐσασο, ἐσαιτο, &c.

Ἀόριστος α.

S. σαθείλην, σαθείης, σαθείη, &c.

Μέλλων α.

S. σαθησοίμην. σαθήσοιο, σαθήσοιτο, &c.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. ἐσασοίμην, ἐσάσοιο, ἐσάσοιτο, &c.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-

σεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν ἐσῶμαι, ἐσᾷ, ἐσᾶται.
D. ἐὰν ἐσώμεθον, ἐσᾶσθον, ἐσᾶσθον.
P. ἐὰν ἐσώμεθα, ἐσᾶσθε, ἐσῶνται.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν ἐσῶμαι, ἐσᾷ, ἐσᾶται, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν σαθῶ, σαθῇς, σαθῇ, &c.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ,

ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, ἴσασθαι.
παρακείμενος, ἐσάσθαι.
ἀόριστος α. σαθῆναι.
μέλλων α. σαθήσεσθαι.
Μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐσάσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστώς.

ὁ, ἡ, μένος, μένη, μένον.

παρακείμενος.

ὁ, ἡ, μένος, μένη, μένον.

ἀόριστος α.

σαθεὶς, θεῖσα, θέν.

Μέλλων α.

σαθησόμεθα, μένη, μενον.

Μετ' ὀλιγον μέλλων.

ἐσασόμενος, μένη, μενον.

MEDIVM.

Ὁριστικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστὼς χρόνος.

S. ἵσαμαι, ἵσασαι, ἵσαται, &c.

Ὑποτακτικός.

S. ἰσάμαι, ἵσασο καὶ ἵσω, ἵσαται, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἐσησάμαι, ἐσήσω, ἐσήσατο, &c.

Ἀόριστος β.

S. ἐσάμαι, ἔσασο καὶ ἔσω, ἔσατο, &c.

ἄρχεις, ut & in reliquis modis.

Μέλλων α.

S. σήσομαι, σήσῃ, σήσεται, &c.

Προστακτικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἵσασο καὶ ἵσω, ἰσάσθω, &c.

Ἀόριστος α.

S. σῆσαι, σησάσθω, &c.

Εὐκτικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἰσαίμαι, ἰσαῖο, ἰσαῖτο, &c.

Ἀόριστος α.

S. σησαίμαι, σήσαιο, σήσαιτο, &c.

Μέλλων α.

S. σησοίμαι, σήσοιο, σήσοιτο, &c.

Ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν ἰσῶμαι, ἰσᾷ, ἰσᾶται, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν σήσωμαι, σήσῃ, σήσηται, &c.

Ἀπαρέμφατον ἐγκλίσεως,

ἐνεστώς, ἴσασθαι.

ἀόριστος α. σήσασθαι.

μέλλων α. σήσεσθαι.

Participia

ἐνεστώς.

ἰσάμενος, μένη, μενον.

Ἀόριστος α.

σεσάμενος, μένη, μενον.

Μέλλων α.

σεσόμενος, μένη, μενον.

TERTIA CONIVGATIO IN μι.

Ὁριστικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστὼς χρόνος.

S. δίδωμι,	δίδως,	δίδωσι.
D.	δίδοτον,	δίδοτον.
P. δίδομεν,	δίδοτε,	διδόᾱσι, Ionicè διδόασι.

Παρατατικός.

S. ἐδίδων,	ἐδίδως,	ἐδίδω.
D.	ἐδίδοτον,	ἐδιδότην.
P. ἐδίδομεν,	ἐδίδοτε,	ἐδίδοσαν.

Παρακείμενος.

S. δέδωκα,	δέδωκας,	δέδωκε, &c.

Ὑπερσυντελικός.

S. ἐδεδώκειν,	ἐδεδώκεις,	ἐδεδώκει, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἔδωκα,	ἔδωκας,	ἔδωκε, &c. pro ἔδωσε.

Ἀόριστος β.

S. ἔδων,	ἔδως,	ἔδω.
D.	ἔδοτον,	ἐδότην.
P. ἔδομεν,	ἔδοτε,	ἔδοσαν.

Μέλλων α.

S. δώσω,	δώσεις,	δώσει, &c. ἀ δώσω

Προστακτικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. δί-

δίδοθι,	διδότω.
δίδοτον,	διδότων.
δίδοτε,	διδότωσαν.

Παρακείμενος.

δέδωκε,	δεδωκέτω, &c.

Ἀόριστος α.

δῶκον,	δωκάτω, &c.

Ἀόριστος β.

δόθι καὶ δός,	δότω.
δότον,	δότων.
δότε,	δότωσαν.

Εὐκτικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. διδοίην,	διδοίης,	διδοίη.
D.	διδοίητον,	διδοιήτην.
P. διδοίημεν,	διδοίητε,	διδοίησαν & διδοῖεν.

Παρακείμενος.

S. δεδώκοιμι,	δεδώκοις,	δεδώκοι, &c.

Ἀόριστος α.

S. δώκαιμι,	δώκαις,	δώκαι, &c.

Ἀόριστος β.

S. δοίην,	δοίης,	δοίη.
D.	δοίητον,	δοιήτην.
P. δοίημεν,	δοίητε,	δοίησαν & δοῖεν.

ἀπλῶς.

S. δώω, δώης, δώη, &c.

Μέλλων α.

S. δώσοιμι, δώσοις, δώσοι, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ Ε'ΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ.
D. ἐὰν διδῶτον, διδῶτον.
P. ἐὰν διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν δεδώκω, δεδώκης, δεδώκη, &c.

ἀόριστος α.

S. ἐὰν δώκω, δώκης, δώκη, &c.

ἀόριστος β.

S. ἐὰν δῶ, δῷς, δῷ.
D. ἐὰν δῶτον, δῶτον.
P. ἐὰν δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Α'ΠΑΡΕΜΦΑ'ΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, διδόναι.
Παρακείμενος, δεδωκέναι.
ἀόριστος α. δῶναι.
ἀόριστος β. δοῦναι.
μέλλων α. δώσειν.

PARTI-

PARTICIPIA.

ἐνεστώς.

διδούς, διδοῦσα, διδόν, gen. διδόντος, διδούσης, διδόντος.

Παρακείμενος.

δεδωκώς, κυῖα, κός.

ἀόριστος α.

δώσας, ασα, αν. gen. άντος, άσης, άντος.

ἀόριστος β.

δούς, δοῦσα, δόν, gen. δόντος, δούσης, δόντος.

Μέλλων α.

δώσων, σουσα, σον.

PASSIVUM.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ Ε'ΓΚΛΙΣΕΩΣ χρόνος.

S. δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται.
D. διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
P. διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

Παρατατικός.

S. ἐδιδόμην, ἐδίδοσο καὶ ἐδίδου, ἐδίδοτο.
D. ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.

P. ἰδιδόμεθα,	ἐδίδοσθε,	ἐδίδοντο.
	Παρακείμενος.	
S. δέδομαι,	δέδοσαι,	δέδοται, &c.
	Ὑπερσυντελικός.	
S. ἐδεδόμην,	ἐδίδοσο,	ἐδίδοτο, &c.
	Ἀόριστος α.	
S. ἐδόθην,	ἐδόθης,	ἐδόθη, &c.
	Μέλλων α.	
S. δοθήσομαι,	δοθήσῃ,	δοθήσεται, &c.
	Μετ' ὀλίγον μέλλων.	
S. δεδόσομαι,	δεδόσῃ,	δεδόσεται, &c.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S.	δίδοσο, καὶ δίδου,	διδόσθω.
D.	δίδοσθον,	διδόσθων.
P.	δίδοσθε,	διδόσθωσαν.
	Παρακείμενος.	
S.	δέδοσο,	δεδόσθω, &c.
	Ἀόριστος α.	
S.	δόθητι,	δοθήτω, &c.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. διδοίμην,	διδοῖο,	διδοῖτο.
D. διδοίμεθον,	διδοίσθον,	διδοίσθην.

P. διδοίμεθα,	δεδοῖσθε,	διδοῖντο, &c.
	Παρακείμενος.	
S. δεδοίμην,	δεδοῖο,	δεδοῖτο, &c.
	Ἀόριστος α.	
S. δοθείην,	δοθείης,	δοθείη, &c.
	Μέλλων α.	
S. δοθησοίμην,	δοθήσοιο,	δοθήσοιτο, &c.
	Μετ' ὀλίγον μέλλων.	
S. δεδοσοίμην,	δεδόσοιο,	δεδόσοιτο, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν διδῶμαι,	διδῶ,	διδῶται.
D. ἐὰν διδώμεθον,	διδῶσθον,	διδῶσθον.
P. ἐὰν διδώμεθα,	διδῶσθε,	διδῶνται.
	Παρακείμενος.	
S. ἐὰν δεδῶμαι,	δεδῷς,	δεδῶται, &c.
	Ἀόριστος α.	
S. ἐὰν δοθῶ,	δοθῇς,	δοθῇ, &c.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

ἐνεστώς, δίδοσθαι.
Παρακείμενος, δεδόσθαι.
Ἀόριστος α. δοθῆναι.
μέλλων α. δοθήσεσθαι.

μετ' ὀλίγον μέλλων, δεδόσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστὼς.

διδόμενος, διδομένη, διδόμενον.

παρακείμενος.

δεδομένος, μένη, μένον.

Ἀόριστος α.

δοθεὶς, δοθεῖσα, δοθέν.

Μέλλων α.

δοθησόμενος, μένη, μενον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

δεδοσόμενος, μένη, μενον.

MEDIVM.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται, &c.

παρατατικός.

S. ἐδιδόμην, ἐδίδοσο καὶ ἐδίδου, ἐδίδοτο, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἐδόμην, ἔδοσο καὶ ἔδου, ἔδοτο.
D. ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
P. ἐδό-

μεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Μέλλων α.

S. δώσομαι, δώσῃ, δώσεται, &c.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς.

2. δίδοσο καὶ δίδου, διδόσθω, &c.

Ἀόριστος α.

2. δῶσαι, δωσάσθω, &c.

Ἀόριστος β.

2. δόσο καὶ δοῦ, δόσθω.
D. δόσθον, δόσθων.
P. δόσθε, δόσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς.

S. διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο, &c.

Ἀόριστος α.

S. δωσαίμην, δώσαιο, δώσαιτο, &c.

Ἀόριστος β.

S. δοίμην, δοῖο, δοῖτο.
D. δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην.
P. δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Μέλλων α.

S. δωσοίμην, δώσοιο, δώσοιτο, &c.

ΤΥΠΟ-

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S.	ἐὰν δίδῶμαι,	δίδῷ,	δίδῶται, &c.
		Ἀόριστος α.	
S.	ἐὰν δώκωμαι,	δώκῃ,	δώκηται, &c.
		ἀόριστος β.	
S.	ἐὰν δῶμαι,	δῷ,	δῶται.
D.	ἐὰν δώμεθον,	δῶθον,	δῶθον.
P.	ἐὰν δώμεθα,	δῶσθε,	δῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ
ἐγκλίσεως.

ἐνεστῶς, δίδοσθαι.
ἀόριστος α. δώκασθαι.
ἀόριστος β. δόσθαι.
μέλλων α. δώσεσθαι.

PARTICIPIA.
ἐνεστῶς.

δίδόμενος,	μένη,	μενον.
	Ἀόριστος α.	
δωκάμενος,	μένη,	μενον.
	ἀόριστος β.	
δόμενος,	μένη,	μενον.
	Μέλλων α.	
δωσόμενος,	μένη,	μενον.

QUAR-

QUARTA CONIVGATIO IN μι.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς χρόνος.

S.	ζώγνυμι,	ζώγνυς,	ζώγνυσι.
D.		ζώγνυτον,	ζώγνυτον.
P.	ζώγνυμεν,	ζώγνυτε,	ζώγνῦσι: pro quo ζώγνύασι, à ζώγνύω: Jonicè verò, ζώγνύᾶσι. Thucyd. lib. 8. ἓξ νᾶῦς ἀπολλύασι, sex naves amittunt: ab ἀπόλλυμι, Plato in Gorgia: ἀποκτιννύᾶσι, interficiunt, ab ἀποκτίννυμι.

παρατατικός.

S.	ἐζώγνυν,	ἐζώγνυς,	ἐζώγνυ.
D.		ἐζώγνυτον,	ἐζώγνύτην.
P.	ἐζώγνυμεν,	ἐζώγνυτε,	ἐζώγνυσαν.

Ceteris Temporibus Polysyllaba carent; Dissyllaba habent etiam Futurum primum, & Aoristum secundum, eumq; Praterito Imperfecto similem: ut, κλύω, κλῦμι, κλύσω, κλῦν. Dicitur verò ἔζωξα, ζώξω, & id genus alia, ab inusitato ζώγω.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S.	ζώγνυθι,	ζωγνύτω.	

D. ζώ-

D.	ζεύγνυτον,	ζευγνύτων.
P.	ζεύγνυτε,	ζευγνύτωσαν.

In Gorgia Platonis Subjunctivum hoc invenitur, ὅταν ἀποκτίννυμεν.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

ζευγνύναι.

PARTICIPIUM.

ὁ ζευγνύς,	τοῦ ζευγνύντος.
ἡ ζευγνῦσα,	τῆς ζευγνύσης.
τὸ ζευγνύν,	τοῦ ζευγνύντος.

Cætera desiderantur, nisi aliquid à ζεύγω *vel* ζευγνύω *inveniatur.*

PASSIVUM.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστὼς χρόνος.

S.	ζεύγνυμαι,	ζεύγνυσαι,	ζεύγνυται.
D.	ζευγνύμεθον,	ζεύγνυσθον,	ζεύγνυσθον.
P.	ζευγνύμεθα,	ζεύγνυσθε,	ζεύγνυνται.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστὼς.

S.	ἐζευγνύμην,	ἐζεύγνυσο,	ἐζεύγνυτο.
D.	ἐζευγνύμεθον,	ἐζεύγνυσθον,	ἐζευγνύσθην.
P.	ἐζευγνύμεθα,	ἐζεύγνυσθε,	ἐζεύγνυντο.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ζεύγνυσο, ζευγνύσθω.
D. ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων.
P. ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

ζεύγνυσθαι.

PARTICIPIUM.

ζευγνύμενος, ζευγνυμένη, ζευγνύμενον.

Media eadem sunt cum Passivis. *Cætera desiderantur, nisi sumantur à* ζεύγομαι.

DE VERBIS ANOMALIS, Defectivis & Impersonalibus.

A.

ἄγαμαι, *miror. Fut.* ἀγάσομαι. *Aor. 1. Pass.* ἠγάσθην. *Aor. 1. Med.* ἠγασάμην, *ab* ἀγάομαι, *usitato, id est,* ἀγαπῶ *vel* σεσιγημένως ἐνεστὼς, *ut Eustath. loquitur. Contrarium est,* ἀχθομαι, *sum in usu.*

ἄγνυμι, *frango. Futur.* ἄξω, *ab* ἄγω (*apud Artemidorum sæpè legitur* κατάσσω, *confringere*) *Aor. 1. Act.* ἦξα: *& dissolutione* ᾱ *in* η, ἤξα. *Aor. 2. Pass.* ἤγην *&* ἐάγην. *Prær. Med.* ἔαγα *&* ἔαγα.

ἄγω, *duco. Fut.* ἄξω. *Prær.* ἦχα. *Atticè* ἄγηχα, *& epenthesi* ἀγήοχα. *Aoristi 2.* ἤγον, *Atticè*

ticè ἤαγον: unde, ἄγω, ἀγάγιμι, ἐὰν ἀγάγω, ἀγαγεῖν, ὁ ἀγαγών. Imperativo Præsentis Temporis ἄξε, ἀξέτω. Cur? Quorundam Futurum pro Præsenti usurpatur, nec tamen ultrà Præteritum Imperfectum inflectitur: ut, ὄρω, moveo vel concito. Futur. ὀρῶ, Aeolicè ὄρσω. Hinc thema novum ὄρσω: in Passivo ὄρσομαι: Imperfecto ὠρσόμην: Imperativo ὄρσο, Jonicè ὄρσεο.

ἄδω, placeo. Præt. Med. ᾆδα & ἴαδα. Particip. ἰαδώς.

ἄζω, sicco Aor. 1. Pass. ἄσθω & ἀάσθω.

αἱρέω, capio. F. αἱρήσω. Aor. 1. εἷλον: ab ἕλω.

αἱρέομαι, eligo. Fut. Med. αἱρήσομαι. Perfecto Pass. ἥρημαι. Aor. 1. ᾑρέθω. Aor. 2. Med. εἱλόμην: ab ελομαι.

αἰσθάνομαι, sentio. Fut. αἰσθήσομαι. Perfect. ἤσθημαι. Aor. 2. Med. ἠσθόμην: ab αἰσθέομαι.

ἀκάχημαι, tristor, ab ἀκαχάω, ἀκάχημι. Pass. ἀκάχημαι: quia Aeoles penultimam non corripiunt: ἀκάχμενος, acutus, præfixus, pro ἠκαχημένος. Aliis magis ἀκαχμένος placet, penultima acuta: vel ab ἀκαχάω, pro ἠκαχημένος, vel ab ἀκάζω, acuo, ἤκακα, ἤκασμαι, ἠκασμένος, pro quo ἠκαχμένος, & ἀκαχμένος. Ex hac sententia ἀκάχμενος, Præsens est, pro ἀκαχήμενος: ἀκαχμένος verò Præteritum. Vide de Tonis.

ἀλάλημαι, erro: ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι: & Reduplicatione ἀλάλημαι.

ἀλαλύκτημαι, turbor, molestè fero: ab ἀλύκτω, ἀλύκτημι, ἀλύκτημαι, & Reduplicatione ἀλαλύκτημαι. Hæc tria possunt etiam esse Præterita. sic: ἀκαχάω, ἠκάχηκα, ἠκάχημαι, & correptione ἀκάχημαι. ἀλάω, ἤλημαι, ἄλημαι, Atticè ἀλήλημαι, & correptione ἀλάλημαι, ἀλυκτάω, ἠλύκτηκα, ἠλύκτημαι, Atticè ἀληλύκτημαι, & correptione ἀλαλύκτημαι.

ἀλέξω, opitulor. Fut. ἀλεξήσω: ab ἀλεξέω.

ἁλίσκομαι, capior. Fut. ἁλώσομαι. Præt. ἑάλωκα, ἐάλωκα. Pass. ἐάλωμαι: ab ἁλόω, Aorist. 2. ἅλων, ἐάλων. Optat. Iliad. 14. v. 81. ἁλοίην pro ἁλόιμι. Infinit. ἁλῶναι. Particip. ἁλούς, ἁλόντος: ab ἅλωμι. Omnia significant capiuntur.

ἀναλίσκω, consumo. Præt. ἀνήλωκα & ἀνάλωκα: ab ἀναλόω, quo Thucyd. lib. 2. utitur.

ἁμαρτάνω, pecco. Fut. ἁμαρτήσω. Præt. ἡμάρτηκα. Aor. 2. ἥμαρτον: ab ἁμαρτέω.

ἀμφιέννυμι & ἀμφίεμαι, induo. Futur. ἀμφιέσω. Præter. Pass. ἠμφίεσμαι: ab ἀμφιέω.

ἀνοίγω, aperio. Fut. ἀνοίξω. Aoriſt. 1. Atticè ἀνέωξα. Præt. Paſſ. ἀνέῳγμαι. Aoriſt. 1. ἀνῳχθην. Præt. Med. ἀνέῳγα.

ἀπαυρόω, fruor, privo. Aoriſt 1. ἀπηύρων.

ἀπεχθάνομαι, in odium incurro Fut. ἀπεχθήσομαι. Præt. ἀπήχθημαι. Aoriſt. 2. Med. ἀπηχθόμην, ab ἀπέχθεσθαι.

ἀπολέω, ἀπολλύω, ἀπόλλυμι, perdo. Futur. ἀπολέσω. Præt. Act. ἀπώλεκα, Atticè ἀπολώλεκα. Præt. Med. ἀπῶλα, Atticè ἀπόλωλα. Aoriſt. 2. ἀπωλόμην: ab ἀπόλλω.

ἀπόχρη, ſufficit. Imperfect. ἀπέχρη. Fut. ἀποχρήσει. Aoriſt. 1. ἀπέχρησε: ab ἀποχράω, ἀποχρήσω.

ἀρέσκω, placeo. Fut. ἀρέσω, ab ἀρέω. A futuris fiunt verba nova, interponendo κ: ut, ἀρέω, ἀρέσω, ἀρέσκω: δύω, δύσω, δύσκω.

αὐξάω, creſco, αὔξω, augeo. Fut. αὐξήσω. Aor. 1. ἠύξησα, ab αὐξέω.

ἀφίη, dimittebat, Imperfectum à circumflexo. pro ἀφίην, ab ἀφίημι, Atticè ἠφίη. Sic ἀφέθη, ἠφέθη.

ἄχθομαι, doleo. Fut. ἀχθήσομαι. Aoriſt. 1. ἠχθέσθην, ab ἀχθέομαι.

ἄχω, lædo. Præt. ἧκαχα.

B.

Βαίνω, vado. Fut. βήσομαι. Præter. βέβηκα, à βάω. Aor. 2. ἔβλω, à βῆμι. Imper. Aor. 2. καταβηθι, καταβάθι, & καταβα: à καταβήμι, καταβαίνω, deſcendo.

Βάλλω: jacio. Præt. βέβληκα, à βλέω.

Βεβρώθκω, edo. Fut. βρώσω, à βρόω. Sæpè Tertiona habent etiam reduplicationem.

Βιόω, vivo. Fut. βιώσομαι. Aoriſt. 2. ἐβίων. Imperfect. βιωθι, βιώτω. Optativ. βιοίλω, βιοίλων. Infin. βιῶναι. Particip. βιὰς, βιόντ@, à βίωμι.

Βλαστάνω, germino. Fut. βλαστήσω, Aor. 2. ἔβλαστον, à βλαστέω.

Βέλομαι, volo. Fut. βεληθήσομαι. Præt. βεβούλημαι: à βεληθέομαι.

Γ.

Γαμέω, uxorem duco. Fut. γαμήσω, Aor. 1. ἔγημα: tanquam à γάμω. Γαμεῖ vir, γαμεῖται fœmina: id eſt, nubit Fœmina viro γήματο, γαμῆσαι uxorem ducere: γαμέσαι, ἐγγαμίζειν, collocare, deſpondere.

γηράσκω, *senesco*. Fut. γηράσω: à γηράω, γηρᾶν τε καὶ νεάζειν, *ut draconi, ita & tempori accidit*, Artemidor. lib. 2. cap. 13.

γίνομαι & γίγνομαι, *fio*. F. γνήσομαι. Præt. γεγένημαι. Aorist. 1. Med. ἐγνησαμην. Aorist. 2. ἐγενόμην, à γενάομαι. Præt. Med. γέγονα: à γένω. Fut. 1. γνῶμαι. Aor. 1. Med. ἐγνάμην.

γινώσκω & γιγνώσκω *cognosco*. F. γνώσομαι. Præt. ἔγνωκα: à γνόω. Aor. 2. ἔγνων. Imperat. γνῶθι. Part. γνὺς, γνόντος: à γνῶμι.

Δ.

Δαίω, *scio, divido, depascor*. Fut. δαήσω, à δαέω. Præt. Pass. δεδάημαι, & δεδασμαι, à δαίζομαι. Aor. 2. ἐδαλον. Præt. Med. δεδηα.

δάκνω, *mordeo*. Fut. δηξω. Aorist. 2. ἔδακον, à δηκω.

δαρθάνω, *dormio*. Fut. δαρθήσομαι. Aor. 2. ἔδαρθον, μεταθετ, ἔδραθον à δαρθέω. καταδεδαρθηκὼς, Plato in Sympos.

δεῖ, *opus est*. Imperfect. ἔδει. Perfect. δεδέηκε, apud Platonem. Fut. δεήσει, à δεέω. Aor. 1. ἐδέησε. Optat. δέοι. Subjunct. δέῃ. Infin. δεῖν.

δείδω, *timeo*. Præt. δεδοικα. Med. δεδοικα, pro δεδοιδα, ne tria δ concurrant: Ionicè δέδια, Imperat. Aorist. Pass. δεδίθι, & δείδιθι, pro δεδίηθι, à δεδίημαι: *prius per Synæresin, alterum per Epenthesin. Iones è communi Præterito auferunt κ, & penultimam corripiunt ut*, δέδοικα, δέδια: βαίνω, βάω, βέβακα, βέβαα, Partic. βεβαὼς, & Crasi βεβὼς. *Quandoque penultima longa manet: ut*, χεχαρὼς, à χαρέω.

δείκνύω, δείκνυμι, *ostendo*. F. δείξω: à δείκω.

δείμαι, *rogo*. F. δεήσομαι. Præt. δεδέημαι. Aor. 1. ἐδεήθην: à δέομαι.

διδάσκω, *doceo*. F. διδάξω. Aor. 1. ἐδίδαξα, à διδάχω.

διδράσκω, *fugio*. Fut. διδράσω, à διδράω. Aorist. 2. δίδραν. *pro* διδρᾶν & διδῦναι, *fugere & fugerunt*. Particip. διδρὰς, άντος, à διδράναι. Infinitivo δρᾶναι.

δοκέω, *apparco, videor, puto*. Fut. δοκήσω, & δόξω à δόκω. Aor. 1. ἔδοξα.

δύω, δύω, *subeo*. Fut. δύσω, Aor. 2. ἔδυν; à δῦμι.

Ε.

ἔᾶλη, τὸ συνειλήθη, *συνεράθη, venit, abiit*. Cujus Aorist. Pass. 2. Ionicè ἄλλω, & προσέαλλω. *Vel dicitur pro* ἤλω, *dissolut*, ἄλλω, *sicut* ἀάγλω.

ἐγ᾽ ὤδα, *pro* ἐγὼ οἶδα. ἐγ᾽ ὦμαι, *pro* ἐγὼ οἶμαι.

ἔδω, *edo. Præt.* ἦκα, *Atticè* ἐδήδοκα, *pro* ἔδηκα. *Præter. Med.* ἐδηδα. *Fut. 2. Med.* ἔδομαι, *pro* ἐδέμαι.

ἐθέλω, *volo. Fut.* ἐθελήσω: *ab* ἐθελέω.

ἔθω, *Præt. Medio* εἴωθα, *solitus sum.*

εἶδω, *scio, video. F.* εἴσομαι, ἴσομαι: *sed* εἰδήσω *ab* εἰδέω. *Præt. Med.* οἶδα. *Plusquamperf.* ᾔδειν, *Atticis* ᾔδεν. εἴδειν *tamen quidam volunt Plusquamperf. Activum esse, pro* εἰδήκη, *ab* εἴδηκα. *Infinit.* εἰδέναι. *Part.* εἰδώς. *Aor. 2.* εἶδον, *& Poëticè* ἴδον: *quod in reliquis manet:* ἰδέ, ἴδοιμι, ἐὰν ἴδω, ἴδεν, ἰδών. *Optat. præsens* εἰδείην, *ab* εἴδημι. *Vel est præteritum* μεταπλασμῷ, *pro* εἰδήκοιμι (*sicut* πεφύγοιμι, *pro* πεφύγοιμι) *ad formam* ἔχω ἴσχειν. *Verbale* ἰστέον, *Sciendum, per Jota.*

CONIVGATIO SVBSTANTIVI

Verbi εἰμί, Sum: quod ab ἔω fit, ω in μι acutum mutando, & ι interponendo.

Ὁριστικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. εἰμί,	εἶς καὶ ε἖,	ἐστὶ.
D.	ἐστὸν,	ἐστὸν.
P. ἐσμὲν,	ἐστέ,	εἰσί.

Παρατατικός.

S. ἦν,	ἦς,	ἦ *usitatius* ἦν.
D.	ἦτον,	ἦτην.
P. ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.

Quibusdam secundis personis in σ *Aeoles addunt* θα: *ut* ἦς, ἦθα, *eras:* οἶδα, οἶδας, οἶδασι. *& per Syncopen Atticè* οἶδα, *nosti:* ἤδεις, ἤδειδα, *noveras. Eurip. Cyclope.*

In Voce Passiva.

S. ἦμην,	ἦσο.	ἦτο.
D. ἤμεθον,	ἦσθον,	ἦσθην.
P. ἤμεθα,	ἦσθε,	ἦντο.

Μέλλοντος.

S. ἔσομαι,	ἔσῃ,	ἔσεται & ἔσται.
D. ἐσόμεθα,	ἔσεσθε,	ἔσονται.
P. ἐσόμεθα,	ἔσεσθε,	ἔσονται.

Προστακτικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S.	ἔσο καὶ ἴσθι,	ἔστω.
D.	ἔστον,	ἔστων.
P.	ἔστε,	ἔστωσαν.

Εὐκτικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. εἴην,	εἴης,	εἴη.

D.	ἔ̃ητον,	εἰήτ̃ων.
P. ἔ̃ημεν,	ἔ̃ητε,	ἔ̃ησαν & ἷεν.

Μέλλοντα.

S. ἐτοίμ̃ων,	ἔ̃σοιο,	ἔ̃σοιτο.
D. ἐτοίμεθον,	ἔ̃σοιθον,	ἐσοίσθ̃ων.
P. ἐτοίμεθα,	ἔ̃σοισθε,	ἔ̃σοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S. ἐὰν ὦ,	ἦ̃ς,	ἦ̃.
D.	ἐὰν ἦ̃τον,	ἦ̃τον.
P. ἐὰν ὦ̃μεν,	ἦ̃τε,	ὦ̃σι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ
ἐγκλίσεως

ἐνεστῶς, εἶναι.
μέλλων, ἔ̃σεσθαι.

PARTICIPIA.
ἐνεστῶς.

ὁ ὤ̃ν	τ̃οῦ ὄντ̃ος.
ἡ οὖ̃σα,	τ̃ῆς οὔσης.
τ̀ὸ ὄν,	τ̃οῦ ὄντ̃ος.

Μέλλοντα.

ἐσόμεν̃ος,	μένη,	μενον.

CONIVGATIO
τῦ εἰμι, ερ.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ἐνεστῶς χρόν̃ος.

S. ἦ̃μι,	εἶς καὶ εἰ,	εἶσι.
D.	ἴτον,	ἴτον.
P. ἴμεν,	ἴτε,	ἴασι.

Παραπικός.

S. ἦ̃ν,	εἶς,	εἰ.
D.	ἴτον,	ἴτ̃ων.
P. ἴμεν,	ἴτε,	ἴσαν.

Παρακείμ. εἶκα, ἀχρήστως.
Ὑπερσυντ. εἰκ̃ειν, Atticè ἤκειν.
Παρακείμ. μέσ̃ος, εἶμαι, ἦ̃σαι & dissolutione ται. plural. ἦ̃μεθα, & συγκοπῇ ἦ̃μεθα.
Ὑπερσυντ. μέσ̃ος, ἦ̃σο. plur. ἦ̃μεθα & ἦ̃μεν, ἦ̃σθε & ἦ̃τε, ἦ̃ντο & ἦ̃σαν.
ἀόριστ̃ος α. εἶσα: unde εἶσαν & ἦ̃σαν.
ἀόριστ. ϛ. ἶον, ἶες, ἶε, & ϛ. ab εἶω.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ἐνεστῶς.

S. ἶθι, & εἶ, ab ἔ̃ω,		ἴτ̃ω.
D.	ἴτον,	ἴτ̃ων.
P.	ἴτε,	ἴτ̃ωσαν.

ΕΥΚΤΙΚ. ΕΓΚΛ. ἀόριστ. ϛ. ἴοιμι.
ΥΠΟΤΑΚ. ἐὰν ἶω.

Ἀπαρεμφάτου ἐγκλίτεως.

ἴναι & εἶναι. Matathesi ab ἰέναι, ab ἴημι.

μοτοχὴ ἀορίστε 6. ἰὼν, ἰοῦσα, ἰον. Alij dicunt tria esse Præsentia acuta, ἰών, ιοῦσα, ἰόν pro ὤν, ab εἰμι. Verbale ἰτέον & ἰητέον.

εἶπα Aoristi. 1. εἶπον, Aoristi. 2. dixi, ab ἔπω. Imperativo. Aor. 1. εἶπον, άτω. Aoristi. 2. εἰπέ, & Syracusio more, εἰπόν. In reliquis modis, ἔπομι, ἐαν ἔπω, εἴπαν. Particip. ὁ εἴπας, & ὁ εἰπών.

ἐκεκραξα, clamavi, pro ἔκραξα, à κράζω: quod habet in Præt. Medio κέκραγα: unde thema κεκραγω. Fut. κεκράξω. Aor. 1. ἐκεκραξα. Sic πείθομαι, πεποθα, thema πεποιθέω, unde ἡ πεποίθησις.

ἔρομαι interrogo. Fut. ἐρήσομαι, ab ἐρέομαι. Aor. 2. ἠρόμην. Sed εἰρόμην ab εἴρομαι.

ἔρχομαι, venio. Fut. ἐλεύσομαι, Præt. Med. ἦλυθα. Attice ἐληλυθα. Aor. 2. ἦλυθον, & ἤλθον. Ab ἐλεύθω.

ἕαδε, placuit, ab ἥδω unde ἥδε, & dissolute ἔαδε, & υ Aeolice interposito ϝαδε.

εὑρίσκω, invenio. Fut. εὑρήσω. Aoristi. 2. εὗρον. Præterit εὕρηκα. Pass. εὕρημαι. Aoristo εὑρεθῆναι, ab εὑρέω.

ἔχω,

ἔχω, habeo. Fut. ἕξω, & σχήσω, à σχέω. Aoristi. 2. ἔσχον. Imperat. σχές, à σχῆμι, Aoristi. 2. Med. ἐσχόμην. Imperat. σχοῦ. Aoristi. 1. Pass. ἐσχέθην. Præter. ἔσχηκα. Pass. ἔσχημαι, à σχέω: & ἐσχέμαι, à σχῆμι.

ἕω, induo, colloco, sedeo. Aoristi. 1. εἷσα, ἕσα. Particip. ἕσας. Præter. Pass. εἶμαι, εἶσαι, & ἕσαι: εἵται, εἵσαι & ἕαται. Pluſquamperf. εἵμην. Particip. εἱμένος. Verbale ἑμα: unde ἑμάτιον, ablatio ε.

Z.

Ζώννυμι, cingo. Fut. ζώσω: à ζώω.

H.

ἤκαχα, lasi. Vide ἄχω.

ἧμαι, sedeo, ab ἕω, ἑέω, ἧμι, ἕεμαι, & Crasi ἧμαι, ἧσαι, ἧται. D. ἥμεθον, ἧσθον, ἧστον. P. ἕμεθα, ἧσθε, ἕαται: Ionicè ἕαται & ἑᾶται. Π Imperat. ἧσο, ἥσθω, ἧσθε, ἥσθων. D. ἥμεθον, ἧσθον, ἥσθην. P. ἥμεθα, ἧσθε, ἕατο: Ionicè ἑᾶτο. & ἕατο. Π Syntaktikè ἔγκλισις, ἧσο, ἥσθω. Sic Compositum κάθημαι. Imperativus κάθησο, & κάθου: à κάθητο, κάθηο, κάθεο, Crasi κάθου.

ἰώπαπε, increpuit, Præteritum Medium, pro ἴωπε, ab ἰάπτω.

ἰῶδι

ἰῶδ' ἐγὼ, inquam autem ego: ἦδ' ὅς, inquit autem ille: Imperfect. ab ἠμὶ, quod dicitur per Apharesin à φημὶ.

Θ.

Θάπτω, sepelio. Fut. Θάψω. Aor. 1. ἔθαψα. Aor. 2. Pass. ἐτάφην, à τάφω.

Θέλω, volo. Fut. Θελήσω, à Θελέω.

Θνήσκω, morior Fut. Θανοῦμαι. Aor. 2. ἔθανον, à Θέω. Prær. τέθνηκα à Θνάω: & Ion. τέθναα. Bœot. τέθνεικα: & Ion. τέθνεια. Part. τεθνεώς, ἐτεθνεώς. Poët ἐτεθνηώς. imp. θνᾶθι, à τεθνημι, per Ionicam reduplicationem, pro τίθνημι. Optativ. τεθναίην. Infin. τεθνάναι: vel τεθνᾶναι, per ᾶ Circumflexum, à τεθνάέναι, quod fit à Prær. τέθναα. Part. τεθνάς.

CONIVGATIO VERBI

ἵημι, mitto, quod ab ἑω fit, Reduplicatione impropriâ.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἵημι,	ἵης,	ἵησι.
D.	ἵετον,	ἵετον.
P.	ἵεμεν, ἵετε, ἱᾶσι, Ionicè ἱέασι, unde ἰᾶσι.	

Ὁριστ. ἵεν.

Ὁριστ. ἕκα; unde ἀφῆκα.

ἀόριστ. α. ἧκα, pro ἦκα.

ΑΟΡΙΣΤΟΥ β.

S. ἷν,	ἧς,	ἧ.
D.	ἕτον,	ἕτην.
P. ἷμεν,	ἕτε,	ἕσαν.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

ἵεθι, ἱέτω, &c.

ἀόριστ. β. ἑθι & ἕς, ἕτω, &c. Vnde ἄφες.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως.

ἐνεστώς, ἱείην.

ἀόριστ. β. εἷην.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως

ἐνεστώς, ἐὰν ἱῶ.

ἀόριστ. β. ἐὰν ὦ ἧς, ἧ. Interdum ἕω, ἕῃς, ἕῃ: & ἔω, ἔῃς, ἕῃ.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

ἐνεστὼς, ἱέναι.

ἀόριστ. β. εἶναι.

PARTICIPIA.

ἐνεστὼς ἱεὶς, ἱεντ-.

ἀόριστ. β. ἑὰς, ἑντ-.

PASSI-

PASSIVVM.

ὁριστικῆς ἐγκλίσεως.

ἐνεσ ὡς, ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται, &c.

ϖϱαϱατ. ἱέμην, ἵεσο, ἵετο, &c.

ϖϱοϛακέμ. ἕωμαι. Tertia plural. εἵαται, ἀφεῖνται, ἀνεῖν): Atticè ἀφέων), ἀνέων): sicut pro ἀφῆκα, ἀφέωκα: pro ι interposito ω.

ἀόϱιϛ. α. ἔθλιν: unde ἀφεθλιν, & ἀφέθλιν.

MEDIVM.

Indicat. Aoriſt. 1. ἡκάμην. Aoriſt. 2. ἕμην, ἕσο, ἕο, & ἕ, ἕτο. Imperat. ἕσο, ἕο & ἕ. Optativ. εἵμην. Subjunct. ἐὰν ὦμαι. Infin. ἕσθαι. Particip. ἕμενος.

ἵημι, concupiſco.

Vſurpatur in voce Paſſiva ἵεμαι, ἵεσαι, εἷται. Imperf. ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Vnde compoſitum ἐφίεμαι, ἐφιέμην.

ἴημι, vado.

Præſens, ἴημι, ἴης ἴησι. Infin. ἰέναι. In Paſſiva voce ἴεμαι, ἴεσαι, ἴεται. Imperf. ἰέμην, ἴεσο, ἴετο. Imperat. ἴεσο, ἰέσθω, Part ἰέμενος.

ἱκνέομαι, venio. Futur. ἵξομαι Præt. Paſſ. ἵγμαι, unde ἀφιγμαι. Aor. 2. Med. ἱκόμην: ab ἵκομαι.

ἱλάσκομαι, placeo. Futur. ἱλάσομαι, abἱλάομαι.

ἵπταμαι, volo. Fut. πτήσομαι. Aor. 2. ἐπτην. Med. ἐπτάμην. Partic. p. πτάμενος. Infin. πτασθαι, πτεσθαι. Præter. P. aſſ. ϖεπτάμαι. Act. πτάω, πτέω, πτημι, ἵπτημι.

ἴσημι, ſcio, cognoſco. ἴστης, ἴστησι. D. ἴστωτον, ἴστατον. P. ἴσαμεν, per Syncopen ἴσμεν, & Dor. ἴσμεν: ἵστατε: per Syncopen ἴστε: ἴσασι, non ἰστᾶσι. Nam Participium eſt ἴσας, ἀντος, τοῖς ἴσασι: non autem ἰστᾶς, ἀντος, τοῖς ἰστᾶσι. ϖϱαϱατ. ἴσην, ἴσης, ἴση. Tertia pluralis ἴσασαν, per Syncopen ἴσαν. Imperat. ἴσαθι, ἰστάτω: ἵστατον, ἰστάτων ἵστατε, ἰστάτωσαν, per Syncopen, ἴσθι, ἴστω, ἴστον, ἴστων, ἴστε, ἰστάτωσαν vel ἴστων. In Paſſivo ἵσταμαι, unde ἱστάμην: compoſitum ϖϱόϛαμαι, ſcio, ϖϱόϛασαι, ϖϱόϛαται, ϖϱαϱατ. ϖϱοϛάμην: ϖϱόϛατο, Ionicè ϖϱοϛάω, Crаſi ϖϱοϛῶ: ϖϱοϛάτο: Atticè ἠπιϛάμην. Fut. ϖϱοϛήσομαι.

K.

καθίζομαι, ſedeo. Futur. 2. Med. καθεδοῦμαι.

κάθημαι, ſedeo. Videῆμαι.

κάω vel καίω, uro. Futur. καύσω. Aor. 2. Paſſ. ἐκάην, ἀκαω.

κάλεω, voco. Fut. καλέσω, καλήσω. Prat. κέκληκα, pro κεκάληκα.

κάμνω, laboro. Præter. κέκμηκα, pro κεκάμηκα.

κεῖμαι, jacco. à κέω, κεέω, κίημι, κέμαι, & Crasi, κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται. Imperfect. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι. Optat. καικείη, Plato σέμπόσ. subjunct. κέηται, idem in Parmenide. Infin. κεῖσθαι. Compositæ, ἔγκειμαι, σύγκειμαι, ἀνάκειμαι, &c.

κεραννύω, misceo. Fut. κεράσω. Præt. Pas. κίκερασμαι & κέκερασμαι, à κεράω.

κλάζω, clango. Fut. κλάγξω, à κλάγσω. Aor. 2. ἔκλαγον. Præt. Med. κέκληγα, à κλήγω, κεκλήγοντες Aeolicè, pro κεκληγότες: vel à κικλήγω, themate à κέκληγα facto.

κλείω vel κλάω, fleo. Futur. κλαύσω, à κλαιώω: & κλαιήσω, à κλαιέω.

κορεννύω, saturo. Fut. κορέσω, à κορέω.

κρέμαμαι, pendeo. Fut. κρεμάσομαι, à κρεμάομαι.

κρυπτω, abscondo. Aoriſt. 2. Pas. ἐκρύβην, à κρύβω.

Λ.

Λαγχάνω, sortior. Fut. κληρώσομαι, à κληρόω. Præt. εἴληχα. Med. λέλογχα. Aor. 2. ἔλαχον, à λήχω.

λαμβάνω, capio. Fut. λήψομαι. Aor. 2. ἔλαβον. Prat. λέληφα. Atticè εἴληφα, à λήβω.

λανθάνω, lateo. Fut. λήσομαι. Aor. 2 ἔλαθον. Medio, ἐλαθόμην. Præt. Pas. λέλησμαι. Medio, ἐλήθα, à λήθω.

M.

Μανθάνω, disco. Fut. μαθήσομαι. Præter. μεμάθηκα. Aor. 2. ἔμαθον, à μαθέω.

μάχομαι, pugno. Fut. μαχοῦμαι & μαχέσομαι. Aor. 1. Med. ἐμαχεσάμην, à μαχέομαι.

μείρω, divido. Præt. Med. μέμορα. Poët. ἔμμορα. Pas. ἐμμάρμαι.

μέλει, curæ est. Præt. μεμέληκε, Plato Cratyla. Fut. μελήσει, & μελησεται, à μελέω. Particip. μέλλων. Euripid. in Eupistola. μεμελημένος, Plato in Protagora.

μέλομαι, curæ habeo. Fut. μελήσω. Præter. Med. μέμηλα, à μελέω.

μένω, maneo. Præt. μεμένηκα, à μενέω.

μίγνυμι, misceo. Fut. μίξω. Aor. 2. Pas. ἐμίγην, à μίγω.

μιμνήσκω, in memoriam redigo. Fut. μνήσω, à μνάω.

μνάομαι, memini. Prat. μέμνημαι. Aoriſt. 1. ἐμνήσθην.

μορύνω, abstergo. Fut. μόρξω, à μόργω.

O.

Οἴγω, aperio, Vide ἀνοίγω.

οἴομαι vel οἶμαι, puto Imperfect. ᾠόμην vel ᾤμην. Fut. οἰήσομαι. Aor. 1. Pass. ᾠήθην, ab οἰεσομαι.

οἷός τε, δυνατὸς, valens, pro ὅς: sicut ἐφ' ᾧτε pro ἐφ' ᾧ. Jonicè particula τε abundat.

οἶδα, nosti, ab εἴδω. Vide Imperfectum Verbi εἰμὶ.

οἴχομαι, abeo, pereo. Fut. οἰχήσομαι. Aor. 2. ᾠχόμην. Ab οἰχεσομαι.

ὀλολύζω, ululo. Fut. ὀλολύξω,

ὀμνύω, vel ὄμνυμι, juro. Fut. ὀμόσω. Praeter. Attico ὀμώμοκα, ab ὀμόω.

ὁπάομαι & ὄπομαι, video. Fut. ὄψομαι. Aor. 1. Pass. ὤφθην.

ὄρω, moveo, elevo. Fut. ὄρσω. Aor. 1. ὦρσα. Aeoles σ interponunt. Praet. ὦρα, Attic. ὄρωρα.

οὐθέν, pro οὐδὲν nihil, Doricum est: sicut ἐξουθενῶ, pro ἐξουδενῶ, exteruo, pro nihilo duco.

ὀφείλω, debeo. Fut. ὀφειλήσω, ab ὀφειλέω. Per Syncopen autem ὄφλω, pro quo & ὀφλισκάνω, mereor, damnor. Futur. ὀφλήσω. Praet. ὤφληκα. Aor. 2. ὤφλον. Ab ὀφλέω.

Π.

πάομαι, acquiro. Futur. πάσομαι. Praeter. πέπημαι.

πάσχω, patior. Futur. πείσομαι, pro πήσομαι, à πήθω. Aor. 2. ἔπαθον. Praet. Med. πέπονθα, aquam à πένθω.

πεπαίνω, extendo. Futur. πετάσω. Praet. πέπτακα, & πεπάκα. Passiv. πέπαμαι. Aoristus πετάσω.

πέφρικα, horrui. Vide φρίσσω.

πήγνυμι, figo. Fut. πήξω. Praet. Med. πέπηγα, fixus sum. Aor. 2. Pass. ἐπάγλω, à πήγω.

πίνω, bibo. Futur. πώσω. Praet. πέπωκα, à πίω. Aor. 2. ἔπιον, à πίω. Imperat. πίθι pro πίε, addito θι, & Crasi facta. Futur. 2. Med. πίομαι, pro πιοῦμαι.

πίπτω, cado. Fut. πεσοῦμαι, Doricè usitatum pro πέσομαι, à πεσω. Dores etiam primum Futur. circumflectunt in omni conjugatione. Praet. πέπτωκα, à πίπτω. Aoristus 2. ἔπεσον, à πετέω. ἔπεσαν, pro ἐπέσησαν, est tertia plural. Aor. 2.

πλάσσω, fingo. Futur. πλάσω. Praet. πέπλακα.

πλέω, navigo. F. πλεύσω: à πλεύω, πλεύσομαι, navigabo, καλασάω C. Synesij.

πνέω, spiro. Fut. πνεύσω: à πνεύω.

πεάπω, vel πιπεάτκω, vendo. Fut. πεάτω. Prat. πέπρακα, à πεάω.

πυνθάνομαι scisciter, audio. Fut. πεύσομαι. Aoriſt. 2. ἐπυθόμην. Prat. πέπυσμαι, pro πέπευσμαι, à πεύθομαι.

P.

ῥέω, fluo. Futur. ῥεύσω, & ῥυήσω, à ῥέω & ῥυέω. Prat. ἐῤῥύηκα. Aor. 2. Paſſ. ἐῤῥύην, ab Act. ἔῤῥυον, à ῥέω. Fut. Paſſ. ῥυήσομαι.

ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, rumpo. Fut. ῥήξω. Aor. 2. Paſſ. ἐῤῥάγην, à ῥήγω. Prat. Med. ἔῤῥωγα, pro ἔῤῥηγα.

ῥωννύω, vel ῥώννυμι, roboro. Fut. ῥώσω. Prat. ἔῤῥωκα. Paſſ. ἔῤῥωμαι. Imperat. ἐῤῥῶσθω, ἐῤῥώσθω. Infinit. ἐῤῥῶσθαι, à ῥώω.

Σ

Σβεννύω vel σβέννυμι, extinguo. Fut. σβέσω & σβήσομαι, à σβέω. Aor. 2. ἔσβην, à σβῆμι.

σεύω, concito. Aor. 1. ἔσευα, ſine σ. Aor. 2. Paſſ. ἐσύθην, pro ἐσεύθην. Prat. ἔσυμαι. Euſtathius pag. 79. thema σύω ponit.

σπένδω, libo. Fut. σπείσω, à σπείδω. Aeolicè pro Vocali poſtpoſitiva aliquando Conſonans ponitur: ut, σπείδω, σπένδω: σπείρω, σπέρδω: γείνατο, γδάτο, pro ἐγείνατο, à γείνομαι.

στάζω, & σταλάζω, ſtillo. F. στάξω & σταλάξω.

στερίσκω, privo. Fut. στερήσω: à στερέω.

στίζω, pungo. Fut. στίξω.

στορέννυμι, vel στορέννυω, ſterno. Fut. στορέσω: à στορέω.

στρωννύω, vel στρώμνυμι, ſterno. Fut. στρώσω. Aor. 1. ἔστρωσα, à στρώω.

συνίημι, cum Genitivo, ſentio: cum Accuſativo, intelligo. Aor. 1. συνῆκα. Atticè συνέηκα, & ξυνέηκα.

σχέω, cohibeo. Vide ἔχω.

T.

τέμνω, ſeco. Fut. τεμῶ, à τεμέω. Aor. 2. ἔταμον & ἔτεμον. Particip. ταμὼν & τεμών. Aoriſt. 2. Paſſ. ἐτμάγην: unde διετμαγεν, pro διετμάγησαν.

τίκτω, pario. Fut. τέξω, à τέκω. Prat. Med. τέτοκα. Aor. 2. ἔτεκον.

τίω, ſolvo. Fut. τίσω, à τίω.

τρυπάω, perforo. Fut. τρυπήσω, à τρυπέω.

τρώσκω, vulnero. Futur. τρώσω. Prat. τέτρωκα, à τρώω.

τλῆμι & τέτλημι, ſuſtineo, tolero. Futur. τλήσω, à τλάω. Imperf. τέτλαθι. Optativ. τετλαίην. Aor. 2. ἔτλην, τλῆθι, τλαίην. Particip. τλὰς, τλάντος.

τρέχω, curro. Futur. δραμέομαι, per δ. Praeter.

δεδράμηκα, ἀ δραμέω. Aor. 2. ἔδραμον. Fut. 2. Med. δραμοῦμαι.

τρώγω, edo, rodo. Aor. 2. ἔφαγον. Futur. 2. Med. Φάγομαι, pro Φαγοῦμαι, ἀ φήγω.

τυγχάνω, sum. Fut. τεύξομαι. Aor. 2. ἔτυχον. Prat. τετύχηκα, ἀ τεύχω & τυχέω. τετύχηκα εἴδη πολέω δημοκρατίας ὄντα: sunt plures species popularis status. Arist. lib. 6. Polit. cap. 1. Sic etiam lib. 2. cap. 7. de cœlo.

Υ.

ὑποσχνοῦμαι, polliceor. Fut. ὑποσχήσομαι, ab ὑποσχέομαι, ὑποσήσομαι, ab ὑφίσαμαι. Prat. ὑπέσχημαι. Aor. 2. Act. ὑπέσχον. Pass. ὑπεσχέθην. Med. ὑπεσχόμην.

Φ.

Φάσκω, dico: à Φημί, Φῆσω, η in α mutando & κ interposito. Imperfect. ἔφασκον. Cæteris caret.

Φέρω, fero. Fut. οἴσω, ab οἴω. Aor. 1. ἤνεγκα, Aor. 2. ἤνεγκον, ab ἐνέγκω. Prat. Med. Atticè ἐνήοχα, ab ἐνέχω. Aoristi. 1. Pass. ἠνέχθην. πεφοιδήσεται, lib. 2. cap. 8. Aristot. de Cœlo. A Φέρω fit Φρέω, Φρῆμι, Φρήσω, ἔφρησα. Aoristi. 1. Imp. Φρεῖς. Demosthen. πρὸς Λεπτίνην, εἰσέφρεν τὸ στράτευμα, admiserunt exercitum: εἰσεδέξαντο, receperunt.

Φύγω, fugio. Fut. Φεύξομαι, & Φευξέομαι. Prat. Med. πέφευγα. Aor. 2. ἔφυγον.

Φημὶ, aio, Φῂς, Φησὶ. D. Φατὸν, Φατόν. P. Φαμὲν, Φατὲ, Φασὶ. Optat. ἔφλην, ἔφης, ἔφη. D. ἔφατον, ἐφάτην. P. ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφησαν & ἔφεν. Aor. 1. ἔφησα. Aor. 2. ἔφλην, ἔφης, ἔφη. D. ἔφητον, ἐφήτην. P. ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν. Med. Aorist. 2. ἐφάμην, ἔφασο, &c. Optat. Φαίμην. Infinit. Φάναι, per α acutum. Nam Φᾶναι per α circumflexum, est Aorist. à Φαίνω, pro quo & Φλῆναι.

Φθάνω, anteverto. prævenio. Fut. Φθάσω, ἐφθάσα. Aor. 2. ἔφθην. à Φθῆμι. Optat. Φθαίην, subjunct. Φθῶ, Φθῇς, Φθῇ.

Φθίνω, corrumpo, tabesco. F. Φθίσω, à Φθίω.

Φορλῶσι, quasi à Φοραίνω aut Φόρημι, μοναχὸς, καὶ οὐκ ἔχει οὐσίαν τινὰ sed est, sola hæc vox extat. Iliad. 10. Eustath. 804.

Φρίττω, horreo. Fut Φρίξω. Prat. πέφρικα.

Φύω, produco, nascor. Fut. Φύσω. Aorist. 2. ἔφυν, à Φῦμι. Pass. ἐφύην. Prat. Med. πέφυα.

Χ.

χαίρω, gaudeo. Futur. χαιρήσω, vel χαιρήσομαι: à χαιρέω.

χάσκω, aperio. Futur. χανοῦμαι. Prat. Med. κέχηνα. Aor. 2. ἔχανον, à χαίνω, hio.

χέω, *fundo*. *Fut.* χεύσω. *Aor.* 1. ἔχευα & ἔχεα. *Imperat.* χεῦον, ἔκχεον. *Infin.* χέαι, ἐκχέαι. *Aor.* 2. ἔχεον. *Fut.* 2. χεῶ, ἐκχεῶ.

χεωννύω, *vel* χεώννυμι, *coloro*. *Fut.* χεώσω, ἀ χεώω.

χωννύω, *vel* χώννυμι, *obruo aggere*. *Futur.* χώσω, ἀ χώω.

Ω.

ὠθέω, *trudo*. *Fut.* ὠθήσω καὶ ὦσω. *Aor.* 1. *Atticè* ἔωσα. *Præt. Pass.* ἔωσμαι. *Ab.* ὦθα.

DE INVESTIGATIONE THEMATIS.

Quomodo invenitur Thema, vel Indicativi Præsens?

Conjugationum Paradigmatis semper inspiciendis: consideranda item formatione Temporum in prima, penultima, & ultima Syllaba: & eodem modo, quo ascenditur in illis formandis, vicissim in dissolvendis retrorsum descendendo. παραχθῶμι *simile est,* τῷ παχθῶμι. *Aoristus Indicat.* 1. *Passivus,* ἐπαράχθην. *Tertia Persona singularis Perfecti Passivi* τετάραχται: *Secunda,* τετάραξαι: *Prima,* τετάραγμαι. *Activum Perfectum,* τετάραχα. *Futurum* 1. ταράξω. *Thema igitur*

erit, aut παράγω, *aut* παράκω, *aut* παράχω, *aut* παράκλω, *aut* παράσσω *vel* παράττω. *Nam* τ & ξ *nascitur ex* γ, κ, χ, κλ, σ, τ. *Lexicon verò ostendet* παράσσω, *vel* παράττω.

ἠγέρο, *simile* τῷ ἐποιεῖτο. *Dissolutum erit* ἠγείρο, *sicut* ἐποιεῖτο. *Præsens ergo* ἠγειρομαι, *sicut* ποιέομαι.

ἀνιώμενος, *simile* τῷ βοώμενος. *Dissolutum erit* ἀνιαόμενος. Ω *ex* αο *nascitur. Thema* ἀνιάομαι.

κεκτήτας, *simile* τῷ ποιήτας, *aut* βοήτας, *nascitur ex* ε *vel* α. *Thema igitur aut* κεκτέω, *aut* κεκτάω. *Invenies verò in Lexico* κεκτέω.

DE ADVERBIO.

Adverbio quot accidunt?

Quatuor: Species, Significatio, Figura, Comparatio: εἶδος, σημασία *vel* δυναμις, σχῆμα, σύγκρισις.

Species quotuplex?

Duplex: Primitiva, *ut,* χθές, *heri,* αὔριον, *cras. Derivativa, ut* ἑλληνιστί, *Græcè,* σοφῶς, *sapienter.*

Da significationes Adverbiorum.

1. *Loci*, τόπε: ut, ἐνθαῦτα *hîc*, αὐτόθι *istic*, ἐκεῖ *illic*, χαμαὶ *humi*, ἐγγύς *propè*, ἐπέκεινα *ultrà*, μακρὰν *longè*, ἑκαὶ *procul*.

Πολλαχῆ, *multis in locis*: ὀλιγαχῆ, *in paucis locis*. ἁπασαχῆ τῆς γῆς, *ubique terrarum*. ἑνιαχῆ, *in quibusdam locis*: ἑκασταχῆ, *in singulis locis*. αὐτῆ, *id est*, ἐπ' αὐτῆ ἔ τόπε, *ibidem*, ἀλλαχῆ, *alibi*. ἀδαμῆ, *nuspiam*.

Quotuplicia sunt Adverbia Localia?

Triplicia. Vel significant in loco, præsertim desinentia in θι, aut desinentia similiter Dativis pluralibus in σι: ut, ἐρανόθι, *in cælo*, ἀθλώνησι *Athenis*, οἴκοι, *domi*.

Vel ad locum, præsertim in δε, σε, ζε, desinentia: ut, οἶκαδε *domum*, ἐρανόσε, *in cælum*, ἀθλώναζε, *Athenas*.

Vel de loco, desinentia in θεν: ut, οἴκοθεν, *domo*, ἐρανόθεν, *cælitùs*, κυθηρόθεν, *ex Insula Cytheris*, ἀθλώνηθεν, *Athenis*.

2. *Temporis*, χρόνε: ut, νυῦ *nunc*, αὐτίκα *statim*, μεταύριον *perendie*, πρωχθὲς *nudius tertius*, ἡνίκα *cùm*, τῆμος *tùm*, *Poëtica*, *pro* ὅτε & τότε, ὄφρα *dum*, τόφρα, *tum*, *pro* ἕως & τέως: μέχρι *donec*, ἐπόταν *donec*.

3. *Numeri*, ἀριθμῶ: ut, δὶς, *bis*, πολλάκις, *sæpè*, ἀπειράκις, *infinities*, ὀλιγάκις, *rarò*.

4. Ne-

4. *Negandi*, ἀρνήσεως: ut, ἐ *non*, ἐδαμῶς *nequaquam*, ἥκιστα *minimè*, ἐδῆτα *handquaquam*. *Dicimus* ἐ, *sequente Consonante*: οὐκ, *sequente Vocali tenuis spiritûs*: ἔχ, *sequente Vocali aspirata*: ἐχὶ, *sequente vel tenui, vel aspirata Vocali*.

5. *Affirmandi*, βεβαιώσεως, διϊσχυρίσεως: ut, νυὶ, ἦτα, ἀληθῶς, *verè*: ὄντως, & τῷ ὄντι, *revera*: πάντως *omninò*, ἦμεν, *certè*.

6. *Demonstrandi*, δείξεως: ut, ἰδὲ *ecce*, ἐνθάδι *hîc*. *Poët.* ἠνὶ & ἠνίδε, *ecce*.

7. *Optandi*, εὐχῆς: ut, εἴθε, *Poët.* αἴθε & αἲ, *utinam*: ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, *utinam*, *movetur per tres personas*.

8. *Hortandi*, προτρεπτικῶς: ut, ἄγε, φέρε, *agè*: ἔα, ἀμέλητον, *mitte*, Heb/ bett/ halt still.

9. *Ordinis*, τάξεως: ut, ἑξῆς *deinceps*, εἶτα *postea*.

10. *Interrogandi*, ἐρωτήσεως: ut, πόθεν *unde*, πῶς *quomodo*, μῶν *num*, ἆρα *nam*, ἦ *num*, διὰ τί *cur*? τί, πῖε. *Poët. pro* τίποτε, *cur nam*?

11. *Similitudinis & diversitatis*, ὁμοιώσεως καὶ διαστάσεως: ut, ὥσπερ, *sicut*, καθάπερ *quemadmodum*, ἄλλως *aliter*, ἠΰτε, οἷά τε, *sicut Poëtica sunt*.

12. Qua-

12. *Qualitatis*, ποιότητος: *ut*, καλῶς *pulchrè*, ῥωμαϊστὶ, *Latinè*, ἀγεληδὸν *gregatim*, ἀπαραπλώτως *immotè* μεμηχανημένως *solerter aut subdolè*. *Talia in* ως *formantur à Genitivis Pluralibus, v in* σ *mutando. Huc pertinent ea, quæ appellantur* ὀνοματικὰ ἐπιῤῥήματα: κοινῇ *communiter*, δημοσίᾳ *publicè*, ἰδίᾳ *privatim*.

13. *Quantitatis, id est, intendendi, remittendi, diminuendi*, ποσότητος, τετέσθαι διατάσεως, ἀνέσεως, ἐλαττώσεως, *ut*, ἄγαν *valdè*, μονονοὺχὶ *tantùm non*, ὀχολῇ *lentè aut vix*, ὀλίγον *paululum*.

14. *Dubitandi*, ἀπορήσεως: *conjecturæ*, εἰκασμοῦ, *ut*, ἴσως *fortassè*, τάχα *forsitan*: ποιητὶς *pro* ταχέως *celeriter*.

15. *Vocandi*, κλήσεως: *ut*, ὦ ὦ. *Euripid. Phœnissis*, ἰὼ ἰὼ πότνια, μόλε πρόδρομος: *Heus heus veneranda, progredere*. ὦ ἦ, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων λυρᾷ: *Ohe, quis ad portas domûs est? Ibidem*.

16. *Separandi, distribuendi, excludendi*: διαιρέσεως, διαμεριτμοῦ, ἐξαιρέσεως: *ut*, ἄνευ *sine*, ἰδίᾳ *privatim*, δημοσίᾳ *publicè*, κοινῇ *communiter*, μόνον *tantùm*, πλὴν *præter*.

17. *Jurandi*, κατωμόσεως ἢ ἀπωμόσεως, *adjurationis vel abjurationis*: *ut*, νὴ *per*, μὰ *non per*.

18. *Eligendi*, ἐκλογῆς: *ut*, μᾶλλον *potiùs*, πρότερον, *citiùs*. *Heliod. 5.* Φησὶν ὑποθανεῖσθαι πρότερον, ἢ τραχήλῳ γαμηθήσεσθαι. *Dicit (Charicla) se citiùs morituram, quam Peloro nupturam*.

19. *Congregandi*, ἀθροίσεως: *ut*, ἅμα *simul*, συλλήβδην *comprehensum*.

20. *Concedendi*, συγχωρήσεως: *ut*, ἔστω *esto*.

21. *Prohibendi*, ἀπαγορεύσεως: *ut*, μὴ *ne*, μηδαμῶς *nequaquam*.

22. *Eventus*, τύχης: *ut*, κατὰ συγκυρίαν, *fortè fortuna*.

23. *Comparandi*, συγκρίσεως: *ut*, μᾶλλον *magis*, ἧττον *minùs*, πλέον *plùs*, μάλιστα *maximè*.

24. *Declarandi*, δηλωτικῆς: *ut*, δηλαδὴ *scilicet*, ἤγουν *videlicet*, τουτέστι, *hoc est*, ἀμέλει *exempli gratia*. *Lucian. Necyomantia*.

25. *Causæ*, αἰτίας: *ut*, ἕνεκα *causa*, χάριν *gratia*.

26. *Celandi*, κρύψεως: *ut*, λάθρα *clàm*.

Inter Adverbia numerantur Interjectiones?

Admirandi, θαυμασμοῦ: *ut*, βαβαὶ παπαῖ φεῦ

φεῦ papæ. παπαιὰξ, ὡς καλλιὼ ὀσμὴν ἔχει: papæ quàm bonum odorem habet. Eurip. Cyclope. ἄπολλον, οἵοις φοιμίοις ἄρχῃ λέγε. Dij boni, qualibus proœmijs auspicaris orationem. Idem Hercule furente.

Approbandi, ἀποδοχῆς: ut, εὖγε euge.

Abominandi, βδελύγματος: ut, ἄπαγε apage. εὔφημα φώνει, bona verba queso: Eurip. Hercule. ὦ, ὦ, ἰὲ, ἰὲ, apage: Sophocl. in Oedipo Coloneo.

Comminandi, ἀπειλῆς: ut, ἐᾶ, væ.

Dolendi, ὀδυνῆς: ut, οἴμοι, heu mihi, φεῦ, heu, ἰὼ, heu.

ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς.
O nimis ego infelix, & invisus Dijs. Sophocl. Philoctet.

Exclamandi, ἐκφωνήσεως: ut, ὦ, ὁ, ἰὲ, ἰὲ, ὁ wehe/ ὁ wehe/ Eurip. Hippolyto.

Metus, ἐκπλήξεως: ut, ἀ, ἀ, aï, aï, ὦ, ὦ, ehem. Eurip. Rheso.

Indignandi, ἀγανακτήσεως: ut, φεῦ pró.

Lætandi, χαρᾶς: ut, εὐοῖ euax, ἰὲ iu. Eurip. Cyclope. ὦ φίλτατε παῖ πατρὸς, ô fili patris charissimi. Sophocl. Philoctet.

Ridendi, γέλωτος: ut, ᾶ, ᾶ, ᾶ, ha, ha, he. Ibidem.

Quot

Quot sunt Figuræ Adverbiorum?

Tres: Simplex: ut, αὖθις.

Composita: ut, μεταὖθις.

Decomposita: ut, φιλανθρώπως.

Compara Adverbia.

ῥᾳδίως, facilè,	ῥᾷον,	ῥᾷστα vel ῥᾴστον,
μάλα, valdè,	μᾶλλον,	μάλιστα.
πέρα vel πέραν, ultra,	περαιτέρω,	περαίτατα.
πόρρω, longè,	πορρωτέρω,	πορρωτάτω.
πολλάκις, sæpè,	πλειονάκις,	πλειστάκις.

DE PRÆPOSITIONE.

Quot sunt Præpositiones?

Octodecim.

Quomodo dividuntur?

In Monosyllabas & Dissyllabas.

Quot sunt Monosyllabæ?

Sex: ἐν, εἰς vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, πρό.

Quot Dissyllabæ?

Duodecim: ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, ὑπὲρ, ἀντὶ, ὑπὸ, ἀμφὶ, ἐπὶ, ὑπὸ, ὑπὲρ.

Quomodo præponitur aliis partibus orationis hæc pars?

Vel

Vel extra compositionem, vel in compositione.

Quid facit extra compositionem?

Partes orationis Verbo adjungit: ut, ἰησοῦς σώζει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν: *Jesus servat populum suum à peccatis eorum.*

Quid in compositione?

1. *Complet,* αὐξάνω: *ut,* εὖ *benè,* ὑπέρ *supra modum benè.*

2. *Minuit,* ἐλαττοῖ: *ut,* λευκὸς *albus,* ὑπόλευκος *subalbus.*

3. *Mutat,* ἀλλοιοῖ: *ut,* λέγω, *dico,* συλλέγω *colligo.*

Præpositioni quot accidunt?

Unum.

Quodnam?

Constructio vel Casus.

Quot Casus?

Tres: Genitivus, Dativus, & Accusativus. De hac re in Syntaxi.

Nullæne sunt aliæ Præpositiones præter illas decem & octo?

Sunt quædam inseparabiles: quæ ferè seorsim extra Compositionem nihil significant.

Dic

Dic illas?

Ἀε, ερι, δα, ζα, λα, λι, βᾶς, ἵππος, *quæ augent: ut,* ἐρίδηλος, *valdè manifestus. Dicitur* ἀρι *Doribus accipi pro* περί. ἐρίζερομος, *frecundus:* δάσκιος, *umbrosus, pro* δασύσκιος: ζάκοτος, *iracundus. In talibus* τὸ ζά *ponitur pro* διά: *sicut in* ζαβάλλω, *pro* διαβάλλω, *calumnior:* ζμικρὸς, *pro* σμικρὸς, *etiam* ζα *est.* λαικάστρια, ἡ πόρνη, à λαικάζω: *quod ducitur à* λα & κάζω, *id est, orno: οἷον* ἡ ὅτι ζαβάλλω ἔρωτι κοσμοῦσα λίαν ἑαυτὴν, λιπόνηρος, λίαν πονηρός, βελιμία, μέγας λιμὸς, *magna fames:* ἱππόπορνος, ἢ μεγάλως πορνεύουσα: πιδίνος, *libidinosissimus:* ἱππογνώμων, ὁ μεγαλογνώμων, *magnanimus.*

Α & νη, *quæ privant: ut,* ἀθάνατος, *immortalis:* νήκερος, *sine cornibus. A tamen interdum* πολὺ *significat: ut,* ἄζυλος, *id est,* πολύζυλος. *Sic & νη, ut* νήδυμος ὕπνος, *admodum suaviter membra pervadens somnus interdum ἅμα: ut,* ἄλοχος, *id est,* ὁμόλοχος, *uxor, à* λέχος *lectus:* ἀκόλουθος, *id est,* ὁμοκέλευθος, *assectator, comes, à* κέλευθος, *via. Interdum ἴσον: ut,* ἀτάλαντος, *id est,* ἰσοτάλαντος, *æquiparandus, æqualis. Interdum* ἐναντίον: *ut,* Φοίβῳ ἀγνώμονες, *Phœbo adversa-*

versariæ Sophocl. Coloneo de Eumenidibus. Interdum Φαυλότητα: ut, ἄπας, pro παντὶ πᾶς, Nicht wol auff den Füssen. Interdum τὸ δυς, vel (ut Arist. Metaphys. 4.) τὸ μὴ ῥᾳδίως: ut, ἀόρατον. quòd non facilè, non quod omninò non conspicitur. Interdum nihil facit: ut, τάχυς, ἄτακχος, ſpica: βλητρὸς, ἀβλητρὸς, debilis. τὸ ἀάω, ὑπερτερητικὸν appellatur, non privans damno. Iliad. 4. Euſtath. 985.

3. δυς, quæ contraria τῷ εὖ, difficultatem aut vitium significat: ut, δυσυχία adversa fortuna, εὐτυχία proſpera fortuna.

DE CONIVNCTIONE.

Conjunctioni quot accidunt?

Tria: Poteſtas, Figura & Ordo: δύναμις, σχῆμα καὶ τάξις.

Dic poteſtates Conjunctionum?

1. Copulativæ, συμπλεκτικαὶ: ut, καὶ &, τὲ que, μὲν quidem, δὲ autem interdum Copulativæ, interdum Adverſativæ.

2. Disjunctivæ, διαζευκτικαὶ: ut, ἢ aut, ἤ aut, ἤτοι ſive.

Quæ huc pertinent?

Particulæ utramvis rem tollentes, ἀφαιρετικαὶ: ut, ἀδὲ, οὔτε, neq.

Dubitativæ, ἀπορηματικαὶ: ut, εἰ, εἰ ἄρα, an vel num. Poët. αἶψα & αἶψον ſi fortè.

Adverſativæ, ἐναντιωματικαὶ: ut, ἀλλὰ ſed, καίπερ etſi, εἰ καὶ ſi etiam, ὅμως tamen, ἀτὰρ atqui, ἀμὼ ἀλλὰ verùntamen: Poët. ὅμως tamen.

Quæ huc pertinent?

Corrigendi particula, ἐπανορθωτικὴ, μᾶλλον potius vel imò.

Diminuendi, ἐλαττωτικαὶ, γε, γοῦν, κἄν, etiam.

4. Cauſales, αἰτιολογικαὶ: ut, γὰρ enim, καὶ γὰρ etenim, ὅτι quod, ἐπειδὴ poſtquam, ἐπειδήπερ quandoquidem, ἵνα ut, ὅπως ut, ὥστε ut, ne. Poët. ὄφρα ut.

Quæ huc pertinent?

Conditionales ſeu exceptivæ, ὑποθετικαὶ ἐξαιρετικαὶ: ut, ἤ quatenus, εἰ ſi, ἂν ſi, ἐὰν ſi, εἰ μὴ niſi, ὅτι μὴ niſi. Poët. αἶψα & αἶψον, ſi modo.

5. Ratiocinativæ, συλλογιστικαὶ: ut, ἄρα vel ἆρα ergo, οὖν itaque, τοίνυν igitur, διὰ τοῦτο propter.

Quæ huc pertinent?

Δηλαδὴ *videlicet*, δηλονότι *nimirum*: quæ etiam vim affirmandi habent.

6. *Ordinis*, τακτικαὶ: *ut*, τὸ πρῶτον *primùm*: μετὰ ταῦτα *deinde*, πάλιν *rursus*, αὖθις *iterum*, εἶτα *deinde*. *Demosth. 1. Olynthiaca.*

7. *Approbativæ*, βεβαιωτικαὶ: *ut*, γε, ὄν. Νὴ Δία ἔνδοξοί γε ἀμφότεροι; *Per Jovem illustres equidem ambo*, *Lucian.* εἰ δίκαιος ὥσπερ ὄν γε δίκαιος, ὁ τῶν ὅλων, ἔφορος ἕτερός ἐστι βίος μετὰ τὸν παρόντα. *Si justus est, ut equidem est justus, ille rerum omnium inspector: altera restat vita post hanc. Theodoretus sermone 1. de Providentia.*

8. *Completivæ*, συμπληρωματικαὶ: *ut*, δή, νύ, περ, ῥά, τοί *sanè*, *quidem*: πω *dum*.

9. *Potentiales*, δυνητικαὶ: *ut*, ἄν, κέ, κεν *utique*.

Quot sunt Figuræ Conjunctionum?

Duæ: *Simplex*: *ut*, καὶ *Composita*: *ut*, καίπερ.

Quotuplex est Ordo?

Triplex: *Præpositivus*, *ut*, καὶ, ἀλλὰ, *Sophocl. tamen in Coloneo*: πειράσατ' ἀλλ' ὑμᾶς γε, *conamini, attamen vos*.

Postpositivus: *ut*, μέν, δέ.

Communis: *ut*, ἄρα, ἵνα.

ETYMOLOGIÆ FINIS.

DE MENSIBVS ET DIEBVS.

Recense nomina Mensium ordine Athenienſium.

Ἑκατομβαιών,	*Junio.*	
Μεταγειτνιών,	*Julio.*	
Βοηδρομιών,	*Augusto.*	*His Latinis vocabulis etiam recentiores Græci utuntur.*
Μαιμακτηριών,	*Septembri.*	
Πυανεψιών,	*Octobri.*	
Ἀνθεστηριών,	*Novembri*	
Ποσιδεών,	*Decembri.*	
Γαμηλιών,	*Januario.*	
Ἀνθεστηριών,	*Februario.*	
Ἐλαφηβολιών,	*Martio.*	
Μουνυχιών,	*Aprili.*	
Θαργηλιών,	*Majo.*	
Σκιροφοριών.		

Respondet ferè nostro

Athenienses enim à Solstitio æstivo,

quod apud nos in medium ferè Junium incidit, annum inchoabant, observato præcipuè cursu Lunæ.

ἀνθεστηριὼν magis videtur fuisse Martius: ut doctissimus & diligentissimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plut. docet.

Quomodo dividitur Mensis?

In tres decadas. Prima dicitur ἱσαμένου μηνὸς, instantis vel ineuntis Mensis: altera μεσουντος, vel ἐπὶ δέκα, medij, vel, supra decem: tertia φθίνοντος, λήγοντος, vel ἀπιόντος, præcipitantis, desinentis, exeuntis.

Quomodo dicitur primus dies Mensis?

Νεμηνία, *Novilunium: quia Luna mensem & incipiebat, & finiebat.*

Quomodo ultimus?

ἕνη καὶ νέα, vetus & novus: quia interelapsum, & proximè sequentem mensem intercederet.

EXEMPLVM DIERUM Mensis.

I. Dies

Dies	Calendæ	Νεμηνία.
IIII.	δευτέρα	
III.	τρίτη	
Pridie Non.	τετάρτη	
Nonæ.	πέμπτη	ἱσαμένου.
VIII.	ἕκτη	
VII.	ἑβδόμη	
VI.	ὀγδόη	
V.	ἐνάτη	
IIII.	δεκάτη	δεκάτη.
III.	πρώτη	
Pridie Id.	δευτέρα	
Idus.	τρίτη.	
XVIII.	τετάρτη	
XVII.	πέμπτη	ἐπὶ δέκα.
XVI.	ἕκτη	
XV.	ἑβδόμη	
XIIII.	ὀγδόη	
XIII.	ἐνάτη	
XII.	εἰκάς	
XI.	δεκάτη φθίνοντος, vel πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, & sic deinceps.	
X.	ἐνάτη	
IX.	ὀγδόη	
VIII.	ἑβδόμη	
VII.	ἕκτη	φθίνοντος.
VI.	πέμπτη	
V.	τετάρτη	
IIII.	τρίτη	
III.	δευτέρα	
Pridie Cal.	ἕνη καὶ νέα, πρὸ ἡμέρας.	

Quando mensis erat 29. dierum, pro δεκάτη φθίνοντ@ *dicebatur,* ἐνάτη φθίνοντ@. *Quando plurium quam triginta, post* δεκάδα, ἐνδεκάτη *addebatur.*

Quomodo his Autores usi sunt?

ἑβδόμη ἰσαμένυ, *Septimo Idus. Lucianus.*

Πρὶ χαιρώνδυ ἄρχοντ@, ἑλαφηβολιῶν@ ἕκτη ἰσαμένυ: *Prætore Charonda, 8. Idus Februarij. Demosth.* ϖϵ̃ι ϛϵΦ.

Πρὸ ἄρχοντ@ μυησιφίλυ, ἡκατομβαιῶν@ ἕνη, καὶ νέᾳ: *Mnesiphilo Prætore, pridie Calend. Julij. Ibidem.*

DE NOTIS NVMERORVM.

Quibus notis designant Græci numeros?

Utuntur Literis Alphabeticis.

Quot modis?

Tribus:

Qui est primus modus?

Quotum locum quæq; litera tenet in Alphabeto, ejusdem loci numerum repræsentat. Itaq; α, 1. β, 2. γ, 3. usq; ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados & Odysseæ Homeri: nec ultra 24. progressio fit.

Qui alter?

Totum Alphabetum in tres classes dividitur. Prima est unitatem ab α usq; ad ι, denarium numerum: hac nota ϛ (quæ ϛ Στίγμα vocatur) pro senario usurpata.

Secunda est denariorum, ab ι usq; ad ϙ centenarium: interjecta, pro nonagenario hac nota ϟ. quæ ἡ σκόπης dicitur.

Tertia centuriarum, à ϙ usq; ad finem, pro nonagenario, addita hac notâ ϡ, quæ ἡ χαρακτὴρ nominatur. Singulis his literis & notis cum virgula Toni acuti subscribitur: vel: ut quidam volunt, suprà inscribitur: prima classis millenariorum Monadas, secunda Decadas, tertia Centurias significat.

Qui tertius?

Sex duntaxat Literæ adhibentur.

Ι. *unitatem significat.*

Πέντε.

Δ δέκα.

Ηἑκατόν.

Χ χίλια.

Μμύριοι.

Hæ omnes, præter Π, *usq; ad numerum quaternarium, sive per se, sive per alios adjunctæ multiplicantur.*

Decadum, Centuriarum, Chiliadum, & Myriadum quinarios, hæc elementa, Δ, H, X, M, *Literæ* Π *inclusa significant.*

Major numerus in Compositione minorem præcedit, & in secundo, & in tertio modo.

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	IIII.
5	ε	Π.
6	ϛ	ΠI.
7	ζ	ΠII.
8	η	ΠIII.
9	θ	ΠIIII.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔI.
12	ιϐ	ΔII.
13	ιγ	ΔIII.
14	ιδ	ΔIIII.
15	ιε	ΔΠ.
16	ιϛ	ΔΠI.
17	ιζ	ΔΠII.
18	ιη	ΔΠIII.

19	ιθ	ΔΠIIII.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔI.
22	κϐ	ΔΔII.
30	λ	ΔΔΔ.
31	λα	ΔΔΔI.
32	λϐ	ΔΔΔII.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔI.
42	μϐ	ΔΔΔΔII.
50	ν	[Δ].
51	να	[Δ]I.
52	νϐ	[Δ]II.
60	ξ	[Δ]Δ.
70	ο	[Δ]ΔΔ.
80	ϖ	[Δ]ΔΔΔ.
90	ϙ	[Δ]ΔΔΔΔ.
100	ρ	H.
200	σ	HH.
300	τ	HHH.
400	υ	HHHH.
500	φ	[H].
600	χ	[H]H.
700	ψ	[H]HH.
800	ω	[H]HHH.
900	ϡ	[H]HHH.

1000	,α vel ά	X.
2000	,β	XX.
3000	,γ	XXX.
4000	,δ	XXXX.
5000	,ε	[X].
6000	,ς	[X]X.
7000	,ζ	[X]XX.
8000	,η	[X]XXX.
9000	,θ	[X]XXXX.
10000	,ι	M & ɛ.

Postremò notandum, δ̄ quatuor significat, ,δ quatuor millia, δ‴ quartam partem. Sicut Coss. significat 1. Consulem, Coss. 2. Consules. Impp. 2. Imperatores: ità ξ' ξ', sexagesimas. Ea geminatio affert pluralem numerum.

ξ' ξ' ς̄ sexagesima sex.

Ut autem Casus exprimatur, ultima syllaba superimponitur.

DE TONIS.

Prima Regula.

Quælibet dictio habet unum tantum Acutum, aut Circumflexum: cæteræ Syllabæ omnes gravantur: ut, ἄνθρωπος, ποιοῦμεν.

Quid excipitur?

Dictiones Encliticæ, quæ rejiciunt Tonum suum in finem præcedentis dictionis: ut, ἄνθρωπός τις, δοῦλός ἐστι. *Sic in Trochaicis* ἄνδρά μοι. *Et in alijs pedibus ante* σΦ Pronominis, Ατρείδης σφισι, πολλάκις σφεας. *Alia omnia excipe,* μυστῶνδε, σοφός τε, Ατρείδης τε, ταῦτά τε, ὅπι τε: *in quibus Enclitica Tonum suum abjicit. In talibus verò,* φίλος ἐστιν. *Enclytica Tonum retinet. Item in talibus,* ποῖνξ ἐστι, *quia posterior longa Positione.*

τὸ ὀρθοτονούμενον & ἐγκλινόμενον, *inter se opponuntur,*

In quibus partibus orationis inveniuntur Encliticæ?

1. *In Nomine,* τις, τινός: τε & τω, *pro* τινὸς & τινί.

2. *In* Pronomine, μου, μευ, μοι, με: σου, σευ, σοι, τοι, σε: οι, μιν: σφι, σφιν, σφίσι, σφέ, σφεας, σφωε: *sed non semper omnes. Post* ἑνεκα, *Præpositionem, & disjunctivam Conjunctionem, non sit* ἔγκλισις: *ut,* ἕνεκα, σοῦ, ἢ σὲ ἢ μέ.

3. *In Verbis* εἰμὶ & φημὶ, *cum alijs Personis præsentis Indicativi, excepto* φῄς.

4. *In*

4. *In Adverbijs*, ποι, πως, πη, πω, πως, ποτε, ποθι, ποθεν, *cùm infinitè accipiuntur.*

5. *In Conjunctionibus*, γε, κε, τε, κεν, περ, ρα, νυ, νυν, *Synencliticæ vocantur, quando plures Enclitica conjunguntur: ut*, τυπτασί τινές με.

Inclinata dicitur, quæ acutum in gravem mutat in contextu orationis: ut, τον, μον αυτόν.

Quid de ἐστὶ præcipuè sciendum?

ἔστι *post* οὐκ, εἰ, ὡς, καὶ ἀλλὰ, τοῦτο, *& sententiam inchoans*, παροξύνεται: *ut*,

οὐκ ἔστιν ἄλλος, *Non est alius*, ἔστι πόλις ἐφύρη, *Est urbs Ephyre.*

SECUNDA.

Monosyllabum Naturâ longum, circumflectitur: breve verò aut positione longum, acuitur: ut, ὦς, φῶς, νῆς, ὂς, ἄλς.

Quæ Syllaba dicitur naturâ longa?

Quæ Diphthongum habet aut longam Vocalem.

Quid à Regula excipitur?

1. *Quædam Naturâ longa acuuntur: ut*, φερὶς, πᾶς.

2. *Monosyllaba longa post* ἀφαίρεσιν *circumflectuntur: ut*, ἔφλω, φλῶ. *post* ἀποκοπὴν *acuuntur: ut*, χρῆμι, χρῆ.

3. To-

3. *Tono carent*, ὲν, εἰς, ἐξ, ὸς, ὰ, ἀχ, οὐκ, ὡς. ἀ *tamen, & ὡς in clausulis* ὀξύνεται: *ut*, ἔζεστι δὲ καὶ πλῶτον κινοῦμενόν ἢ ἄ, ὅτε φαίνεται, καὶ ἢ ὡς. *Metaphys. lib. 3. cap. 6.*

TERTIA.

Dissyllabum priorem Naturâ longam, sequente brevi, circumflectit: cætera dissyllaba acuuntur: ut,

χρῆμα, αὖλαξ, λόγος, τύπτω, ἔρως, ἄστρον.

QVARTA.

Polysyllabum, ultimâ longâ, penultimam acuit: ut, ἀνθρώπος, λεγέτω.

Cur dicis, ultima longa?

Græcus de Tono judicaturus, inspicit ultimam: Latinus penultimam.

Quid præcipuè ab hac Regula excipitur?

Attica: ut, Νικόλεως, ὄφεως.

QVINTA.

Polysyllabum, ultima brevi, antepenultimam acuit: ut, ἄνθρωπος, λέγομεν.

Dic aliquot exceptiones?

1. Δεσπαλίς, ἐναντίος, ἀέρος, ἀπλόος.
2. χαρίεν, *& similia Neutra*, παροξύνονται.
3. τεῖχος, τειχίον.
4. Δὸς, δοτός; σχὲς, σπιόχες.

5. Ver-

5. *Verbalia in* τος, *ut*, πακτός, παροξύνω.

6. *Composita à* βάλλω, χέω, πολῶ *cum* Præpositione περιπαροξύνῃ, *cum alio quopiam* παροξύνω: *ut*, περίβολος, περίχυτος, ἀμφίπολος: ἐκπέβολος, οἰνοχόος, ὀνειροπόλος.

7. Participium Præteriti Passivi παροξύνεται: *ut*, τεταγμένος. *Excipe trisyllaba poëtica, Augmento carentia: ut*, βλήμενος, *pro* βεβλημένος.

Secus ἀκαχμένος, *pro* ἠκαχημένος, *quia tres syllabas excedit: Quidam tamen etiam* ἀκάχμενος.

8. Οὐρανόσε, ἐρεμνόθι, ἐρεμνόθεν, λεπτόθεν, *& his similia*, παροξύνονται. *Excipe* οἴκοθεν, ἄλλοθεν, πάντοθεν.

Sexta.

Ultimam acuunt, aut in contextu orationis gravant.

1. *Verbalia in* τηρ, της, τος, μος, *& η: ut*, δοτήρ, ποιητής, χριστός, λαγισμός, τυπή. Præter ἐρότης, ὁμότης, ἐξώστης, καταλύτης, κλίστης, πλανήτης, κυβερνήτης, θέτης, συνθέτης, ἐκθέτης, ἐπαινέτης, ἀναιρέτης, ἐμπαίκτης, ὁπλέκτης, συλλέκτης, καθάρτης, πλαγκτάρκτης, πλήκτης.

Patronymica in ας *&* ις: *ut*, ἰλιάς, νηρηΐς.

3. *No-*

Nomina in ως: *ut*, βασιλῶς, πηλῶς.

Nomina quartæ Contractorum: *ut*, ἠτῶ, αἰδῶς.

Multa Substantiva secundæ, tertiæ, quartæ, quintæ Simplicium: *ut*,

ὀργυιά, κριθή, ἡδονή, κορυφή, αἰγυπιός, χηραμός, λαγώς, τιλάν, λιμιλώ, δελφίν, ἀμπελών, μεσσπόλων, πάλη, ἰχώρ, λαμπάς, πάχυτης, πατρίς, γλαμύς, ἰδρώς, ὀδάξ, βασιλήξ, κυαμοτρώξ.

Peregrina multa: *ut*, ἰωσήφ, Φαρμαθί.

Nomina adjectiva in κος, λος, νος, ρος, *ut*, κακός, καλός, δεινός, ἀνθηρός, εἰκοσός, πολλοσός. Præter. λίθου, μόνος.

Adjectiva in υς, *& in* ης *prima Contractorum: ut*,

ταχύς, ἀληθής. *Sic* ἡμιθνης, πρόβλης. *Secus* πανήθης *&* παμμεγέθης.

Pronomina, ἐγώ, ἐμός, ἑός, σεός, αὐτός.

Imperativi Aoristi quinq., ἐλθέ, εἰπέ, ἰδέ, δός, δῦρέ.

Participia Præteriti Activi *&* Medij, Aoristi secundi Activi, *&* utriusq. Passivi: *ut*, ταχώς, τεταγώς, ταγών, ταχθείς, ταγείς, *Sic* δόντων, δικών.

Participia Præsentia *&* Aoristi activa

Verborum in μι: ut, τιθείς, θείς, ἱστάς, σταίς, διδούς, δοὺς ζάλγιος.

13. *Adverbia in ει, π, & δον, item infinitè accepta, & quædam alia: ut,* αὐτοῦσοεὶ, ἀπονητί, ἑβραϊστί, δωρί, βοτρυδόν, ποτέ, δηλαδή, ἐπαδαν, δίρας, ὅπως.

14. *Præpositiones dissyllabæ βαρυύνονται: ut,* ἀνὰ, ἀπὸ ἐκ. *Casui verò suo postpositæ, aut positæ pro Verbis: transferunt in priorem syllabam Tonum: ut,* Σοφίας πάρεκ. παρνασσὸν κατὰ. πάρεα *pro* πάρεστι. *Quæ non transfert Tonum, propter* Δία, ἀΖῶς.

15. *Quædam Conjunctiones,* ἀλλὰ ἀτὰρ, αὐτὰρ, ἀλλαμὲν ἠέ.

SEPTIMA.

Nulla brevis, nec positione longa circumflectitur, sed tantùm syllaba naturâ longa: ut, οἰνοχόος, ταγέως, ποιεῖσι.

OCTAVA.

Longa ante longam non circumflectitur: ut, ποιοιῶτων.

NONA.

Ex acuta & gravi syllaba fit in contractione syllaba circumflexa: ut,

φάος, φῶς: ποιέω, ποιῶ: ποιέομεν, ποιοῦμεν. *Non contrà: ut,* ἐταώς, ἐτώς.

Quid

Quid in hac Regula excipitur?

χρύσεος, χρυσοῦς.

2. *Duale in ω acuitur, non circumflectitur: ut,* νόω, νώ: νῶϊ, νώϊ: ab ἐγὼ.

3. *In quarta Contractorum Accusativus in ω acuitur, ab ως circumflectitur: ut,* ἡ λαὸς, τὼ λαὸ, λαῶ: ἡ αἰδὼς, τὼ αἰδὼ, αἰδῶ.

DECIMA.

Genitivus plur alis primæ Simplicium ων *habet: ut,* τῶν αἰνειῶν, ταμιῶν. *Excipe* χρήστης, χρήστων: χλένης, χλένων: ἐτησίαι, ἐτησίων: χειροτέχνης, χειροτέχνων.

UNDECIMA.

Genitivus pluralis secundæ Simplicium Substantivorum, & Fœminorum Adjectivorum à Masculinis quintæ Declinationis, circumflectitur: ut, τῶν μυστῶν, μελιτευτῶν, ὁδιτῶν, τυπτόντων.

DUODECIMA.

Genitivus & Dativus à Nominativo acuto Disyllabus ultimam in omni Genere ac Numero circumflectit: eandem Accusativus & Vocativus acuit: ut, ποιητὴς, οῦ, τῇ, τῷ, ὦ ποιητά. Καλὸς, λὴ, λῷ, λὸν, ὦ καλέ. *Sic,* μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν: δύο, δοῖν. ἄμφω, ἀμφοῖν.

Quid excipitur?

Λεώς, & λεώ: νέως, & νεώ.

TERTIADECIMA.

Dissyllabus Genitivus & Dativus Singularis quintæ Declinationis, & Dativus Pluralis, ὀξύνεται: Genitivus Dualis ac Pluralis περισπᾶται: reliquorum Casuum penultima naturâ longa circumflectitur, diversa acuitur: ut, θῆρ, ῥός, ῥί: θηροῖν, ῥῶν: θῆρα, θῆρε, θῆρες, θῆρας: φλέψ, βός, βί, ψί, φλεβοῖν, βῶν: φλέβα, φλέβε, φλέβες, φλέβας. *Sic* γυνή, γυναικός, γυναικί, γυναῖκα, *&c.*

Quid excipitur?

1. *Aoristi* παροξύνονται, θές, θέντ: σύ, σάντ: δός, δόντ.

2. *Genitivi,* δάδων, λάων, ῥάτων, παίδων, παίδων & παῖσι, δμώων, ἰώων, τρώων, φώτων, *luminum.*

QVARTADECIMA.

Polysyllaborum Obliquorum quintæ Declinationis, à Nominativo acuto aut circumflexo, penultima naturâ longa, ultima brevi, circumflectitur; diversa acuitur: ut, Τιτάν, τᾶν, τᾶνι, τᾶνα. τυπῶν, πᾶντ, ποιμῆν, ποιμῆνι. ποιμαίνω, μένος, μένι, μένα. ἥρα-

κλῆς, κλέ, κλεῖ, κλέα. *Sic* πατήρ, πατέρ & πατρός, πατράσι: μήτηρ, μητέρ & μητρός, μητράσι.

QVINTADECIMA.

Circumflexus penultimæ in Augmentò dissyllaborum Simplium, manet etiam in Compositis: ut, εἶχον, κατεῖχον: ἔπον, κατέπον. *Præter* οἶδα, σώοιδα.

SEXTADECIMA.

Circumflectuntur.

1. *Nomina hujusmodi in penultima:* ῶν πτῶμα, βαλανεῖον, σκηπτοῦχος, ἡ γραπτῶσις. *Sic,* ὦ εὐδαῖμον, λακεδαῖμον, παλαῖμον. *Sic* τὸ λαχεῖν, φωνῆεν.

2. *Vocativus in* ῦ *in ultima: ut,* ὦ βασιλεῦ.

3. *Futurum secundum activum Verbi & Participij, in ultima: ut,* πτύω, πτύων.

4. *Futurum primum Atticum & Verborum quintæ Conjugationis, in ultima: ut,* κομιῶ, κομιῶν: πτερῶ, πτερῶν.

5. *Futurum secundum medium, in penultima: ut,* πτύσομαι.

6. *Futurum primum Atticum, & Verborum quintæ Conjugationis, in penultima: ut,* κομιοῦμαι, πτεροῦμαι.

7. *Aoristus secundus, & Futurum secundum Infinitivi activi, in ultima: ut,* ταγεῖν.

8. *Vterq; Aoristus Subjunctivi passivi, in ultima: ut,* ἐὰν παχθῶ, παγῶ.

9. *Secunda Persona Aoristi secundi Imperativi medij, in ultima: ut,* παγέ. *Prater* τέκνα, φίλαθλος, χθὼν, ἀφίκνα, εἰσάγνα.

10. *Adverbia in* ε, *in ultima: ut,* παντοίως, ὀδαμῶς. *Prater* ἰὼ, ἰδέ.

Decimaseptima.

αι in Nominativo & Vocativo plurali secundæ Declinationis, & in fine verborum, tenetur breve: ita & οι in Nominativo & Vocativo plurali tertiæ Declinationis: ut, τάμομεν, μῶσαι, ἄνθρωποι, εἶκοι. *Sic* ποιῆσαι *Optativum* παροξύνε): ποιῆσαι *Infinitivum* περισπᾶ): ποίησαι *Imperativum* παροξύνε).

Decimaoctava.

Τὸ ἰδίωμα, ἡ διαφορὰ, ἡ σύνθεσις, καὶ ἡ συγκοπὴ, *sæpè tonum mutant: ut,*

1. Ἀχιλλεὺς *communiter,* Ἀχίλλους *Doricè:* Ἀχιλλέως *communiter,* Ἀχιλλῆος *Jonicè.*

2. Θεὰ, *dea,* θέα *spectaculum,* πᾶν *omne,* Παὰν *Pan.* χαρίεν *scitum,* χάριεν *scitè. De his opusculum Cyrilli.*

Σοφὸς, φιλόσοφος: κεῖμαι, πρόκειμαι: κατὰ, κάτοπτρ: ἔχω, ἀνάσχω: δίδωμι, ἀπόδωμι: ἁπλοῦς, ἁπλῶς.

4. Φλοιὸς, φλοῦς, φλὸς: χροιὰ, χρόα: δειρὴ *ligo.*

Nota.

In Verbali cum Nomine composita Activa significatio παροξύνεται, *Passiva* περισπᾶται: *ut,* ξιφοκτόνος, *qui gladio occidit:* ξιφόκτονος, *gladio occisus.* λαοτρόφος, *alens populum:* λαότροφος, *à populo alitus.*

At πολύστονος τρόπις, *quæ multos gemitus attulit. Euripides Phœnissis.*

Decimanona.

Ἡ ἀποκοπὴ καὶ προσγωγὴ *Tonum non mutant: ut,* Ταλέμενα, ταλέμεν: λόγος, λόγοισι: θεοῖς, θεοῖσι. *Prater* τοῖος, τοιόσδε: ἕτος, ἑτοῖσι.

Vigesima.

Acutus ultimæ Apostropho ablatæ in penultimam migrat: ut,

Σοὶ ταῦτ' ἀρέσ' εἴη, *Placeant tibi hæc. Soph. Tyranno.* Δεῖν' ἔπαθον, *Gravia sum passus.*

Φήμ' ἐγώ, *non* Φῆμ' ἐγώ. *Scholiast. Aristoph.* πάτερ, *ad versum 143.*

Hocin ἀπ' ἐμοῦ, *& similibus, non fit: quia non* ὀξύνονται, *sed* βαρύνονται.

VIGESIMAPRIMA.

Derivata sæpè imitantur sua primitiva: ut, θήρ, θηρί, θηρίον. ἀχρός, ἀχρόθεν.

NOTA.

Acutus primitivi vertitur sæpenumerò in Derivatis in Circumflexum: ut, ἀγορά, ἀγοραῖος: κορυφή, κορυφαῖος. *Sic* ῥώμη, ῥωμαῖος: ἄλμος, ἁλμεῖος.

DE QVANTITATE SYLLABARVM REGVLÆ.

PRIMA.

Vocalis longa, & Diphthongus habens Vocalem sequentem, sæpè corripitur: ut,

Ἄξω ἑλὼν, ὁδέκεν κεχολώσεται ὃν κεν ἵκωμαι. *Ablatum abducam: is verò irascetur, ad quem venero. Iliad. 1.*

Rariùs in medio dictionis: ut,

Οὐδὲ γὰρ ὅδε Δρύαντος ὑὸς κρατερὸς Λυκόργος: *Neq; enim quoq; Dryantis filius fortis Lycurgus. Iliad. 1.*

Rarissimè ante Consonantem: ut,

Εἰ δέκεν οἶκαδ' ἵκωμαι, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν: *Quod si domum venero, charam in patriam. Odyss. 2. In hoc verò primo versu Apollonij,* δέχομαι σέο, Φοῖβε, πελαιγίδων

κλέα φώτων μνήσομαι: κλέα *corripit a, quia Syncope, pro* κλέεα.

ι & υ in Diphthongorum solutione corripiuntur: ut, πάϊς, εὔχαλκος.

SECUNDA.

In Positione, Muta cum Liquida, item λ, π, μν, *Syllabam naturâ brevem facit ancipitem: ut,*

πλέων δὴ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους: *Navigans per nigrum mare ad alienigenas, Odyss. 1.*

Οἱ δ' ἐπωφελεῖν οἱ δ' πατρὸς τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν οὐκ ἠθέλησαν: *Filij verò, qui subvenire poterant patri, id facere noluerunt. Sophocles Coloneo.*

Rariùs liquida cum muta: ut,

ἀλλ' ἐγὼ ὅδέν σε ῥέξω κακὸν. καὶ δέκεν ἄλλον σεῦ ἀπαλεξήσαιμι: *At ego tibi nihil nocebo, sed & alium nocere prohiberem. Iliad. 24.*

ἐκλέγω *non corripitur, quia muta & liquida dirimuntur.*

NOTA.

1. *Vocalis brevis dictionem finiens, sæpè producitur à duabus Consonantibus, ante Duplici, dictionis sequentis: ut,*

ἐκ δ' Ἀχρυσηΐδος νηὸς βῆ πολιοπόροιο; Egressa quoq; est Chryseis è nave pontum transeunte. Iliad. 1.

Excipe Iliad. 2. οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον. Et qui Zacynthum habitabant. Cogit necessitas: alioqui ζάκυνθος non ingrederetur Heroicum versum.

2. Interdum eliditur, nec positionem facit: ut, ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζῃ πολύφωνος κορώνη: Vespertinâ horâ crocitat garrula cornix. Aratus.

Nonnunquam Liquida brevem Vocalem extendit, sicut positio: ut, Πολλὰ λισσομένη. Multum precata. Iliad.

Sic Φιλομηδὴς, Aeolicè verò Φιλομμηδὴς.

Tertia.

Vocalis anceps ante Vocalem sæpè producitur, sed observanda est autoritas poëtarum: ut, ἰητρὸς γὰρ ἐνὶ πολλῶν ἀνδράσι ἄλλων. Medicus enim multis alijs anteponendus. Iliad. 11. Vide de Ancipitibus infrà.

Quarta.

Derivatum aliàs sequitur naturam sui primitivi: ut, Νίκη, Νίκης, δικαιος, δικαιοσύνη, ι corripiant. Sic δορκὰς, δορκάδος, τὸ α: Νίκη, νίκης, νικῶ, νικητὴς, ι producunt. Sic πλαὶ, πλᾶνος, τὸ α. Aliàs non sequitur: ut, πῦρ longum: πυρὸς breve.

Eadem est quantitas Temporum à se invicem derivatorum: ut, κρίτης, ἔκριτον, ι longum habent: κρινῶ, κέκρικα, breve. ἔκριτα verò id producit, ut & κρῖνον, κρίναιμι, &c.

Quinta.

Composita sunt ferè æqualia simplicibus: ut, τιμὴ, ἔντιμος, ι longum: γωὴ, αἰδρόγυνος, υ breve.

Sexta.

Composita prioris partis Ancipitē corripiūt: ut, μεγάθυμος, καλλιπάρῃος, γλυκύθυμος.

Septima.

Λ Doricum pro η producitur: ut, ἀδὺ pro ἡδὺ, λωΐτασθε pro λωΐτησθε.

Excipe Iliad. 3. v. 130. νύμφα φίλη.

Octava.

Genitivus in αο & αων producitur: ut, αἰνείαο, αἰχμηλάων, πυλάων.

Nona.

α Vocativi singularis ab as prima, & a duale prima & secunda simplicium, producitur: ut, ὦ αἰνεία, τὼ αἰνεία, τὰ ῥάπτα. Sic ὦ αἰνεία Doricum. Ab ης Vocativus corripitur: ut, ἱππότης, ἱππότα.

Decī-

Decima.

Ια, αια, & εα, *Fœmininorum Adjectivorum producuntur: ut*, ἡ ἁγία, ἡ δικαία, ἡ πονηρὰ, ἡ σοφωτέρα. *Prater* Δῆ, μῆα, σεβάσμια, πάτνια, πέπειρα. *Producuntur & Fœminina Substantiva in* εα: *ut*, πῆχα, αὖχα, λαύχα, σαύχα, φαίδρα, πέτρα, ἄχρα. *Item Acuta: ut*, χαρὰ. *Corrip.* πῆχα, σφᾶχα, γίφυρα, ἄρχα.

Undecima.

Ια *Fœmininorum substantivorum*, δα, θα *producantur: ut*, ἡ σοφία, ἡ λήδα, ἡ κισσαΐδα.

Duodecima.

Εια *ab* εις & δως *producitur, ab Adjectivis prima Contractorum corripitur: ut*,

Βασίλειος, Βασιλεία, *Regia*, Βασιλεύω, Βασιλεία, *regnum*: ἀληθὴς, ἀληθεια.

Tertiadecima.

αν *Accusativi singularis Primæ Simplicium producitur: ut*, τὸν αἰνείαν. *Secundæ corripitur: ut*, μᾶσαν, ἱμερόεσσαν. *sic Vocativus* ὦ αἶαν, *ab* αἶας. *Corripitur &* ἅπαν. *Item* πᾶς *in compositione: ut*, πανάελιος. *Producuntur Masculina in* ας: *ut*, ἀλκμάς.

Quar-

Quartadecima.

ας *Casuum primæ & secundæ simplicium, item Participiorum Nominativi Casus, producitur: ut*,

ὁ αἰνείας, τοῦ αἰνείας: τῆς ἱστορίας, τὰς ἱστορίας: τύψας, ἐτὰς, τὰς. *Doricè & Aeolicè*, τοῦ αἰνείας, τὰς ὄχνας, *corripitur. Sic & Partic.* δῆτας.

Quintadecima.

ας *Neutrorum, & Accusativi pluralis quintæ, & Adverbiorum corripitur: ut*,

τὸ κέρας, τοῦ ἔλλυας, ἀγκάς. *Sic* ὑμέας.

Sextadecima.

Anceps finalis in Neutris non contractis corripitur: ut, γάλα, σίνηπι, ἄστυ.

Decimaseptima.

Anceps ante ξ & ψ *naturâ brevis: ut*, αὖλαξ, αὔλακος: κίλιξ, κίλικος: κατῆλιψ, κατήλιφος. *Excipe* θώραξ, θώρακος: ἴεραξ, ακος. *Producuntur in obliquis etiam* ῥάξ, ῥαγὸς: χρύψ, χρυπὸς: τέττιξ, ιγος: φοῖνιξ, ικος: κόκκυξ, υγος: κῆρυξ, κηρυκὸς, *plerunq; producitur.*

Decimaoctava.

ι, ις, ιν, *Finale corripitur: ut*, ἄλλοτι, νῶϊ, δύνῃ.

ὑπῆφι, τάτλεσι, μεγαλωσὶ : πόλις, πόλιν, præter i demonstrationis causa additum : ut, πολί, δδρί.

Et nomina Literarum, ξῖ, πῖ.

Δικαλάληκε quoq; producuntur : ut, ρὶς, ρὶν, ἀκλὶς, ἀκλὶν. Sic, ἡμῖν, ὑμῖν. Producitur & κρηπὶς.

Decimanona.

υ finale, υς, ω corripitur : ut, δάκρυ, σύμβ ασηγὺ, μιλαξὺ, πῆχυς, βαθὺς, αἰθὺς, τ βαθυ, τὸ ζδγνυὶ, τόνω. Producuntur 1. nomina Literarum, μῦ, νῦ. 2. Verba ἔφω, ἔφυς, ἔφυ, φῦ: & Particip. φὺς, ζδγνὺς. 3. μῦς, σῦς, ἐφεῦς, ὀδονῦς. 4. δικαλάληκτα, μόσυν & μόσυς. 5. μάρτυς, ἰχθὺς Oppiano anceps est.

Vigesima.

A crescens in Verbis corripitur, sed ante ι producitur : ut, ἔτυψα, ἔτυψας, ἐτύψαμεν, βεβάασι, ἴδεσαι. Excipe, πεῖδα δε μοι λύτα τε φίλω : Filiam mihi dimittite charam. Iliad. 1. Et ἐκγφιάδης, in vita Homeri apud Herodotum. Τ' ψηλαὶ ἢ πεφύκασιν ἀγχόθι πεύκαι : Altæ enatæ erant juxtà piceæ. Theocrit. Idyl. 27. Sed ne quis dicat, legendum esse, πεφύκασ' ἀγχόθι : & Græca carmina scribentes nostro seculo condemnet, qui τὸ α ante ι interdum corripiunt : So kömpt mein frosner Nicander den armen tropffen zu hülff / Theriac. v. 789. apertissimè dicens, βορεὴ δ' ἐτυλήκασι χηλαὶ. Nos verò ne temerè hæc imitemur.

Vigesima prima.

Penultima Aoristi primi extra Indicativum quoq; longa est, etiamsi Augmentum abjecit : ut, ἄρον, ἐὰν ἄρω.

Vigesima secunda.

Omne Participium activum Fœmininum penultimam producit : ut, τάξασα, ἰσᾶσα, ἑᾶσα.

Vigesima tertia.

Præpositiones, ubicunq; non est Diphthongus aut Positio, corripiuntur. Productæ inveniuntur in priori Syllaba, παρὰ πὼν παραλίω, ἀμφὶ, ἀμφίβολος, ἀπόστετε, σπωχεῖς. In posteriori διαβολίη, καταμάρψας, καταμελέϊσι, βαμαιρᾶδαι.

Vigesima quarta.

Particulæ α αει, ειει, ζα, δυς, corripiuntur : ut, ἄθεος, ἀρίδηλος, ἐρίτιμος, ζάθεος, δυσώδης.

Vigesima quinta.

Sæpè necessitas ancipitem aut brevem vocalem,

calem, producit: ut, ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς: *Immortales primò deos.* Pythag. Ibi α ἐφελκτικὸν *extenditur.* τόσσα τυῶν συβόσια, τόσσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν. *Tot porcorum greges, tot greges lati caprarum.* Odyss. 14. Et inter ambientes longas: ut, ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων. *Rectè facere multò præstat, quàm improbè.* Odyss. 22. v. 174.

CATALOGVS DICTIONVM, IN QVIBVS ANCIPITES VOcales producuntur.

A in antepenultimis Syllabis productum.

1. A *ante Vocalem* ἀάατος *medium a producit.* ἀένναος, ἀέθλιος, ἄϊδηλος, ἄϊδος ὅσσω. Theognis, ἀηθαλέης, αἰηκέες, αἰηκέϊ, ἀΐσσω, ἀκραάαντος, ἄασες, ἀχαϊκὸς. Βιάομαι, βαγάϊος, ἐκραάνθλω, ἐλάϊνος, ἰάομαι, καλαΐγδλω, κεραάστε, κραάσσε, λάασι *lapidibus.* Orpheus. λαίφης, λαΐνος, λαΐτε, λαοδάμεια, *& reliqua à* λαὸς, ζωάορος, πεφαύνω, ἄασε *nocuit.* ῥαΐσα, ταῦλετον, τεράασσε, τετεάορος.

Anceps est ἀείδω *&* ἠϊθέιδιον.

2. Αγ. ἰθαγενὴς, ναυαγέω, *quia* ναυηγέω, νεαγενὴς, *quia* νεηγενὴς. ἐαδίζω, σφαγίζομαι. πμα-

ραγήτης, Φαγίνος, *quia* Φηγίνος.

3. Αδ. ἀδηκὼς, ῥάδιος.

4. Αθ. ἀθυλλὶς, ῥάθυμος.

5. Αι. ἀκέσιος, ἄϊκονος, ἀϊκόσιος, τριαϊκάσιος, & ἑλλακέω, μακεδανὸς, τυεϊκόσιος. Θαϊκία.

6. Αλ. ἀλέα *calor.* ἄληκτος, ἀλοσύνη, ἀναλίσκω, ἀνάλωσις, κεφαλῆνες, μαλαχὸς, σαλαγμὸς, Φαλαύη, ἀναλῶσαι *corripitur Aristoph.* πλύτῳ. *vers.* 381.

7. Αμ. ἄμη, ἀμηδὸς, ἀπαμεμία, δαμοίτας, ἐδαμάσσω. *Indiff.* ἀμᾶν.

8. Αν. ἀνέφελος, ἀνεψιὸς, ἀνύμενος, δαίσανος καταίνεσι, κεκαίνον, κεκάνεσι, κεκανώνεσι, μανικὸς, νεανίας, πανανδὺς.

Commune ἀγανόφρων.

9. Απ. ἀπάλαμνος. ἄπειρος *pro* ἤπειρος, ἀπείνων, ἀπίδανος, δραπέτης, δραπελίδης, ἀπεία. *Anceps* ἀπόλλων.

10. Αρ. ἀραόριμι, ἀρήτη, ἄρητος, ἀρητὴρ, ἀρήτειρα, ἀρλιὴ *urbs,* ἄρλεσον *prandium,* ἀμαραγὸς, κάραβος, καρίων, μαρύομαι.

11. Ας. ἀσιάδης, ἀσωπὸς, διασάσιος, *quia* διστήσιος, ἐπασάσιμος, δίκρασία, ἰάσιμος, μεράσιον, πασιφάη, πασιφαὴς. πάσσασθαι *pro* βήσασθαι, *primâ producit: pro* γλύπασθαι, *corripit*

12. Ατ. ἀτάλλω, ἄτερ☉, ἀτηρός, βατήριον, διδυμαλόκ☉, θάτερον, λαλομία, λατύπ☉.

13. Αφ. ἐπάφι☉.

14. Αχ. τράχυρ☉.

In Penultimis.

1. A *ante vocalem*, ἀθεραΐς, ἀχεραής, ἀμφιάραος, ἀχεαΐς, ἄων, δαΐφ, ἀκραής, θαΐς, κεάας, λάας, λαΐγξ, λαός, λαΐς, ναΐς, ναός, παμφαής, παῖς, πολυάϊξ, πεαής, πεά☉, πεάως, πολεμαΐς, ῥάων, Φᾶ☉, χάων. *Et composita ab ἄω*: ἁλιαής, βαρυαής, δυσαής, ζαής. *Et in αων, per ον☉ declinata*: *ut*, ἀλκμάων, ἀμυθάων, ἀρτεμίων, ἐλικάων, διδυμάων, ἰκεσίων, λυκάων, μαχάων, ὀπάων, πειτιάων, σακοπάων, τυφάων. *Sic* ποσειδάων, *propter ambientes longas. Verba in αω purum & εω, producuntur*: *ut*, ἰάω, πεφάω. *Excipe* ἀμφιάω, ἐνιάω *propter ambientes*, ἐπέχεαον *corripitur. Producitur & πετάω, propter ambientes. Item* κάω *&* κλάω, *pro* καίω *&* κλαίω.

Indifferentia sunt ἀήρ, ἄορ, ἴλαος, μεμαώς.

2. Αγ. ἀαγής, ἄγις, δαγής, ἔαγε, ἰαγών, πειραγή, πεπαγώς, πέαγμα, σφαγίς, τάγ☉.

3. Αδ. ἄδος, εἰς, ἄδε, ἔαδε, ἔαδώτ, λάδας, λάδων: εἰλάδης. *Alias patronymica in* αδης *&* ιδης *corripiuntur*, ἀπιδος, πάδιξ.

Αβ. ἄβλον, κεᾶβ☉, πειραθείς, πεαθείς.

Αχ. ἄχις *fluvius*, ἄκων *invitus*, δάκ☉, τράκη, λέλακας *strepis*, ὄιακες, *ab* οἴαξ.

Αλ. ἄλες, ἀμάλη, δαλός, κᾶλον *lignum*. μάλη, πῶληκον, τακέφαλ☉, σειλήμ, σπερδαπαλ☉, σύμφαλ☉, τᾶλις, τριτέφαλ☉.

Commune, καλός.

Αμ. ἀμὸς *noster*, ἀμὸς *corripitur* 27. *Idyl. Theocryti*. δᾶμις, δάμων, πεπαμμαι, συγκεκαμμαι. τἀμὰ *mea*, Φερεπάμος, βάλαμον, *Nicander Theriac. v.* 947. *producit.*

Verbalia in μα purum, longa sunt: *ut*, ἄγμα, θυμίαμα, ὄεσμα, χεῖμα, θῦμα. *Excipe* ἄμ: *ut*, δόμα.

Αν. ἀγαθαίων, ἀγαύαξ, ἀγαίω, βεάνως, γεγανός, ἰαῶ☉: ἱκάνω, ἵκανε *commune invenitur*. καλάνεπω *consumitur*. κιχάνω, νεᾶνις, νικάνωρ, πιθᾶναι, τρίκρανος, φθάνω. *Item dissyllaba in* αν☉ *acuta*: *ut*. δανός, τρανός. *Et Gentilia in* αν☉ *&* ανις, *ut*, βρῖλανὸς, βρῖλανις.

Indifferentia, ἄνω *pro* ἀνύω, ἰανὸς, ἰθλιανός.

Απ. ἄναπ☉ *fluvius*, ἄπις, ἰάπυξ, νᾶπυ, τρίαπ☉, στάραπις.

Αρ. ἆρα *nunquid*, αἴσαρ☉ *fluvius*, δῖμάρας, θυμαρής, χαρὶς, *piscis*, κατάρα, λαρὸς

μυσερός, νάρων, fluvius, πίερος, περός, πνάρα, Φᾶρις, Φᾶρος. *Communia sunt* ἀρχή, ἄρης.

II. Ατ. ἄπυσι Dativus. ἄστις, ἄστυ, γίνατι Dativus, ἴατος, ἴατον, κρᾶσις, μάσις urbs, πρῆσις, Φασὶ Φᾶσις.

Verba in αω, & εαω penultimam Futuri & Aoristi producunt: ut, ἐάστω, ἔασα: ἐράσω, ἐρασήτας *apud Solonem: γηράσω, πειράσω, φυράσω. Sed* ἔπασα *&* ἤλασα *corripiuntur. &* γελάτωμεν *in fine Theognidis.* γέλασσα *Epenthesis producit. Iliad. 10. v. 299.* ἔπασε ἰκτῖνος, *corripitur.*

Verba in αζω dant α breve: ut, ἀντιάσω, θαύμασε, κελάσας, *quia anceps ante ζ natura brevis est. Sic* πλάτω, πλάσω. πελάσσας *Epenthesi producitur.*

12. Ατ. ἄβιατος, ἀόρατος, ἀπείρατος, ἀπροσόρατος, ἄρατος, ἄτος, ἄτη, *ab* ἄατος *&* ἀάτη. γεγάατε *Praeteritum.* διμάτωρ, Δύφράτης, Θέατρον, Θιατός, ἰατρός, καίρατος *fluvius*, κρατής. ὀλίσατε *Aorist. 1.* κέρασσα, 2. *Ode Anacreontis*, Φράτης.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut, ἀχάτης, μαγάτης, νιφάτης, παριάτης, παριάτης.

13. Αχ. ταχὺς *cum compositis.* ἰαχὴ *anceps.*

I. IN ANTEPENULTIMIS syllabis productum.

1. I *ante vocalem.* δηϊόης ἰάομαι, ἰαμέος, ἰάσιμος, ἰάσιος, ἴασος, ἰητὴρ, ἰαπετός. ἴαμμι, ἰερίη, ἰΰζω, ἰϋγή, ἰϋγμός: ἰϋκτὴρ, ἰωχμός. *Et ab iis composita*, ἰοβόλος, ἰοχέαιρα, κιάλη, κυλίεμενος, μινιώδης, ὀφιονίδης, παλίωξις, παιδιονίδης, παιάνη, πιόπατος, πίερος, πίελος, πίομαι, πρόϊωξις, φθιώτης, χιόνεος, χιονόεις.

Communia, ἀνιάζω, ἀνιάω, ἀνιαρὸς, ἀνιηρὸς, ἀνίη, ἰατρὸς, ἱερὸς. ἴημι & ἵεμαι, εο. ἴημι *mitto*, ἵεμαι *cupio*, μεθίεμεν, ἴομεν, *eamus.*

2. Ιδ. ἀλίβαντος, πιδίελος, τίδυες, κελιδώτης, πολίτης *Aristoph. 765.*

3. Ιγ. ὀρίγανον, *vel* ὀρίγαμον, ῥιγέω, ῥιγόω, ῥίγος, τιγάω, τιγαλέως, τιγαλόεις.

4. Ιδ. ἀμιδάλιος, ἰδαῖος, ἰδάλιμος, ἰδάλιον, ἰδομενεύς, πιδύτης, πιδύω, σιδένιος, χελιδόνιον.

5. Ιθ. ἰθύω, ἰθύτατος, ἰθύτης, σιθωνία, τιθαιὸς.

6. Ικ. ἐρικίνη, ἴκαρος, ἰκάριος, ἰκεσία, ἰκέσιον, ἱκέσιος, κίκαμα, νικάω, νικίας, νίκανδρος, σικανίη, σικελίη, Φοινίκη, Φελκαλίη, Φελκώδης.

Indifferentia, ικάνω, ἵκελος.

7. Ιλ. ἀπιλαδόν, ἰλαδόν, ἰλαμὸς, ἰλασρῶ, ἐλεός, ἵλιγξ, ἵλιος, ἰλιστός, ἰλυόεις, μελίλωτον, μίλητος, ὁμιλαδόν, ὁμιλέω, ὁμιλητής, πιλέω, φιλιτάω, φιλήτης, φίλομμι, χίλια, χιλιαὶς, χίλιοι, χιλάω, ψίλωθρον.

Indifferentia ἴλαμμι, ἵλαος, σιλλωὸς.

8. Ιμ. βριμάω, βριμηδόν, δριμύλος, ἰμέρα urbs & fl. ἵμερος, ἱμείρω, ἱμερόεις, κεκονιμένος, μιμᾶμαι, μίμημα, μιμηλὸς, σιμαιβα, τιμήεις, τίμιος, φιμώδης.

9. Ιν. ἀκροθίνια, γίνομμι, γινώσκω, δελφίνιος, δινήεις, δίνησις, δινωτὸς, ἐρινεὸς, ἠνίον, θεναχίη, ἰναχὸς, ἰνωπὸς, κινέω, κίνυμι, κινύφιος, flavus, λακίνιος, λακινιὰς, μινωΐος, πινύσκω, πείνιν, σίνομμι, στρεφενίνθερ, τριναχρία, χαλινόω. *Et Verba in* ινεω, *ut*, βιπέω, κινέω.

Communia ἀγινέω, δινέω, δινεύω.

10. Ιπ. δίπελης, δολοπίδης, ἠνίπαπε, λιπαρῶ, πυελπόλος *apud Orphea*, ῥίπαιον *mons*, ῥιπίζω.

11. Ιρ. τεμίρεμμις, τυρίνθιος.

12. Ισ. ἀφροδίσιος, βισάλης, βισαλίδα, βρισηΐς, ἰσάζω, ἰσαῖος, ἰσανδρος, ἰσήρης, ἰσοπαλὴς, ἰσοφαρίζω, κονίσαλος. μισαρὸς, *vel* μυσαρὸς. μισέω, νισυρὸς, ὀχλίσδαν, πισήεις, πίσδης, πισιδιὸς, δικὸς, σίσυμβρα, σίσυφος, σισυφίδης, ἴσσωδαν, σπφόνη, φθισιώω, χαρίσιος, χρίσομμι.

13. Ιτ. ἰτέα *salix*, ἰτμονόης, πλίζω, τίτυρος, τριπολμὸς, τριπολόεις, τριπόνις, φιτύω.

14. Ιφ. διφάω, διφήτωρ, ἰφιφόεις, ἰφιδάμας, ἰφίνοος, & *alia ab* ἴφι, ἴφιος, ἵφιος, τριφυλλὶς.

Indifferens πιφαύσκω.

15. Ιχ. ἰχανῶ, κίχοεις. ψιχάπαξ.

In Penultimis.

1. I *ante Vocalem*, αἰθρίλιω *apud Solonem*, *propter ambientes*. αἰκία, δῖος, δία, ἔνδιος *meridianus*. θρῖον, ἰὸς, *venenum*, *rubigo*. ἰύγξ, κλῃδών, κονίω, *pulverem excito*, κρίος, μῖον, ὀμιά, παναχρίης *apud Phocyd.* πίαρ, πίηρ, *vel* πίειρ, *pinguis*. πεθυμίη, σρέθιον. *Orph.* & ψύλλιον.

Et Gentilia: φθίη, φθῖος, χῖος.

Et propria: θρῖος, κῖος, κρῖος, πῖος, τῖος, φλίας.

Item in ιων *per o declinata*: *ut*, ἀμφίων, βεραχίων, δολίων, ἐχίων, χίων, παυδίων, πίων, πρίων, ὑπερίων. *Excipe* πεκτίων, *Communia*, ἀνία, εὐδίος, ἥλια, ἴε, ἴεν, ἴεσ, ἰείς, ἴον, καλιά, κανιά, κρονίων, λίαν, μίαν *Dionys. Alexand.*

xand. producit. σιῶν, σοφίω. ὠδίω, ὠρίων.

Comparativa interdum quoque producta inveniuntur: βελτίων, *propter ambientes,* κάκιον, τάχιον.

Verba in ιω *sæpè communia,* κυλίω, μιλίω *inveniuntur,* ὄίω, τίω.

Producuntur πείω, φθίω, χρείω.

2. Ιϐ. ἀκεϐὴς, ἐρυσίϐη, θλίϐω, ἴϐις, σίϐη, τίϐυρ, τιϐεριὰς *apud Nonnum.* τρίϐω, *commune apud Nicandrum.*

3. Ιγ. μάστιξ, μάστιγ, μίγω, σπῖγ, ξῖγ, σίγα, σιγή.

Commune σπίγω. *Orpheus in Argonaut. semel* γίγας *producit.*

4. Ιδ. γλυκυσίδη, διδώ, ἐλιδὼν, ἴδη, κνίδη, πίδαξ. πολῖδ, χλιδὼν, χλιδὴ. σίδη *indifferens in Nicandro.*

Producunt hæc aliquos: ἀλὶς, ἀλῖδ: βαλϐὶς, βαλϐῖδ: κηλὶς, κηλῖδ: κλὴς, κλῆδ: κνημὶς, κνημῖδ: εὔκνημις: ἴδ: νησὶς, νησῖδ: βατραχὶς, βατραχῖδ: πλοκαμὶς, πλοκαμῖδ: ῥαφανὶς, ῥαφανῖδ. *Aristoph.* πλέτω, *v.* 544.

5. Ιθ. βρῖθ, βελθύς, βρίθω, ἔριθ, ἐριθώς, θύς, χρειθὴ, λῖθ *proprium,* σθὼν, χθονοϐρίθης.

Produ-

producunt Obliquos: ὄρνις, ὄρνιθ. μέρμις, μέρμιθ. ὄρνισι *Phocyl. corripit.*

6. Ικ. ἄκιχυς, χελώνικ *fl.* Θρῆικι *Thraci,* κικ, κικύς, νίκη, Φοινίκη, Φρίκη. *producunt hæc Obliquos:* βέμϐιξ, ικ: πάδξ, ικ: φοῖνιξ, ικ: φρίξ, κὸς.

μυρίκη *indifferens Homero.*

7. Ιλ. ἄγιλ, ἄργιλ, δεκάχιλοι, ἑκατόγχιλοι, ἰλὺς, ἴλ, κοίλη, πεζέτιλ, ὄϊλλος, ὅμιλ, πέδιλον, πῖλ, σμίλαξ, σμίλη, σμῖλος, στῖλ, χιλὸς, χίλων, ψιλὸς.

Indifferens φίλ.

8. Ιμ. βρίμη, βρεμὼ, *Proserpina.* δριμὺς, κάμιρος *urbs,* κλίμαξ, λιμὸς, μῖμ, σιμὸς, σίμων, τιμὴ, Φιμὸς. *Et composita,* ἄτιμ, βούλιμ, ἰσόθιμ. *Et Verbalia à Verbis penult. producentibus:* μιλίμμα, χρῖμα.

Indifferens ἰμάς.

9. Ιν. αἰσχίνης, ἀπεχθὴς, ἐχθρὸς, ἐχθὸς, θαμινὸς, θρίναξ. θελξάκτις, ἰνὼ, κλίνη, μίνως, ὀρθὸς εὐγενὴς, Φινεὺς, χαλινὸς. *Et hæc Barytona in* ιν *&* ινος: δῖν, γυρῖν, κάμινος, κυκλάμινον. λατῖν, σαφυλῖν, σέλινον, σμῖνος, παλαὸς ιν. *Item in* ινη *ultra tres syllabas:* ἀδρασίνη, ἐρυσίνη, ἠρωΐνη, μολυϐδίνη: *præter* εἰλατίνη. *producuntur & trisyllaba:* ἀξί-

ιη. δωλίη, ἐλξίη, ξυλίη, ὑρμίη, ὑσμίη. *Et dissyllaba duo*, ἀλίη, ῥίη. *Præterea propria*: ἄγινα, καμάξινα, κέρκινα. *Et Verba in* νω: κλίνω, κρίνω, πίνω, ὠθίνω. ἴνασι *Solon corripit & αἰπολίνεν Theognis.*

Producunt Obliquos: ῥὶς, ῥινὸς: δῶδι, νι: πτερίν, ἰνὶ, σίν *indifferens Nicandro.* ὀπωρινὸς *Iliad. 5. &* ὀρθρινὸς *apud Aratum, producuntur: aliàs corripiuntur, sicut & alia Temporis ac Materiæ: ut*, αἰαρινὸς, κέδρινι, ἰακχωλίνι.

10. Υπ. γρίπδις, ἐνιπδὶς, ἐνίπω, εὐρὶπ, ἴπ, κνιπός, παρθενοπίπης, ῥίπη *urbs*, ῥιπή, ῥιπδὶς, σίκων, σιπὸς, σκίπων.

Indifferent. ἐνιπὴ, ἐρίπω.

11. Ιρ. ἴρις, ἶρ, ἱρηξ, νιρδὶς, ὄσιερ, ἴρως.

12. Ισ. ἀγχίνης, ἀμνισὸς, ἀμφισὸς, βριδὶς, θεμιστὸ, ἴτις, ἴσως *aquæ*, μῖσ, νῖσ, πῖσα *urbs*, πῖσ *uberta*, τελμισές.

Indifferent. ἴσ, *& plerasq; compositas*, μίσ *piaculum.*

Verba in ιω *penultimam Futuri & Aoristi sæpè producunt: notentur tamen: ut*, κυλίσω, μιμίσω, τίσω, βρίσαι.

In ιζω *dantis breve: ut*, κομίζω, κόμισαι.

Produ-

producuntur tamen ἐκάπνισαι, ἀκονίσας: *quia potest in ipsis geminari* σ.

13. Ιτ. ἀκόνιτον, ἀδηλιτ, ἄτιτ, ἴτων, *urbs*, ἴφιτ, κλιτύς, κλητὶς *prædatrix*, λῖτον, λιτὸς, ὀνῖπις, παλίντιτ, πέφρικα, πυρῖτις, σῖτ, τιτὰν, τῖφυς, τρίτων, φῖτυς. *Et nomina in* ιτης, ιδος: ἀφροδίτη, μελίτη, ὁ πλίτης, πολίτης, πολῖτις.

14. Ιφ. γρίφ, θεολιφὴς *Deum quærens*, ἴφι. ἶφις, ἰφθὶς, στέριφ, σῖφων, τῖφ.

τῖφ *palus. Indiff.* ἰφω.

15. Ιχ. ἰχὼρ, πάεχ. σῖχω *à Nonno sæpè producitur: cùm tamen Homerus semper corripiat.*

Υ IN ANTEPENULTIMIS syllabis productum.

1. Υ *ante Vocalem* αἰτυήτης, ἐυάλιος, κυάνεος, κυανοχαίτης, μυελὸς, μύρῃ, μυρίζω, μυοδόκη, πηλιάτδω *apud Theocrit.*

Communia, πύελ, ὑετὸς.

Producuntur & αἰαλύεμεν, ἀλαλύομεν, κολυέτω, μαρύομαι, ῥύεται, ὑόμενος, ὠρύομαι.

Indifferens ῥύεμαι.

2. Υγ. γυγαῖος, μυγαλέη, πυγίζω.

Communæ, θυγάτηρ.

3. Υδ.

3. Τδ. κυδάλιμος, κύδιμος, κυδαίνω, κυδλόων, μυδαλέος, πυδάω.

4. Τθ. ἐρυθιόων, μυθῆσαι, πολυμύθιον, πυθαγόρας, πυθαδών, πύθιος, ψιμμύθιον.

5. Τκ. ἐρυκακέω, ἐρύκαμον, ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυκηθμός, συκοφάντης, Φυκιόν, Φυκίοφς.

6. Τλ. Θυλακίς, θύλακος, Θυλακόφς, κογχύλιον, μυλιόωσες, παμφυλία, σκυλεύω, σκύλομαι, σύκινος, συλάω, συλεύω, φοινδύλειον, ὑλαῖος, ὑλακίδης, ὑλακόεις, ὑλακόμορος, Φυλείδης, Φύλοπις.

7. Τμ. ἀμυμόνη, εἰλυμένος, ζύμωμα, θυμῶμαι, ἐνθυμῆμαι, ἐνθύμημα θυμαίνω, θυμήρης, θυμώδης, καταδύμεναι, κρυμώδης, κυμαῖος, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερος.

8. Τν. ἀρτιωμαι, βιβυία. χρωΐζω, ζωπύρω, ζωΐημι, ζωόω, σωεχές, *propter liquidam.*

9. Τπ. λυπέομαι, ῥύπαιον, τρυπάω, τρύπανον.

10. Τρ. γυραῖος, γυρόω, κινύρομαι, κυρλώη, κύρλος, κυρίνος· μαρτύρομαι, μυρίος, μυρία. μυριότης, μύραινα, μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυρία, πορφύριος, πύραμος, πυραμίς, πυραμιδοειδής, πυρίτης, πυραίχμης, πυρλιφαῖον ὄρος, σύρομαι.

Indifferent. πυραυγής, πυρλώη, πυρίζω, σφύραινα, τυρόεις, Φυράω.

11. Τσ.

11. Τσ. βυλύσιος, θαλύσια, λύσανδρος, λυσίζωνος, λυσίκακος, λυσιμελής, λυσιμέριμνος, λυσίπονος, μύσις, ῥύσιον, Φυσιάω, Φυσίγναθος, Φυσίζοος. *Iliad. 3.* ζεύσις.

12. Ττ. ἀτρυλώνη, ἀϋτέω, πεσσευτικός, σκυτότομος, Φυταλιά, Φυλάλμιος.

13. ΤΦ. ἀλυφάζω, κεκρύφαλον, κελύφαιον, κωλύφιον, τύφομαι: τρυφίω *Phocylides producit.*

14. Τχ. βρυχάομαι.

In Penultimis.

1. Υ *ante Vocalem*, ἀνύω, θυμός, κῦαξ, μύω, μυών, μύωψ, πῦος, σῦαξ, ὕω.

Verba in υω habentia ante υ duas Consonantes, aut duplicem, aut aliter præcedentem longam producunt: ut, πλύω, παιπύω, ἰδρύω, ξύω, ἐρητύω, ἠμύω.

Indifferent sunt, ἀνύω, δρύω, βρύω, δακρύω, δύω, ἐρύω, θύω, κλύω, κακύω, λύω, μηνύω, φύω.

Δρυὸς *à* δρῦς, *Hesiodus producit, cùm alicqui corripiatur.* κάρυον *Homero in Batrachomyomachia anceps est. Ibidem etiam Genitivus* μυῶν *à* μῦς, *extenditur.*

2. Υβ. ὑβός.

3. Υγ. ἀμαρυγή, γύγης, ἰϋγή, λαιστρύγων, ὀλολυγή, ὀλολυγών, πυγή, τρυγών, κόκκυξ, κόκκυ-

κόκκυγ, Nicand. Theriac. v. 854.

4. Υδ. ἄδυδ, βοτρυδὸν, ἐρικυδής, κῦδ, λυδὸς, τυδεύς, Φερεκύδης.

Indifferent. ὕδωρ.

5. Υθ. ζύθ, μῦθ, πύθω *Verbum*, πυθὼ *Nomen*.

Βυθὸς *commune*.

Genitivi producuntur, ἀγλῦθος, κώμυθος.

6. Υκ. βρυκές, βρύκω, κέρκυρα, μεμυκώς, πίφυκα, συκῆ, σῦκον, Φυκὶς, Φῦκ.

Anceps ἐρύκω, δοίδυξ, δοίδυκ, Nicand. Alex. v. 622. & Aristoph. πλέτῳ 711.

7. Υλ. ἄτυλον, ἀτραπελυλίς, ἐρεφύλη, κένδυλα, μυλεύς, σύλ, τύλη, ὕλαξ, ὕλη, Φύλαξ, Φυλεύς, Φυλή, Φυλῶ, χυλός. *Item* σκῦλον, Φῦλον, ἔμφυλ. *In Theriac. v.* 422. Nicander σκύλα *corripit*: & v. 514. ἐπιτροχύλευ *producit*.

8. Υμ. *Verbalia hæc producta*: ἄρτυμα, εἴλυμα, θῦμα, κῦμα, ξῦμα, χῦμα, & *aliquando* λῦμα. Deinde ἀμύμων, ἐγκύμων, θυμὼν, κύμη *acervus*, ἐρυμὼν. Et *dissyllaba in* υμ: κρυμὸς, ξυμὸς, χυμὸς, θυμὸς, πεθυμ. *Item*, ὑμῆς, ὑμὸς.

Indifferent. νάνυμ.

9. Υν. ἄμνυμι, βλιθυὸς, γορτυὸς, ἐρυθρὸς, δίκτυα, μαργανδυνὸς, τιὼν *pro* σὺ, ὗνις, Φερκυνίς. *Item*, κυὼν, Φρυὼν, θυὼν, Φρυῶ. *Item*, αἰδύω, βδύω, κίνδυ, λαγυνὸς, ἐρκυῶ, πάχυω. *Item* ξυὸς, ὀπύζω. Et Φορκυῶ, ἀ Φόρκυς. *Item* δύω, & *polysyllaba in* υυω: *ut*, ζηθυῶ, μελυῶ, ὀτρυῶ. *Aratus* ἀμβολυῶντα *corripit*: *Homerus* ἀμβολυόντων. *Herodot.* βίῳ ἐμῆρυ: & *Odyss.* 4. ὀρτυὴ. *Theognis* ἐλθύνῃ: *Homerus in Batrach.* τρωγλοδύνοις.

Anceps κερύη.

10. Υπ. γῦπ, γῦπες, λύπη, ἄλυπ, πυύπες *in Hymnis Homeri*.

11. Υρ. ἄγκυρα, ἀλιμυρὴς, γεΦυρα, γυρὴ, γύρος, κέρκυρα, κινύρη, Κῦρος, λαΦυρα, λέπυρον, μελίγυρις, νίσυρ, ὀλύρα, ἀνάγυρ, πάπυρ, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρ *insula*, σύριγξ, σΦύρα *malleus*. τυρὸς, τυρῶ. *Item oxytona habentia antepenultimam longam* ἰχυρὸς (*etsi* πλέτῳ *Aristoph. v.* 947. *corripitur*) ὀζυρὸς.

Item Verba in υρω: *ut*, τύρω, Φύρω.

Homerus & Orpheus corripiunt ἀλμυρὸς: *& Nicander Alex.* 132. ἄθυρον.

12. Υτ. Καμβύσης, Διόνυσ, Φῦσι, χρυσὸς.

Verba in υω *penultimam Futuri & Aori-*

sti an-

sti ancipitem habent, sed ramen notentur, ἀύσω, θύσω, λύσω, *producuntur. Item* ἔδυσα, ἔκυσα, ἐπέφυσα, ἤυσα, δακρύσας, λύσατε. *Corripiuntur,* ἐκταύσας, ἄλκυσεν, ἐρύσαμεν.

In υζω, *dant* υς *breve: ut,* κλύσω.

13. ΤΤ. ἀδάκρυ☉. ἀλίτρυ☉. ἄτρυ☉, ἀϋτή, βηρυτὸς, βλυτὲς, γωρυτὸς, κωκυτὸς, λύτωρ, μιλυτὴρ, μιλύτωρ, μιλυτὴς, πεισβύτης, πεισβῦτις, ῥυτὴ, ῥυτὶς, ῥυτὸς, ξύτωρ, σκῦτ☉.

14. ΤΦ. ἄυσυφ☉, κέλυφ☉, κυφὸς, κύφων, σῦφ☉, σύφω, τῦφ☉. *Et Praterita,* κέκυφα, σεσυφα.

15. ΤΧ. Βρυχή. ἐριβρύχης, σαμψῦχ☉, τεῦχ☉, ψυχή. *Et Composita ab* ἐρύπω: πιχωρῦχ☉, τυμβωρῦχ☉. *Et verba in* υχω: *ut,* βρύχω, τεύχω, ψύχω. *De his omnibus diligenter scripserunt Renatus Guilloneus, Franciscus Vergaras, & Abdias Prætorius.*

CARMINA.

Quæ Carmina sunt usitatiora & faciliora apud Græcos?

Hexametrum Heroicum, Pentametrum & Jambicum.

Quæ est ratio horum?

Eadem ferè quæ apud Latinos, tum pedibus, tum horum collocatione.

EXEMPLUM HEXAMETRI Heroici versus.

Οὕτω γὰρ πολύμορφον, ἐφίλαλο κόσμον ἀλήτην
ἀμφιδύων σκηπτοῦχ☉· ὅτι (pro ὥστε) χραισμήτορα φωτῶν
μελλομένῃ λόγον υἱὸν ὀπάσσειν τετράζυγι κόσμῳ·
ἐφρά μιν ὀξείοιο, μεταπρεπὲς ἦθος ἀμείψας,
πίσυνον ἐς ἀσυφέλικτον ἀκάματον αὐχένα κάμπτων,
ζωῆς ἐρχομένης αἰώνιον εἰς χορὸν ἔλθῃ,
ναίων ἄφθιτον οἶκον ἐν εὐδείνῳ παραδείσῳ.

Sic enim multiformem dilexit mundum vagum superus regnator sceptriger, ut adjutorem virorum unigenitum Sermonem filium daderit quadrijugo mundo: ut, eum qui recipiat conversum ingenium mutans, in fiduciam inconcussam ultroneam cervicem flectens, vitæ cælestis sempiternum in cœtum veniat, habitans incorruptibilem domum in florenti paradiso. Nonnus.

EXEMPLUM PENTAMETRI versus.

Θυμὲ κλέψον ἄνω, χθονίων δ' ἁπλήθεο, πάντων,
μηδέ σε νικήσῃ πρὸς κακότητα δέμας.
πυθμὴν μὲν βίος ἔστ☉, ὁ δ' ὄλβι☉, ὡς ἐν ὀνείρῳ
τέρπεται· ἀλλοίη δ' ἄλλ☉ ἔκυρσε τύχη.

μένης ἢ ζωῆς καθαρῆς βίος ἔμπεδος αἰεί.
καὶ πολὺς· οὐ ζωὴ τοῦτο δὲ τέρψις ὀνείρου.

Anime respice sursum terrestrium oblivisce omnium, neque te vinciat ad vitium corpus. Brevis quidem vita hæc. Qui verò beatus videtur, tanquam in somnio delectatur: alij autem alius incidit fortunæ. Solius porrò vitæ pura ætas constans semper, & multa: quam degere est melius. Gregorius Nazianzenus.

EXEMPLUM JAMBICI versus.

Ἄνθρωπος ἐὰν ἦ χρηστὸς, εὐγενὴς, σοφός
γυναῖκος, ἐδὲν ὄφελος ἐν τῷ νῦν βίῳ.
πρὸς πᾶσι δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων· δεύτερος
ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τρίτος λέγει.

Homo etiamsi fuerit bonus, nobilis, vel dè generosus: nulla utilitas in hoc seculo. Agit autem adulator felicissimè omnium: alteras sycophanta, tertias malitiosus obtinet. Menander.

Quot in universum sunt Genera Carminum?

Novem: Jambicum & Trochaicum, Dactylicum & Anapæsticum, Choriambicum & Antispasticum, Jonicum majus, & Jonicum minus, postremò Paeonicum.

Jambicum.

Purum & tamen legitimè quoq; mixtum.

Trimetrum acatalectum Archilochium:

ὁ γραμμάτων | ἄνθρ ος, ὁ | βλέπῃ βλέπων.
μὴ δαρεὶς | ἄνθρωπ ος, ὁ | παιδεύ ς. *Menand.*

Trimetrum catalecticum.

Trahunt q; sic | cas machinæ carinas. Horat.

Sed præstat ut ἀπωαρτήτως metiaris:

Trahunt q; sic | cas | machinæ ca | rinas, ut
sit jambicum penthemimeres, & Trochaicum
sthyphallicum vel ἡμιόλιον.

Dimetrum catalecticum Anacreonteum:

Νικῶ ἢ καὶ | σίδηρον,
καὶ πῦρ, καλὴ | τις ἅστα.

Comicum confusum: ut,

Quod habui sum | mum precium per | solvi tibi. Terent. Quia in regionibus paribus Spondæus positus.

Cùm in fine Spondæus aut Trochæus ponitur, vocatur χωλὸς versus, vel χωλιαμβικὸς, vel σκάζων. ut, ἀκέστα θ' ἱπ | πώνακτ ος. ὃ | δ' ἀλλ' ἥκω. Catullus: Suffenus i | ste, Vare, | quem | probè nosti.

Trochaicum.

1. Purum, habens in regionibus imparibus Trochæum aut Trybrachin: in paribus etiam Spondæum, Dactylum, Anapæstum: ut,

Ποῖ τις, ἦν Φύ|γοι; Soph. Ajace. Est monometrum hypercatalectum Pancratium.

Κλῦθί μοι γέ|ρων θεὸς | θερεχθεύς | πεπλε κάρα. Est tetrametrum acatalectum Anacreonteum.

Τῶν πολί|ων | ἄνδρας ὑμῖν | δημιεργὸς | ἀπο|φαίνω. Tetrametrum catalecticum.

2. Mixtum, vel Comicum: ut,

Audivi Archil|lis, Iamdudum | Lesbiam ad | duci jubes. Terentius. Quia in regionibus imparibus Spondæus positus.

Hæc duo Metra ἀντιπαθῆ sunt. Nam ablata prima Iambici syllaba, Trochaicum fit: ut,

γραμμάτων ἄ|πειρον, ἐ βλέ|πεις βλέπων.

Addita una ad Trochaici principium syllaba, fit Jambicum.

Καὶ πῶς τις ἦν | Φύγοι.

Dactylicum.

1. Commune, ut hexametrum Heroicum: Ἔσω | σοὶ πόσις | ἔστ' ὄν | ἂν κρί | νωσι τὸ | κῆς. κἂν μὲν ἔῃ πίνυτος, σὺ μακαρτάτη, εἰ δὲ κεν ἄλλως.

ἀνέρα μοιρίδιον, Φέρειν καὶ τοῦτον ἀνάγκη.

Aeolicum incipiens à quocunq; dissyllabo pede: ut, Ἔρως | δὴ δ' ἀντέμ' ὁ | λυσιμε | λὴς δο|μῶν. Est tetrametrum.

Λογαοιδικὸν, in trochaicam syzygiam vel podiam exiens: ut,

ὦ Δρὰ | τῶν Θυρί | δων καλὸν ἐμβλέποισα, παρθέν' | τὰν κεφα | λὰν, τάδ' ἔ | νερθε νύμφα.

Anapæsticum.

In eo Spondæi ubivis immisceri possunt.

Dimetrum acatalectum Archilochium, Laconicum.

Τελαμώνιε παῖ. | τῆς ἀμφιρύτης Σαλαμῖνος ἔχων | βάθρον ἀγχιάλου. Sophocl.

Dimetrum catalecticum paræmiacum, vel Ephthemimeres Anapæsticum.

Πότε δ' Ἀρτεμὶς ἁγ|έχορδος ἐς; Dimetrum brachycatalectum.

αὐτὰ ἦ σὺ Καλ|λιόπα. Fit Prosodiacum sic: αὐτὲ ἦ σὺ | Καλλιόπα. Est Jonica & Choambica syzygia.

Huc refertur Proceleusmatum, quia longa Anapæsti syllaba resolvitur in duas breves.

Τίς ὄρεα | καθύκομα | τάδ' ἐπέσυ | το βροτῶν.

Hæc Metra ἀντιπαθῆ sunt. Auferr syllabam

à Dactylo, & habebis Anapæsticum: ut,

ἦ τοι | πόσις ἔ | τω, ὃν ἂν | κρίνω | σι τοκῆ | ες.

Adde syllabam Anapæstico, & erit Dactylicum: ὦ Τελα | μώνιε | παῖ, τῆς | ἀμ | φιρύ | του.

Choriambicum.

1. Purum, habens ferè καταλῆξιν Jambicam. κατάληξις dicitur ultima syllaba, & pes eam præcedens.

ἀνδρεθέα | δῶρον ὁ Φω | κὶς κρατερᾶι | μη | δοσώ | ᾳ.

ἦρχε τίνων | Ἀθάνα. Simmias Rhodius.

Monometrum hypercatalectum, vel penthemimeres Choriambicum, vel Adonius versiculus.

Πότνια μή | τερ.

Fusce, phare | tra.

2. Mixtum, habens etiam alibi syzygias Jambicas. Ἀναπέτομαι | δὴ πρὸς ὄλυμ | πον πτερύγες | σικέφαος. Anacreon.

Initio Ἀμφίλυτις longæ syllabæ in duas breves, Tribrachyn fecit: pro ἀμπέτομαι.

Antispasticum.

1. Purum, variat primum pedem, & ultimam syzygiam habet Jambicam.

Sapphi-

Sapphicum ἐκκαιδεκασύλλαβον.

ὃς τὰν βα | λαιον ταὶ μὲν | ἔχει, ταὶ δ' ἔ | ε-
πτη λαβεῖν.

ἐγὼ | παῖδα | καλὲω ταὶ μὲν | ἔχω, ταὶ δ'
ἑξμαι λαβεῖν. Anacreon, vel Alcæus.

Horatius.

Tu ne quæsi | eris scire | (nefas) quem mi | hi, quem tibi.

Catullus.

Alphene immemor, atque una | nimis ma | le fodalibus.

Trimetrum acatalectum Asclepiadeum.

ἦλθες ὀκτωκαί | δεκα γᾶς, ἐ | λεφαίνοις λα-
ὰς τῷ ξί | φεϊ χρυτο | δέτας ἔχων. Alcæus.

Mæcenas at | avis edi | te Regibus.

Dimetrum acatalecticum Glyconium, ab inventore Glycone.

Κάπε | ὐνί | χ' ὁ μαινόλης
ἀδυτι σκυ | λακοκτόιω
Κύπ | ρι δ' | θά | λ' ὥλεσε.
Sic te diva | potens Cypri.

2. Mixtum, habet etiam alias syzygias Jambicas, & aliquando pro Antispasto Epitritos.

Epitritus { primus υ----
secundus -υ- Trochaica ἐπιτρίτη συζυγία, id est, 7. Temporum.
tertius --υ- Jambica ἐπίτριτος.
quartus ---υ Antispastica ἐπιτρίτη.

Tetrametrum catalecticum Priapeium vel Angelicum.

Ἠρίστησαι | μὲν, ἰτρίης | λεπτῆς μικρὸν | ὀπτικλαῦς.

Phalæcium trimetrum catalecticum.

χαῖρ' ὦ χρυσό | κερος βαθύ | πᾶσι γάλλων·
σοὶ δὲ Πελασγὶ | κὸν Ἄργος ἐμ | βατεύων.

Vitam quæ | faciunt bea | tiorem.

Potes antispastica metiri in modum Choriambicorum: ut,

Mæce | nas atavis | edite Re | gibus.
Sic te | Diva potens | Cypri.

Horum duorum metrorum propria est Jambica syzygia.

Jonicum majus.

Pes Jonicus à { *Majore* --υυ.
Minore υυ--.

1. *Purum: ut, Tetrametrum acatalecticum Acolicum Sapphicum.*

Εὐμορφοτέ | ρα Μυασιδί | κα τυὶ ἀπυ | λαὶ
Τορίνα.

Ponitur

ponitur ferè Trochaica syzygia in fine.

2. *Mixtum, ex Trochaicis syzygijs, ex Molossis in regionibus paribus, ex Pæone secundo.*

Pæon { *primus* -υυυ
secundus υ-υυ
tertius υυ-υ
quartus υυυ-

Tetrametrum Cleomachium.

τίς τὸν ὑδρί | λον ὑμῶν | ἐψόφησ'; ἐ | γὼ πίνων.

Dimetrum.

Δέδυκε μὲν | ἀ σελάνα,
καὶ πληιάδες: | μέσαι δ'.
νύκτες. *Sappho.*

Jonicum minus.

1. Purum: ut,

Ἑκατὸν μὲν | Διὸς υἱόν.
τάδε μῶσαι | κρόκοπεπλοι. *Alcman.*

Horatius.

Miserarum est, | neq; amori | dare ludum.

2. *Mixtum, ex Trochaicis syzygijs, ex Molossis in regionib. imparibus, ex Pæone tertio.*

Galliambicum, μητρῳακόν.

Γαλλαὶ μὴ | τρὸς ὀρείης | φιλόθυρσοι | δρομάδες.

Catullus.

Super alta | vectus Atys | celeri ra | te maria.

Si Jonico majori adimas primum Spondæum, habebis Jonicum minus. Ergò & hæc ἀντιπαθῆ. Horum duorum Metrorum propria est Trochaica syzygia.

Pæonicum.

Primus præcipuè, & quartus Pæon hic sunt: ut,

Ὦ πολι Φί|λη|Κέκροπ◎|αὐτόχθονες|Ἀθηνᾶ.
Εὐ ἀμφὶ δὴ|αὖ πλάταιον|εὖ Δάφνι|ς ἰόντομεν.

Si primæ aut postremæ duæ breves in unam longam contrahantur, fit Creticum metrum.

Creticus, Amphimacer, Jonicus -∪-

Cui contrarius est Amphibrachys, vel σκολιὸς ∪∪. σκολιὰ, *id est, carmina convivalia, doctis tantùm facilia, quasi obliqua & tortuosa.*

Μῦτιν ὦ|πότνια|κλῦθι νυμ|φᾶν ἀδρᾶν.
Summias.

Si prima Syllaba Cretici metri tollatur, fit Bacchiacum metrum.

Βακχεῖ◎, ἰὼ Βακχεῖ◎ ∪--
Πολυμβάκχειο◎ διονύσιος, περιοδικὸς πομπεύσιμος --∪ *Alij hos pedes invertunt.*
τὶν ἀκτὰν, τὰν ὕλαν|δρόμῳ σὺν|περιθεῖν;

Si

si Cretico longam Syllabam præponas, fit Palimbachiacum, quod Hephæstioni non probatur.

Σοὶ, φοῖβε|Μεταί τε, συμβώμιοι. *Apud Dionysium Halycar.* σοὶ συνδιατριβόντων.

Hæc hactenus simplicia Metra. Sunt etiam ex his aliqua Composita.

1. τὰ κατ' ἀντιπάθειαν μικτὰ: *cùm alienæ syzygiæ initio accidit, cæteris benè habentibus, nec dimensio impeditur.*

Epichoriambicum Sapphicum hendecasyllabum.

Ποικιλόθρο|ν' ἀθανάτ' Ἀφρόδιτε,
Integer vi|tæ scelerisque purus.

Choriambico metro præponitur syzygia Trochaica ἑξάσημο◎ vel ἑπτάσημο◎.

Epichoriambicum tetrametrum Alcaicum catalecticum.

Te Deos o|ra, Sybarim|cur properes amando.

Epionicum Alcaicum hendecasyllabum.

Vides, ut al|ta stet nive|candidum
Hora-

Horatius. Jonico præponitur Jambica syzygia ἑξάσημος.

Et aliter mixtum.

Nec martia|les hœdi|lia lupos.

Initio Jambica ἑπτάσημος. *Secundò Molossus: quia si tertia ejus syllaba in duas breves dissolvatur, fiet Jonicus major. Tertius pes habet primam longam, dissolutam in duas breves. Vocatur Metrum* ἀνακλώμενον, *quia duæ breves syzygiæ ultimæ debuissent claudere secundam syzygiam: & longa secundæ syzygiæ incipere tertiam syzygiam. Talis commutatio vocatur* ἀνάκλασις, *refractio, violenta trajectio mutua.*

Alij metiuntur sic:

Vides,|ut al|ta|stet nive|candidum.

Ut constet ex Penthemimere Jambico, & duobus Dactylis, tunc pertinet ad ἀσυναρτητα.

2. Τὰ ἀσυνάρτητα, *quando duo diversa Cola, conjungi non valentia, pro uno accipiuntur versu, dimensione impeditâ.*

Periodus, ex Jambica & Trochaica syzygia κατ' ἀντιπάθειαν.

Ἀνα-

Ἀναξιφόρ|μιγλες ὕμνοι. *Pindarus. Euripideum, ex Jambico dimetro acatalecto, & Trochaico Hephthemimere.*

Δημητρὸς ἀ|γνῆς χ' κόρης|τὼ παγήγυ|ριν σεθων.

Jambelegos, ex Jambico & Dactylico penthemimere.

πρῶτον μὲν δ'|ἐσ|λον θέμιν|ἐσανί|αν.

Est Παροιώθετον, *quia ex diversis quantitate, & numero syllabarum, pedibus.*

Si invertas, erit Encomologicum.

ἠρέπ|Δινομέ|νει τῷ τυρίακή|νῳ.

Dactylica tetrapodia, & Trochaicum Ithyphallicum.

Οὐκ ἔθ' ὅ|μως θάλ|λεις ἀπα|λὸν χρόα,|Κάρ-φεσιν γὰρ|ἤδη.

Solvitur|acris hy|ems gra|ta vice|veris & fa|voni.

Elegiacum, ex Dactylo Penthemimere iterato, & ideò μονοειδες.

Νήιδες,|οἵ μέ|σης|ὧκε ἐγέ|νοντο Φί|λοι.

Vel κατ' ἀνπάθειαν: *ut sit trimetrum*

Horati-

Heroicum catalecticum, & dimetrum Anapaſticum.

Νηίδες, | ἐμὲ μέ | σης ὀκ | ἐχθρον | το φίλοι.

3. τὰ πολυχημάτιστα, *cùm diverſorum generum pedes inter ſe miſcentur, aut ejuſdem generis pedes confuſo ordine collocantur.*

Antiſpaſticum tetrametrum Priapeium.

οὐ βέβηλος, | ὦ τελεταὶ | τᾶς νέας Δι | ονύσου.

Habet ſecundam ſyzygiam Choriambicam, pro Jambica: & tertiam Trochaicam, pro Antiſpaſtica.

Catullus:

O colone, | quem cupis | ponte lade | re longa.

Jambis Trochæ admixti, & pedes confuſi. Adhuc Archil | lis, quæ adſolent, | quæq; oportet. Plura de Carminibus Hephæſtio, Scholiaſta Græci Dramatum, & Mucyllus.

VOCABVLORVM QVORVNDAM in Carminibus occurrentium explicatio.

Μέτρον

Μέτρον, ſunt

1. Στίχος, *Verſus intelligitur qui non habeat pauciores tribus ſyzygijs: ut trimeter, tetrameter, pentameter, hexameter.*
2. Κόμματα, *quæ pedem interſecant, & imperfectũ relinquũt, ut ſit Cæſura: ut, Pulvis & | umbra ſu | mus. Inter Cæſuras eſt etiã una, quæ Trochaica vocatur ut, Formosã, reſo | nare doces. Ibi in tertio pede ſectio in Trochæum fit.* *Sed hæc differentia confunditur.*
3. Κῶλα, *quæ pedem cum Metro abſolvunt: ut, Hic currus fuit. Eſt Dactylicum Dimetrum acatalectum.*

Μέτρον

Μέτρον vocatur dimẽsio. Hinc versus.

1. Monometer, habens unam dimensionem: ut Anapæsticus, Calidum iubar est.
2. Dimeter, habens duas dimensiones: ut, Veni redem | tor gentium.
3. Trimeter, habens tres: ut, Beatus ille, | qui procul | negotijs.
4. Tetrameter, habens quatuor: ut, Verberibus cæ | sum te in pistri | num Dave | dam usq; ad necem.
5. Pentameter, habens quinq;: ut, πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐ | φράσω λόγον: | τίς σὰς παρὴ | εἰσιφρένας.

6 Hexameter, ut omnes Heroici.

Metimur Διποδίᾳ Metra
- Iambica
- Trochaica
- Anapæstica

cætera verò μονοποδίᾳ.

Differunt inter se.
- Διποδία, ταυτοποδία est: cùm idem Pes geminatur: ut, Diiambus, Ditrochæus.
- Συζυγία, cùm duo contrarij conjunguntur: ut Choriambus, Antispastus, Ionici.
- Βάσις, dicitur de Paeonibus.

Sed hoc discrimen non semper servatur.

Κατὰ

Κατάληξις διαθεσις, est desinentia Versus. Metra

1. Ακατάληκτα, quæ ultimum pedem, à quo Metrum nominatur, habent integrum: ut, μῶσ' ἄγε | Καλλιό | πα, δίγα | τις Διὸς. Est Dactylicum tetrametrum acatalectum, id est, non habens κατάληξιν, id est, ἐλάπωσιν.
2. καταληκτικὰ εἰς
   - διασύλλαβον, cùm una Syllabæ in fine deest: ut, Tundite | pectora palmis. Debet enim Dactylicum in Dactylũ desinere, quia hic proprius ejus Pes est.
   - συλλαβῶ: ut, Pulvis & umbra su | mus, desunt duæ Syllab. Veni redem | ptor noster, deest una Syllaba.
3. Βραχυκατάληκτα, cùm in Dipodia totus simplex Pes desideratur: ut, Venit optima Cal | liope. Est Anapæsticum dimetrum brachycatalectum, id est, habens brevem κατάληξιν: id est, ὑπόθεσιν, desinentiam.
4. Ὑπερκατάληκτα ὑπερμετρα: cùm una aut duæ Syllabæ in fine supersunt: ut, Veni redem | ptor noster ad | nos. Ad' ἄρτεμις ὦ | κόραι, solum in Anapæsticis.

1. Μέτρον indiget Syllabis & dictionibus: ῥυθμὸς potest etiam fieri extra hæc, ut puta plausu pedum & corporis.

2. μέτρον habet fixa Tempora, longum, breve, anceps: ῥυθμὸς sæpè longa Syllaba pro brevi utitur, aut contra.

3. Οἱ μετρικοὶ, ἢ γραμματικοὶ, tantùm hanc vocant longam Syllabam, quæ habet duo Tempora: sed ὁ ῥυθμικὸς dicit, aliam longâ alia esse longiorem, ut Grammaticus dicit, τρεῖς, habere duo Tempora: Rythmicus verò duo & dimidiatum. Quamlibet enim Consonantem habere dimidiatum Tempus. Ἀλὸς Rhythmico longius est in καλός, quàm in Φιλῶ, propter acutum. Ζεὺς τε longius est, quàm Ζεύς, propter encliticum acutum. Sic inter hæc aliud o alio longius est, ὁδὸς, ὁδός, ῥόδον, τρόπῳ, δυσφῶ, σφῶ.

Differūt inter se μέτρον & ῥυθμός.

Rhyth-

Rhythmicus est; Historicus Joan. Zezis liber. Nam 1. ibi metra non observantur. 2. singuli Versus sunt quindecim Syllabarum. 3. in quarta regione fit Cæsura: ita ut absolvatur Iambicus dimeter. 4. dimensio fit more Iambicorum versuum: eo modo accentus ferè ita cadunt, ut extra dimensionem. 5. semper Acutus aut Circumflexus in penultimam versus Syllabam cadit. Sic ego hoc genus intelligendum existimo.

Chiliade 1. Historia 11.

Ἀνὴρ τῶν νῦν τις πρὸς ἡμᾶς. ὃν φυτεύσαμεν·

κἂν οἰκιροκαθέδριον εἰλόμεθα τὸν βίον.

Εἶδον δ' κόσμῳ τὰ λαμπρὰ, καὶ τὰ τερπνὰ δ' βίᾳ.

ὅσα τοῦ τὸν ἥλιον, καὶ πάντα ματαιότης.

Est hoc genus recens, quia Zezes anno Christi 1170. vixit. Eustath. Iliad. 1. pagin. 11. δημοτικὰς & πολιτικὰς, tales Versus vocat: numerū vulgares & tritos: unde & καταμαζόμενοι appellantur. Euseb. Eccl. hist. lib. 6. c. 17. τὰς καταμαζομένας ἑρμηνείας, pervulgatas conversiones nominat. Et Artemid. lib. 1. c. 33.

τοῦτο μὲν ἓν κοινὸν καὶ κατημαξόμενον: commune, quasi plaustro proscissum. Similes versus sunt Aristophanis in Pluto: ὦ πολλὰ, δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαγόντες. Et, si duo hi versiculi conjungantur: Aus tieffer noth schrey ich zu dir: HERR GOtt erhör mein ruffen.

OBSERVATIONES QVÆDAM DE CARMINIBUS.

1. *Apud Græcos nulla sit συναλοιφὴ, nisi Apostropho notetur.*

2. *Græci versus sæpenumerò Cæsurâ carent.*

3. *Cæsura vel saltem species Cæsuræ, crebrò breves Syllabas producit.*

4. *Spondaici versus apud Græcos frequentes sunt.*

5. *Sæpè fit συνίζησις: ut,*

χρυσέῳ ἀνα σκήπτρῳ. *Iliad. 1.* χρυσέῳ ἀ, *Dactylus est.*

6. *Versus* ἀκέφαλος ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ ἑλλήσποντον ἵκοντο. *Iliad. 23. Initio Jambus pro Spondæo.*

Quia πᾶσι μέτροις ἀρχὴ, ἀδιάφορος: *omne carminum initium indifferens est. Hephæstio.*

7. *Versus* μύρμηκος: τῷ ὡς δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἶολον ὄφιν. *Iliad. 12. In fine Pyrrhichius pro Spondæo.* Ist hinenaus kurtz wie ein Meuß schwentzel. *Etsi Zezes in Lycophrone* τὸ ο *propter Aspiratam, Commentator verò Hephæstionis propter acutum produci ait. Quidam interdum brevem Vocalem etiam spiritu aspero longam fieri dicit: ut,*

ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε καλὰ φρένα καὶ καλὰ θυμόν. *Hic enim τὸ ἕως συνίζησιν est una syllaba, ὁ verò aspero Spiritu extenditur. Eadem & Eustathius tradit.*

8. *Versus* ἀπέρμετρος: *ut,*

Ἐγώ τ' ἐμαυτὸν, ὅστέ σ' ἀλγυνῶ. Τί ταῦτ' ἄλλως ἐλέγχεις: *Soph. Tyranno.*

9. *Versus ex omnibus partibus orationis:*

πρὸς δέ με τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον.

Quid maximè difficiles facit
Poëtas?

αἱ Αἰολίδες.

DE DIALECTIS PRÆCIPUIS.

PRIMA DECLINATIO.

S. N. Αἰνείας *Com.* αἰνείης *Jon.* αἰνείαν *Poët.*
G. ᾱ αἰνείᾳ *Com.* αἰνείῃ *Jon.* αἰνείαο *Aeo-*

licè vel Bœoticè: αἰνέια Doricè, αἰνείη ροëticè.

D. τῷ αἰνέᾳ Communiter, αἰνείῃ Jonicè.

A. τὸν αἰνειαν Communiter, αἰνείλω & αἰνέεα Jon.

V. ὦ αἰνέα Com. αἰνειας Atticè.

D. N. & A. τὼ αἰνέᾳ.

G. & D. τοῖν αἰνείαιν.

V. ὦ αἰνέᾳ.

P. N. οἱ αἰνείαι.

G. τῶν αἰνεάων Com. αἰνείων Jon. αἰνειάων Aeolicè. αἰνειᾶν Dor.

D. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείης, αἰνείασι, αἰνείῃσι, Jon. & Dor.

A. τὰς αἰνείας Com. αἰνείας Jon.

V. ὦ αἰνέαι.

REGVLÆ PLVRIVM PARtium Orationis communes.

1. A *longum frequenter mutatur Jonicè in* η, *sed* α *breve rariùs: ut*, ἱστορία, ἱστερίη: δράω, δράτω, δρήτω: πεάξας, πεήξας: ἀναίδεια, ἀναιδείη.

2. η *mutatur Doricè in* α *longum: ut*, χεύσης, χρύσας: λήψῃ, λαψῇ: σινομένη, σινομένα.

3. *ubi Dores* η *servant, ibi Bœoti id mutant*

tant in ει: *ubi illi* η *in* α *mutant, ibi hi id retinent: ut*, ἦρως, εἶρως: ἀϝδὴ, ἠδή.

Secunda Declinatio.

S. N. ἡ μέλισσα.

G. τῆς μελίσσης Communiter, μελίσσας Doricè.

D. τῇ μελίσσῃ Communiter, μελίσσᾳ Doricè.

A. τὴν μέλισσαν. Ἑλωλίω, pro Ἑλωσαν. *Iliad. 9. v. 362.*

V. ὦ μέλισσα.

D. N. & A. τὰ μελίσσα.

G. & D. ταῖν μελίσσαιν.

V. ὦ μελίσσα.

P. N. αἱ μέλισσαι.

G. τῶν μελισσῶν Communiter, μελισσέων Jonicè, μελισσάων Aeolicè, μελισσᾶν Doricè.

D. ταῖς μελίσσαις Communiter, μελίσσης, μελίσσαισι, μελίσσῃσι Jonicè & Doricè.

A. τὰς μελίσσας.

V. ὦ μέλισσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.

G. τ̃ λόγε *Communiter.* λόγοιο *Jonicè & Doricè.* λόγω *Doricè, sine Jota subscripto.*

D. τῷ λόγῳ.

A. τὸν λόγον.

V. ὦ λόγε *Communiter,* λόγ᾽ *Atticè.*

D.N.& A. τὼ λόγω.

G. & D. τοῖν λόγοιν *Com.* λόγοιὶν *Poëticè.*

V. ὦ λόγω.

P. N. οἱ λόγοι.

G. τῶν λόγων.

D. τοῖς λόγοις *Com.* λόγοισι *Jonicè & Doricè.*

A. τὰς λόγας *Com.* λόγως & λόγ᾽ *Doricè.*

V. ὦ λόγοι.

Qvarta Declinatio.

Genitivus singularis Poëticè *assumit* ο: *ut,* ὁ πεπιὼς, τ̃ πετεω, πετεῶο.

Qvinta Declinatio.

Poëtæ *formant pluralem Dativum à Nominativo Plurali, addendo* σι *& α Neutrorum in* ες *mutando: ut,*

ἀνὴρ, ἀνδρες, ἄνδρεσι: πρὼς, πρῶες, πρώεσι: ἔπ᾽, ἔπεα, ἐπέεσι.

Regu-

REGVLA PLVRIVM DECLINAtionum & Casuum communis.

Poëticè *Casibus additur syllaba* φι *aut* φιν: *ut,*

ἠ ἑτέρᾳ, ἑτέρηφι *vel* ἑτέρηφιν.

τῆς δίνης, δίνηφι, *ab* δίνη.

τῇ ἰωρέῃ, ἰωρέηφι, *ab* ἰωρέα.

τῖσι δίνῖσι, δίνῃφι.

ὦ ἀρχανία, ἀρχανίαφι.

τ̃ πόλε, πολίφι, *à* πόντ᾽.

ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδονόφι, *à* κοτυληδῶν.

τοῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, *ab* ὄχ᾽, εος.

τὰ σήθεα, σήθεσφι, *à* σῆθ᾽.

τ̃ αὐτε, αὐτόφι, *ab* αὐτός.

Contrà in multis fit ἀποκοπὴ: *ut,* κρὶ, *pro* κρίμινον: τὸ σκέπε, *pro* σκέπασμα: τὸν πορσεδῶ, *pro* πορσεδῶνα.

PRONOMINA.

Ε᾽ Γ Ω᾽

S. N. ἐγὼ *Com.* ἔγωγε *Att.* ἐγὼν *Aeolicè & Dor.* ἐγώνη *Dor.*

G. ἐμεῦ & μεῦ *Com.* ἐμέο & ἐμεῖο *Jonicè.* ἐμεόθεν & ἐμέθεν *Att.* ἐμεῦ & μεῦ *Aeolic. & Dor.*

D. ἐμοὶ & μοὶ *Com.* ἐμὶν *Dor.*

A. ἐμὲ, μὲ.

D. N. & A. νωϊ & νὼ Com. ἄμμε Aeolicè.
G. & D. νῶϊν, νῷν.

P. N. ἡμεῖς Com. ἡμέες Jonicè. ἄμες Dor. ἄμμες Aeolic.
G. ἡμῶν Com. ἡμέων, ἡμείων Jonicè. ἀμῶν Dor. ἄμμων & ἀμμέων Aeolic.
D. ἡμῖν Com. ἦμιν Atticè. ἡμὶν, ἀμὶν & ἀμῖν Dor. ἄμμι & ἄμμιν Aeolicè.
A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Jon. ἀμὰς Dor. ἄμμε & ἄμμας Aeolicè.

Σὺ.

S. N. σὺ Com. τὺ & ταὼν Doricè.
G. σοῦ Com. σέο & σέο Jonicè. σέοθεν & σέθεν Atticè. σεῦ Aeolicè & Doricè. τεὺ. Dor.
D. τοὶ Com. τοί & τεῖν Dor.
A. σὲ Com. τὺ Dor.
V. τὺ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφὼ Com. ὔμμε Aeolic.
G. & D. σφῶϊν, σφῷν.

P. N. ὑμεῖς Com. ὑμέες Jon. ὔμες Dor. ὔμμες Aeolicè.
G. ὑμῶν Com. ὑμέων & ὑμείων Jonicè. ὑμμέων Aeolicè.

D. ὑμῖν

D. ὑμῖν Communiter, ὔμμιν Aeolicè.
A. ὑμᾶς Com. ὑμέας Jon. ὔμμας Aeolicè.

Οὗ.

S. G. ἕο Com. ἕο & ἕο Jon. ἕοθεν & ἔθεν Att. εὖ Doricè.
D. οἵ apud Soph. σφὶν, ei.
A. ἑ apud Eurip. σφὲ, eum, eam.

D. N. & A. σφωέ, σφὲ.
G. & D. σφοῖν, σφὶν.

P. N. σφεῖς Com. σφέες Jon. σφὲς Dor.
G. σφῶν Com. σφέων & σφείων Jon.
D. σφίσι Com. σφι & σφὶν Poët.
A. σφᾶς Com. σφέας Jon. σφὲ Aeolicè.

Μὶν vel νιν, ipsum, ipsam, Dorica sunt. Item νιν pro αὐτὰς, apud Sophoclem.

ἑκὼν & Com. κεὶν & Poët. τὼν & Doricè.

VERBA.

ὈΡΙΣΤΙΚΗ̃Σ ἘΓΚΛΊΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. τάτ-τω,	τάττεις,	τάττ-ει.
Dor. τετάχω,	τάττες,	τάττε.
Aeolicè	τάττης,	τάττῃ.
	sine Iota subscripto.	
D.	τάττετον,	τάττετον.

P. τάτ-

P. τάπλομεν, τάπλετε, τάπλασι.
Dor. τάπλομες, τάπλονλι.

Ab ὁρῶ apud Homerum est ὀράας *pro* ὁρᾷς, *ab* ἐῶ, ἐάα, *pro* ἐᾷ, *finit priore a brevi, posteriore longo.*

Ἀόριστος.

S. ἔπαπλον, ἔπαπλες, ἔπαπλε.
Poët. παπλεσκον, τάπλεσκες, *Jon.* τάπλεσκε.
D. ἐπαπλέομεν, ἐπαπλέτω.
P. ἐτάπλομεν, ἐτάπλετε, ἔπαπλον.
D. ἐπάπλομες, *Bœot.* ἐτάπλοσαι.
Poët. τάπλεσκον.

Regula Generalis.

Jones & Poëtæ quodlibet Augmentum abjiciunt: ut,

Τάπλε, *pro* ἔπαπλε: ἄκαστε, *pro* ἤκαστε.

Interdum Aoristos ἀναδιπλασιασμῷ *plus æquo augent: ut,* ἐχάρονλο, κεχάρονλο: λαβέσθαι, λελαβέσθαι.

τάπλεσκε unde & quomodo?

A Communi ἔπαπλες, *abjiciendo Augmento & κε addendo. Sic Aoristi,* ἔπαξαι, τάξασκε: ἔπαγες, τάγεσκε. *Penultimæ verò Vocales longæ aut Diphthongi corripiuntur: ut,*

Ἐποί-

Ἐποίησε, ποίεσκε: ἐχρύσωσε, χρύσοσκε: ἐτίθης, τίθεσκε: ἵστης, ἵστασκε: ἐδίδως, δίδοσκε: ἔθης, θέσκε: ἔστης, στάσκε: ἔδως, δόσκε.

Παρακείμενος.

S. τέτυχα, τέτυχας, τέτυχε.
D. τελάχατον, τελάχατον.
P. τελάχαμεν, τελάχατε, τελάχασι.
Dor. τελάχαμες, τελάχανλι.
τέτυχαν *Chalcidicè.*

Ὑπερσυντελικός.

P. ἐτετάχειν, ἐτελάχεις, ἐτελάχει.
Jon. ἐτελάχεα. ἐτελάχεε.
Att. ἐτελάχη, ἐτελάχη.

Regula Generalis.

Jonum sunt dissolutiones: contractiones Atticorum: ut,

Ποιέω, ποιῶ: ἐβόαον, ἐβόων: ἐτελύφεα, *vel* ἐτετύφεις, ἐτελύφη,

D. ἐτελάχειτον, ἐτελαχείτω.
P. ἐτελάχειμεν, ἐτετάχειτε, ἐτελάχεισαν.
Dor. ἐτελάχειμες, *Att.* ἐτετάχεσαν.

Abjicitur nonnunquam Atticè ε à principio tertiarum Personarum Singularis & Pluralis numeri: ut,

Συλλεγόνει, τεθρύλληλο, πεποιήκεσαν: *à* συγγίνομαι, θρυλλέομαι, ποιέω.

ἀλλ-

Ἀόριστος α.

S. ἔταξα,	ἔταξας,	ἔταξε.
Poët. τάξατκον,	τάξατκες.	*Ion.* τάξατκε.
D.	ἐτάξαλον,	ἐταξάτην.
P. ἐτάξαμεν,	ἐτάξατε,	ἔταξαν.
Dor. ἐτάξαμες,		*Bœot.* ἐτάξατάν.

Ἀόριστος β.

S. ἔταγον,	ἔταγες,	ἔταγε.
Poët. τάγεσκον,	τάγεσκες,	*Jon.* τάγεσκε.
D.	ἐτάγετον,	ἐταγέτην.
P. ἐτάγομεν,	ἐτάγετε,	ἔταγον.
Dor. ἐτάγομες,		*Bœot.* ἐτάγοσαν.

Μέλλων α.

S. τάξω,	τάξεις,	τάξει.
Dor. ταξῶ,	ταξεῖς,	ταξεῖ.
	Aeol. τάξῃς,	τάξῃ.
D.	τάξεῖτον,	τάξεῖτον.
	Dor. ταξεῖτον,	ταξεῖτον.
P. τάξομεν,	τάξετε,	τάξουσι.
Dor. ταξοῦμες,	ταξεῖτε,	ταξοῦντι.

Aeoles pro ψάλλω, πταίρω, *faciunt* ψάλτω & πτέρτω.

Μέλλων ε.

S. ταγῶ,	ταγεῖς,	ταγεῖ.
D.	ταγεῖτον,	ταγεῖτον.

P. ταγεῖμεν,

P. ταγεῖμεν,	ταγεῖτε,	ταγοῦσι.
Dor. ταγοῦμες,		ταγοῦντι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S.	τάσσε,	τασσέτω.
D.	τάσσετον,	τασσέτων.
P.	τάσσετε,	τασσέτωσαν.
		Att. τασσόντων.

Παρακείμενος.

S.	τεταχε,	τεταχέτω.
D.	τετάχελον,	τεταχέτων.
P.	τεταχετε,	τεταχέτωσαν.

Ἀόριστος α.

S.	τάξον,	ταξάτω.
D.	τάξατον,	ταξάτων.
P.	τάξατε,	ταξάτωσαν.
		Att. ταξάντων.

Ἀόριστος β.

S.	τάγε,	ταγέτω.
	τάγον *more Syracusanarum.*	
D.	τάγετον,	ταγέτων.
P.	τάγετε,	ταγέτωσαν.
		Att. ταγόντων.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. τάτ-

S. τάπλοιμι,	τάπλοις,	τάπλοι.
D.	τάπλοιλον,	ταπλοίτλω.
P. τάπλοιμεν,	τάπλοιτε,	τάπλοιεν.

1 or. τάπλοιμμες.

τρέφοιν pro τρέφοιμι. Euripid. ἄφρων ἂν εἴλω, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν τέλαι. Varinus in Lexico, quod ἐν ἀμαλθείας κέρα continetur.

Ἀόριστος β.

S. τελάχοιμι,	τελάφοις,	τελάχοι.
D.	τελάχοιλον,	τελαχοίτλω.
P. τελάχοιμεν,	τελάχοιτε,	τελάχοιεν.

Dor. τελάχοιμες.

Ἀόριστος α.

S. τάξαιμι,	τάξαις,	τάξαι.
D.	τάξαιτον,	ταξαίτλω.
P. τάξαιμεν,	τάξαιτε,	τάξαιεν.

Dor. τάξαιμες. Ioh. 18. θηρδόσαισαν, ὀλέσαισαν, ἔλθοισαν: pro θηρδόσαιεν, ὀλέσαιεν, ἔλθοιεν.

Ἀόριστος β.

S. τάγοιμι,	τάγοις,	τάγοι.
D.	τάγοιλον,	ταγοίτλω.
P. τάγοιμεν,	τάγοιτε,	τάγοιεν.

Dor. τάγοιμες.

εἴποιεν pro εἴποι. Aristot. 8. Polit. 5. λόγοις οὓς ἄν τις εἴποιεν.

Μέλ-

Μέλλων α.

S. τάξοιμι,	τάξοις,	τάξοι.
D.	τάξοιλον,	ταξοίτλω.
P. τάξοιμεν,	τάξοιτε,	τάξοιεν.

Dor. τάξοιμες.

Μέλλων β.

S. ταγοῖμι,	ταγοῖς,	ταγοῖ.
D.	ταγοῖτον,	ταγοίτλω.
P. ταγοῖμεν,	ταγοῖτε,	ταγοῖεν.

Dor. ταγοῖμες.

ΤΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν τάπλω,	τάπλῃς,	τάπλῃ.
		τάπλῃσι Jonice.
D.	ἐὰν τάπλῃλον,	τάπλῃλον.
P. ἐὰν τάπλωμεν,	τάπλῃτε,	τάπλωσι.

Dor. τάπλωμες.

Ἀόριστος β.

S. ἐὰν τελάχω,	τελάχῃς,	τελάχῃ.
D.	ἐὰν τελάχῃλον,	τελάχῃλον.
P. ἐὰν τελάχωμεν,	τελάχῃτε,	τελάχωσι.

Dor. τελάχωμες.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν τάξω,	τάξῃς,	τάξῃ.

D. ἐὰν τάξῃλον, τάξῃλον.
P. ἐὰν τάξωμεν, τάξητε, τάξωσι.
Dor. ταξωμες.

ἀόριστος β.

S. ἐὰν τάγω, τάγῃς, τάγῃ.
Jon. τάγῃσι.
D. ἐὰν τάγῃλον, τάγῃλον.
P. ἐὰν τάγωμεν, τάγητε, τάγωσι.
Dor. τάγωμες.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

τάττειν Communiter.
τάττειν Doricè.
τάττω Aeolicè & Doricè.
τασσόμεναι Atticè & Doricè.
τασσόμεν Jonicè.
βοᾶν Communiter, βοᾶις Aeolicè, χρυσοῦν Communiter, χρυσοῖς Aeolicè.

Apud Homerum ἀχαλάαι, ultima longa, pro ἀχαλᾶν.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

τεταχέναι.
τεταχέμεναι.
τεταχέμεν.

ἀόρι-

ἈΟΡΙΣΤΟΣ α.

τάξαι.

ἈΟΡΙΣΤΟΣ β.

ταγεῖν.
ταγεν,
ταγέμεναι,
ταγεμεν.
ταγέειν, dissolutione ε ταγεῖν Jonica.

ΜΕΛΛΩΝ α.

τάξειν, variatur ut præsens.

ΜΕΛΛΩΝ β.

ταγεῖν variatur ut Aorist. 2.

Dissolutio Jonica fit etiam in alijs modis Activæ Διαθέσεως, itemq; in quibusdam reliquarum Διαθέσεων: ut,

λειανῶ, λειανέω, Iliad. 15. v. 261.
μενεῖ, μενεῖ, Nonnus cap. 14. Διονυσιάδος ᾠδαγ.
ἀγελῶτι, ἀγελέωτι. Iliad. 9,
ἐρετμῶτι, ἐρετμέωτι. Odyss. 1.
Φάγοις, Φαγέοις, Phocylides.
Διακρίνωτι, Διακρινέωτι. Iliad. 2.
μιγῶσι, μιγέωσι. Ibidem.
πλωῶσα πλωέωσι. Odyss. 6.

PASSIVVM.

Ὁριστικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S. τάπτομαι,	τάπτῃ,	τάπτεται.
Jon. τάπτεαι.	*Atticè* τάπτῃ.	
D. τάπτομεθον,	τάπτεσθον,	τάπτεσθον.
P. ταπτόμεθα,	τάπτεσθε,	τάπτονται.
Dor. & Jon. ταπτόμεσθα.		

Παρατατικός.

S. ἐταπτόμην,	ἐτάπτου,	ἐτάπτετο.
	Jon. ἐτάπτεο.	
	Dor. ἐτάπτω.	
D. ἐταπτόμεθον,	ἐτάπτεσθον,	ἐταπτέσθην.
P. ἐταπτόμεθα,	ἐτάπτεσθε,	ἐτάπτοντο.
Dor. & Jon. ἐταπτόμεσθα.		

Ου mutatur Doricè in

1. ω, extra Crasin: ut, μῶσα, μῶσαι, βωκόλῳ, βωκόλῳς.

2. ῳ in Crasi: ut, Δημοσθένῃς, ες, Δημοσθένους: ποιέεται, οῦνται, ποιεῦνται: ποιέσαι, ῶσαι, ποιεῦσαι.

Sic κείρομαι, *Doricè* κεῖρμαι *&* κεισεῦμαι.

3. οι In Participijs fœmininis Barytonorum Præsentis Temporis: ut, τύπτουσα, τύπτοισα.

Μέλλοντος.

S. τέταγμαι,	τέταξαι,	τέτακται.
D. τελάγμεθον,	τέταχθον,	τέταχθον.
P. τελάγμεθα,	τέταχθε,	τελαγμένοι, εἰσὶ.
Dor. τελάγμεσθα,		*Jon.* τελάχαται.

Φεύζομαι, πέφευγμαι *Communiter*, πέφευγμαι *Atticè*.

Ὑπερσυντελικός.

S. ἐτελάγμην,	ἐτέταξο,	ἐτέτακτο.
D. ἐτελάγμεθον,	ἐτέταχθον,	ἐτελάχθην.
P. ἐτελάγμεθα,	ἐτέταχθε,	τελαγμένοι.
Dor. ἐτελάγμεσθα.	ἦσαν,	*Jon.* ἐτελάχατο.

Ἀόριστος α.

S. ἐτάχθην,	ἐτάχθης,	ἐτάχθη.
D.	ἐτάχθητον,	ἐταχθήτην.
P. ἐτάχθημεν,	ἐτάχθητε,	ἐτάχθησαν.
Dor. ἐτάχθημες.		*Bœot.* ἔταχθεν.

ἐκρίθην *&* ἐκλίνθην *Poëtica sunt, pro* ἐκρίθην *&* ἐκλίθην *à* κρίνομαι *&* κλίνομαι.

Ἀόριστος β.

S. ἐτάγην,	ἐτάγης,	ἐτάγη.
D.	ἐτάγητον,	ἐταγήτην.
P. ἐτάγημεν,	ἐτάγητε,	ἐτάγησαν.
Dor. ἐταγημες,		*Bœot.* ἔταγεν.

S. ταχθήσομαι, ταχθήσῃ, ταχθήσεται.
Jon. ταχθήσεαι.
Att. ταχθήσῃ.
D. ταχθησόμεθον, ταχθήσεσθον, ταχθήσεσθον.
P. ταχθησόμεθα. ταχθήσεσθε, ταχθήσονται.
Dor. ταχθησόμεσθα.

Μέλλων β.

S. ταγήσομαι, ταγήσῃ, ταγήσεται.
Jon. ταγήσεαι.
Att. ταγήσῃ.
D. ταγησόμεθον, ταγήσεσθον, ταγήσεσθον.
P. ταγησόμεθα, ταγήσεσθε, ταγήσονται.
Dor. ταγησόμεσθα.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. τετάξομαι, τετάξῃ, τετάξεται.
Jon. τετάξεαι.
Att. τετάξῃ.
D. τελαξόμεθον, τελάξεσθον, τελάξεσθον.
P. τελαξόμεθα, τελάξεσθε, τελάξονται.
Dor. τελαξόμεσθα.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. τάπε, ταπέσθω.
Jon. τάπεο.
Dor. τάπευ.

D. τάπεσθον, ταπέσθων.
P. ταπεσθε, ταπέσθωσαν.
Att. ταπέσθων.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

S. τέταξο, τεταχθω.
D. τεταχθον, τεταχθων.
P. τέταχθε, τεταχθωσαν.

ἀόριστος α.

S. τάχθητι, ταχθήτω.
D. τάχθητον, ταχθήτων.
P. ταχθητε, ταχθήτωσαν.

ἀόριστος β.

S. τάγηθι, ταγήτω.
D. τάγητον, ταγήτων.
P. τάγητε, ταγήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ταπτοίμιλω, τάπτοιο, τάπτοιτο.
D. ταπτοίμεθον, τάπτοισθον, ταπτοίσθιω.
P. ταπτοίμεθα, τάπτοισθε, τάπτοιντο.
Dor. ταπτοίμεσθα, Poët. ταπτοίατε.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

S. τεταγμένος, εἴλω, εἴης, εἴη.
D. τεταγμένω, εἴητον, εἰήτην.
P. τεταγμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

ἀόριστος α.

S. ταχθείλω,	ταχθείης,	ταχθείη.
D.	ταχθείητον,	ταχθειήτην.
P. ταχθείημεν,	ταχθείητε,	ταχθείησαν.

Dor. ταχθείημες.

Syncope ταχθεῖμεν, ταχθεῖτε, ταχθεῖεν.

ἀόριστος β.

S. ταγείλω,	ταγείης,	ταγείη.
D.	ταγείητον,	ταγειήτην.
P. ταγείημεν,	ταγείητε,	ταγείησαν.

Dor. ταγείημες.

Syncope, ταγεῖμεν, ταγεῖτε, ταγεῖεν.

Μέλλων α.

S. ταχθησοίμην,	ταχθήσοιο,	ταχθήσοιτο.
D. ταχθησοίμεθον,	ταχθήσοισθον,	ταχθησοίσθην.
P. ταχθησοίμεθα,	ταχθήσοισθε,	ταχθήσοιντο.

Dor. ταχθησοίμεσθα. Poët. ταχθησοίατο.

Μέλλων β.

S. ταγησοίμην,	ταγήσοιο,	ταγήσοιτο.
D. ταγησοίμεθον,	ταγήσοισθον,	ταγησοίσθην.
P. ταγησοίμεθα,	ταγήσοισθε,	ταγήσοιντο.

Dor. ταγησοίμεσθα. Poët. ταγησοίατο.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. τελαξοίμην,	τελάξοιο,	τελάξοιτο.
D. τελαξοίμεθον,	τελαξοίσθον,	τελαξοίσθην.
P. τελαξοίμεθα,	τελάξοισθε,	τελάξοιντο.

Dor. τελαξοίμεσθα. Poet. τελαξοίατο.

Τ' ΡΟΤΑΚΤΙΚΗΣ Ε' ΓΚΛΙ'.

σεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν τάπτωμαι,	τάπτῃ.	τάπτηται.
		Jon. τάπται.
D. ἐὰν ταπτώμεθα,	τάπτησθον,	τάπτησθον.
P. ἐὰν ταπτώμεθα,	τάπτησθε,	τάπτωνται.

Dor. ταπτώμεσθα.

ἀναφκείμενος.

S. ἐὰν τεταγμένος,	ὦ,	ᾖς, ᾖ.
D.	ἐὰν τεταγμένω,	ἦτον, ἦτον.
P. ἐὰν τεταγμένοι,	ὦμεν,	ἦτε, ὦσι.

ἀόριστος α.

S. ἐὰν ταχθῶ,	ταχθῇς,	ταχθῇ.
D.	ἐὰν ταχθῆτον,	ταχθῆτον.
P. ἐὰν ταχθῶμεν,	ταχθῆτε,	ταχθῶσι.

Dor. ταχθῶμες.

ἀόριστος β.

S. ἐὰν ταγῶ,	ταγῇς,	ταγῇ.
D.	ἐὰν ταγῆτον,	ταγῆτον.
P. ἐὰν ταγῶμεν,	ταγῆτε,	ταγῶσι.

Dor. ταγῶμες.

Α' ΠΑΡΕΜΦΑ'ΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἐυεστὼς, τάπεδος.

Ὑδρακείμενος, τετάχθαι.

ἀόριστος α. ταχθῆναι Communiter, ταχθήμεναι. Att. & Dor. ταχθῆμεν. Jon.

ἀόριστος β. ταγῆναι Communiter, ταγήμεναι Att. & Dor. ταγῆμεν Jon.

μέλλων α. ταχθήσεσθαι.

μέλλων β. ταγήσεσθαι.

μετ' ὀλίγον μέλλων, τεπάξεσθαι.

MEDIVM.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως.

Ὑδρακείμενος.

S. τέταγα,	τέταγας,	τέταγε.
D.	τετάγετον,	τετάγετον.
P. τετάγαμεν,	τετάγατε,	τετάγασι.
Dor. τετάγαμες,		τετάγανθι.

ὑπερσυντελικός.

S. ἐτετάγμην,	ἐτέτάγσο,	ἐτέτακτο.
Jon. ἐτετάγμεα.		ἐτετάγμεο.
Att. ἐτετάγην,		ἐτετάγη.
Sic εἶδω, εἴδειν, ᾔδεον, ᾔδεα, ᾔδεες, ᾔδη.		
D.	ἐτετάγμεθον,	ἐτετάγεσθον.
P. ἐτετάγμεν,	ἐτετάγατε,	ἐτετάγατο.
Dor. ἐτετάγμες.		

ἀόρι-

ἀόριστος α.

S. ἐταξάμην,	ἐτάξω,	ἐτάξατο.
Jon. ἐτάξαο, μνησάσκετο.		
pro ἐμνήσατο: Il. ad. 11. v. 565.		
D. ἐταξάμεθον,	ἐτάξασθον,	ἐταξάσθων.
P. ἐταξάμεθα,	ἐτάξασθε,	ἐτάξαντο.
Dor. ἐταξάμεσθα.		

ἀόριστος β.

S. ἐταγόμην,	ἐτάγου,	ἐτάγετο.
Jon. ἐτάγεο.		
Dor. ἐτάγω.		
D. ἐταγόμεθον,	ἐτάγεσθον,	ἐταγέσθων.
P. ἐταγόμεθα,	ἐτάγεσθε,	ἐτάγοντο.
Dor. ἐταγόμεσθα.		

Μέλλων α.

P. τάξομαι,	τάξῃ,	τάξεται.
Dor. ταξῶμαι, &c. Jon. τάξεαι.		
Att. τάξῃ.		
D. ταξόμεθον,	τάξεσθον,	τάξεσθον.
P. ταξόμεθα,	τάξεσθε,	τάξονται.
Dor. ταξόμεσθα.		

Μέλλων β.

S. ταγῶμαι,	ταγῇ,	ταγῆται.
Jon. ταγεῖαι.		
Att. ταγεῖ.		

D. ta-

D. παγέμεθον, παγεῖσθον, παγεῖσθον.
P. παγέμεθα, παγεῖσθε, παγεῖσαν.
Dor. παγέμεσθα.

Προστακτικῆς ἐγκλίσεως ὁ δοκίμιος.

S. τέταγε, τεταγέτω.
D. τετάγετον, τεταγέτων.
P. τετάγετε, τεταγέτωσαν.

Ἀόριστος α.

S. τάξαι, ταξάσθω.
D. τάξασθον, ταξάσθων.
P. τάξασθε, ταξάσθωσαν.
Att. ταξάσθων.

Ἀόριστος β.

S. ταγέ, ταγέσθω.
D. τάγεσθον, ταγέσθων.
P. τάγεσθε, ταγέσθωσαν.
Att. ταγέσθων.

Εὐκτικῆς ἐγκλίσεως ὁ δοκίμιος.

S. τεταγοίμι, τεταγοῖς, τεταγοῖ.
D. τεταγοίτην, τεταγοίτην.
P. τεταγοῖμεν, τεταγοῖτε, τεταγοῖεν.
Dor. τετάγοιμες.

ἀόρι-

Ἀόριστος α.

S. ταξαίμι, τάξαιο, τάξαιτο.
D. ταξαίμεθον, τάξαισθον, ταξαίσθην.
P. ταξαίμεθα, τάξαισθε, τάξαιντο.
Dor. ταξαίμεσθα, Poët. ταξαίατο.

Ἀόριστος β.

S. ταγοίμι, τάγοιο, τάγοιτο.
D. ταγοίμεθον, τάγοισθον, ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα, τάγοισθε, τάγοιντο.
Dor. ταγοίμεσθα, Poët. ταγοίατο.

Μέλλων α.

S. ταξοίμι, τάξοιο, τάξοιτο.
D. ταξοίμεθον, τάξοισθον, ταξοίσθην.
P. ταξοίμεθα, τάξοισθε, τάξοιντο.
Dor. ταξοίμεσθα, Poët. ταξοίατο.

Μέλλων β.

S. ταγοίμι, ταγοῖο, ταγοῖτο.
D. ταγοίμεθον, ταγοῖσθον, ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα, ταγοῖσθε, ταγοῖντο.
Dor. ταγοίμεσθα, Poët. ταγοίατο.

Ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως ὁ δοκίμιος.

S. ἐὰν τεταγῶ, τετάγῃς, τετάγῃ.
D. ἐὰν τεταγῆτον, τετάγητον,

P. ἐὰν

P. ἐὰν τε ἄγωμεν, τε ἄγητε, τε ἄγωσι.
Dor. τε ἄγωμες.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν τάξωμεν, τάξῃ, τάξῃτον.
Jon. τάξηαι.
D. ἐὰν ταξώμεθον, τάξησθον, τάξησθον.
P. ἐαν ταξώμεθα, τάξησθε, τάξωνται.
Dor. ταξώμεσθα.

Ἀόριστος β.

S. ἐὰν τάγωμαι, τάγῃ, τάγῃται.
Jon. τάγηαι.
D. ἐὰν ταγώμεθον, τάγησθον, τάγησθον.
P. ἐὰν ταγώμεθα, τάγησθε, τάγωνται.
Dor. ἐὰν ταγώμεσθα.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

Θηκέω. τε ἀγῆναι. Com. τε ἀγέμεναι, Att. & Dor. τε ἀγέμεν Jonicè.
ἀόριστ. α. τάξασθαι.
ἀόριστ. β. ταγέσθαι.
μελλ. α. τάξεσθαι.
μέλλ. β. ταγήσεσθαι.

SUBSTANTIVUM εἰμί?

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S. εἰμί, εἶς καὶ εἶ, ἐστὶ.
Dor. ἐμμί, Com. ἔω ab ἔομαι, Dor. ἐντί.
Att. ἐᾶ.
Dor. ἐασὶ.
D. ἔσον, ἔσόν.
P. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.
Dor. εἰμὲν, & εἰμές. Jon. ἔασι. Dor. ἐντί.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΣ.

S. ὦ, ἦς, ἦ.
Jon. ἔω, Aeol. ἤθα, ἦν.
ἦα, Dor. ἦς.
Poët. ἔω.
Att. ἦ, ἦω.
Poët. ἔω, ἦεν.
ἔον.
ἔσκον, ἔσκε.
D. ἦτον, ἦτω.
ἦσον, ἦσω.
ἔσον, ἔσω.
P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Dor. ἦμες, ἔσαν.
ἦν. ἦν ἄρα.

κἀκεῖνοι τἀλακάρδιοι. In Epigrammate apud Aeschin. κατὰ κτησιφῶντος.

μέλ-

Μέλλων α.

S. ἔσομαι,	ἔσῃ,	ἔσεται.
	Jon. ἔσεαι.	Syncop. ἔσαι.
	ἔσεαι.	
Dor. ἐσσοῦμαι,	ἐσσῇ,	ἐσσεῖται, &c.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S.	ἔσο,	ἔστω.
	ἴσθι,	ἤτω.
D.	ἔστον,	ἔστων.
P.	ἔστε,	ἔστωσαν.
		ἔστων.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S. εἴην,	εἴης,	εἴη.
		Poët. εἶοι.
D.	εἴητον,	εἰήτην.
P. εἶμεν,	εἴητε,	εἴησαν.
Syncop. εἷμεν,	εἶτε,	εἶεν.

Μέλλων α.

S. ἐσοίμην,	ἔσοιο,	ἔσοιτο, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S. ἐὰν ὦ,	ἦς,	ἦ.
	ἔω,	ἔῃς,
		ἔῃ.
	ἦθα,	Jon. ἦσι.
D.	ἐὰν ἦτον,	ἦτον.
P. ἐὰν ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.
		ἔωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως.

Ἐνεστὼς, εἶναι *Communiter*, ἔμεναι *Atticè & Doricè*, ἔμμεναι *Aeolicè*, ἔμεν *Jonicè*, ἦμεν *Doricè*.

Μέλλων α. ἔσεσθαι.

PARTICIPIUM.

ὤν, & ἐών.

OBSERVATIONES QUÆDAM.

1. *Atticè fit* ττ *pro* γγ: *ut*, αἰτῶ, αἰτίζω: σελαγῶ σελαγίζω.

2. *Atticè* σ *omittitur, sicut Jonicè additur*: *ut*, πάγκλαυτος, *pro* πάγκλαυστος: ὀκτίμενος, *pro* ὀκτισμένος: Θεόσδωρος & Θεόσδοτος, *pro* Θεοδώρος & Θεόδοτος.

3. ο *in* ω *Atticè*: *ut*, δότης, δώτης: πότης, πώτης: δύο, δύω.

4. *Duplex* ττ, *Atticè per duplex* σσ *effertur*:

tur: ut, θάλασσα, θάλαττα: πρᾶσσω, πράττω.

5. ζ Doricè in σδ solvitur: ut, συρίζω, συρίσδω.

6. Futura in σω, à Verbis in ζω, per ξω Doricè efferuntur: ut, λυγίζω, λυγίσω, λυγιξῶ.

7. Dores ω fœpè in α mutant: ut, πρῶτος, πρᾶτος, ἐποίησω, ἐποίησα, ab ἐποιητάμην. Hinc credo ω pronunciatum fuisse per α obscurum, sicut Hebræorum Camez, & apud nos Straß.

8. Dorica sunt, δνόφος, pro γνόφος: Σωκράτω, pro Σωκράτες: μῆον, pro μεῖον.

9. Tenues, Ionicè pro aspiratis pronuntur: ut,

κιτὼν, κιτὼν: ἀφίκοιτο, ἀπίκοντο: ἐφ' ἧς, ἐπ' ἧς. At οὐθαῦτα, pro ἐκταῦθα.

10. Aeoles quoq; fugiunt Aspirationem. ut, ἔτος, pro ἕτος: απῆκε pro ἀφῆκε. Ideo olim utebantur literâ F, quod Digamma Aeolicum dicitur: ut, ἐλένη, Fελένη. Sic Fανὴς, pro ἀνὴς.

11. Aeoles præponunt, aut anteponunt, aut geminant Consonantes: ut,

ῥαδινὸς, βραδινός: χαλυβικὸς, χαλυβδικὸς: ὄχος, ὄγχος: ἄμβος, συγκοπῇ ἄμος, Aeolicè ἄμμος. Sic ἀχιλλεύς, quia ἄχος πις Ἰλιέως-

σιν ἐπεποίησε, dolorem Trojanis dedit: Aeolicè ἀχιλλεύς. Alter etiam Joannes Tzetzes in Lycophrone derivat.

12. Pro τάλας & τύψας, dicitur Aeolicè πάλλας & τύψαις.

13. Aeolicè πελλεύς, pro πηλεύς.

14. Elei σ in ρ mutabant: ut, ἵππος: ἵπποι, ἵπποροι: ἕτος, ἔτος: μάρτυς, μάρτυρ. Plura de Dialectis Ioan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis apud Homerum, & Corinthus: qui libelli in calce Lexicorum additi conspiciuntur. Item in toto Eustathio. Καὶ τόδε μὲν, Βαρέως ὀδωὴσι πεπαρμένον ἦτορ, ἐξ ἀλόχοιο μέρος, ξωὸν ἅψα πολυπλανὲς ἔργον. Σοὶ δ' βροτῶν σῶτερ μεγάλα φίλον ἰὲ θεῖο, δόξα κλέος τ' εἰς αἰῶνας πεικυδὲς ἅπαντας.

DE TONIS.

Commonefactiones quædam, scriptæ ex præceptionibus Græcis Philippi Melanthonis in editione Haganoënsi, An. 1536. à Martino Taburno Rectore scholæ Aurimontanæ.

TONVS.

Quid primùm in syllabis considerandum est?

Primùm omnium in syllabis tempus considerandum est, deinde tonus. Syllabæ enim non nisi ratione temporis tono signantur, & efferuntur: ac plerumq; tempus ostendit syllabam, in quam cadit tonus. Et sicut χρόνος seu tempus significat quantitatem syllabæ: sic tonus debitam ejus pronunciationem: ut scilicet debito sono efferatur: neq; submissiùs, neq; elatiùs, neq; lentiùs, quàm cuiq; syllabæ convenit.

Suntné apud Græcos idem tempus & tonus?

Diversa syllabæ accidentia sunt Tempus & Tonus: nec ea syllaba statim longa existimetur: quæ tono atq; voce acutâ pronunciatur. Ut enim apud Latinos non semper ea syllaba longa censetur, quæ acuitur, cùm sæpè brevis quoque acuatur: ut Virgilius antepenultimam acuit, etsi brevem: sic apud Græcos, cùm tonus semper ab ultima reputetur, sæpissimè fit: ut super brevem cadat acutus: ut, πολέμιος.

Quid gubernat pronunciationem?

Apud Latinos in polysyllabis tota pronunciandi ratio ex penultimæ quantitate pendet: quæ si longa est, attollitur eadem: ut, amatus, externus. Sin brevis: acuitur antepenultima: ut, humilis. Apud Græcos verò tonus gubernat pronunciationem. Nam syllabæ elevandæ hodiè notis quibusdam signantur: fitq; prolatio respectu ultimæ syllabæ: quæ si fuerit brevis: acuitur antepenultima, quantacunq; sit penultima: ut, οἶκος. Sin longa fuerit ultima: acuitur penultima plerunq;: ut, Δημοσθένης.

Quot sunt Toni?

Acutus,	ὀξεῖα,	ejus signum est	´
Gravis,	βαρεῖα,		`
Circumflexus,	περισπωμένη,		~ ^

Admittitné una dictio plures tonos?

Quælibet dictio Græcis unico tantùm tono principali notatur: ut, τηλέμαχος, σῶμα. Ergo quando duo in dictione incidunt toni: prior proprius ac nativus est: posterior accessorius propter ἔγκλισιν: ut, τηλέμαχός τε, σῶμά τε. Sunt enim Encliticæ particulæ, quæ tonum suum acutum rejiciunt in ultimam syllabam gravem præcedentis dictionis.

Quot sunt in genere tonorum sedes?

Tonus incidit vel in ultimam, vel penultimam, vel antepenultimam syllabam. Plures syllabas occupare nequit.

DE TONO ACVTO.

Quid est acutus tonus?

Acutus tonus est, quo syllaba pronunciando attollitur: ut, κύε῀Ⓢ.

In quibus locis signatur?

In tribus, scilicet, ultima, penultima, antepenultima syllaba. Unde ὀξύτονον *dicitur vocabulum, quod acutum in ultima habet: ut,* θεός. *παροξύτονον, quod acutum in penultima habet: ut,* λόγⓈ. *προπαροξύτονον, quod acutum in antepenultima habet: ut,* ἄνθρωπⓈ.

Recita Regulas de sedibus acuti toni?

Prima.

Dictiones monosyllabæ breves, item positione longa, item quæ constant vocali longa, vel diphthongo non contracta, acuuntur: ut, τός, μέν, ἅλς, ῥεῖ, χθών, φώς, χείρ.

Secunda.

Derivata pleraq; sunt ὀξύτονα: *ut,* ποιητής, γραφή, ἀπαρτίς, σωτήρ.

Mul-

Multa quoq; primitiva: ut, καινός, ὠνή.

Et barbara: ut, ἀβραάμ, ῥαβδιήλ, ἀνιβαάλ.

Has regulas meminisse quidem prodest: verùm cùm ὀξύτονα *latissimè pateant: usu potissimùm ea deprehendes: regulis complecti difficilè fuerit. De cæteris nota sequentes regulas.*

Tertia.

Dissyllaba utramq; brevem habentia acuunt priorem: ut, ὄνⓈ. *Excipe quædam derivata: ut,* θεός.

Quarta.

Dissyllaba primitiva, priorem positione longam, posteriorem brevem habẽtia, acuunt priorem: ut, ἄρτⓈ, μαῖτις, μάρτυς.

Quinta.

Ultima existente longa, si non suscipit tonum, acuitur penultima: ut, χρύσης, ὀρίγενης φιλοσοφία, ἀκούσας, ποιήσας.

Hanc Regulam Attici negligunt. Acuunt enim antepenultimam; etiam cùm ultima longa tono caret, ut videre est in quarta Declinatione simplicium: ut, ὁ μενέλεως, τῆς πόλεως.

Sexta.

In polysyllabis ultima si brevis est, & tono caret, acuitur antepenultima: ut, δίκαιος, ἄνθρωπος, τύπτωσι.

Excipe.

I. Comparativa Fœminini generis acuunt penultimam, ad differentiam Neutrorum suorum pluralis numeri: ut, ἡ σοφωτέρα, τὰ σοφώτερα, ἡ δυσμενεστέρα, τὰ δυσμενέστερα.

II. Est & alia ratio in Participijs: ut, ὁ τετυμμένος.

III. Hic quoq; nota, Diphthongos αι *&* οι *in fine dictionis positas, quantum ad tonorum rationem, pro brevibus haberi, si non sequitur consonans: ut,* δίκαιοι, τύπτομαι, ποιῆσαι. *Aorist. 2. Imperat. medij. Si verò sequitur consonans, pro longis: ut,* τοῖς δικαίοις.

IV. Infinitivis Atticus & Doricis: ut, ἀκηέμεναι, *pro* ἀκέσθαι, *interdum Diphthongus abjicitur, tono sedem suam retinente: ut,* ἀκηέμεν.

V. In Optativis tamen & Adverbijs hæ Diphthongi producuntur: ut, ποιήσαι, γηθήσαι, οἶκοι. *Attice* πάλαι *&* πώπαλαι *corripiunt* αι.

Septi-

Septima.

A medijs Præteritis composita significationis quidem passivæ acuunt antepenultimam: Activæ verò penultimam: ut, ξιφόκλον, *gladio occisus,* ξιφοκλόνος, *gladio interficiens,* λαοτρόφος, *à populo nutritus,* λαοτρόφος, *populi nutritor.*

Sic derivata à τόμος, *quod significat instrumentum ferreum, quo aliquid secatur, fit in compositione* ἀρτίτομος, *nuper cæsus,* ἀρτιτόμος, *super cadens. A* τόκος, *fit* θεότοκος, *à Deo genitus:* θεοτόκος, *pariens Deum.*

II. Huc pertinent & hæc à Præteritis medijs composita, quæ cùm activè significent, acuunt penultimam: ut, ἀστρολόγος, οἰκονόμος, ναμφάγος, οἰσοφάγος, δωροφόρος, δημοβόρος.

Excipe, ἄλογος, ἄνομος.

III. A Præterito medio verbi πολῶ, *cum Præpositione composita, acuunt antepenultimam: ut,* περίπολος, ἀμφίπολος. *Cum alia verò parte orationis composita penacuuntur: ut,* ἀνεροπόλος.

Octava.

Derivata quæ fines acuunt in compositione

tione tonum transferunt: ut, σκοπός, δίσκοπος. Idque præcipuè, si verba, à quibus descendunt, cum ea voce componi nequeant: ut, ἄπαρθος, ἀπάρθους, ὠνήθης, σελωσόπλημτος. Idem fit in alijs quibusdam: ut, ὄρνις, εὔορνις, μέτρον, ἔμμετρος, certa mensura constans.

DE TONO GRAVI.

Quid est gravis tonus?

Gravis tonus est, qui deprimit syllabam pronunciando, ut submissius efferatur. Seu, Est communis pronunciandi tenor.

Quas habet sedes?

Gravis in omnibus syllabis intelligitur, quibus nec acutus insidet, nec circumflexus: ut, in πεποιήμεθα, πεπόιεῖται, *omnes syllabæ gravantur, præter ε & ο. Unde & syllabicus dicitur. Reliqui duo quidem principales sunt, cùm syllabis inscribantur, dictionum toni dicuntur: Omnis enim dictio, quotcunq; syllabis constet, alterum horum tonorum suscipit.*

Cùm dicis: Gravis intelligitur in omnibus syllabis: nunquamne pingitur?

Hic tonus pro seipso seu sua voce fungens nunquam signatur. Cùm enim sæpè plures syllabæ unius dictionis eundem recipiant: deforme fuerit fortasse tot apices singulis syllabis inscribere, præsertim nihil præter communem pronunciandi tenorem designantes.

Atqui signum gravis toni nonnunquam ultimis syllabis insidet: quánam ratione id fit?

I. ὀξύτονα *quando ponuntur in contextu orationis: non sequente enclitica: mutant signũ acuti in signum gravis toni: idq; κατὰ συνέπειαν seu consequentiæ causa in legendo, & quasi cohærentiæ: ne asperitate acuti, vis sententiæ quodammodo interrumpatur, ac mutiletur: ut,* πατὴρ ἡμῶν. θνητὸς πεφυκώς, μὴ γέλα πεπνυκότως; *mollis & æquabilis est pronunciatio. At si retineas acutum,* θνητὸς πεφυκώς: *horrida & salebrosa fuerit pronunciatio: quæ quasi divellit dictiones, ad eandem sententiam pertinentes.*

II. Quando verò ὀξύτονα *sententiam claudunt aut sola ponuntur, retinent acutum: ut,* ἕως δι' ἀτραπὸς μεστιχὸν, αὐτὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς πολὺ μὲν κακὸς, ἄλλοτε ἐσθλός.

Exci-

Excipe τίς interrogativum, quod acutum ubiq; retinet.

DE TONO CIRCUMFLEXO.

Quid est tonus Circumflexus.

Circumflexus tonus est, qui circumflectit & extendit syllabam, ut tardiùs & lentiùs efferatur.

Cur hic tonus compositus dicitur?

Quia per κρᾶσιν, ex acuto & gravi, & non econtrà, componitur. Fit ergò quædam mora & distensio ex concursu duorum contrariorum tonorum, quorum alter attollere sonum, alter deprimere conatur.

Quæ est ergò proprietas hujus Toni?

Proprietas Circumflexi toni est, non elevare, sed tardare syllabam pronunciando, ideoq; arcu, quasi mollioris pronunciationis notula pingitur. ᾶ ῆ.

Quas habet sedes?

Ultimam & penultimam syllabam. Ultimam: ut, ποιῶ. *Et tales voces* ποιούμενα *dicuntur. Penultimam: ut,* σῶμα. *Et tales voces* προπαροξύμενα *dicuntur.*

Reci-

Recita regulas de Circumflexo tono.

PRIMA.

Circumflexus tantùm signatur super natura longis, super diphthongis, & ancipitibus: ut, πλῆθος, αἷμα, ποῦς, πῦρ.

Super positione longis & natura brevibus non signatur. Hæ enim cùm tonum habent, acuuntur. Vt, ἔγχος. *Alicubi tamen liquidæ in causa sunt, cur in positione longam incidat Circumflexus. Nam ut circumflexus mollis naturâ tonus est: ita molles litera liquidæ: ut,* μᾶλλον.

SECUNDA.

Omnis syllaba contracta ex alijs duabus, quarum prior acuto, posterior gravi notatur tono, inflectitur: ut, νόος, νοῦς, φάος, φῶς.

Excipiuntur dualia in ω, *quæ semper acuuntur, etiam contracta: ut,* τὼ νόω, νώ.

Et Accusativus quartæ contractorum: ut, τλῶ λητόα, λητώ.

Differè autem dicitur de acuto & gravi tono. Nam ex duobus gravibus nunquam fit circumflexus: ut, τεῖχος, τείχεος, τῷ τείχει, τείχη, ἔπτειον, ἐπτοίην. *Sic nec ex gravi & acuto: ut,* ἑσπόης, ἑσπῶς, *non* ἑσπῶς.

TER-

Tertia.

Ὀξύτονα prima, secundæ & tertiæ declinationis, ultimam Genitivi & Dativi omnium numerorum circumflectunt. Accusativum verò & Vocativum rursum acuunt: ut, ποιητής, τιμή, καλός, καλῆ, καλῷ, καλόν, καλέ, οἵν, οἱ, ῶν, οἷς, οἱ. *Ideo & Adverbia harum dictionum à Genitivo plurali descendentia inflectuntur: ut,* τῶν αἰχρῶν, αἰχρῶς.

Quarta.

Omnia nomina prima & secundæ declinationis substantiva circumflectunt ultimam genitivi pluralis: ut, ποιφήτης, τῶν ποιφητῶν, ἡ μῆσυ, τῶν μυσῶν.

Nota.

Adjectiva, quorum masculina sunt tertiæ Declinationis, eorum Genitivus pluralis Fœmininus secundæ Declinationis habet tonum Genitivi pluralis sui Masculini: ut, ὁ ἁγιος, τῶν ἁγίων, ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων, non ἁγιῶν.

Quando verò adjectivum masculinum est quintæ declinationis, Genitivus pluralis fœmininus circumflectit ultimam: ut, ὁ ἡδύς, τῶν ἡδέων, ἡ ἡδεῖα, τῶν ἡδεῶν. ὁ μέλας, τῶν

τῶν μελάνων. ἡ μελαινα, τῶν μελαινῶν. *Sic in participijs,* ὁ τυπθών, τῶν τυπθέντων, ἡ τυπθεῖσα, τῶν τυπθεσῶν.

Quinta.

Ευ & υ diphthongi finales, sine consonante adjuncta, si habent accentum, circumflectuntur: ut, βατιλεῦ, φεῦ, παῖλαχῦ. *Præter,* ἰδύ, ἰύ *& ὀυ, quæ acuuntur.*

Sexta.

Penultima naturâ longa, si habet tonum, inflectitur, sequente brevi, vel positione tantùm longâ: ut, μῆσυ, αὖλαξ, ποιῆσαι, *Aorist. 1. Infinit. Act. Nam alioqui longa ante naturâ longam non inflectitur, ex regula suprà tradita: Ultima existente longa, si non suscipit tonum, acuitur penultima. Vnde dicimus,* ἡ μῆσυ, τῆς μέσης.

REGVLA GENERALIS, DE TONIS.

In quamcunq; syllabam tonus incidit in recto: eidem & in obliquis insidet: ut, ὁ ποιητής, *&* ποιητᾶ. ἡ λαμπάς, ὁ λαμπάδος, ὁ ξενοφῶν, *&* ξενοφῶντος, ὁ ἑλικών, *&* ἑλικῶνος, ὁ ἄρραψ, ἄρραφος.

Exci-

Excipe.

I. Nisi fortè in polysyllabis ultima brevis mutetur in longam: ut, δικαιος, *&* δικαίου. *Nam hîc servanda est regula superiùs tradita.*

II. Nisi dictio sit monosyllaba, acuta, excrescens in obliquis. Nam tunc in Genitivo & Dativo omnium numerorum supra excrescentem ponitur tonus. Cæteri autem casus sequuntur rectum: ut,

ἡ φλέψ, βός, βί, τὴν φλέβα, τὰ φλέβε.
τῶν φλεβῶν. αἱ φλέβες, τῶν φλεβῶν, ταῖς φλεψί, τὰς φλέβας, ὦ φλέβες.

III. Eandem toni rationem sequuntur & monosyllaba circumflexa, in singulari quidem numero semper: in plurali verò quorundam tonus ubique priori syllabæ insidet: ut,

ὁ πῶς, δ' ποδός, τῷ ποδὶ, τὸν πόδα, οἱ πόδες, τῶν ποδῶν, τοῖς ποσὶ, τὰς πόδας.

Sic πᾶς, παντός, παντὶ, πᾶσα. *Et pluraliter:* πάντες, πάντων, πᾶσι, πάντας. *Tonus in his casibus redit in vocalem nominativi singularis.*

Sic παῖς, παιδὸς παιδὶ, παῖδα. *Hoc tamen posteriorem Dativi pluralis etiam acuit,* παῖδες, παίδων, παισί, παῖδας.

Appen-

APPENDIX GENERALIS.

Quædam propter varia significata, variè recipiunt accentus: ut, βίος, *vita,* βιός *sagitta,* πονηρός *pravus,* πονηρὸς *laboriosus.*

Nonnulla omninò à communi via recedunt: ut, χρύσεος, χρυσοῦς, *pro* χρύσους, ἐγγύης, ἐγγυοῦς, *pro* ἐγγύους. *Alioqui syllaba, in quam non cadit contractio, servat tonum, quem ante contractionem habuit. Sic,* ἡ μία, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τὴν μιάν. ἡ μήτηρ, τῆς μητέρος. ἡ θυγάτηρ, τῆς θυγατέρος. *Sed hæc & plera quæ alia usu discenda sunt.*

DE ENCLITICIS.

Appendix loci de tono acuto.

Dictiones Græcæ aut nullum habent accentum scriptum: ut, ὁ, ἡ, εἰ, εἰς, ἐς, ἐκ, ἐξ, ἐν, ἐ, ἐσ, ἐχ. *Aut saltem unum: ut,* ἄνθρωπος. *Duos verò nunquam: nisi alter adventitius sit, propter dictionem encliticam sequentem.*

Quid sunt dictiones encliticæ?

Ἐγκλιτικὰ, *Inclinativa, sunt particulæ monosyllabæ & dissyllabæ: quæ tonum suum acutum aut circumflexum, mutatum in acutum,*

inclinant seu rejiciunt in ultimam syllabam gravem dictionis proximè præcedentis: ut, ἤκουσά τινος.

Dicuntur συγκλιτικὰ, *quando plures enclíticæ conjunguntur. Hæ non rejiciunt tonum in eandem syllabam: sed quæ prior est in ultimam syllabam dictionis præcedentis, si capax sit: & quæ posterior, rejicit in priorem Encliticam: ut,* ἄνθρωπός τις ποτε.

Sunt ergo dictiones encliticæ, quasi clientulæ, rejicientes tonum suum in longas dictiones, ut commodè possint adhærere. Quia enim per se minus virium habent: ideò adjungunt se potentiori, qua cum pronuncientur.

Quæ sunt ἐγκλιτικὰ?

In omnibus partibus orationis sunt ἐγκλιτικὰ, *præterquam in participijs & articulis. Vide autorem.*

Quando verò & cùm quibus dictionibus concurrentes transferunt suum tonum encliticæ particulæ?

Encliticæ particulæ tonum quandoq; transferunt in ultimã præcedentis dictionis, quandoq; omittunt, quandoq; servant suo modo, de quo sequentes teneatur regulæ.

Prima

Prima Regula.

Encliticæ transferunt tonum, quando præcedens vocabulum acuit antepenultimam: vel circumflectit penultimam, vel quando acuit penultimam longam sequente brevi: ut, ἤκουσά τινος, δῶλόν τε, λάμπε τε, φύλλά τε.

Secunda.

Quodcunq; vocabulum aliud præcedat, si enclitícum sit monosyllabum, amittit suum tonum: ut, σοφός τε, σοφῶν τε, ἀτρεϊδης τε, πάρος τε, ἄναξ τε.

Tertia.

Idem fit, si ἐγκλιτικὸν *sit dissyllabum, & præcedens vocabulum acuat vel circumflectat ultimam: ut,* καλόν τινα, ἔστιν. *Alàs* ἐγκλιτικὸν *servat tonum suum: ut,* ἀνθρώπου τινός.

De Verbo ἐστὶ & ejus condeclineis, εἰμὶ, εἶς, εἰσὶ.

Prima Regula.

Quando ἐστὶ *sermonis est initium, vel Adverbys* οὐκ, ὡς, *vel conjunctionibus* καὶ, εἰ, ἀλλὰ: *vel* Pronominí τοῦτο *immediatè postponitur: tunc non inclinat tonum, sed habet in priori syllaba: ut,* ἔστι πόλις, οὐκ ἔστιν, ὡς ἔστι, καὶ ἔστι, εἰ ἔστι, ἀλλ' ἔστιν, τοῦτ' ἔστι.

SECUNDA.

Quando subjungitur dictioni, quæ antepenultimam acuit, vel penultimam circumflectit: inclinat tonum in præcedentem gravem: ut, ἄκακός ἐστι, φαῦλός ἐστι.

Nisi ad penultimam circumflexam accedat ultima positione longa. Tum enim retinet ἐστὶ tonum in posteriore: ut, φοῖνιξ ἐστὶ.

Idem fit, quando vocabulum præcedens penultimam acuit: ut, λόγος ἐστί, ἥρως ἐστὶ, μαίτης ἐστὶ, γέλως ἐστὶ.

TERTIA.

Quando subjungitur dictioni, quæ ultimam acuit vel circumflectit, prorsus amittit tonum: ut, καλός ἐστιν, ἑρμῆς ἐστιν, *&c. Vide Varrennium de accentibus Græcis.*

REGVLÆ SVCCINCTÆ.

DE CONTRACTIONE.

Dic Regulas gubernantes contractionem.

I.

Quando Vocalem brevem sequitur vocalis longa, vel diphthongus, fit contractio in longam: ut, τῶν ἀληθέων, θῶν. τοῖν ἀληθέοιν, θοῖν.

II.

Diphthongus divisa contrahitur in seipsam integram: ut, τῷ τείχεϊ, τείχῳ.

III.

Quando duæ ancipites cõcurrunt, fit contractio in priorem: ut, τῇ πόλιϊ, πόλι.

Sic, si prior tantùm sit anceps: ut, αἱ πόλιες, πόλις. *ao tamen in ω contrahuntur, sicut & οα, in quarta & quinta declinatione contractorum.*

IIII.

Duo οο, εο, & οε contrahuntur in ου Diphthongum: ut, τῆς αἰδόος, δοῦς. τείχεος, τείχους, χρύσοε, χρύσου. *Imperat.* ἀχρυσόω.

V.

Duo εε & εα pura, hoc est, si desit in fine consonans, contrahuntur in η: ut, τὼ ἀληθέε, θῆ, τὰ τείχεα, τείχη.

Impura, hoc est, si accedat in fine consonans, in ει: ut, οἱ Δημοσθένεες, σθενεις. οὐ Δημοσθένεας, σθένεις.

VI.

Omnis Contractio ex acuto & gravi circumflectitur: ut, οὖ ἀληθέος, θοῦς. *Verùm ex*

contractione gravis & acuti nunquam fit circumflexus, sed manet acutus, etiam in syllaba contracta: ut, ἐσάως, ἐσῶς. *Nec ex duobus gravibus: ut,* Δημοσθένεος, Δημοσθένους.

VII.

Syllaba, in quam non cadit contractio, tonum, quem ante contractionem habuit, servat.

FINIS.

GÖRLICII
JOHANNES RHAMBA
EXCVDEBAT.
ANNO
M. D. CI.

108 — 72 : 20 : 8

Fabiani à Reinbeubelg
Anno Domini
Jesu Christi
1624

Scriptum est à die
mensis Sept
emb:

Cuius sibi imprimis manu
sua lecta ædificet
Vt tamen officijs stet
bene recta suis

Auff dieser Erd Kam Seel v Leyb
Dez [illegible] Zeit
Darumb er [illegible] muß verdorben
vnn Ewig ewigkeit vnd ellig sterben

